

เอกสารฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นเอกสารอ้างอิงเท่านั้น และไม่มีผลทางกฎหมาย สถาบันของสหภาพยุโรปไม่รับผิดชอบต่อนเนื้อหาในเอกสารฉบับนี้ เอกสารฉบับจริงที่เกี่ยวข้อง รวมถึงคำแนะนำต่าง ๆ คือฉบับที่ตีพิมพ์ในวารสารทางการของสหภาพยุโรป และมีอยู่ใน EUR-Lex สามารถเข้าถึงเอกสารทางการเหล่านั้นได้โดยตรงผ่านลิงก์ที่อยู่ในเอกสารฉบับนี้

►บี ระเบียบ (EU) 2018/848 ของรัฐสภายุโรปและสภา

ของวันที่ 30 พฤษภาคม 2561

ว่าด้วยการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และการติดฉลากผลิตภัณฑ์เกษตรอินทรีย์ และการยกเลิก
ระเบียบสภา (EC) เลขที่ 834/2007

(OJ L 150 14.6.2018, หน้า 1)

แก้ไขโดย:

		วารสารทางการ		
		เลขที่	หน้า หนังสือ	วันที่
►M1	↓ ระเบียบการมอบอำนาจของคณะกรรมการ (EU) 2020/427 ลงวันที่ 13 มกราคม 2020	ล. 87	1	23.3.2020
เอ็ม2	แก้ไขโดย: ระเบียบการมอบอำนาจของคณะกรรมการ (สหภาพยุโรป) 2021/269 ลงวันที่ 4 ธันวาคม 2020	แอล 60	24	22 กุมภาพันธ์ 2564
►เอ็ม3	↓ ระเบียบ (EU) 2020/1693 ของรัฐสภายุโรปและสภาแห่งสหภาพยุโรป ลงวันที่ 11 พฤศจิกายน 2020	แอล 381	113	พฤศจิกายน 2020
►เอ็ม4	↓ ระเบียบการมอบอำนาจของคณะกรรมการ (สหภาพยุโรป) 2020/1794 ลงวันที่ 16 กันยายน 2020	แอล 402	23	1 ธันวาคม 2020
►เอ็ม5	↓ ระเบียบการมอบอำนาจของคณะกรรมการ (EU) 2021/642 ลงวันที่ 30 ตุลาคม 2020	ล. 133	1	20.4.2021
►เอ็ม6	↓ แก้ไขโดย: ระเบียบการมอบอำนาจของคณะกรรมการ (EU) 2025/452 ลงวันที่ 19 ธันวาคม 2024	แอล 452	1	5.3.2025
►เอ็ม7	↓ ระเบียบการมอบอำนาจของคณะกรรมการ (สหภาพยุโรป) 2021/715 ลงวันที่ 20 มกราคม 2021	ล. 151	1	3.5.2021
►M8	↓ ระเบียบการมอบอำนาจของคณะกรรมการ (EU) 2021/716 ลงวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2021	ล. 151	5	3.5.2021
เอ็ม9	ระเบียบการมอบอำนาจของคณะกรรมการ (EU) 2021/1006 ลงวันที่ 12 เมษายน 2021	แอล 222	3	22.6.2021
►M10	↓ ระเบียบการมอบอำนาจของคณะกรรมการ (สหภาพยุโรป) 2021/1691 ลงวันที่ 12 กรกฎาคม 2021	แอล 334	1	22.9.2021
►M11	↓ ระเบียบการมอบอำนาจของคณะกรรมการ (สหภาพยุโรป) 2021/1697 ลงวันที่ 13 กรกฎาคม 2021	แอล 336	3	23.9.2021

► M12 ↓	ระเบียบการมอบอำนาจของคณะกรรมการ (EU) 2022/474 ลงวันที่ 17 มกราคม 2022	แอล 98	1	25.3.2022
► M13 ↓	ระเบียบการมอบอำนาจของคณะกรรมการ (สหภาพยุโรป) 2023/207 ลงวันที่ 24 พฤศจิกายน 2022	ล. 29	6	1 กุมภาพันธ์ 2566
► M14 ↓	ระเบียบการมอบอำนาจของคณะกรรมการ (EU) 2024/2867 ลงวันที่ 2 กันยายน 2024	ล. 2867	111	พฤศจิกายน 2024
► M15 ↓	ระเบียบการมอบอำนาจของคณะกรรมการ (EU) 2025/405 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2024	แอล 405	1	26 กุมภาพันธ์ 2568

แก้ไขโดย:

- ซี1 ↓ คอริเจนดัม, OJ L 270, 29.10.2018, p. 37 (2018/848)
- ซี2 ↓ คอริเจนดัม, OJ L 305, 26.11.2019, p. 59 (2018/848)
- ซี3 คอริเจนดัม, OJ L 439, 29.12.2020, p. 32 (2020/1794)
- ซี4 ↓ คอริเจนดัม, OJ L 007, 11.1.2021, p. 53 (2018/848)
- ซี5 ↓ คอริเจนดัม, OJ L 204, 10.6.2021, p. 47 (2018/848)
- ซี6 ↓ คอริเจนดัม, OJ L 321, 15.12.2022, p. 72 (2018/848)

▼ บี ↓

ระเบียบ (EU) 2018/848 ของรัฐสภายุโรปและสภา

ของวันที่ 30 พฤษภาคม 2561

ว่าด้วยการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และการติดฉลากผลิตภัณฑ์เกษตรอินทรีย์ และการยกเลิกระเบียบสภา (EC) เลขที่ 834/2007

บทที่ 1

เนื้อหา ขอบเขต และคำจำกัดความ

มาตรา 1

เนื้อหา

ระเบียบนี้กำหนดหลักการของการผลิตแบบอินทรีย์และวางกฎเกณฑ์เกี่ยวกับการผลิตแบบอินทรีย์ การรับรองที่เกี่ยวข้อง และการใช้ข้อบ่งชี้ที่อ้างถึงการผลิตแบบอินทรีย์ในการติดฉลากและการโฆษณา ตลอดจนกฎเกณฑ์เกี่ยวกับการควบคุมเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้ในระเบียบ (EU) 2017/625

มาตรา 2

ขอบเขต

1. ระเบียบนี้ใช้บังคับกับผลิตภัณฑ์ต่อไปนี้ที่มาจากภาคเกษตรกรรม รวมถึงการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำและการเลี้ยงผึ้ง ตามที่ระบุไว้ในภาคผนวกที่ 1 ของสนธิสัญญาว่าด้วยการทำงานของสหภาพยุโรป (TFEU) และผลิตภัณฑ์ที่มาจากผลิตภัณฑ์เหล่านั้น ซึ่งผลิตภัณฑ์ดังกล่าวได้ถูกผลิต เตรียม ตัดฉลาก จัดจำหน่าย วางจำหน่ายในตลาด นำเข้า หรือส่งออกออกจากสหภาพยุโรป หรือมีแผนที่จะผลิต เตรียม ตัดฉลาก จัดจำหน่าย วางจำหน่ายในตลาด นำเข้า หรือส่งออกออกจากสหภาพยุโรป:

- (ก) ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรที่ยังมีชีวิตหรือยังไม่ผ่านกระบวนการแปรรูป รวมถึงเมล็ดพืชและวัสดุสืบพันธุ์พืชอื่นๆ
- (ข) ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรแปรรูปเพื่อใช้เป็นอาหาร
- (ค) ให้อาหาร.

ระเบียบนี้ยังใช้บังคับกับผลิตภัณฑ์อื่น ๆ บางประเภทที่เกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับการเกษตร ซึ่งระบุไว้ในภาคผนวกที่ 1 ของระเบียบนี้ โดยที่ผลิตภัณฑ์เหล่านั้นมีการผลิต เตรียม ตัดฉลาก จัดจำหน่าย วางจำหน่ายในตลาด นำเข้า หรือส่งออกออกจากสหภาพยุโรป หรือมีเจตนาที่จะมีการผลิต เตรียม ตัดฉลาก จัดจำหน่าย วางจำหน่ายในตลาด นำเข้า หรือส่งออกออกจากสหภาพยุโรป

2. ระเบียบนี้ใช้บังคับกับผู้ประกอบการทุกรายที่เกี่ยวข้องในทุกขั้นตอนของการผลิต การเตรียม และการจัดจำหน่าย ในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ที่กล่าวถึงในวรรค 1

3. การดำเนินงานจัดเลี้ยงขนาดใหญ่ที่ดำเนินการโดยผู้จัดเลี้ยงขนาดใหญ่ตามที่กำหนดไว้ในข้อ (d) ของมาตรา 2(2) ของระเบียบ (EU) เลขที่ 1169/2011 จะไม่อยู่ภายใต้ข้อบังคับนี้ ยกเว้นตามที่ระบุไว้ในย่อหน้านี้

รัฐสมาชิกอาจใช้กฎระเบียบระดับชาติ หรือหากไม่มีกฎระเบียบระดับชาติ ก็อาจใช้มาตรฐานส่วนบุคคลในการผลิต การตัดฉลาก และการควบคุมผลิตภัณฑ์ที่มาจากธุรกิจจัดเลี้ยงขนาดใหญ่ ห้ามใช้โลโก้ผลิตภัณฑ์เกษตรอินทรีย์ของสหภาพยุโรปในการตัดฉลาก การนำเสนอ หรือการโฆษณาผลิตภัณฑ์ดังกล่าว และห้ามใช้เพื่อโฆษณาผู้ประกอบการจัดเลี้ยงขนาดใหญ่

4. เว้นแต่จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ระเบียบนี้ใช้บังคับโดยไม่กระทบต่อกฎหมายของสหภาพยุโรปที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งกฎหมายในด้านความปลอดภัยของห่วงโซ่อาหาร สุขภาพและสวัสดิภาพสัตว์ สุขภาพพืช และวัสดุสืบพันธุ์พืช

5. ระเบียบนี้ใช้บังคับโดยไม่กระทบต่อกฎหมายเฉพาะของสหภาพยุโรปอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวางจำหน่ายผลิตภัณฑ์ในตลาด และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ระเบียบ (EU) เลขที่ 1308/2013 ของรัฐสภายุโรป และสภา (¹) และระเบียบ (EU) เลขที่ 1169/2011

6. คณะกรรมาธิการมีอำนาจในการออกกฎหมายโดยมอบอำนาจตามมาตรา 54 เพื่อแก้ไขรายการผลิตภัณฑ์ที่ระบุไว้ในภาคผนวกที่ 1 โดยการเพิ่มผลิตภัณฑ์เพิ่มเติมลงในรายการ หรือโดยการแก้ไขรายการที่เพิ่มเข้ามาแล้ว เฉพาะผลิตภัณฑ์ที่มีความเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรเท่านั้นที่จะมีสิทธิ์ได้รับการรวมอยู่ในรายการดังกล่าว

มาตรา 3

คำจำกัดความ

เพื่อวัตถุประสงค์ของระเบียบนี้ คำจำกัดความต่อไปนี้มีผลบังคับใช้:

- (1) 'การผลิตแบบอินทรีย์' หมายถึง การใช้กรรมวิธีการผลิตที่สอดคล้องกับระเบียบนี้ในทุกขั้นตอนของการผลิต การเตรียม และการจัดจำหน่าย ซึ่งรวมถึงในช่วงระยะเวลาการเปลี่ยนผ่านที่กล่าวถึงในมาตรา 10 ด้วย
- (2) “ผลิตภัณฑ์อินทรีย์” หมายถึง ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการผลิตแบบอินทรีย์ ยกเว้นผลิตภัณฑ์ที่ผลิตในช่วงระยะเวลาการเปลี่ยนผ่านตามที่ระบุไว้ในมาตรา 10 ผลิตภัณฑ์จากการล่าสัตว์หรือจับสัตว์ป่าไม่ถือเป็นผลิตภัณฑ์อินทรีย์

- (3) 'วัตถุดิบทางการเกษตร' หมายถึง ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรที่ยังไม่ผ่านกระบวนการถนอมหรือแปรรูปใดๆ
- (4) 'มาตรการป้องกัน' หมายถึง มาตรการที่ผู้ประกอบการต้องดำเนินการในทุกขั้นตอนของการผลิต การเตรียม และการจัดจำหน่าย เพื่อให้มั่นใจถึงการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ และคุณภาพของดิน มาตรการในการป้องกันและควบคุมศัตรูพืชและโรค และมาตรการที่ต้องดำเนินการเพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบเชิงลบต่อสิ่งแวดล้อม สุขภาพสัตว์ และสุขภาพพืช
- (5) 'มาตรการป้องกัน' หมายถึง มาตรการที่ผู้ประกอบการต้องดำเนินการในทุกขั้นตอนของการผลิต การเตรียม และการจัดจำหน่าย เพื่อหลีกเลี่ยงการปนเปื้อนกับผลิตภัณฑ์หรือสารที่ไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้ในการผลิตอินทรีย์ตามข้อบังคับนี้ และเพื่อหลีกเลี่ยงการปะปนกันของผลิตภัณฑ์อินทรีย์กับผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่อินทรีย์
- (6) 'การเปลี่ยนผ่าน' หมายถึง การเปลี่ยนจากการผลิตที่ไม่ใช่เกษตรอินทรีย์ไปเป็นการผลิตเกษตรอินทรีย์ภายในระยะเวลาที่กำหนด ซึ่งในระหว่างนั้นบทบัญญัติของระเบียบนี้เกี่ยวกับการผลิตเกษตรอินทรีย์จะมีผลบังคับใช้
- (7) 'ผลิตภัณฑ์ที่อยู่ระหว่างการแปลง' หมายถึง ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตขึ้นในระหว่างช่วงเวลาการแปลงที่กล่าวถึงในมาตรา 10
- (8) 'การถือครอง' หมายถึง หน่วยการผลิตทั้งหมดที่ดำเนินการภายใต้การจัดการเดียวเพื่อวัตถุประสงค์ในการผลิตผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรที่มีชีวิตหรือยังไม่ผ่านกระบวนการแปรรูป รวมถึงผลิตภัณฑ์ที่มาจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำและการเลี้ยงผึ้ง ตามที่อ้างถึงในข้อ (ก) ของมาตรา 2(1) หรือผลิตภัณฑ์ที่ระบุไว้ในภาคผนวก I ยกเว้นน้ำมันหอมระเหยและยีสต์
- (9) 'หน่วยการผลิต' หมายถึง สินทรัพย์ทั้งหมดของบริษัท เช่น สถานที่ผลิตขั้นต้น ที่ดิน ทุ่งหญ้า พื้นที่โล่ง อาคารเลี้ยงสัตว์หรือส่วนใดส่วนหนึ่งของอาคาร รั้ว รั้ว รั้ว บ่อปลา ระบบกักเก็บ และสถานที่สำหรับสาหร่ายหรือสัตว์น้ำ หน่วยเลี้ยงสัตว์ สัมปทานชายฝั่งหรือพื้นที่ทะเล และสถานที่สำหรับเก็บพืชผล ผลิตภัณฑ์จากพืชผล ผลิตภัณฑ์จากสาหร่าย ผลิตภัณฑ์จากสัตว์ วัตถุดิบ และปัจจัยนำเข้าอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องซึ่งจัดการตามที่อธิบายไว้ในข้อ (10) ข้อ (11) หรือข้อ (12)
- (10) 'หน่วยการผลิตอินทรีย์' หมายถึง หน่วยการผลิต (ไม่รวมในช่วงระยะเวลาการเปลี่ยนผ่านที่กล่าวถึงในมาตรา 10) ซึ่งได้รับการจัดการให้สอดคล้องกับข้อกำหนดที่ใช้บังคับกับการผลิตอินทรีย์
- (11) "หน่วยการผลิตที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนผ่าน" หมายถึง หน่วยการผลิตในช่วงระยะเวลาการเปลี่ยนผ่านที่กล่าวถึงในมาตรา 10 ซึ่งได้รับการจัดการให้สอดคล้องกับข้อกำหนดที่ใช้บังคับกับการผลิตแบบอินทรีย์ หน่วยการผลิตดังกล่าวอาจประกอบด้วยที่ดินหรือสินทรัพย์อื่น ๆ ซึ่งระยะเวลาการเปลี่ยนผ่านที่กล่าวถึงในมาตรา 10 เริ่มต้นในเวลาที่แตกต่างกัน
- (12) 'หน่วยการผลิตที่ไม่ใช่เกษตรอินทรีย์' หมายถึง หน่วยการผลิตที่ไม่ได้รับการจัดการให้เป็นไปตามข้อกำหนดที่ใช้บังคับกับการผลิตแบบเกษตรอินทรีย์
- (13) 'ผู้ประกอบการ' หมายถึง บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลที่รับผิดชอบในการตรวจสอบให้แน่ใจว่ามีการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ในทุกขั้นตอนของการผลิต การเตรียม และการจัดจำหน่ายที่อยู่ภายใต้การควบคุมของบุคคลนั้น
- (14) 'เกษตรกร' หมายถึง บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล หรือกลุ่มบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล โดยไม่คำนึงถึงสถานะทางกฎหมายของกลุ่มนั้นและสมาชิกในกลุ่มนั้นภายใต้กฎหมายของประเทศ ซึ่งประกอบกิจกรรมทางการเกษตร
- (15) 'พื้นที่เกษตรกรรม' หมายถึง พื้นที่เกษตรกรรมตามที่กำหนดไว้ในข้อ (e) ของมาตรา 4(1) ของระเบียบ (EU) เลขที่ 1307/2013

- (16) 'พืช' หมายถึงพืชตามที่กำหนดไว้ในข้อ (5) ของมาตรา 3 ของระเบียบ (EC) เลขที่ 1107/2009
- (17) 'วัสดุสืบพันธุ์ของพืช' หมายถึง พืชและทุกส่วนของพืช รวมทั้งเมล็ด ในทุกระยะการเจริญเติบโต ที่สามารถและมีจุดประสงค์เพื่อผลิตพืชทั้งต้น
- (18) 'วัสดุอินทรีย์ที่ไม่เป็นเนื้อเดียวกัน' หมายถึงกลุ่มพืชภายในอนุกรมวิธานทางพฤกษศาสตร์เดียวในระดับต่ำสุดที่รู้จัก ซึ่งมีลักษณะดังนี้:
- (ก) นำเสนอคุณลักษณะทางฟีโนไทป์ที่เหมือนกัน
 - (ข) มีลักษณะเด่นคือมีความหลากหลายทางพันธุกรรมและลักษณะภายนอกสูงระหว่างหน่วยสืบพันธุ์แต่ละหน่วย ทำให้กลุ่มพืชนั้นถูกแสดงโดยวัสดุโดยรวม ไม่ใช่โดยหน่วยจำนวนน้อย
 - (ค) ไม่ใช่พันธุ์ตามความหมายของมาตรา 5(2) ของระเบียบสภา (EC) เลขที่ 2100/94 ⁽²⁾;
 - (ง) ไม่ใช่การผสมผสานของพันธุ์ต่างๆ และ
 - (จ) ผลิตขึ้นตามระเบียบข้อบังคับนี้
- (19) 'พันธุ์อินทรีย์ที่เหมาะสมสำหรับการผลิตแบบอินทรีย์' หมายถึงพันธุ์ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 5(2) ของระเบียบ (EC) เลขที่ 2100/94 ซึ่ง:
- (ก) มีลักษณะเด่นคือมีความหลากหลายทางพันธุกรรมและลักษณะภายนอกสูงระหว่างหน่วยสืบพันธุ์แต่ละหน่วย และ
 - (ข) ผลลัพธ์จากกิจกรรมการผสมพันธุ์แบบอินทรีย์ตามที่ระบุไว้ในข้อ 1.8.4 ของส่วนที่ 1 ของภาคผนวกที่ 2 ของระเบียบนี้
- (20) 'ต้นแม่' หมายถึง ต้นไม้ที่ระบุชนิดได้แล้ว ซึ่งจะนำวัสดุสืบพันธุ์ไปใช้ในการขยายพันธุ์ต้นไม้ใหม่
- (21) 'รุ่น' หมายถึงกลุ่มของพืชที่ประกอบขึ้นเป็นชั้นเดียวในสายการสืบเชื้อสายของพืช
- (22) 'การผลิตพืช' หมายถึง การผลิตผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร รวมถึงการเก็บเกี่ยวผลิตภัณฑ์จากพืชป่าเพื่อวัตถุประสงค์ทางการค้า
- (23) 'ผลิตภัณฑ์จากพืช' หมายถึง ผลิตภัณฑ์จากพืชตามที่กำหนดไว้ในข้อ (6) ของมาตรา 3 ของระเบียบ (EC) เลขที่ 1107/2009
- (24) 'ศัตรูพืช' หมายถึงศัตรูพืชตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 1(1) ของระเบียบ (EU) 2016/2031 ของรัฐสภายุโรปและสภา ⁽³⁾
- (25) 'สารเตรียมไบโอไดนามิก' หมายถึง ส่วนผสมที่ใช้กันตามประเพณีในการทำเกษตรแบบไบโอไดนามิก
- (26) 'ผลิตภัณฑ์ป้องกันพืช' หมายถึง ผลิตภัณฑ์ที่กล่าวถึงในมาตรา 2 ของระเบียบ (EC) เลขที่ 1107/2009
- (27) 'การผลิตปลอดตัว' หมายถึง การผลิตสัตว์เลี้ยงหรือสัตว์บกที่ถูกทำให้เชื่อง ซึ่งรวมถึงแมลงด้วย
- (28) 'ระเบียบ' หมายถึง ส่วนต่อเติมภายนอกอาคารที่มีหลังคาคลุม ไม่มีฉนวนกันความร้อน สำหรับเลี้ยงสัตว์ปีก โดยปกติด้านที่ยาวที่สุดมักมีรั้วลวดหรือตาข่าย มีสภาพอากาศภายนอก มีแสงสว่างจากธรรมชาติ และหากจำเป็นก็มีแสงสว่างจากไฟประดิษฐ์ และพื้นปูด้วยวัสดุอื่นๆ
- (29) 'ลูกไก่' หมายถึงลูกไก่สายพันธุ์ *Gallus gallus* ที่มีอายุต่ำกว่า 18 สัปดาห์

- (30) 'ไก่ไข่' หมายถึง สัตว์ใน สายพันธุ์ *Gallus gallus* ที่มีจุดประสงค์เพื่อผลิตไข่สำหรับบริโภค และมีอายุอย่างน้อย 18 สัปดาห์
- (31) 'พื้นที่ที่ใช้งานได้' หมายถึง พื้นที่ที่ใช้งานได้ตามที่กำหนดไว้ในข้อ (d) ของมาตรา 2(2) ของคำสั่งสภา 1999/74/EC (⁴)
- (32) 'การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ' หมายถึงการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำตามที่กำหนดไว้ในข้อ (25) ของมาตรา 4(1) ของระเบียบ (EU) เลขที่ 1380/2013 ของรัฐสภายุโรปและสภา (⁵)
- (33) 'ผลิตภัณฑ์การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ' หมายถึง ผลิตภัณฑ์การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำตามที่กำหนดไว้ในข้อ (34) ของมาตรา 4(1) ของระเบียบ (EU) เลขที่ 1380/2013
- (34) 'โรงเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแบบหมุนเวียนปิด' หมายถึง สถานที่บนบกหรือในเรือที่ทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำภายในสภาพแวดล้อมปิดที่มีการหมุนเวียนน้ำ และต้องอาศัยพลังงานจากภายนอกอย่างต่อเนื่องเพื่อรักษาสภาพแวดล้อมให้คงที่สำหรับสัตว์น้ำที่เลี้ยง
- (35) 'พลังงานจากแหล่งพลังงานหมุนเวียน' หมายถึง พลังงานจากแหล่งพลังงานหมุนเวียนที่ไม่ใช่เชื้อเพลิงฟอสซิล เช่น พลังงานลม พลังงานแสงอาทิตย์ พลังงานความร้อนใต้พิภพ พลังงานคลื่น พลังงานน้ำขึ้นน้ำลง พลังงานน้ำ ก๊าซจากหลุมฝังกลบขยะ ก๊าซจากโรงบำบัดน้ำเสีย และก๊าซชีวภาพ
- (36) 'โรงเพาะฟัก' หมายถึง สถานที่สำหรับเพาะพันธุ์ ฟักไข่ และเลี้ยงดูสัตว์น้ำในระยะแรกของชีวิต โดยเฉพาะปลาและสัตว์ทะเลเปลือกแข็ง
- (37) 'สถานอนุบาล' หมายถึงสถานที่ที่ใช้ระบบการผลิตสัตว์น้ำชั้นกลางระหว่างขั้นตอนการฟักไข่และการเลี้ยงให้โตเต็มที่ ขั้นตอนการอนุบาลจะเสร็จสิ้นภายในหนึ่งในสามแรกของวงจรการผลิต ยกเว้นสายพันธุ์ที่ต้องผ่านกระบวนการเปลี่ยนสภาพเป็นลูกปลารัวยอ่อน (smoltification)
- (38) 'มลพิษทางน้ำ' หมายถึงมลพิษตามที่กำหนดไว้ในข้อ (33) ของมาตรา 2 ของคำสั่ง 2000/60/EC และในข้อ (8) ของมาตรา 3 ของคำสั่ง 2008/56/EC ของรัฐสภายุโรปและสภา (⁶) ในน่านน้ำที่คำสั่งแต่ละฉบับมีผลบังคับใช้
- (39) 'การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำหลายชนิด' หมายถึงการเลี้ยงสัตว์น้ำสองชนิดขึ้นไป โดยปกติจะเป็นสัตว์น้ำที่มีระดับห่วงโซ่อาหารแตกต่างกัน ในหน่วยการเพาะเลี้ยงเดียวกัน
- (40) 'วงจรการผลิต' หมายถึงช่วงชีวิตของสัตว์น้ำหรือสหายที่เลี้ยงในระบบเพาะเลี้ยง ตั้งแต่ระยะแรกสุดของชีวิต (ไข่ที่ได้รับการผสมพันธุ์แล้ว ในกรณีของสัตว์น้ำ) จนถึง การเก็บเกี่ยว
- (41) 'สายพันธุ์ที่ปลูกในท้องถิ่น' หมายถึงสายพันธุ์สัตว์น้ำซึ่งไม่ใช่สายพันธุ์ต่างถิ่นหรือสายพันธุ์ที่ไม่มีอยู่ในท้องถิ่นตามความหมายของข้อ (6) และ (7) ตามลำดับของมาตรา 3 ของระเบียบสภา (EC) เลขที่ 708/2007 (⁷) รวมทั้งสายพันธุ์ที่ระบุไว้ในภาคผนวก IV ของระเบียบดังกล่าว
- (42) 'การรักษาทางสัตวแพทย์' หมายถึง การรักษาหรือป้องกันโรคทุกชนิดที่เกิดขึ้นกับสัตว์
- (43) 'ผลิตภัณฑ์ยาสำหรับสัตว์' หมายถึง ผลิตภัณฑ์ยาสำหรับสัตว์ตามที่กำหนดไว้ในข้อ (2) ของมาตรา 1 ของคำสั่ง 2001/82/EC ของรัฐสภายุโรปและสภา (⁸)
- (44) 'การเตรียม' หมายถึง การดำเนินการถนอมหรือแปรรูปผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์อยู่ระหว่างการเปลี่ยนผ่าน หรือการดำเนินการอื่นใดที่กระทำกับผลิตภัณฑ์ที่ยังไม่ผ่านการแปรรูปโดยไม่เปลี่ยนแปลงผลิตภัณฑ์ดั้งเดิม เช่น การฆ่า การตัด การทำความสะอาด หรือการบด ตลอดจนการบรรจุ การติดฉลาก หรือการแก้ไขเปลี่ยนแปลงฉลากที่เกี่ยวข้องกับการผลิตแบบอินทรีย์

- (45) 'อาหาร' หมายถึงอาหารตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 2 ของระเบียบ (EC) เลขที่ 178/2002 ของรัฐสภายุโรปและสภา (⁹)
- (46) 'อาหารสัตว์' หมายถึง อาหารสัตว์ตามที่กำหนดไว้ในข้อ (4) ของมาตรา 3 ของระเบียบ (EC) เลขที่ 178/2002
- (47) 'วัตถุดิบอาหาร' หมายถึงวัตถุดิบอาหารตามที่กำหนดไว้ในข้อ (g) ของมาตรา 3(2) ของระเบียบ (EC) เลขที่ 767/2009 ของรัฐสภายุโรปและสภา (¹⁰)
- (48) 'การวางจำหน่ายในตลาด' หมายถึงการวางจำหน่ายในตลาดตามที่กำหนดไว้ในข้อ (8) ของมาตรา 3 ของระเบียบ (EC) เลขที่ 178/2002
- (49) 'การตรวจสอบย้อนกลับ' หมายถึงความสามารถในการตรวจสอบย้อนกลับและติดตามอาหาร อาหารสัตว์ หรือผลิตภัณฑ์ใดๆ ที่กล่าวถึงในมาตรา 2(1) และสารใดๆ ที่ตั้งใจหรือคาดว่าจะรวมเข้าในอาหาร อาหารสัตว์ หรือผลิตภัณฑ์ใดๆ ที่กล่าวถึงในมาตรา 2(1) ผ่านทุกขั้นตอนของการผลิต การเตรียม และการจัดจำหน่าย
- (50) 'ขั้นตอนการผลิต การเตรียม และการจัดจำหน่าย' หมายถึง ทุกขั้นตอนตั้งแต่การผลิตผลิตภัณฑ์อินทรีย์ขึ้นต้น ไปจนถึงการเก็บรักษา การแปรรูป การขนส่ง และการขายหรือการจัดหาให้กับผู้บริโภคขั้นสุดท้าย ซึ่งรวมถึงกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น การติดฉลาก การโฆษณา การนำเข้า การส่งออก และการรับเหมาช่วง
- (51) 'ส่วนประกอบ' หมายถึง ส่วนประกอบตามที่กำหนดไว้ในข้อ (f) ของมาตรา 2(2) ของระเบียบ (EU) เลขที่ 1169/2011 หรือสำหรับผลิตภัณฑ์อื่นที่ไม่ใช่อาหาร สารหรือผลิตภัณฑ์ใดๆ ที่ใช้ในการผลิตหรือการเตรียมผลิตภัณฑ์ซึ่งยังคงมีอยู่ในผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป แม้ว่าจะอยู่ในรูปแบบที่เปลี่ยนแปลงไปแล้วก็ตาม
- (52) 'การติดฉลาก' หมายถึง คำ ข้อมูล เครื่องหมายการค้า ชื่อตราสินค้า รูปภาพ หรือสัญลักษณ์ใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ ซึ่งปรากฏอยู่บนบรรจุภัณฑ์ เอกสาร ประกาศ ฉลาก วงแหวน หรือปลอกคอที่มาพร้อมกับผลิตภัณฑ์หรืออ้างอิงถึงผลิตภัณฑ์นั้น
- (53) "การโฆษณา" หมายถึง การนำเสนอผลิตภัณฑ์ต่อสาธารณชนด้วยวิธีการใดๆ นอกเหนือจากการติดฉลาก ซึ่งมีเจตนาหรือมีแนวโน้มที่จะมีอิทธิพลและเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ความเชื่อ และพฤติกรรม เพื่อส่งเสริมการขายผลิตภัณฑ์โดยตรงหรือโดยอ้อม
- (54) 'หน่วยงานที่มีอำนาจ' หมายถึง หน่วยงานที่มีอำนาจตามที่กำหนดไว้ในข้อ (3) ของมาตรา 3 ของระเบียบ (EU) 2017/625
- (55) 'หน่วยงานควบคุม' หมายถึง หน่วยงานควบคุมอินทรีย์ตามที่กำหนดไว้ในข้อ (4) ของมาตรา 3 ของระเบียบ (EU) 2017/625 หรือหน่วยงานที่ได้รับการยอมรับจากคณะกรรมการหรือจากประเทศที่สามที่ได้รับการยอมรับจากคณะกรรมการเพื่อวัตถุประสงค์ในการดำเนินการควบคุมในประเทศที่สามสำหรับการนำเข้าผลิตภัณฑ์อินทรีย์และผลิตภัณฑ์ที่อยู่ระหว่างการแปลงเข้าสู่สหภาพยุโรป
- (56) 'หน่วยงานควบคุม' หมายถึง หน่วยงานที่ได้รับการมอบหมายตามที่กำหนดไว้ในข้อ (5) ของมาตรา 3 ของระเบียบ (EU) 2017/625 หรือหน่วยงานที่ได้รับการยอมรับจากคณะกรรมการหรือจากประเทศที่สามที่ได้รับการยอมรับจากคณะกรรมการเพื่อวัตถุประสงค์ในการดำเนินการควบคุมในประเทศที่สามสำหรับการนำเข้าผลิตภัณฑ์อินทรีย์และผลิตภัณฑ์ที่อยู่ระหว่างการแปลงเข้าสู่สหภาพยุโรป
- (57) 'การไม่ปฏิบัติตาม' หมายถึง การไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ หรือการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายที่ได้รับมอบอำนาจหรือกฎหมายที่ใช้บังคับซึ่งออกตามข้อบังคับนี้

- (58) 'สิ่งมีชีวิตดัดแปลงพันธุกรรม' หรือ 'GMO' หมายถึงสิ่งมีชีวิตดัดแปลงพันธุกรรมตามที่กำหนดไว้ในข้อ (2) ของมาตรา 2 ของคำสั่ง 2001/18/EC ของรัฐสภายุโรปและสภา (¹¹) ซึ่งไม่ได้มาจากการใช้เทคนิคการดัดแปลงพันธุกรรมที่ระบุไว้ในภาคผนวก IB ของคำสั่งดังกล่าว
- (59) 'ผลิตจาก GMO' หมายถึง ได้มาทั้งหมดหรือบางส่วนจาก GMO แต่ไม่ประกอบด้วยหรือไม่มีส่วนประกอบของ GMO
- (60) 'ผลิตโดย GMO' หมายถึง ได้มาจากการใช้ GMO เป็นสิ่งมีชีวิตสุดท้ายในกระบวนการผลิต แต่ไม่ประกอบด้วย GMO หรือผลิตจาก GMO
- (61) 'สารเติมแต่งอาหาร' หมายถึงสารเติมแต่งอาหารตามที่กำหนดไว้ในข้อ (ก) ของมาตรา 3(2) ของระเบียบ (EC) เลขที่ 1333/2008 ของรัฐสภายุโรปและสภา (¹²)
- (62) 'สารเติมแต่งอาหารสัตว์' หมายถึงสารเติมแต่งอาหารสัตว์ตามที่กำหนดไว้ในข้อ (ก) ของมาตรา 2(2) ของระเบียบ (EC) เลขที่ 1831/2003 ของรัฐสภายุโรปและสภา (¹³)
- (63) 'วัสดุนาโนที่ได้รับการออกแบบ' หมายถึงวัสดุนาโนที่ได้รับการออกแบบตามที่กำหนดไว้ในข้อ (f) ของมาตรา 3(2) ของระเบียบ (EU) 2015/2283 ของรัฐสภายุโรปและสภา (¹⁴)
- (64) 'ความเท่าเทียมกัน' หมายถึง การบรรลุลักษณะประสงค์และหลักการเดียวกัน โดยการใช้กฎเกณฑ์ที่รับประกันระดับความสอดคล้องที่เท่ากัน
- (65) 'สารช่วยในการแปรรูป' หมายถึง สารช่วยในการแปรรูปตามที่กำหนดไว้ในข้อ (b) ของมาตรา 3(2) ของระเบียบ (EC) เลขที่ 1333/2008 สำหรับอาหาร และในข้อ (h) ของมาตรา 2(2) ของระเบียบ (EC) เลขที่ 1831/2003 สำหรับอาหารสัตว์
- (66) 'เอนไซม์อาหาร' หมายถึงเอนไซม์อาหารตามที่กำหนดไว้ในข้อ (ก) ของมาตรา 3(2) ของระเบียบ (EC) เลขที่ 1332/2008 ของรัฐสภายุโรปและสภา (¹⁵)
- (67) 'รังสีไอออนไนซ์' หมายถึง รังสีไอออนไนซ์ตามที่กำหนดไว้ในข้อ (46) ของมาตรา 4 ของคำสั่งสภา 2013/59/Euratom (¹⁶)
- (68) 'อาหารบรรจุห่อ' หมายถึง อาหารบรรจุห่อตามที่กำหนดไว้ในข้อ (e) ของมาตรา 2(2) ของระเบียบ (EU) เลขที่ 1169/2011
- (69) 'โรงเรือนเลี้ยงสัตว์ปีก' หมายถึงอาคารถาวรหรืออาคารเคลื่อนย้ายได้สำหรับเลี้ยงฝูงสัตว์ปีก ซึ่งรวมถึงพื้นที่ทั้งหมดที่ปกคลุมด้วยหลังคา รวมทั้งระเบียง โรงเรือนอาจแบ่งออกเป็นช่องแยกกัน โดยแต่ละช่องเลี้ยงสัตว์ปีกได้หนึ่งฝูง
- (70) 'การเพาะปลูกพืชที่เกี่ยวข้องกับดิน' หมายถึง การผลิตในดินที่มีชีวิต หรือในดินที่ผสมหรือใส่ปุ๋ยด้วยวัสดุและผลิตภัณฑ์ที่อนุญาตให้ใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์ โดยเชื่อมโยงกับดินชั้นล่างและหินฐาน
- (71) 'ผลิตภัณฑ์ที่ไม่ได้ผ่านกระบวนการ' หมายถึง ผลิตภัณฑ์ที่ไม่ได้ผ่านกระบวนการตามที่กำหนดไว้ในข้อ (n) ของมาตรา 2(1) ของระเบียบ (EC) เลขที่ 852/2004 ของรัฐสภายุโรปและสภา (¹⁷) โดยไม่คำนึงถึงบรรจุภัณฑ์หรือการดำเนินการติดตาม
- (72) 'ผลิตภัณฑ์แปรรูป' หมายถึง ผลิตภัณฑ์แปรรูปตามที่กำหนดไว้ในข้อ (o) ของมาตรา 2(1) ของระเบียบ (EC) เลขที่ 852/2004 โดยไม่คำนึงถึงการบรรจุหีบห่อหรือการติดตาม
- (73) 'การประมวลผล' หมายถึง การประมวลผลตามที่กำหนดไว้ในข้อ (m) ของมาตรา 2(1) ของระเบียบ (EC) เลขที่ 852/2004 ซึ่งรวมถึงการใช้สารที่อ้างถึงในมาตรา 24 และ 25 ของระเบียบ

นี้ แต่ไม่รวมถึงการดำเนินการบรรจุกัญหรือการติดฉลาก

- (74) 'ความสมบูรณ์ของผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์ที่อยู่ระหว่างการแปรรูป' หมายถึงข้อเท็จจริงที่ว่าผลิตภัณฑ์นั้นไม่มีข้อบกพร่องใดๆ ดังต่อไปนี้:
- (ก) ในทุกขั้นตอนของการผลิต การเตรียม และการจัดจำหน่าย ส่งผลกระทบต่อคุณลักษณะอินทรีย์หรือคุณลักษณะในการเปลี่ยนแปลงของผลิตภัณฑ์ หรือ
 - (ข) เป็นการเข้าซั่วนหรือโดยเจตนา
- (75) 'คอก' หมายถึงพื้นที่ปิดล้อมที่มีส่วนหนึ่งซึ่งใช้ปกป้องสัตว์จากสภาพอากาศที่ไม่เอื้ออำนวย
- บทที่ 2

วัตถุประสงค์และหลักการของการผลิตแบบอินทรีย์

มาตรา 4

วัตถุประสงค์

การผลิตแบบอินทรีย์จะต้องมุ่งเน้นวัตถุประสงค์ทั่วไปดังต่อไปนี้:

- (ก) มีส่วนช่วยในการปกป้องสิ่งแวดล้อมและสภาพภูมิอากาศ
- (ข) รักษาความอุดมสมบูรณ์ของดินในระยะยาว;
- (ค) ซึ่งมีส่วนช่วยให้เกิดความหลากหลายทางชีวภาพในระดับสูง
- (ง) มีส่วนช่วยอย่างมากในการสร้างสภาพแวดล้อมปลอดสารพิษ
- (e) มีส่วนช่วยในการส่งเสริมมาตรฐานสวัสดิภาพสัตว์ระดับสูง และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การตอบสนองความต้องการด้านพฤติกรรมเฉพาะสายพันธุ์ของสัตว์
- (จ) ส่งเสริมช่องทางการจัดจำหน่ายระยะสั้นและการผลิตในท้องถิ่นในพื้นที่ต่างๆ ของสหภาพ
- (ก) ส่งเสริมการอนุรักษ์สายพันธุ์หายากและสายพันธุ์พื้นเมืองที่เสี่ยงต่อการสูญพันธุ์
- (ขม) มีส่วนช่วยในการพัฒนาการจัดหาวัสดุพันธุกรรมพืชที่ปรับให้เข้ากับความต้องการและเป้าหมายเฉพาะของการเกษตรอินทรีย์
- (ฉน) ส่งเสริมความหลากหลายทางชีวภาพในระดับสูง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้สารพันธุกรรมพืชที่หลากหลาย เช่น วัสดุอินทรีย์ที่ไม่เป็นเนื้อเดียวกัน และพันธุ์อินทรีย์ที่เหมาะสมสำหรับการผลิตแบบอินทรีย์
- (จ) ส่งเสริมการพัฒนาการปรับปรุงพันธุ์พืชอินทรีย์ เพื่อสนับสนุนแนวโน้มทางเศรษฐกิจที่ดีของภาคเกษตรอินทรีย์

มาตรา 5

หลักการทั่วไป

การผลิตแบบอินทรีย์เป็นระบบการจัดการที่ยั่งยืนซึ่งยึดหลักการทั่วไปดังต่อไปนี้:

- (ก) เคารพระบบและวัฏจักรของธรรมชาติ ตลอดจนการรักษาและพัฒนาสภาพของดิน น้ำ และอากาศ สุขภาพของพืชและสัตว์ และความสมดุลระหว่างสิ่งเหล่านี้
- (ข) การอนุรักษ์องค์ประกอบภูมิทัศน์ทางธรรมชาติ เช่น แหล่งมรดกทางธรรมชาติ
- (ค) การใช้พลังงานและทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีความรับผิดชอบ เช่น น้ำ ดิน อินทรีย์วัตถุ และอากาศ

- (ง) การผลิตอาหารคุณภาพสูงหลากหลายชนิด รวมถึงผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำอื่นๆ ที่ตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคสำหรับสินค้าที่ผลิตโดยใช้กระบวนการที่ไม่เป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อม สุขภาพของมนุษย์ สุขภาพของพืช หรือสุขภาพและสวัสดิภาพของสัตว์

▼ ข้อ 2 ▼

- (e) เพื่อให้มั่นใจในความสมบูรณ์ของการผลิตแบบอินทรีย์ในทุกขั้นตอนของการผลิต การเตรียมและการจัดจำหน่ายอาหารและอาหารสัตว์

▼ ข้อ 3 ▼

- (จ) การออกแบบและการจัดการกระบวนการทางชีวภาพอย่างเหมาะสม โดยอิงตามระบบนิเวศและใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ภายในระบบการจัดการ โดยใช้วิธีการดังต่อไปนี้:

- (ฉ) ใช้สิ่งมีชีวิตและวิธีการผลิตเชิงกล
- (ii) ประกอบวิชาชีพเพาะปลูกพืชที่เกี่ยวข้องกับดินและเลี้ยงปศุสัตว์ที่เกี่ยวข้องกับที่ดิน หรือประกอบวิชาชีพเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่สอดคล้องกับหลักการใช้ทรัพยากรทางน้ำอย่างยั่งยืน
- (iii) ห้ามใช้พืชดัดแปลงพันธุกรรม ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตจากพืชดัดแปลงพันธุกรรม และผลิตภัณฑ์ที่ผลิตโดยพืชดัดแปลงพันธุกรรม ยกเว้นผลิตภัณฑ์ยาสัตว์
- (iv) โดยพิจารณาจากการประเมินความเสี่ยงและการใช้มาตรการป้องกันและมาตรการเชิงป้องกันตามความเหมาะสม

- (ก) ข้อจำกัดในการใช้ปัจจัยนำเข้าจากภายนอก ในกรณีที่จำเป็นต้องใช้ปัจจัยนำเข้าจากภายนอก หรือไม่มีแนวทางปฏิบัติและวิธีการจัดการที่เหมาะสมตามที่ระบุไว้ในข้อ (f) ปัจจัยนำเข้าจากภายนอกจะต้องจำกัดไว้ดังนี้:

- (ฉ) ปัจจัยการผลิตจากเกษตรอินทรีย์ ในกรณีของวัสดุขยายพันธุ์พืช ควรให้ความสำคัญกับพันธุ์ที่คัดเลือกมาแล้วว่ามีความสามารถในการตอบสนองความต้องการและวัตถุประสงค์เฉพาะของเกษตรอินทรีย์
- (ii) สารธรรมชาติหรือสารที่ได้จากธรรมชาติ;
- (iii) ปุ๋ยแร่ธาตุที่มีความละลายต่ำ;

- (ขม) การปรับกระบวนการผลิตให้เหมาะสมตามความจำเป็นและภายในกรอบของระเบียบนี้ โดยคำนึงถึงสถานะด้านสุขอนามัย ความแตกต่างในระดับภูมิภาคของความสมดุลทางนิเวศวิทยา สภาพภูมิอากาศและสภาพท้องถิ่น ขั้นตอนการพัฒนา และวิธีการเลี้ยงสัตว์เฉพาะด้าน

- (ฉ) การยกเว้นการโคลนนิ่งสัตว์ การเลี้ยงสัตว์ที่มีโครโมโซมหลายชุดโดยการเหนี่ยวนำ และรังสีไอออนไนซ์ ออกจากห่วงโซ่อาหารอินทรีย์ทั้งหมด

- (จ) การปฏิบัติตามหลักสวัสดิภาพสัตว์ในระดับสูง โดยเคารพความต้องการเฉพาะของแต่ละสายพันธุ์

มาตรา 6

หลักการเฉพาะที่ใช้ได้กับกิจกรรมทางการเกษตรและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

ในส่วนของกิจกรรมทางการเกษตรและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ การผลิตแบบอินทรีย์จะต้องยึดหลักการเฉพาะดังต่อไปนี้เป็นพิเศษ:

- (ก) การบำรุงรักษาและส่งเสริมชีวิตในดินและความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติของดิน ความเสถียรของดิน การกักเก็บน้ำในดิน และความหลากหลายทางชีวภาพของดิน การป้องกันและต่อสู้กับการสูญเสียอินทรีย์วัตถุในดิน การอัดแน่นของดิน และการกัดเซาะดิน และการบำรุงเลี้ยงพืชเป็นหลักผ่านระบบนิเวศของดิน
- (ข) การจำกัดการใช้ทรัพยากรที่ไม่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้และปัจจัยนำเข้าจากภายนอกให้น้อยที่สุด
- (ค) การนำของเสียและผลพลอยได้จากพืชและสัตว์กลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ในฐานะวัตถุดิบในการผลิตพืชและปศุสัตว์
- (ง) การบำรุงรักษาสุขภาพของพืชด้วยมาตรการป้องกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเลือกชนิด พันธุ์ หรือวัสดุผสมที่เหมาะสมซึ่งต้านทานต่อศัตรูพืชและโรค การหมุนเวียนพืชที่เหมาะสม วิธีการทางกลและทางกายภาพ และการปกป้องศัตรูธรรมชาติของศัตรูพืช
- (จ) การใช้เมล็ดพันธุ์และสัตว์ที่มีความหลากหลายทางพันธุกรรมสูง ต้านทานโรค และมีอายุยืนยาว
- (ฉ) ในการคัดเลือกพันธุ์พืช ต้องคำนึงถึงลักษณะเฉพาะของระบบการผลิตอินทรีย์แต่ละระบบ โดยเน้นที่ประสิทธิภาพทางการเกษตร ความต้านทานต่อโรค การปรับตัวให้เข้ากับสภาพดินและสภาพภูมิอากาศที่หลากหลายในท้องถิ่น และการเคารพต่อแนวทางธรรมชาติ
- (ก) การใช้พันธุ์พืชอินทรีย์ เช่น พันธุ์พืชอินทรีย์แบบผสม และพันธุ์พืชอินทรีย์ที่เหมาะสมสำหรับการผลิตแบบอินทรีย์
- (ขม) การผลิตพันธุ์อินทรีย์โดยอาศัยความสามารถในการสืบพันธุ์ตามธรรมชาติ และมุ่งเน้นการควบคุมการแพร่กระจายภายในระบบธรรมชาติ
- (ฉน) โดยไม่กระทบต่อมาตรา 14 ของระเบียบ (EC) เลขที่ 2100/94 และสิทธิพันธุ์พืชแห่งชาติที่ได้รับอนุญาตภายใต้กฎหมายแห่งชาติของรัฐสมาชิก เกษตรกรสามารถใช้พันธุ์พืชที่ได้จากฟาร์มของตนเองเพื่อส่งเสริมทรัพยากรทางพันธุกรรมที่ปรับให้เข้ากับสภาพพิเศษของการผลิตแบบอินทรีย์ได้
- (จ) ในการคัดเลือกสายพันธุ์สัตว์ จะต้องคำนึงถึงความหลากหลายทางพันธุกรรมในระดับสูง ความสามารถของสัตว์ในการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมในท้องถิ่น คุณค่าในการผสมพันธุ์ อายุยืนยาว พลังชีวิต และความต้านทานต่อโรคหรือปัญหาสุขภาพ
- (ก) การปฏิบัติการผลิตปศุสัตว์ที่ปรับให้เข้ากับสภาพพื้นที่และเกี่ยวข้องกับที่ดิน
- (ล) การประยุกต์ใช้หลักปฏิบัติทางการเลี้ยงสัตว์ที่ช่วยเสริมสร้างระบบภูมิคุ้มกันและเสริมสร้างการป้องกันโรคตามธรรมชาติ รวมถึงการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอและการปล่อยให้สัตว์ได้ออกไปสู่สภาวะธรรมชาติและกินหญ้าในทุ่งโล่ง
- (ม) การเลี้ยงปศุสัตว์ด้วยอาหารสัตว์อินทรีย์ที่ประกอบด้วยส่วนผสมทางการเกษตรที่ได้จากการผลิตแบบอินทรีย์และสารธรรมชาติที่ไม่ใช่ทางการเกษตร
- (น) การผลิตผลิตภัณฑ์ปศุสัตว์อินทรีย์ที่ได้จากสัตว์ที่ได้รับการเลี้ยงดูในฟาร์มอินทรีย์ตลอดชีวิต นับตั้งแต่เกิดหรือฟักออกจากไข่
- (อ) สุขภาพที่ดีอย่างต่อเนื่องของสิ่งแวดล้อมทางน้ำและคุณภาพของระบบนิเวศทางน้ำและทางบกโดยรอบ
- (ป) การให้อาหารสิ่งมีชีวิตในน้ำด้วยอาหารที่ได้จากการประมงที่ดำเนินการอย่างยั่งยืนตามระเบียบ (EU) No 1380/2013 หรือด้วยอาหารอินทรีย์ที่ประกอบด้วยส่วนผสมทางการเกษตรที่

ได้จากการผลิตแบบอินทรีย์ รวมถึงการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแบบอินทรีย์ และสารธรรมชาติที่ไม่ใช่ทางการเกษตร

- (q) หลีกเลี่ยงการทำให้สัตว์ป่าหรือสัตว์ใกล้สูญพันธุ์ที่อาจเกิดขึ้นจากการผลิตแบบอินทรีย์

มาตรา 7

หลักการเฉพาะที่ใช้ได้กับการแปรรูปอาหารอินทรีย์

การผลิตอาหารอินทรีย์แปรรูปจะต้องยึดหลักการเฉพาะดังต่อไปนี้เป็นหลัก:

- (ก) การผลิตอาหารอินทรีย์จากวัตถุดิบทางการเกษตรอินทรีย์
- (ข) การจำกัดการใช้สารปรุงแต่งอาหาร ส่วนผสมที่ไม่ใช่สารอินทรีย์ซึ่งมีหน้าที่หลักทางด้านเทคโนโลยีและประสาทสัมผัส รวมถึงสารอาหารรองและสารช่วยในการแปรรูป โดยให้ใช้ในปริมาณน้อยที่สุดและเฉพาะในกรณีที่จำเป็นทางด้านเทคโนโลยีหรือเพื่อวัตถุประสงค์ทางโภชนาการโดยเฉพาะเท่านั้น
- (ค) การไม่รวมสารและวิธีการแปรรูปที่อาจทำให้เกิดความเข้าใจผิดเกี่ยวกับลักษณะที่แท้จริงของผลิตภัณฑ์
- (ง) การแปรรูปอาหารอินทรีย์อย่างระมัดระวัง โดยควรใช้วิธีทางชีวภาพ เชิงกล และทางกายภาพเป็นหลัก
- (e) การงดเว้นอาหารที่มีส่วนประกอบหรือมีส่วนผสมของวัสดุนาโนที่ผ่านกระบวนการทางวิศวกรรม

มาตรา 8

หลักการเฉพาะที่ใช้ได้กับการแปรรูปอาหารสัตว์อินทรีย์

การผลิตอาหารสัตว์อินทรีย์แปรรูปจะต้องยึดหลักการเฉพาะดังต่อไปนี้เป็นหลัก:

- (ก) การผลิตอาหารสัตว์อินทรีย์จากวัตถุดิบอาหารสัตว์อินทรีย์
- (ข) การจำกัดการใช้สารเติมแต่งอาหารสัตว์และสารช่วยในการแปรรูป โดยให้ใช้ในปริมาณน้อยที่สุดและเฉพาะในกรณีที่จำเป็นทางเทคโนโลยีหรือสัตว์วิทยา หรือเพื่อวัตถุประสงค์ทางโภชนาการโดยเฉพาะเท่านั้น
- (ค) การไม่รวมสารและวิธีการแปรรูปที่อาจทำให้เกิดความเข้าใจผิดเกี่ยวกับลักษณะที่แท้จริงของผลิตภัณฑ์
- (ง) การแปรรูปอาหารสัตว์อินทรีย์อย่างระมัดระวัง โดยควรใช้วิธีทางชีวภาพ เชิงกล และทางกายภาพเป็นหลัก

บทที่ 3

กฎการผลิต

มาตรา 9

กฎการผลิตทั่วไป

1. ผู้ประกอบการต้องปฏิบัติตามกฎการผลิตทั่วไปที่กำหนดไว้ในมาตรานี้
2. ที่ดินทั้งหมดจะต้องได้รับการจัดการให้เป็นไปตามข้อกำหนดของระเบียบนี้ที่ใช้กับการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์

3. เพื่อวัตถุประสงค์และการใช้งานตามที่ระบุไว้ในมาตรา 24 และ 25 และในภาคผนวก II เฉพาะผลิตภัณฑ์และสารที่ได้รับอนุญาตตามบทบัญญัติเหล่านั้นเท่านั้นที่สามารถนำมาใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์ได้ โดยมีเงื่อนไขว่าการใช้ผลิตภัณฑ์และสารเหล่านั้นในการผลิตที่ไม่ใช่อินทรีย์จะต้องได้รับอนุญาตตามบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของกฎหมายสหภาพยุโรป และในกรณีที่เกี่ยวข้อง ให้เป็นไปตามบทบัญญัติระดับชาติที่อิงตามกฎหมายสหภาพยุโรปด้วย

ผลิตภัณฑ์และสารต่อไปนี้ที่อ้างถึงในมาตรา 2(3) ของระเบียบ (EC) เลขที่ 1107/2009 จะได้รับอนุญาตให้ใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์ได้ก็ต่อเมื่อได้รับอนุญาตตามระเบียบดังกล่าว:

- (ก) สารปกป้องพืช สารเสริมฤทธิ์ และสารผสมรวมเป็นส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ป้องกันพืช
- (ข) สารเสริมฤทธิ์ที่ใช้ผสมกับผลิตภัณฑ์ป้องกันพืช

การใช้ผลิตภัณฑ์และสารต่างๆ ในการผลิตแบบอินทรีย์เพื่อวัตถุประสงค์อื่นนอกเหนือจากที่ระบุไว้ในระเบียบนี้ สามารถทำได้ โดยมีเงื่อนไขว่าการใช้นั้นต้องเป็นไปตามหลักการที่กำหนดไว้ในบทที่ 2

4. ห้ามใช้รังสีไอออนไนซ์ในการแปรรูปอาหารหรืออาหารสัตว์อินทรีย์ และในการแปรรูปวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตอาหารหรืออาหารสัตว์อินทรีย์

5. การใช้การโคลนนิ่งสัตว์และการเลี้ยงสัตว์ที่มีโครโมโซมหลายชุดโดยวิธีการสังเคราะห์นั้นเป็นสิ่งต้องห้าม

6. จะต้องมีการดำเนินการป้องกันการป้องกันและระมัดระวังตามความเหมาะสมในทุกขั้นตอนของการผลิต การเตรียม และการจัดจำหน่าย

7. แม้จะมีข้อกำหนดในวรรคที่ 2 ก็ตาม ที่ดินอาจถูกแบ่งออกเป็นหน่วยการผลิตที่แยกออกจากกัน อย่างชัดเจนและมีประสิทธิภาพสำหรับการผลิตแบบอินทรีย์ การผลิตเพื่อเปลี่ยนรูป และการผลิตแบบไม่ใช่อินทรีย์ โดยมีเงื่อนไขว่าสำหรับหน่วยการผลิตแบบไม่ใช่อินทรีย์:

- (ก) สำหรับปศุสัตว์นั้น มีสัตว์หลายชนิดเกี่ยวข้องอยู่
- (ข) ในส่วนของพืชนั้น มีหลากหลายสายพันธุ์ที่สามารถแยกแยะได้ง่าย

สำหรับสาหร่ายและสัตว์น้ำที่เลี้ยงในระบบเพาะเลี้ยงนั้น อาจใช้สายพันธุ์เดียวกันได้ ตราบใดที่มีการแบ่งแยกพื้นที่หรือหน่วยการผลิตอย่างชัดเจนและมีประสิทธิภาพ

8. โดยเป็นการยกเว้นจากข้อ (ข) ของวรรค 7 ในกรณีของพืชยืนต้นที่ต้องใช้ระยะเวลาเพาะปลูกอย่างน้อยสามปี อาจใช้พันธุ์ที่แตกต่างกันซึ่งไม่สามารถแยกแยะได้ง่าย หรือพันธุ์เดียวกันก็ได้ โดยมีเงื่อนไขว่าการผลิตดังกล่าวอยู่ภายใต้แผนการเปลี่ยนแปลง และมีเงื่อนไขว่าการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ส่วนสุดท้ายที่เกี่ยวข้องกับการผลิตดังกล่าวไปเป็นการผลิตแบบอินทรีย์จะต้องเริ่มต้นโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้และเสร็จสิ้นภายในระยะเวลาสูงสุดห้าปี

ในกรณีเช่นนี้:

- (ก) เกษตรกรต้องแจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หรือในกรณีที่เหมาะสม หน่วยงานควบคุม หรือองค์กรควบคุม ทราบถึงการเริ่มต้นเก็บเกี่ยวผลผลิตแต่ละชนิดที่เกี่ยวข้องล่วงหน้าอย่างน้อย 48 ชั่วโมง
- (ข) เมื่อเก็บเกี่ยวเสร็จสิ้นแล้ว เกษตรกรจะต้องแจ้งปริมาณที่เก็บเกี่ยวได้จากแต่ละแปลงที่เกี่ยวข้องอย่างแม่นยำ และมาตรการที่ใช้ในการแยกผลผลิต ให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หรือในกรณีที่เหมาะสม หน่วยงานควบคุม หรือองค์กรควบคุม
- (ค) แผนการปรับเปลี่ยนและมาตรการที่ต้องดำเนินการเพื่อให้มั่นใจได้ว่าการแยกส่วนมีประสิทธิภาพและชัดเจน จะต้องได้รับการยืนยันทุกปีโดยหน่วยงานผู้มีอำนาจ หรือในกรณีที่เหมาะสม โดยหน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุม หลังจากเริ่มดำเนินการตามแผนการปรับเปลี่ยนแล้ว

9. ข้อกำหนดเกี่ยวกับชนิดและพันธุ์ต่างๆ ที่ระบุไว้ในข้อ (ก) และ (ข) ของวรรค 7 จะไม่ใช่บังคับในกรณีของศูนย์วิจัยและฝึกอบรม สถานเพาะชำต้นไม้ โรงงานขยายพันธุ์เมล็ดพันธุ์ และกิจการปรับปรุง

พันธุ์

10. ในกรณีที่กล่าวถึงในวรรคที่ 7, 8 และ 9 หน่วยการผลิตทั้งหมดของฟาร์มไม่ได้อยู่ภายใต้การจัดการตามกฎหมายการผลิตแบบอินทรีย์ ผู้ประกอบการจะต้อง:

- (ก) ควรแยกผลิตภัณฑ์ที่ใช้สำหรับหน่วยการผลิตอินทรีย์และหน่วยการผลิตที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนผ่านออกจากผลิตภัณฑ์ที่ใช้สำหรับหน่วยการผลิตที่ไม่ใช่อินทรีย์
- (ข) ควรแยกผลิตภัณฑ์ที่ผลิตจากหน่วยการผลิตอินทรีย์ หน่วยการผลิตที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนผ่าน และหน่วยการผลิตที่ไม่ใช่อินทรีย์ ออกจากกัน
- (ค) จัดทำบันทึกที่เพียงพอเพื่อแสดงให้เห็นถึงการแยกหน่วยการผลิตและผลิตภัณฑ์อย่างมีประสิทธิภาพ

11. คณะกรรมการมีอำนาจในการออกกฎหมายที่ได้รับมอบอำนาจตามมาตรา 54 ซึ่งแก้ไขวรรค 7 ของมาตรานี้ โดยการเพิ่มกฎเพิ่มเติมเกี่ยวกับการแบ่งที่ดินออกเป็นหน่วยการผลิตอินทรีย์ หน่วยการผลิตที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนผ่าน และหน่วยการผลิตที่ไม่ใช่อินทรีย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ที่ระบุไว้ในภาคผนวก 1 หรือโดยการแก้ไขกฎที่เพิ่มเข้ามาเหล่านั้น

มาตรา 10

การแปลง

1. เกษตรกรและผู้ประกอบการที่ผลิตสหร่ายหรือสัตว์น้ำต้องปฏิบัติตามระยะเวลาการปรับตัว ในระหว่างระยะเวลาการปรับตัวทั้งหมด พวกเขาต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบเกี่ยวกับการผลิตแบบอินทรีย์ทั้งหมดที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวที่กำหนดไว้ในมาตรานี้และในภาคผนวกที่ 2

2. ระยะเวลาการแปลงจะเริ่มต้นเร็วที่สุดเมื่อเกษตรกรหรือผู้ประกอบการที่ผลิตสหร่ายหรือสัตว์น้ำได้แจ้งกิจกรรมดังกล่าวต่อหน่วยงานที่มีอำนาจตามมาตรา 34(1) ในรัฐสมาชิกที่ดำเนินกิจกรรมดังกล่าวและที่ดินของเกษตรกรหรือผู้ประกอบการนั้นอยู่ภายใต้ระบบควบคุม

3. ไม่สามารถนำช่วงเวลาก่อนหน้านั้นย้อนหลังว่าเป็นส่วนหนึ่งของช่วงเวลาการแปลงได้ เว้นแต่ในกรณีต่อไปนี้:

- (ก) ที่ดินของผู้ประกอบการอยู่ภายใต้มาตรการที่กำหนดไว้ในโครงการที่ดำเนินการตามระเบียบ (EU) เลขที่ 1305/2013 เพื่อให้แน่ใจว่าไม่มีผลิตภัณฑ์หรือสารอื่นใดนอกเหนือจากที่ได้รับอนุญาตให้ใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์ถูกนำมาใช้ที่ดินเหล่านั้น หรือ
- (ข) ผู้ประกอบการสามารถแสดงหลักฐานได้ว่าที่ดินดังกล่าวเป็นพื้นที่ธรรมชาติหรือพื้นที่เกษตรกรรม ซึ่งเป็นระยะเวลาอย่างน้อยสามปีที่ไม่ได้รับการบำบัดด้วยผลิตภัณฑ์หรือสารที่ไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์

4. ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตในช่วงระยะเวลาการเปลี่ยนผ่าน จะไม่สามารถนำไปจำหน่ายในฐานะผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์ที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนผ่านได้

อย่างไรก็ตาม ผลิตภัณฑ์ต่อไปนี้ที่ผลิตขึ้นในช่วงระยะเวลาการเปลี่ยนผ่านและเป็นไปตามวรรค 1 อาจวางจำหน่ายได้ในฐานะผลิตภัณฑ์ที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนผ่าน:

- (ก) วัสดุสืบพันธุ์พืช โดยต้องผ่านกระบวนการแปรรูปอย่างน้อย 12 เดือน
- (ข) ผลิตภัณฑ์อาหารและผลิตภัณฑ์อาหารสัตว์ที่มาจากพืช โดยมีเงื่อนไขว่าผลิตภัณฑ์นั้นต้องมีส่วนประกอบจากพืชผลทางการเกษตรเพียงชนิดเดียว และต้องมีระยะเวลาการแปรรูปอย่างน้อย 12 เดือนก่อนการเก็บเกี่ยว

5. คณะกรรมการมีอำนาจในการออกกฎหมายที่ได้รับมอบอำนาจตามมาตรา 54 แก้ไขข้อ 1.2.2 ของส่วนที่ 2 ของภาคผนวกที่ 2 โดยการเพิ่มกฎการแปลงสำหรับชนิดพันธุ์อื่นนอกเหนือจากที่ได้รับ

การควบคุมในส่วนที่ 2 ของภาคผนวกที่ 2 เมื่อวันที่ 17 มิถุนายน 2561 หรือโดยการแก้ไขกฎที่เพิ่มเข้ามาเหล่านั้น

6. คณะกรรมาธิการจะต้องออกกฎหมายเพื่อดำเนินการตามความเหมาะสม โดยระบุเอกสารที่ต้องจัดส่งเพื่อวัตถุประสงค์ในการรับรองย้อนหลังสำหรับช่วงเวลาก่อนหน้านี้ตามวรรค 3 ของมาตรานี้

กฎหมายที่บังคับใช้จะต้องได้รับการประกาศใช้ตามขั้นตอนการตรวจสอบที่อ้างถึงในมาตรา 55(2)

มาตรา 11

การห้ามใช้พืชดัดแปลงพันธุกรรม

1. ห้ามนำ GMOs ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตจาก GMOs และผลิตภัณฑ์ที่ผลิตโดย GMOs มาใช้ในอาหารหรืออาหารสัตว์ หรือใช้เป็นอาหาร อาหารสัตว์ สารช่วยในการแปรรูป ผลิตภัณฑ์ป้องกันพืช ปุ๋ย สารปรับปรุงดิน วัสดุขยายพันธุ์พืช จุลินทรีย์ หรือสัตว์ในการผลิตแบบอินทรีย์
2. เพื่อวัตถุประสงค์ของการห้ามตามที่ระบุไว้ในวรรค 1 เกี่ยวกับ GMO และผลิตภัณฑ์ที่ผลิตจาก GMO สำหรับอาหารและอาหารสัตว์ ผู้ประกอบการอาจอ้างถึงฉลากของผลิตภัณฑ์ที่ติดหรือจัดหาตามคำสั่ง 2001/18/EC ระเบียบ (EC) เลขที่ 1829/2003 ของรัฐสภายุโรปและสภา (¹⁸) หรือระเบียบ (EC) เลขที่ 1830/2003 ของรัฐสภายุโรปและสภา (¹⁹) หรือเอกสารประกอบใดๆ ที่จัดทำตามนั้น
3. ผู้ประกอบการอาจสันนิษฐานได้ว่าไม่มีการใช้พืชดัดแปลงพันธุกรรม (GMO) และผลิตภัณฑ์ที่ได้จากพืชดัดแปลงพันธุกรรมในการผลิตอาหารและอาหารสัตว์ที่เข้ามา หากผลิตภัณฑ์ดังกล่าวไม่มีฉลากติดอยู่หรือไม่มีเอกสารประกอบตามกฎหมายที่อ้างถึงในวรรค 2 เว้นแต่จะได้รับข้อมูลอื่นที่บ่งชี้ว่าการติดฉลากของผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องไม่เป็นไปตามกฎหมายเหล่านั้น
4. เพื่อวัตถุประสงค์ของการห้ามตามที่ระบุไว้ในวรรค 1 สำหรับผลิตภัณฑ์ที่ไม่ครอบคลุมโดยวรรค 2 และ 3 ผู้ประกอบการที่ใช้ผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่เกษตรอินทรีย์ซึ่งซื้อจากบุคคลภายนอกจะต้องขอให้ผู้ขายยืนยันว่าผลิตภัณฑ์เหล่านั้นไม่ได้ผลิตจากพืชดัดแปลงพันธุกรรมหรือผลิตโดยพืชดัดแปลงพันธุกรรม

มาตรา 12

กฎการผลิตพืช

1. ผู้ประกอบการที่ผลิตพืชหรือผลิตภัณฑ์จากพืชจะต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบโดยละเอียดที่ระบุไว้ในส่วนที่ 1 ของภาคผนวกที่ 2 โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
2. คณะกรรมาธิการมีอำนาจในการออกกฎหมายโดยมอบอำนาจตามมาตรา 54 ที่แก้ไขเพิ่มเติม:
 - (ก) ข้อ 1.3 และ 1.4 ของส่วนที่ 1 ของภาคผนวกที่ 2 เกี่ยวกับการยกเว้น;
 - (ข) ข้อ 1.8.5 ของส่วนที่ 1 ของภาคผนวกที่ 2 เกี่ยวกับการใช้วัสดุสืบพันธุ์พืชที่อยู่ระหว่างการแปลงและวัสดุสืบพันธุ์พืชที่ไม่ใช่อินทรีย์
 - (ค) ข้อ 1.9.5 ของส่วนที่ 1 ของภาคผนวกที่ 2 โดยเพิ่มบทบัญญัติเพิ่มเติมเกี่ยวกับข้อตกลงระหว่างผู้ประกอบการที่ดินเพื่อการเกษตร หรือโดยการแก้ไขบทบัญญัติที่เพิ่มเข้ามาเหล่านั้น
 - (ง) ข้อ 1.10.1 ของส่วนที่ 1 ของภาคผนวกที่ 2 โดยการเพิ่มมาตรการควบคุมศัตรูพืชและวัชพืชเพิ่มเติม หรือโดยการแก้ไขมาตรการที่เพิ่มเข้ามาเหล่านั้น
 - (e) ส่วนที่ 1 ของภาคผนวกที่ 2 โดยการเพิ่มกฎระเบียบและวิธีการเพาะปลูกโดยละเอียดเพิ่มเติมสำหรับพืชและผลิตภัณฑ์จากพืชชนิดต่างๆ รวมถึงกฎระเบียบสำหรับเมล็ดงอก หรือโดยการแก้ไขกฎระเบียบที่เพิ่มเข้ามาเหล่านั้น

มาตรา 13

บทบัญญัติเฉพาะสำหรับการจำหน่ายวัสดุขยายพันธุ์พืชอินทรีย์ที่ไม่เป็นเนื้อเดียวกัน

1. วัสดุขยายพันธุ์พืชที่ทำจากวัสดุอินทรีย์ที่ไม่เป็นเนื้อเดียวกัน อาจวางจำหน่ายได้โดยไม่ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดสำหรับการขึ้นทะเบียน และไม่ต้องปฏิบัติตามประเภทการรับรองของวัสดุขั้นต้น วัสดุขั้นพื้นฐาน และวัสดุที่ได้รับการรับรอง หรือข้อกำหนดสำหรับประเภทอื่นๆ ที่กำหนดไว้ในคำสั่ง 66/401/EEC, 66/402/EEC, 68/193/EEC, 98/56/EC, 2002/53/EC, 2002/54/EC, 2002/55/EC, 2002/56/EC, 2002/57/EC, 2008/72/EC และ 2008/90/EC หรือกฎหมายที่ออกตามคำสั่งเหล่านั้น
2. วัสดุขยายพันธุ์พืชที่เป็นวัสดุอินทรีย์ผสมชนิดต่างๆ ตามที่กล่าวถึงในวรรคที่ 1 อาจวางจำหน่ายได้หลังจากผู้จำหน่ายแจ้งวัสดุอินทรีย์ผสมชนิดดังกล่าวต่อหน่วยงานราชการที่รับผิดชอบตามที่ระบุไว้ในคำสั่ง 66/401/EEC, 66/402/EEC, 68/193/EEC, 98/56/EC, 2002/53/EC, 2002/54/EC, 2002/55/EC, 2002/56/EC, 2002/57/EC, 2008/72/EC และ 2008/90/EC โดยใช้เอกสารประกอบที่มีข้อมูลดังต่อไปนี้:

- (ก) ข้อมูลติดต่อของผู้สมัคร;
- (ข) ชนิดและชื่อเรียกของวัสดุอินทรีย์ที่ไม่เป็นเนื้อเดียวกัน
- (ค) คำอธิบายลักษณะทางด้านการเกษตรและลักษณะทางกายภาพที่สำคัญซึ่งเป็นลักษณะทั่วไปของกลุ่มพืชนั้น รวมถึงวิธีการผสมพันธุ์ ผลการทดสอบที่มีอยู่เกี่ยวกับลักษณะเหล่านั้น ประเทศที่ผลิต และพันธุ์พ่อแม่ที่ใช้
- (ง) คำประกาศโดยผู้สมัครเกี่ยวกับความจริงขององค์ประกอบในข้อ (ก) (ข) และ (ค) และ
- (e) ตัวอย่างที่เป็นตัวแทน

การแจ้งให้ทราบดังกล่าวจะต้องส่งทางจดหมายลงทะเบียน หรือโดยวิธีการสื่อสารอื่นใดที่หน่วยงานราชการยอมรับ พร้อมทั้งขอให้มีการยืนยันการรับด้วย

สามเดือนหลังจากวันที่แสดงบนใบรับคืน โดยที่ไม่มีการร้องขอข้อมูลเพิ่มเติมหรือไม่มีการปฏิเสธอย่างเป็นทางการเนื่องจากเอกสารไม่ครบถ้วนหรือไม่ปฏิบัติตามตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 3(57) แจ้งให้ผู้จัดจำหน่ายทราบ หน่วยงานที่รับผิดชอบจะถือว่าได้รับทราบการแจ้งเตือนและเนื้อหาของการแจ้งเตือนแล้ว

หลังจากที่หน่วยงานราชการที่รับผิดชอบได้รับทราบการแจ้งเตือนอย่างชัดเจนหรือโดยปริยายแล้ว ก็สามารถดำเนินการขึ้นทะเบียนวัสดุอินทรีย์ผสมต่างชนิดที่ได้รับแจ้งได้ โดยการขึ้นทะเบียนดังกล่าวจะไม่คิดค่าใช้จ่ายใดๆ กับผู้จำหน่าย

รายชื่อวัสดุอินทรีย์ที่ไม่เป็นเนื้อเดียวกันใดๆ จะต้องแจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของรัฐบาลสมาชิกอื่นๆ และคณะกรรมการทราบด้วย

วัสดุอินทรีย์ที่ไม่เป็นเนื้อเดียวกันดังกล่าวจะต้องเป็นไปตามข้อกำหนดที่กำหนดไว้ในกฎหมายที่ได้รับมอบอำนาจซึ่งนำมาใช้ตามวรรค 3

3. คณะกรรมการมีอำนาจในการออกกฎหมายมอบอำนาจตามมาตรา 54 เพื่อเสริมระเบียบนี้ โดยกำหนดกฎเกณฑ์เกี่ยวกับการผลิตและการตลาดของวัสดุขยายพันธุ์พืชอินทรีย์ที่ไม่เป็นเนื้อเดียวกันของสกุลหรือชนิดใดชนิดหนึ่งโดยเฉพาะ ในส่วนที่เกี่ยวข้อง:

- (ก) คำอธิบายเกี่ยวกับวัสดุอินทรีย์ที่ไม่เป็นเนื้อเดียวกัน รวมถึงวิธีการผสมพันธุ์และการผลิตที่เกี่ยวข้อง และวัสดุพ่อแม่ที่ใช้
- (ข) ข้อกำหนดคุณภาพขั้นต่ำสำหรับเมล็ดพันธุ์แต่ละล็อต รวมถึงเอกลักษณ์ ความบริสุทธิ์เฉพาะ อัตราการงอก และคุณภาพด้านสุขอนามัย
- (ค) การติดฉลากและการบรรจุภัณฑ์;
- (ง) ข้อมูลและตัวอย่างการผลิตจะต้องเก็บรักษาไว้โดยผู้ปฏิบัติงานมืออาชีพ;

- (e) ในกรณีที่เกี่ยวข้อง การบำรุงรักษาวัสดุอินทรีย์ที่ไม่เป็นเนื้อเดียวกัน

มาตรา 14

กฎระเบียบการผลิตปศุสัตว์

1. โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ประกอบการปศุสัตว์ต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบการผลิตโดยละเอียดที่กำหนดไว้ในส่วนที่ 2 ของภาคผนวกที่ 2 และในกฎหมายที่เกี่ยวข้องใดๆ ที่อ้างถึงในวรรคที่ 3 ของมาตรานี้
 2. คณะกรรมการมีอำนาจในการออกกฎหมายโดยมอบอำนาจตามมาตรา 54 ที่แก้ไขเพิ่มเติม:
 - (ก) ข้อ 1.3.4.2, 1.3.4.4.2 และ 1.3.4.4.3 ของส่วนที่ II ของภาคผนวก II โดยลดเปอร์เซ็นต์ในส่วนที่เกี่ยวข้องแหล่งที่มาของสัตว์ เมื่อมีการจัดหาสัตว์อินทรีย์ในตลาดสหภาพยุโรปได้อย่างเพียงพอแล้ว
 - (ข) ข้อ 1.6.6 ของส่วนที่ II ของภาคผนวก II เกี่ยวกับขีดจำกัดของไนโตรเจนอินทรีย์ที่เชื่อมโยงกับความหนาแน่นของสัตว์เลี้ยงทั้งหมด
 - (ค) ข้อ 1.9.6.2(b) ของส่วนที่ II ของภาคผนวก II เกี่ยวกับการให้อาหารแกร้งผึ้ง
 - (ง) ข้อ 1.9.6.3(b) และ (e) ของส่วนที่ II ของภาคผนวก II เกี่ยวกับการบำบัดที่ยอมรับได้สำหรับการฆ่าเชื้อรังผึ้งและวิธีการและการบำบัดเพื่อต่อสู้กับไร *Varroa destructor*
 - (e) ส่วนที่ 2 ของภาคผนวกที่ 2 โดยการเพิ่มกฎระเบียบโดยละเอียดเกี่ยวกับการผลิตปศุสัตว์สำหรับสายพันธุ์อื่นนอกเหนือจากสายพันธุ์ที่ได้รับการควบคุมในส่วนนั้น เมื่อวันที่ 17 มิถุนายน 2561 หรือโดยการแก้ไขกฎระเบียบที่เพิ่มเข้ามาเหล่านั้น ในส่วนที่เกี่ยวข้อง:
 - (ฉ) ข้อยกเว้นเกี่ยวกับที่มาของสัตว์;
 - (ii) โภชนาการ;
 - (iii) แนวปฏิบัติด้านที่อยู่อาศัยและการเลี้ยงสัตว์;
 - (iv) การดูแลสุขภาพ;
 - (v) สวัสดิภาพสัตว์
 3. คณะกรรมการจะออกกฎหมายเพื่อดำเนินการตามส่วนที่สองของภาคผนวกที่สอง โดยกำหนดกฎเกณฑ์เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ดังนี้:
 - (ก) ระยะเวลาขั้นต่ำที่ต้องปฏิบัติตามสำหรับการให้อาหารลูกสัตว์ด้วยนมแม่ ตามที่ระบุไว้ในข้อ 1.4.1(g)
 - (ข) ความหนาแน่นของการเลี้ยงและพื้นที่ขั้นต่ำสำหรับพื้นที่ในร่มและกลางแจ้งที่ต้องปฏิบัติตามสำหรับปศุสัตว์แต่ละชนิด เพื่อให้แน่ใจว่าความต้องการด้านการพัฒนา สรีรวิทยา และพฤติกรรมของสัตว์ได้รับการตอบสนองตามข้อ 1.6.3, 1.6.4 และ 1.7.2
 - (ค) ลักษณะเฉพาะและข้อกำหนดทางเทคนิคสำหรับพื้นที่ผิวขั้นต่ำสำหรับพื้นที่ภายในและภายนอกอาคาร
 - (ง) ลักษณะและข้อกำหนดทางเทคนิคสำหรับอาคารและคอกสำหรับสัตว์เลี้ยงทุกชนิด ยกเว้นผึ้ง เพื่อให้มั่นใจว่าความต้องการด้านการพัฒนา สรีรวิทยา และพฤติกรรมของสัตว์ได้รับการตอบสนองตามข้อ 1.7.2
 - (e) ข้อกำหนดสำหรับพืชพรรณและลักษณะของสถานที่ที่มีการค้ำครองและพื้นที่กลางแจ้ง
- กฎหมายที่บังคับใช้จะต้องได้รับการประกาศใช้ตามขั้นตอนการตรวจสอบที่อ้างถึงในมาตรา 55(2)

มาตรา 15

กฎระเบียบการผลิตสำหรับสาหร่ายและสัตว์น้ำ

1. ผู้ประกอบการที่ผลิตสาหร่ายและสัตว์น้ำจะต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบการผลิตโดยละเอียดที่กำหนดไว้ในส่วนที่ 3 ของภาคผนวกที่ 2 และในกฎหมายที่เกี่ยวข้องใดๆ ที่อ้างถึงในวรรคที่ 3 ของมาตรานี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
2. คณะกรรมาธิการมีอำนาจในการออกกฎหมายโดยมอบอำนาจตามมาตรา 54 ที่แก้ไขเพิ่มเติม:
 - (ก) ข้อ 3.1.3.3 ของส่วนที่ III ของภาคผนวก II เกี่ยวกับอาหารสำหรับสัตว์น้ำกินเนื้อที่เลี้ยงในระบบเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ
 - (ข) ข้อ 3.1.3.4 ของส่วนที่ III ของภาคผนวก II โดยการเพิ่มกฎเฉพาะเพิ่มเติมเกี่ยวกับอาหารสำหรับสัตว์น้ำบางชนิด หรือโดยการแก้ไขกฎที่เพิ่มเข้ามาเหล่านั้น
 - (ค) ข้อ 3.1.4.2 ของส่วนที่ III ของภาคผนวก II ว่าด้วยการรักษาทางสัตวแพทย์สำหรับสัตว์น้ำ
 - (ง) ส่วนที่ 3 ของภาคผนวกที่ 2 โดยการเพิ่มเงื่อนไขโดยละเอียดเพิ่มเติมสำหรับแต่ละชนิดพันธุ์ในด้านการจัดการพ่อแม่พันธุ์ การผสมพันธุ์ และการผลิตลูกสัตว์ หรือโดยการแก้ไขเงื่อนไขโดยละเอียดที่เพิ่มเข้ามาเหล่านั้น
3. คณะกรรมการจะต้องออกกฎหมายเพื่อดำเนินการตามความเหมาะสม โดยกำหนดกฎระเบียบโดยละเอียดสำหรับแต่ละชนิดหรือแต่ละกลุ่มของชนิดพันธุ์ เกี่ยวกับความหนาแน่นของการเลี้ยง และลักษณะเฉพาะของระบบการผลิตและระบบการกักกัน เพื่อให้มั่นใจได้ว่าการเฉพาะของแต่ละชนิดพันธุ์ได้รับการตอบสนอง

กฎหมายที่บังคับใช้จะต้องได้รับการประกาศใช้ตามขั้นตอนการตรวจสอบที่อ้างถึงในมาตรา 55(2)

4. เพื่อวัตถุประสงค์ของมาตรานี้และส่วนที่ 3 ของภาคผนวกที่ 2 คำว่า 'ความหนาแน่นในการเลี้ยง' หมายถึง น้ำหนักตัวของสัตว์น้ำที่เลี้ยงต่อลูกบาศก์เมตรของน้ำ ณ เวลาใด ๆ ในระหว่างช่วงการเลี้ยง และในกรณีของปลาแบนและกุ้ง หมายถึง น้ำหนักต่อตารางเมตรของพื้นผิว

มาตรา 16

หลักเกณฑ์การผลิตสำหรับอาหารแปรรูป

1. ผู้ประกอบการที่ผลิตอาหารแปรรูปจะต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบการผลิตโดยละเอียดที่กำหนดไว้ในส่วนที่ 4 ของภาคผนวกที่ 2 และในกฎหมายที่เกี่ยวข้องใดๆ ที่อ้างถึงในวรรคที่ 3 ของมาตรานี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
2. คณะกรรมาธิการมีอำนาจในการออกกฎหมายโดยมอบอำนาจตามมาตรา 54 ที่แก้ไขเพิ่มเติม:
 - (ก) ข้อ 1.4 ของส่วนที่ 4 ของภาคผนวกที่ 2 เกี่ยวกับมาตรการป้องกันและมาตรการเชิงป้องกันที่ผู้ประกอบการต้องดำเนินการ
 - (ข) ข้อ 2.2.2 ของส่วนที่ 4 ของภาคผนวกที่ 2 เกี่ยวกับประเภทและองค์ประกอบของผลิตภัณฑ์และสารที่อนุญาตให้ใช้ในอาหารแปรรูป ตลอดจนเงื่อนไขที่สามารถใช้ได้
 - (ค) ข้อ 2.2.4 ของส่วนที่ IV ของภาคผนวก II เกี่ยวกับการคำนวณเปอร์เซ็นต์ของส่วนผสมทางการเกษตรที่อ้างถึงในข้อ (a)(ii) และ (b)(i) ของมาตรา 30(5) รวมถึงสารเติมแต่งอาหารที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 24 สำหรับใช้ในการผลิตอินทรีย์ซึ่งถือเป็นส่วนผสมทางการเกษตรเพื่อวัตถุประสงค์ในการคำนวณดังกล่าว

การกระทำที่ได้รับมอบหมายเหล่านั้นจะต้องไม่รวมถึงความเป็นไปได้ในการใช้สารปรุงแต่งรสหรือสารปรุงแต่งรสที่ไม่ใช่สารธรรมชาติ ตามความหมายของมาตรา 16(2), (3) และ (4) ของระเบียบ (EC) เลขที่ 1334/2008 ของรัฐสภายุโรปและสภา²⁰ และไม่ใช้สารอินทรีย์

3. คณะกรรมาธิการอาจออกกฎหมายเพื่อบังคับใช้เทคนิคที่ได้รับอนุญาตในการแปรรูปผลิตภัณฑ์อาหาร

กฎหมายที่บังคับใช้จะต้องได้รับการประกาศใช้ตามขั้นตอนการตรวจสอบที่อ้างถึงในมาตรา 55(2)

มาตรา 17

กฎการผลิตสำหรับอาหารสัตว์แปรรูป

1. ผู้ประกอบการที่ผลิตอาหารสัตว์แปรรูปจะต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบการผลิตโดยละเอียดที่กำหนดไว้ในส่วนที่ 5 ของภาคผนวกที่ 2 และในกฎหมายที่เกี่ยวข้องใดๆ ที่อ้างถึงในวรรคที่ 3 ของมาตรานี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
2. คณะกรรมาธิการมีอำนาจในการออกกฎหมายที่ได้รับมอบหมายตามมาตรา 54 เพื่อแก้ไขข้อ 1.4 ของส่วนที่ 5 ของภาคผนวกที่ 2 โดยการเพิ่มมาตรการป้องกันและระมัดระวังเพิ่มเติมที่ผู้ประกอบการต้องดำเนินการ หรือโดยการแก้ไขมาตรการที่เพิ่มเข้ามาเหล่านั้น
3. คณะกรรมาธิการอาจออกกฎหมายเพื่อดำเนินการเกี่ยวกับเทคนิคที่ได้รับอนุญาตให้ใช้ในการแปรรูปผลิตภัณฑ์อาหารสัตว์

กฎหมายที่บังคับใช้จะต้องได้รับการประกาศใช้ตามขั้นตอนการตรวจสอบที่อ้างถึงในมาตรา 55(2)

มาตรา 18

กฎการผลิตไวน์

1. ผู้ประกอบการที่ผลิตสินค้าในภาคอุตสาหกรรมไวน์จะต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบการผลิตโดยละเอียดที่กำหนดไว้ในส่วนที่ 6 ของภาคผนวกที่ 2 โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
2. คณะกรรมาธิการมีอำนาจในการออกกฎหมายโดยมอบอำนาจตามมาตรา 54 ที่แก้ไขเพิ่มเติม:
 - (ก) ข้อ 3.2 ของส่วนที่ 6 ของภาคผนวกที่ 2 โดยการเพิ่มแนวปฏิบัติ กระบวนการ และการบำบัดทางด้านการผลิตไวน์เพิ่มเติมที่ถูห้าม หรือโดยการแก้ไของค์ประกอบที่เพิ่มเข้ามาเหล่านั้น
 - (ข) ข้อ 3.3 ของส่วนที่ VI ของภาคผนวก II

มาตรา 19

หลักเกณฑ์การผลิตยีสต์ที่ใช้เป็นอาหารหรืออาหารสัตว์

1. ผู้ประกอบการที่ผลิตยีสต์เพื่อใช้เป็นอาหารหรืออาหารสัตว์จะต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบการผลิตโดยละเอียดที่กำหนดไว้ในส่วนที่ 7 ของภาคผนวกที่ 2 โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
2. คณะกรรมาธิการมีอำนาจในการออกกฎหมายโดยมอบอำนาจตามมาตรา 54 ซึ่งแก้ไขข้อ 1.3 ของส่วนที่ 7 ของภาคผนวกที่ 2 โดยการเพิ่มกฎระเบียบการผลิตยีสต์โดยละเอียดเพิ่มเติม หรือโดยการแก้ไขกฎระเบียบที่เพิ่มเข้ามาเหล่านั้น

มาตรา 20

ไม่มีกฎระเบียบการผลิตที่เฉพาะเจาะจงสำหรับปลุสัตว์และสัตว์น้ำบางประเภท

รอการรับรอง:

- (ก) กฎทั่วไปเพิ่มเติมสำหรับปลุสัตว์ชนิดอื่นนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในข้อ 1.9 ของส่วนที่ II ของภาคผนวก II ตามข้อ (e) ของมาตรา 14(2)
- (ข) กฎหมายปฏิบัติการที่อ้างถึงในมาตรา 14(3) สำหรับปลุสัตว์ หรือ
- (ค) กฎหมายที่บังคับใช้ตามมาตรา 15(3) สำหรับชนิดหรือกลุ่มของสัตว์น้ำ

รัฐสมาชิกอาจใช้กฎการผลิตระดับชาติโดยละเอียดสำหรับสัตว์ชนิดใดชนิดหนึ่งหรือกลุ่มสัตว์บางชนิดที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่จะครอบคลุมโดยมาตรการที่อ้างถึงในข้อ (ก) (ข) และ (ค) โดยมีเงื่อนไข

ว่ากฎระดับชาติเหล่านั้นต้องสอดคล้องกับระเบียบนี้ และมีเงื่อนไขว่ากฎเหล่านั้นต้องไม่ห้าม จำกัด หรือขัดขวางการวางจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่ผลิตนอกอาณาเขตของตนและเป็นไปตามระเบียบนี้

มาตรา 21

กฎการผลิตสำหรับผลิตภัณฑ์ที่ไม่เข้าข่ายประเภทผลิตภัณฑ์ที่กล่าวถึงในมาตรา 12 ถึง 19

1. คณะกรรมาธิการมีอำนาจในการออกกฎหมายที่ได้รับมอบอำนาจตามมาตรา 54 ที่แก้ไขภาคผนวก II โดยการเพิ่มกฎการผลิตโดยละเอียด ตลอดจนกฎเกี่ยวกับภาระผูกพันในการแปลงสภาพ สำหรับ ผลิตภัณฑ์ที่ไม่เข้าข่ายประเภทผลิตภัณฑ์ที่กล่าวถึงในมาตรา 12 ถึง 19 หรือโดยการแก้ไขกฎที่เพิ่มเข้ามาเหล่านั้น

กฎหมายที่ได้รับมอบอำนาจเหล่านั้นจะต้องอิงตามวัตถุประสงค์และหลักการของการผลิตแบบอินทรีย์ ที่กำหนดไว้ในบทที่ 2 และจะต้องสอดคล้องกับกฎการผลิตทั่วไปที่กำหนดไว้ในมาตรา 9, 10 และ 11 ตลอดจนกฎการผลิตโดยละเอียดที่มีอยู่สำหรับผลิตภัณฑ์ที่คล้ายคลึงกันในภาคผนวกที่ 2 โดยจะต้อง กำหนดข้อกำหนดโดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับวิธีการบำบัด การปฏิบัติ และปัจจัยการผลิตที่อนุญาต หรือห้าม หรือระยะเวลาการเปลี่ยนผ่านสำหรับผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง

2. ในกรณีที่ไม่มีข้อกำหนดการผลิตโดยละเอียดตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 1:

- (ก) สำหรับผลิตภัณฑ์ที่กล่าวถึงในวรรค 1 ผู้ประกอบการจะต้องปฏิบัติตามหลักการที่กำหนดไว้ใน มาตรา 5 และ 6 โดยอนุโลมหลักการที่กำหนดไว้ในมาตรา 7 และปฏิบัติตามกฎการผลิตทั่วไป ที่กำหนดไว้ในมาตรา 9 ถึง 11
- (ข) รัฐสมาชิกอาจใช้กฎระเบียบการผลิตระดับชาติโดยละเอียดสำหรับผลิตภัณฑ์ที่กล่าวถึงใน วรรค 1 โดยมีเงื่อนไขว่ากฎระเบียบเหล่านั้นต้องสอดคล้องกับระเบียบนี้ และต้องไม่ห้าม จำกัด หรือขัดขวางการวางจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่ผลิตนอกอาณาเขตของตนและเป็นไปตามระเบียบนี้

มาตรา 22

การนำกฎการผลิตพิเศษมาใช้

1. คณะกรรมาธิการมีอำนาจในการออกกฎหมายโดยมอบอำนาจตามมาตรา 54 ซึ่งเป็นส่วนเสริมของ ระเบียบนี้ โดยกำหนดไว้ดังนี้:

- (ก) เกณฑ์ในการพิจารณาว่าสถานการณ์ใดเข้าข่ายเป็นสถานการณ์หายน่ะอันเนื่องมาจาก 'เหตุการณ์สภาพอากาศที่ไม่เอื้ออำนวย' 'โรคระบาดในสัตว์' 'เหตุการณ์ด้านสิ่งแวดล้อม' 'ภัย พิบัติทางธรรมชาติ' หรือ 'เหตุการณ์หายน่ะ' ตามที่กำหนดไว้ในข้อ (h), (i), (j), (k) และ (l) ของ มาตรา 2(1) ของระเบียบ (EU) เลขที่ 1305/2013 ตามลำดับ รวมถึงสถานการณ์ที่เทียบเคียงได้
- (ข) กฎเกณฑ์เฉพาะ รวมถึงข้อยกเว้นที่เป็นไปได้จากข้อบังคับนี้ เกี่ยวกับวิธีการที่รัฐสมาชิกจะต้อง จัดการกับสถานการณ์ภัยพิบัติร้ายแรงดังกล่าว หากรัฐสมาชิกตัดสินใจที่จะนำบทความนี้ไปใช้ และ
- (ค) มีกฎเกณฑ์เฉพาะเกี่ยวกับการติดตามและรายงานในกรณีดังกล่าว

เกณฑ์และกฎเหล่านั้นจะต้องเป็นไปตามหลักการผลิตแบบอินทรีย์ที่กำหนดไว้ในบทที่ 2

2. ในกรณีที่รัฐสมาชิกได้ยอมรับอย่างเป็นทางการว่าเหตุการณ์ดังกล่าวเป็นภัยพิบัติทางธรรมชาติ ตามที่ระบุไว้ในมาตรา 18(3) หรือมาตรา 24(3) ของระเบียบ (EU) เลขที่ 1305/2013 และเหตุการณ์ดัง กล่าวทำให้ไม่สามารถปฏิบัติตามกฎการผลิตที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ได้ รัฐสมาชิกดังกล่าวอาจให้การ ยกเว้นจากกฎการผลิตเป็นระยะเวลาจำกัดจนกว่าการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์จะสามารถกลับมา ดำเนินการได้อีกครั้ง โดยอยู่ภายใต้หลักการที่กำหนดไว้ในบทที่ 2 และกฎหมายที่ได้รับมอบอำนาจ ใดๆ ที่นำมาใช้ตามวรรค 1

3. รัฐสมาชิกอาจใช้มาตรการตามกฎหมายที่ได้รับมอบอำนาจซึ่งกล่าวถึงในวรรค 1 เพื่ออนุญาตให้การผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์ดำเนินต่อไปหรือเริ่มต้นใหม่ได้ในกรณีที่เกิดสถานการณ์ภัยพิบัติ

มาตรา 23

การรวบรวม การบรรจุ การขนส่ง และการจัดเก็บ

1. ผู้ประกอบการต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่าผลิตภัณฑ์อินทรีย์และผลิตภัณฑ์ที่อยู่ระหว่างการแปรรูปนั้นได้รับการรวบรวม บรรจุ ขนส่ง และจัดเก็บตามกฎหมายที่กำหนดไว้ในภาคผนวก III
2. คณะกรรมการมีอำนาจในการออกกฎหมายโดยมอบอำนาจตามมาตรา 54 ที่แก้ไขเพิ่มเติม:
 - (ก) มาตรา 2 ของภาคผนวก III;
 - (ข) แก้ไขมาตรา 3, 4 และ 6 ของภาคผนวก III โดยเพิ่มกฎพิเศษเพิ่มเติมสำหรับการขนส่งและการรับสินค้าที่เกี่ยวข้อง หรือแก้ไขกฎที่เพิ่มเข้ามาเหล่านั้น

มาตรา 24

การอนุมัติผลิตภัณฑ์และสารเคมีสำหรับใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์

1. คณะกรรมการอาจอนุญาตให้ใช้ผลิตภัณฑ์และสารบางชนิดในการผลิตแบบอินทรีย์ และจะรวมผลิตภัณฑ์และสารที่ได้รับอนุญาตดังกล่าวไว้ในรายการข้อจำกัด เพื่อวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้:
 - (ก) ในฐานะสารออกฤทธิ์ที่ใช้ในผลิตภัณฑ์ป้องกันพืช;
 - (ข) ในฐานะปุ๋ย สารปรับปรุงดิน และธาตุอาหาร;
 - (ค) เป็นวัตถุดิบอาหารสัตว์ที่ไม่ใช่สารอินทรีย์ที่มาจากพืช สัตว์ หรือยีสต์ หรือเป็นวัตถุดิบอาหารสัตว์ที่มาจากจุลินทรีย์หรือแร่ธาตุ
 - (ง) ใช้เป็นสารเติมแต่งอาหารสัตว์และสารช่วยในกระบวนการผลิต;
 - (จ) เช่น ผลิตภัณฑ์สำหรับทำความสะอาดและฆ่าเชื้อบ่อเลี้ยงปลา กรง แท็งก์ รางน้ำ อาคาร หรือสิ่งปลูกสร้างที่ใช้ในการผลิตสัตว์
 - (ฉ) เช่น ผลิตภัณฑ์สำหรับทำความสะอาดและฆ่าเชื้อโรคในอาคารและสถานที่ที่ใช้ในการผลิตพืช รวมถึงสถานที่จัดเก็บในฟาร์มเกษตรกรรม
 - (ก) เช่น ผลิตภัณฑ์สำหรับทำความสะอาดและฆ่าเชื้อในโรงงานแปรรูปและสถานที่จัดเก็บ
2. นอกเหนือจากผลิตภัณฑ์และสารที่ได้รับอนุญาตตามวรรค 1 แล้ว คณะกรรมการอาจอนุญาตให้ใช้ผลิตภัณฑ์และสารบางชนิดในการผลิตอาหารอินทรีย์แปรรูปและยีสต์ที่ใช้เป็นอาหารหรืออาหารสัตว์ และจะต้องรวมผลิตภัณฑ์และสารที่ได้รับอนุญาตดังกล่าวไว้ในรายการจำกัด เพื่อวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้:
 - (ก) ใช้เป็นสารเติมแต่งอาหารและสารช่วยในกระบวนการผลิตอาหาร
 - (ข) ในฐานะวัตถุดิบทางการเกษตรที่ไม่ใช่เกษตรอินทรีย์ที่ใช้ในการผลิตอาหารแปรรูปอินทรีย์
 - (ค) ใช้เป็นสารช่วยในการผลิตยีสต์และผลิตภัณฑ์จากยีสต์
3. การอนุญาตให้ใช้ผลิตภัณฑ์และสารต่างๆ ที่กล่าวถึงในวรรคที่ 1 ในการผลิตแบบอินทรีย์จะต้องเป็นไปตามหลักการที่กำหนดไว้ในบทที่ 2 และเกณฑ์ต่อไปนี้ ซึ่งจะต้องได้รับการประเมินโดยรวม:
 - (ก) สิ่งเหล่านี้มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการผลิตอย่างต่อเนื่องและการใช้งานตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้
 - (ข) ผลิตภัณฑ์และสารทั้งหมดที่เกี่ยวข้องมีต้นกำเนิดจากพืช สัตว์ จุลินทรีย์ หรือแร่ธาตุ เว้นแต่ในกรณีที่ผลิตภัณฑ์หรือสารจากแหล่งดังกล่าวไม่มีจำหน่ายในปริมาณหรือคุณภาพที่

เพียงพอ หรือไม่มีทางเลือกอื่น

(ค) ในกรณีของผลิตภัณฑ์ที่กล่าวถึงในข้อ (ก) ของวรรค 1:

(ฉัน) การใช้สารเหล่านี้มีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการควบคุมศัตรูพืชในกรณีที่ไม่มีทางเลือกอื่นทางชีวภาพ ทางกายภาพ หรือการผสมพันธุ์ การเพาะปลูก หรือวิธีการจัดการที่มีประสิทธิภาพอื่นๆ

(ii) หากผลิตภัณฑ์ดังกล่าวไม่ได้มาจากพืช สัตว์ จุลินทรีย์ หรือแร่ธาตุ และไม่เหมือนกับรูปแบบตามธรรมชาติ เงื่อนไขการใช้งานจะห้ามไม่ให้เกิดการสัมผัสโดยตรงกับส่วนที่กินได้ของพืชผล

(ง) ในกรณีของผลิตภัณฑ์ที่กล่าวถึงในข้อ (ข) ของวรรค 1 การใช้ผลิตภัณฑ์เหล่านี้มีความจำเป็นสำหรับการสร้างหรือรักษาความอุดมสมบูรณ์ของดิน หรือเพื่อตอบสนองความต้องการทางโภชนาการเฉพาะของพืชผล หรือเพื่อวัตถุประสงค์ในการปรับปรุงสภาพดินโดยเฉพาะ

(e) ในกรณีของผลิตภัณฑ์ที่กล่าวถึงในข้อ (c) และ (d) ของวรรค 1:

(ฉัน) การใช้สารเหล่านี้มีความจำเป็นต่อการรักษาสุขภาพ สวัสดิภาพ และความแข็งแรงของสัตว์ และมีส่วนช่วยในการจัดหาอาหารที่เหมาะสมซึ่งตอบสนองความต้องการทางสรีรวิทยาและพฤติกรรมของสัตว์แต่ละชนิด หรือการใช้สารเหล่านี้มีความจำเป็นต่อการผลิตหรือการเก็บรักษาอาหารสัตว์ เนื่องจากไม่สามารถผลิตหรือเก็บรักษาอาหารสัตว์ได้หากปราศจากสารดังกล่าว

(ii) อาหารสัตว์ที่มีแร่ธาตุ ธาตุอาหารรอง วิตามิน หรือโปรวิตามินนั้นมีที่มาจากธรรมชาติ ยกเว้นในกรณีที่ผลิตภัณฑ์หรือสารจากแหล่งดังกล่าวไม่มีจำหน่ายในปริมาณหรือคุณภาพที่เพียงพอ หรือไม่มีทางเลือกอื่น

(iii) การใช้วัตถุดิบอาหารสัตว์ที่ไม่ใช่เกษตรอินทรีย์ ไม่ว่าจะเป็นจากพืชหรือสัตว์ เป็นสิ่งจำเป็น เนื่องจากวัตถุดิบอาหารสัตว์จากพืชหรือสัตว์ที่ผลิตตามกฎการผลิตแบบเกษตรอินทรีย์มีปริมาณไม่เพียงพอ

(iv) การใช้เครื่องเทศ สมุนไพร และกากน้ำตาลที่ไม่ใช่แบบอินทรีย์นั้นมีความจำเป็นเนื่องจากผลิตภัณฑ์ดังกล่าวไม่มีจำหน่ายในรูปแบบอินทรีย์ จึงต้องผลิตหรือเตรียมโดยปราศจากตัวทำลายทางเคมี และจำกัดการใช้ไม่เกิน 1% ของอาหารสัตว์สำหรับสัตว์แต่ละชนิด โดยคำนวณเป็นเปอร์เซ็นต์ของวัตถุดิบแห้งในอาหารสัตว์จากแหล่งเกษตรกรรมต่อไป

4. การอนุญาตให้ใช้ผลิตภัณฑ์และสารต่างๆ ที่กล่าวถึงในวรรคที่ 2 ในการผลิตอาหารอินทรีย์แปรรูป หรือในการผลิตยีสต์ที่ใช้เป็นอาหารหรืออาหารสัตว์ จะต้องเป็นไปตามหลักการที่กำหนดไว้ในบทที่ 2 และเกณฑ์ต่อไป นี้ ซึ่งจะต้องได้รับการประเมินโดยรวม:

(ก) ไม่มีผลิตภัณฑ์หรือสารทางเลือกอื่นที่ได้รับอนุญาตตามมาตรฐานนี้ หรือเทคนิคที่สอดคล้องกับข้อบังคับนี้

(ข) จะเป็นไปไม่ได้เลยที่จะผลิตหรือเก็บรักษาอาหาร หรือปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านโภชนาการที่กำหนดไว้ตามกฎหมายของสหภาพยุโรป หากปราศจากผลิตภัณฑ์และสารเหล่านั้น

(ค) สารเหล่านี้พบได้ในธรรมชาติและอาจผ่านกระบวนการทางกล ทางกายภาพ ทางชีวภาพ ทางเอนไซม์ หรือทางจุลชีววิทยาเท่านั้น เว้นแต่ในกรณีที่ผลิตภัณฑ์หรือสารจากแหล่งดังกล่าวมีปริมาณหรือคุณภาพไม่เพียงพอ

(ง) วัตถุดิบอินทรีย์มีปริมาณไม่เพียงพอ

5. การอนุญาตให้ใช้ผลิตภัณฑ์และสารสังเคราะห์ทางเคมีตามวรรค 1 และ 2 ของมาตรฐานนี้ จะต้องจำกัดอย่างเคร่งครัดเฉพาะกรณีที่การใช้วัตถุดิบภายนอกที่กล่าวถึงในข้อ (g) ของมาตรา 5 จะก่อให้เกิด

เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่ไม่สามารถยอมรับได้

6. คณะกรรมาธิการมีอำนาจในการออกกฎหมายที่ได้รับมอบอำนาจตามมาตรา 54 เพื่อแก้ไขวรรค 3 และ 4 ของมาตรานี้ โดยการเพิ่มเกณฑ์เพิ่มเติมสำหรับการอนุญาตผลิตภัณฑ์และสารที่กล่าวถึงในวรรค 1 และ 2 ของมาตรานี้สำหรับการใช้ในการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์โดยทั่วไป และในการผลิตอาหารเกษตรอินทรีย์แปรรูปโดยเฉพาะ ตลอดจนเกณฑ์เพิ่มเติมสำหรับการเพิกถอนการอนุญาตดังกล่าว หรือโดยการแก้ไขเกณฑ์ที่เพิ่มเข้ามาเหล่านั้น

7. ในกรณีที่รัฐสมาชิกพิจารณาว่าควรเพิ่มหรือถอนผลิตภัณฑ์หรือสารใดออกจากรายการผลิตภัณฑ์และสารที่ได้รับอนุญาตตามที่ระบุไว้ในวรรค 1 และ 2 หรือควรแก้ไขข้อกำหนดการใช้งานที่ระบุไว้ในกฎการผลิต รัฐสมาชิกนั้นจะต้องจัดส่งเอกสารที่ระบุเหตุผลสำหรับการเพิ่ม การถอน หรือการแก้ไขอื่นๆ อย่างเป็นทางการไปยังคณะกรรมาธิการและรัฐสมาชิกอื่นๆ และเผยแพร่ต่อสาธารณะ โดยอยู่ภายใต้กฎหมายของสหภาพยุโรปและกฎหมายภายในประเทศเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูล

คณะกรรมาธิการจะเผยแพร่คำขอใดๆ ที่กล่าวถึงในย่อหน้านี้

8. คณะกรรมาธิการจะทบทวนรายชื่อที่กล่าวถึงในมาตรานี้เป็นประจำ

รายชื่อส่วนผสมที่ไม่ใช่ส่วนผสมอินทรีย์ที่กล่าวถึงในข้อ (ข) ของวรรค 2 จะต้องได้รับการตรวจสอบอย่างน้อยปีละครั้ง

9. คณะกรรมาธิการจะออกกฎหมายเพื่อดำเนินการเกี่ยวกับการอนุญาตหรือการเพิกถอนการอนุญาตผลิตภัณฑ์และสารต่างๆ ตามวรรค 1 และ 2 ที่อาจใช้ในการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์โดยทั่วไป และในการผลิตอาหารเกษตรอินทรีย์แปรรูปโดยเฉพาะ รวมทั้งกำหนดขั้นตอนที่ต้องปฏิบัติตามสำหรับการอนุญาตดังกล่าว และรายชื่อผลิตภัณฑ์และสารดังกล่าว และในกรณีที่เหมาะสม ให้ระบุรายละเอียดข้อกำหนดด้านองค์ประกอบ และเงื่อนไขการใช้งานด้วย

กฎหมายที่บังคับใช้จะต้องได้รับการประกาศใช้ตามขั้นตอนการตรวจสอบที่อ้างถึงในมาตรา 55(2)

มาตรา 25

การอนุญาตให้ใช้วัตถุอันตรายทางการเกษตรที่ไม่ใช่เกษตรอินทรีย์สำหรับอาหารอินทรีย์แปรรูปโดยรัฐสมาชิก

1. ในกรณีที่จำเป็นเพื่อให้สามารถเข้าถึงวัตถุอันตรายทางการเกษตรบางชนิด และในกรณีที่วัตถุอันตรายดังกล่าวไม่มีจำหน่ายในรูปแบบอินทรีย์ในปริมาณที่เพียงพอ รัฐสมาชิกอาจอนุญาตเป็นการชั่วคราวให้ใช้วัตถุอันตรายที่ไม่ใช่อินทรีย์ในการผลิตอาหารแปรรูปอินทรีย์ในดินแดนของตนตามคำขอของผู้ประกอบการ เป็นระยะเวลาสูงสุดหกเดือน การอนุญาตดังกล่าวจะมีผลบังคับใช้กับผู้ประกอบการทุกรายในรัฐสมาชิกนั้น

2. รัฐสมาชิกจะต้องแจ้งให้คณะกรรมาธิการและรัฐสมาชิกอื่น ๆ ทราบโดยทันทีผ่านระบบคอมพิวเตอร์ที่ช่วยให้สามารถแลกเปลี่ยนเอกสารและข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ที่คณะกรรมาธิการจัดหาให้ เกี่ยวกับการอนุญาตใด ๆ ที่ได้รับสำหรับดินแดนของตนตามวรรค 1

3. รัฐสมาชิกอาจขยายระยะเวลาการอนุญาตตามที่ระบุไว้ในวรรค 1 ได้สองครั้ง ครั้งละไม่เกินหกเดือน โดยมีเงื่อนไขว่าไม่มีรัฐสมาชิกอื่นใดคัดค้านโดยแจ้งผ่านระบบที่กล่าวถึงในวรรค 2 ว่าส่วนผสมดังกล่าวมีจำหน่ายในรูปแบบอินทรีย์ในปริมาณที่เพียงพอ

4. หน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุมที่ได้รับการรับรองตามมาตรา 46(1) อาจให้การอนุญาตชั่วคราวตามที่ระบุไว้ในวรรค 1 ของมาตรานี้ เป็นระยะเวลาสูงสุดหกเดือนแก่ผู้ประกอบการในประเทศที่สามที่ร้องขอการอนุญาตดังกล่าวและอยู่ภายใต้การควบคุมของหน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุม นั้น โดยมีเงื่อนไขว่าต้องเป็นไปตามเงื่อนไขในวรรคดังกล่าวในประเทศที่สามที่เกี่ยวข้อง การอนุญาตอาจขยายเวลาได้สูงสุดสองครั้ง ครั้งละหกเดือน

5. ในกรณีที่หลังจากขยายระยะเวลาการอนุญาตชั่วคราวสองครั้งแล้ว รัฐสมาชิกพิจารณาตามข้อมูลที่เป็นกลางว่าความพร้อมของส่วนผสมดังกล่าวในรูปแบบอินทรีย์ยังคงไม่เพียงพอต่อความต้องการเชิงคุณภาพและปริมาณของผู้ประกอบการ รัฐสมาชิกอาจยื่นคำร้องต่อคณะกรรมาธิการตามมาตรา 24(7)

การรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความพร้อมจำหน่ายในตลาดของวัสดุขยายพันธุ์พืชอินทรีย์และที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนผ่าน สัตว์อินทรีย์ และลูกสัตว์น้ำอินทรีย์

1. รัฐสมาชิกแต่ละรัฐจะต้องรับประกันว่ามีการจัดตั้งฐานข้อมูลที่มีการปรับปรุงอย่างสม่ำเสมอสำหรับรายชื่อวัสดุขยายพันธุ์พืชอินทรีย์และที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนผ่าน โดยไม่รวมต้นกล้า แต่รวมถึงมันฝรั่งสำหรับทำพันธุ์ ซึ่งมีอยู่ในดินแดนของตน
 2. รัฐสมาชิกจะต้องมีระบบที่อนุญาตให้ผู้ประกอบการที่ทำการตลาดวัสดุขยายพันธุ์พืชอินทรีย์หรือวัสดุที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนผ่านสู่อินทรีย์ สัตว์อินทรีย์ หรือลูกสัตว์น้ำอินทรีย์ และสามารถจัดหาวัสดุเหล่านั้นได้ในปริมาณที่เพียงพอและภายในระยะเวลาที่เหมาะสม เปิดเผยข้อมูลต่อไปนี้โดยสมัครใจโดยไม่คิดค่าใช้จ่าย พร้อมทั้งชื่อและรายละเอียดการติดต่อของตน:
 - (ก) วัสดุขยายพันธุ์พืชอินทรีย์และที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนผ่าน เช่น วัสดุขยายพันธุ์พืชอินทรีย์แบบผสม หรือพันธุ์อินทรีย์ที่เหมาะสมสำหรับการผลิตแบบอินทรีย์ ไม่รวมต้นกล้า แต่รวมถึงมันฝรั่งสำหรับปลูก ซึ่งมีจำหน่ายอยู่ ปริมาณเป็นน้ำหนักของวัสดุนั้น และช่วงเวลาของปีที่มีจำหน่าย วัสดุดังกล่าวจะต้องระบุอย่างน้อยชื่อวิทยาศาสตร์ภาษาละติน
 - (ข) สัตว์อินทรีย์ที่อาจได้รับการยกเว้นตามข้อ 1.3.4.4 ของส่วนที่ II ของภาคผนวก II; จำนวนสัตว์ที่มีอยู่จำแนกตามเพศ; ข้อมูลที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับสัตว์ชนิดต่างๆ ในส่วนของสายพันธุ์และสายเลือดที่มีอยู่; เชื้อชาติของสัตว์; อายุของสัตว์; และข้อมูลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
 - (ค) ลูกสัตว์น้ำที่เพาะเลี้ยงแบบอินทรีย์ที่มีอยู่ในฟาร์มและสถานะสุขภาพของพวกมันตามคำสั่งสภา 2006/88/EC (²¹) และกำลังการผลิตสำหรับสัตว์น้ำแต่ละชนิด
 3. รัฐสมาชิกอาจจัดตั้งระบบที่อนุญาตให้ผู้ประกอบการที่ทำการตลาดพันธุ์และสายพันธุ์ที่ปรับให้เข้ากับการผลิตแบบอินทรีย์ตามข้อ 1.3.3 ของส่วนที่ 2 ของภาคผนวกที่ 2 หรือลูกไก่อินทรีย์ และสามารถจัดหาสัตว์เหล่านั้นได้ในปริมาณที่เพียงพอและภายในระยะเวลาที่เหมาะสม เปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องต่อสาธารณะโดยสมัครใจโดยไม่คิดค่าใช้จ่าย พร้อมทั้งชื่อและรายละเอียดการติดต่อ
 4. ผู้ประกอบการที่เลือกที่จะรวมข้อมูลเกี่ยวกับวัสดุขยายพันธุ์พืช สัตว์ หรือลูกสัตว์น้ำในระบบที่กล่าวถึงในย่อหน้า 2 และ 3 จะต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่าข้อมูลได้รับการปรับปรุงอย่างสม่ำเสมอ และจะต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่าข้อมูลถูกลบออกจากรายการเมื่อวัสดุขยายพันธุ์พืช สัตว์ หรือลูกสัตว์น้ำนั้นไม่มีจำหน่ายอีกต่อไป
 5. เพื่อวัตถุประสงค์ของวรรคที่ 1, 2 และ 3 ประเทศสมาชิกอาจใช้ระบบสารสนเทศที่เกี่ยวข้องที่มีอยู่แล้วต่อไปได้
 6. คณะกรรมาธิการจะเผยแพร่ลิงก์ไปยังฐานข้อมูลหรือระบบระดับชาติแต่ละแห่งบนเว็บไซต์เฉพาะของคณะกรรมาธิการ เพื่อให้ผู้ใช้สามารถเข้าถึงฐานข้อมูลหรือระบบดังกล่าวได้ทั่วทั้งสหภาพยุโรป
 7. คณะกรรมาธิการอาจออกกฎหมายเพื่อดำเนินการตามข้อกำหนดดังต่อไปนี้:
 - (ก) รายละเอียดทางเทคนิคสำหรับการจัดตั้งและบำรุงรักษาฐานข้อมูลที่กล่าวถึงในย่อหน้าที่ 1 และระบบที่กล่าวถึงในย่อหน้าที่ 2;
 - (ข) ข้อกำหนดเฉพาะเกี่ยวกับการรวบรวมข้อมูลที่กล่าวถึงในวรรคที่ 1 และ 2;
 - (ค) ข้อกำหนดเกี่ยวกับข้อตกลงในการเข้าร่วมในฐานข้อมูลที่กล่าวถึงในวรรคที่ 1 และในระบบที่กล่าวถึงในวรรคที่ 2 และ 3; และ
 - (ง) รายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลที่จะต้องจัดส่งโดยรัฐสมาชิกตามมาตรา 53(6)
- กฎหมายที่บังคับใช้จะต้องได้รับการประกาศใช้ตามขั้นตอนการตรวจสอบที่อ้างถึงในมาตรา 55(2)

การผูกพันและการดำเนินการในกรณีที่สงสัยว่าไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนด

ในกรณีที่ผู้ประกอบการสงสัยว่าผลิตภัณฑ์ที่ตนผลิต เตรียม นำเข้า หรือได้รับจากผู้ประกอบการรายอื่นไม่เป็นไปตามข้อบังคับนี้ ผู้ประกอบการดังกล่าวจะต้องปฏิบัติตามมาตรา 28(2) ดังนี้:

- (ก) ระบุและแยกผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง;
- (ข) ตรวจสอบว่าข้อสงสัยนั้นมีหลักฐานสนับสนุนหรือไม่
- (ค) ห้ามนำผลิตภัณฑ์ดังกล่าวออกวางจำหน่ายในตลาดในฐานะผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์ระหว่างการเปลี่ยนผ่าน และห้ามนำไปใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์ เว้นแต่จะสามารถจัดข้อสงสัยได้
- (ง) หากพบหลักฐานที่ยืนยันข้อสงสัย หรือไม่สามารถจัดข้อสงสัยได้ ให้แจ้งหน่วยงานผู้มีอำนาจที่เกี่ยวข้อง หรือหน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุมที่เกี่ยวข้องโดยทันที และให้ข้อมูลหลักฐานที่มีอยู่แก่หน่วยงานเหล่านั้น หากเหมาะสม
- (e) ให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่กับหน่วยงานผู้มีอำนาจที่เกี่ยวข้อง หรือในกรณีที่เหมาะสม กับหน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุมที่เกี่ยวข้อง ในการตรวจสอบและระบุสาเหตุของการไม่ปฏิบัติตามที่ต้องสงสัย

มาตรา 28

มาตรการป้องกันเพื่อหลีกเลี่ยงการมีอยู่ของผลิตภัณฑ์และสารที่ไม่ได้รับอนุญาต

1. เพื่อหลีกเลี่ยงการปนเปื้อนด้วยผลิตภัณฑ์หรือสารที่ไม่ได้รับอนุญาตตามวรรคแรกของมาตรา 9(3) สำหรับการใช้งานในการผลิตอินทรีย์ ผู้ประกอบการจะต้องปฏิบัติตามมาตรการป้องกันต่อไปนี้ในทุกขั้นตอนของการผลิต การเตรียม และการจำหน่าย:

- (ก) จัดทำและบำรุงรักษามาตรการที่ได้สัดส่วนและเหมาะสมเพื่อระบุความเสี่ยงของการปนเปื้อนของผลิตภัณฑ์และผลผลิตอินทรีย์ด้วยผลิตภัณฑ์หรือสารที่ไม่ได้รับอนุญาต ซึ่งรวมถึงการระบุขั้นตอนที่สำคัญอย่างเป็นระบบ
- (ข) จัดทำและบำรุงรักษามาตรการที่เหมาะสมและได้สัดส่วนเพื่อหลีกเลี่ยงความเสี่ยงจากการปนเปื้อนของผลิตภัณฑ์และผลผลิตอินทรีย์ด้วยผลิตภัณฑ์หรือสารที่ไม่ได้รับอนุญาต
- (ค) ควรตรวจสอบและปรับมาตรการดังกล่าวอย่างสม่ำเสมอ และ
- (ง) ปฏิบัติตามข้อกำหนดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องของระเบียบนี้ ซึ่งรับประกันการแยกผลิตภัณฑ์อินทรีย์ ผลิตภัณฑ์ระหว่างแปรรูป และผลิตภัณฑ์อนินทรีย์

2. ในกรณีที่ผู้ประกอบการสงสัยว่า เนื่องจากมีผลิตภัณฑ์หรือสารที่ไม่ได้รับอนุญาตตามวรรคแรกของมาตรา 9(3) สำหรับใช้ในการผลิตอินทรีย์ในผลิตภัณฑ์ที่ตั้งใจจะใช้หรือจำหน่ายเป็นผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์แปรรูป ผลิตภัณฑ์ดังกล่าวจึงไม่เป็นไปตามข้อบังคับนี้ ผู้ประกอบการจะต้อง:

- (ก) ระบุและแยกผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง;
- (ข) ตรวจสอบว่าข้อสงสัยนั้นมีหลักฐานสนับสนุนหรือไม่
- (ค) ห้ามนำผลิตภัณฑ์ดังกล่าวออกวางจำหน่ายในตลาดในฐานะผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์ระหว่างการเปลี่ยนผ่าน และห้ามนำไปใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์ เว้นแต่จะสามารถจัดข้อสงสัยได้
- (ง) หากพบหลักฐานที่ยืนยันข้อสงสัย หรือไม่สามารถจัดข้อสงสัยได้ ให้แจ้งหน่วยงานผู้มีอำนาจที่เกี่ยวข้อง หรือหน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุมที่เกี่ยวข้องโดยทันที และให้ข้อมูลหลักฐานที่มีอยู่แก่หน่วยงานเหล่านั้น หากเหมาะสม

- (e) ให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่กับหน่วยงานผู้มีอำนาจที่เกี่ยวข้อง หรือในกรณีที่เหมาะสม กับหน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุมที่เกี่ยวข้อง ในการระบุและตรวจสอบสาเหตุของการมีอยู่ของผลิตภัณฑ์หรือสารที่ไม่ได้รับอนุญาต

3. คณะกรรมการอาจออกกฎหมายเพื่อบังคับใช้ โดยกำหนดกฎเกณฑ์ที่เป็นเอกภาพเพื่อระบุรายละเอียดดังต่อไปนี้:

- (ก) ขั้นตอนการดำเนินงานที่ผู้ประกอบการต้องปฏิบัติตามข้อ (ก) ถึง (จ) ของวรรค 2 และเอกสารที่เกี่ยวข้องที่ผู้ประกอบการต้องจัดเตรียม
- (ข) มาตรการที่เหมาะสมและได้สัดส่วนที่ผู้ประกอบการต้องนำมาใช้และทบทวนเพื่อระบุและหลีกเลี่ยงความเสี่ยงของการปนเปื้อนตามข้อ (ก) (ข) และ (ค) ของวรรค 1

กฎหมายที่บังคับใช้จะต้องได้รับการประกาศใช้ตามขั้นตอนการตรวจสอบที่อ้างถึงในมาตรา 55(2)

มาตรา 29

มาตรการที่ต้องดำเนินการในกรณีตรวจพบผลิตภัณฑ์หรือสารที่ไม่ได้รับอนุญาต

1. ในกรณีที่หน่วยงานผู้มีอำนาจ หรือในกรณีที่เหมาะสม หน่วยงานควบคุมหรือหน่วยงานควบคุม ได้รับข้อมูลที่พิสูจน์ได้เกี่ยวกับการมีอยู่ของผลิตภัณฑ์หรือสารที่ไม่ได้รับอนุญาตตามวรรคแรกของมาตรา 9(3) สำหรับการใช้ในการผลิตอินทรีย์ หรือได้รับแจ้งจากผู้ประกอบการตามข้อ (d) ของมาตรา 28(2) หรือตรวจพบผลิตภัณฑ์หรือสารดังกล่าวในผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์ที่อยู่ระหว่างการแปลง:

- (ก) จะต้องดำเนินการสอบสวนอย่างเป็นทางการทันทีตามระเบียบ (EU) 2017/625 เพื่อกำหนดแหล่งที่มาและสาเหตุเพื่อตรวจสอบการปฏิบัติตามวรรคแรกของมาตรา 9(3) และมาตรา 28(1) การสอบสวนดังกล่าวจะต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นโดยเร็วที่สุด ภายในระยะเวลาที่เหมาะสม และจะต้องคำนึงถึงความคงทนของผลิตภัณฑ์และความซับซ้อนของกรณี
- (ข) เป็นการชั่วคราวห้ามทั้งการวางจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องในฐานะผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์ระหว่างการเปลี่ยนผ่าน และการนำไปใช้ในการผลิตอินทรีย์ จนกว่าจะได้รับผลการสอบสวนที่กล่าวถึงในข้อ (ก)

2. ผลิตภัณฑ์ดังกล่าวจะต้องไม่ถูกวางจำหน่ายในฐานะผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์ระหว่างการเปลี่ยนผ่าน หรือใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์ หากหน่วยงานผู้มีอำนาจ หรือในกรณีที่เหมาะสม หน่วยงานควบคุม หรือองค์กรควบคุม ได้ตรวจสอบแล้วว่าผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้อง:

- (ก) ได้ใช้ผลิตภัณฑ์หรือสารที่ไม่ได้รับอนุญาตตามวรรคแรกของมาตรา 9(3) เพื่อใช้ในการผลิตอินทรีย์
- (ข) ไม่ได้ใช้มาตรการป้องกันตามที่ระบุไว้ในมาตรา 28(1) หรือ
- (ค) ยังไม่ได้ดำเนินการใดๆ เพื่อตอบสนองต่อคำร้องขอที่เกี่ยวข้องก่อนหน้านี้จากหน่วยงานผู้มีอำนาจ หน่วยงานควบคุม หรือองค์กรควบคุม

3. ผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องจะต้องได้รับโอกาสในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการสอบสวนที่กล่าวถึงในข้อ (ก) ของวรรค 1 หน่วยงานผู้มีอำนาจ หรือในกรณีที่เหมาะสม หน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุม จะต้องเก็บรักษาบันทึกการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไว้

หากจำเป็น ผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องจะต้องดำเนินการแก้ไขที่จำเป็นเพื่อป้องกันการปนเปื้อนในอนาคต

4. โดย ►M3 ▼ 31 ธันวาคม 2025 ◀ คณะกรรมการจะนำเสนอรายงานต่อรัฐสภายุโรปและสภาเกี่ยวกับการดำเนินการตามมาตรานี้ เกี่ยวกับการมีอยู่ของผลิตภัณฑ์และสารที่ไม่ได้รับอนุญาตตามวรรคแรกของมาตรา 9(3) สำหรับการใช้ในการผลิตอินทรีย์ และเกี่ยวกับการประเมินกฎเกณฑ์ระดับ

ชาติที่อ้างถึงในวรรค 5 ของมาตรานี้ รายงานดังกล่าวอาจมีข้อเสนอทางกฎหมายเพื่อการประสานงานเพิ่มเติมแนบมาด้วย หากเหมาะสม

5. รัฐสมาชิกที่มีกฎเกณฑ์กำหนดไว้ว่าผลิตภัณฑ์ที่มีปริมาณผลิตภัณฑ์หรือสารที่ไม่ได้รับอนุญาตตามวรรคแรกของมาตรา 9(3) เกินกว่าระดับที่กำหนดสำหรับการใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์จะไม่สามารถวางจำหน่ายเป็นผลิตภัณฑ์อินทรีย์ได้ อาจใช้กฎเกณฑ์เหล่านั้นต่อไปได้ โดยมีเงื่อนไขว่ากฎเกณฑ์เหล่านั้นจะต้องไม่ห้าม จำกัด หรือขัดขวางการวางจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่ผลิตในรัฐสมาชิกอื่นในฐานะผลิตภัณฑ์อินทรีย์ ในกรณีที่ผลิตภัณฑ์เหล่านั้นผลิตขึ้นโดยสอดคล้องกับระเบียบนี้ รัฐสมาชิกที่ใช้วรรคนี้จะต้องแจ้งให้คณะกรรมการสิทธิการทราบโดยไม่ชักช้า

6. หน่วยงานที่มีอำนาจจะต้องจัดทำเอกสารผลการสอบสวนที่อ้างถึงในวรรค 1 รวมถึงมาตรการใดๆ ที่ได้ดำเนินการเพื่อกำหนดแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดและมาตรการเพิ่มเติมเพื่อหลีกเลี่ยงการมีอยู่ของผลิตภัณฑ์และสารที่ไม่ได้รับอนุญาตตามวรรคแรกของมาตรา 9(3) สำหรับการใช้งานในการผลิตอินทรีย์

รัฐสมาชิกจะต้องเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวให้แก่รัฐสมาชิกอื่น ๆ และคณะกรรมการผ่านระบบคอมพิวเตอร์ที่ช่วยให้สามารถแลกเปลี่ยนเอกสารและข้อมูลที่คณะกรรมการจัดหาให้ทางอิเล็กทรอนิกส์ได้

7. รัฐสมาชิกอาจดำเนินการที่เหมาะสมในดินแดนของตนเพื่อหลีกเลี่ยงการปนเปื้อนโดยไม่ได้ตั้งใจของผลิตภัณฑ์และสารที่ไม่ได้รับอนุญาตตามวรรคแรกของมาตรา 9(3) สำหรับใช้ในการผลิตอินทรีย์ มาตรการดังกล่าวจะต้องไม่ห้าม จำกัด หรือขัดขวางการวางจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่ผลิตในรัฐสมาชิกอื่นในฐานะผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์ที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนผ่าน โดยที่ผลิตภัณฑ์เหล่านั้นผลิตขึ้นตามข้อกำหนดนี้ รัฐสมาชิกที่ใช้วรรคนี้จะต้องแจ้งให้คณะกรรมการและรัฐสมาชิกอื่นทราบโดยไม่ชักช้า

8. คณะกรรมการจะออกกฎหมายเพื่อดำเนินการตามระเบียบข้อบังคับที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน โดยระบุรายละเอียดดังนี้:

- (ก) ระเบียบวิธีที่หน่วยงานที่มีอำนาจ หรือในกรณีที่เหมาะสม หน่วยงานควบคุมหรือหน่วยงานควบคุม จะนำไปใช้ในการตรวจจับและประเมินการมีอยู่ของผลิตภัณฑ์และสารที่ไม่ได้รับอนุญาตตามวรรคแรกของมาตรา 9(3) เพื่อใช้ในการผลิตอินทรีย์
- (ข) รายละเอียดและรูปแบบของข้อมูลที่รัฐสมาชิกต้องเปิดเผยต่อคณะกรรมการและรัฐสมาชิกอื่น ๆ ตามวรรค 6 ของมาตรานี้

กฎหมายที่บังคับใช้จะต้องได้รับการประกาศใช้ตามขั้นตอนการตรวจสอบที่อ้างถึงในมาตรา 55(2)

9. ภายในวันที่ 31 มีนาคมของทุกปี ประเทศสมาชิกจะต้องส่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับกรณีการปนเปื้อนด้วยผลิตภัณฑ์หรือสารที่ไม่ได้รับอนุญาตในปีก่อนหน้าไปยังคณะกรรมการทางอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งรวมถึงข้อมูลที่รวบรวมได้จากด่านควบคุมชายแดน เกี่ยวกับลักษณะของการปนเปื้อนที่ตรวจพบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสาเหตุ แหล่งที่มา และระดับของการปนเปื้อน ตลอดจนปริมาณและลักษณะของผลิตภัณฑ์ที่ปนเปื้อน ข้อมูลนี้จะถูกรวบรวมโดยคณะกรรมการผ่านระบบคอมพิวเตอร์ที่คณะกรรมการจัดหาให้ และจะนำไปใช้เพื่ออำนวยความสะดวกในการกำหนดแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดในการป้องกันการปนเปื้อน

บทที่ 4

การติดฉลาก

มาตรา 30

การใช้คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตแบบอินทรีย์

1. เพื่อวัตถุประสงค์ของระเบียบนี้ ผลิตภัณฑ์จะถือว่ามีความเกี่ยวข้องกับการผลิตแบบอินทรีย์ หากในฉลาก สีโฆษณา หรือเอกสารทางการค้า ผลิตภัณฑ์ ส่วนผสม หรือวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตนั้น ได้รับการ

อธิบายในลักษณะที่บ่งบอกให้ผู้ซื้อทราบว่า ผลิตภัณฑ์ ส่วนผสม หรือวัตถุดิบดังกล่าวได้รับการผลิตตามระเบียบนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คำที่ระบุไว้ในภาคผนวก IV และคำที่เกี่ยวข้องและคำย่อ เช่น 'bio' และ 'eco' ไม่ว่าจะใช้เดี่ยวๆ หรือใช้ร่วมกัน อาจใช้ได้ทั่วทั้งสหภาพยุโรปและในภาษาใดๆ ที่ระบุไว้ในภาคผนวกนั้น สำหรับการติดฉลากและการโฆษณาผลิตภัณฑ์ที่อ้างถึงในมาตรา 2(1) ซึ่งเป็นไปตามระเบียบนี้

2. สำหรับผลิตภัณฑ์ที่อ้างถึงในมาตรา 2(1) เจื่อนไขที่อ้างถึงในวรรค 1 ของมาตรานี้จะต้องไม่ใช่ในทีเดียวก็ตามในสหภาพยุโรป ในภาษาใดก็ตามที่ระบุไว้ในภาคผนวก IV สำหรับการติดฉลาก สื่อโฆษณา หรือเอกสารทางการค้าของผลิตภัณฑ์ที่ไม่เป็นไปตามระเบียบนี้

นอกจากนี้ ห้ามใช้คำใดๆ รวมถึงคำที่ใช้ในเครื่องหมายการค้าหรือชื่อบริษัท หรือแนวปฏิบัติใดๆ ในการติดฉลากหรือโฆษณา หากคำเหล่านั้นอาจทำให้ผู้บริโภคหรือผู้ใช้เข้าใจผิดโดยบ่งชี้ว่าผลิตภัณฑ์หรือส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์นั้นเป็นไปตามข้อบังคับนี้

3. ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตขึ้นในช่วงระยะเวลาการเปลี่ยนผ่าน จะไม่ติดฉลากหรือโฆษณาว่าเป็นผลิตภัณฑ์ออร์แกนิกหรือผลิตภัณฑ์ที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนผ่าน

อย่างไรก็ตาม วัสดุสืบพันธุ์ของพืช ผลิตภัณฑ์อาหารที่มีต้นกำเนิดจากพืช และผลิตภัณฑ์อาหารสัตว์ที่มีต้นกำเนิดจากพืชที่ผลิตขึ้นในช่วงระยะเวลาการแปลงสภาพ ซึ่งเป็นไปตามมาตรา 10(4) อาจติดฉลากและโฆษณาเป็นผลิตภัณฑ์ระหว่างการแปลงสภาพโดยใช้คำว่า 'ระหว่างการแปลงสภาพ' หรือคำที่สอดคล้องกัน พร้อมกับคำที่อ้างถึงในวรรค 1

4. เจื่อนไขที่กล่าวถึงในวรรคที่ 1 และ 3 จะไม่ถูกนำมาใช้กับผลิตภัณฑ์ที่กฎหมายของสหภาพยุโรปกำหนดให้ต้องระบุบนฉลากหรือโฆษณาว่าผลิตภัณฑ์นั้นมีส่วนประกอบของ GMO หรือผลิตจาก GMO

5. สำหรับอาหารแปรรูป สามารถใช้คำศัพท์ที่กล่าวถึงในวรรคที่ 1 ได้ดังนี้:

(ก) ในคำอธิบายการขาย และในรายการส่วนประกอบ ในกรณีตามกฎหมายของสหภาพยุโรปกำหนดให้ต้องระบุรายการส่วนประกอบ โดยมีเจื่อนไขดังนี้:

(ฉัน) อาหารแปรรูปเป็นไปตามกฎการผลิตที่กำหนดไว้ในส่วนที่ IV ของภาคผนวก II และตามกฎที่กำหนดไว้ตามมาตรา 16(3)

(ii) อย่างน้อย 95% ของส่วนผสมทางการเกษตรของผลิตภัณฑ์นั้น (โดยน้ำหนัก) เป็นวัตถุดิบอินทรีย์ และ

(iii) ในกรณีของสารแต่งกลิ่นรส จะใช้เฉพาะกับสารแต่งกลิ่นรสธรรมชาติและสารปรุงแต่งกลิ่นรสธรรมชาติที่ติดฉลากตามมาตรา 16(2), (3) และ (4) ของระเบียบ (EC) เลขที่ 1334/2008 และส่วนประกอบของสารแต่งกลิ่นรสและสารพาหะของส่วนประกอบของสารแต่งกลิ่นรสในสารแต่งกลิ่นรสที่เกี่ยวข้องทั้งหมดเป็นสารอินทรีย์

▼C4▼

(ข) เฉพาะในรายการส่วนผสมเท่านั้น โดยมีเจื่อนไขดังนี้:

(ฉัน) ส่วนประกอบทางการเกษตรของผลิตภัณฑ์นั้นต้องเป็นเกษตรอินทรีย์น้อยกว่าร้อยละ 95 โดยน้ำหนัก และส่วนประกอบเหล่านั้นต้องเป็นไปตามกฎการผลิตที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้; และ

(ii) อาหารแปรรูปเป็นไปตามกฎการผลิตที่กำหนดไว้ในข้อ 1.5, 2.1(a), 2.1(b) และ 2.2.1 ของส่วนที่ IV ของภาคผนวก II ยกเว้นกฎเกี่ยวกับการจำกัดการใช้วัตถุดิบทางการเกษตรที่ไม่ใช่เกษตรอินทรีย์ที่กำหนดไว้ในข้อ 2.2.1 ของส่วนที่ IV ของภาคผนวก II และเป็นไปตามกฎที่กำหนดไว้ตามมาตรา 16(3)

(ค) ในคำอธิบายการขายและในรายการส่วนผสม โดยมีเจื่อนไขดังนี้:

- (ฉัน) ส่วนประกอบหลักคือผลิตภัณฑ์จากการล่าสัตว์หรือตกปลา
- (ii) ค่าที่อ้างถึงในย่อหน้าที่ 1 นั้นมีความเกี่ยวข้องอย่างชัดเจนในคำอธิบายการขายกับส่วนผสมอื่นที่เป็นอินทรีย์และแตกต่างจากส่วนผสมหลัก
- (iii) ส่วนผสมทางการเกษตรอื่นๆ ทั้งหมดเป็นแบบอินทรีย์ และ
- (iv) อาหารแปรรูปเป็นไปตามกฎการผลิตที่กำหนดไว้ในข้อ 1.5, 2.1(a), 2.1(b) และ 2.2.1 ของส่วนที่ IV ของภาคผนวก II ยกเว้นกฎเกี่ยวกับการจำกัดการใช้วัตถุชีวทางการเกษตรที่ไม่ใช่เกษตรอินทรีย์ที่กำหนดไว้ในข้อ 2.2.1 ของส่วนที่ IV ของภาคผนวก II และเป็นไปตามกฎที่กำหนดไว้ตามมาตรา 16(3)

▼บี▼

รายการส่วนผสมที่อ้างถึงในข้อ (ก) (ข) และ (ค) ของวรรคย่อยแรกจะต้องระบุว่าส่วนผสมใดเป็นส่วนผสมอินทรีย์ การอ้างถึงถึงการผลิตอินทรีย์สามารถปรากฏได้เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับส่วนผสมอินทรีย์เท่านั้น

รายการส่วนผสมที่อ้างถึงในข้อ (b) และ (c) ของวรรคย่อยแรกจะต้องระบุเปอร์เซ็นต์รวมของส่วนผสมอินทรีย์เมื่อเทียบกับปริมาณรวมของส่วนผสมทางการเกษตร

คำศัพท์ที่อ้างถึงในวรรคที่ 1 เมื่อใช้รายการส่วนผสมที่อ้างถึงในข้อ (ก) (ข) และ (ค) ของวรรคย่อยแรกของวรรคนี้ และการระบุเปอร์เซ็นต์ที่อ้างถึงในวรรคย่อยที่สามของวรรคนี้ จะต้องปรากฏในสีเขียวเดียวกัน ขนาดเดียวกัน และรูปแบบตัวอักษรเดียวกันกับการระบุอื่นๆ ในรายการส่วนผสม

6. สำหรับอาหารสัตว์แปรรูป สามารถใช้คำศัพท์ที่กล่าวถึงในวรรคที่ 1 ในคำอธิบายการขายและในรายการส่วนผสมได้ โดยมีเงื่อนไขดังนี้:

▼C4 ●

- (ก) อาหารสัตว์ที่ผ่านการแปรรูปเป็นไปตามกฎการผลิตที่กำหนดไว้ในส่วนที่ II, III และ V ของภาคผนวก II และเป็นไปตามกฎเฉพาะที่กำหนดไว้ตามมาตรา 17(3)

▼บี▼

- (ข) ส่วนผสมทางการเกษตรทั้งหมดที่อยู่ในอาหารสัตว์แปรรูปนั้นเป็นส่วนผสมอินทรีย์ และ

- (ค) อย่างน้อย 95% ของวัตถุดิบแห้งในผลิตภัณฑ์เป็นสารอินทรีย์

7. คณะกรรมาธิการมีอำนาจในการออกกฎหมายโดยมอบอำนาจตามมาตรา 54 ที่แก้ไขเพิ่มเติม:

- (ก) บทความนี้โดยการเพิ่มกฎเพิ่มเติมเกี่ยวกับการติดฉลากผลิตภัณฑ์ที่ระบุไว้ในภาคผนวกที่ 1 หรือโดยการแก้ไขกฎที่เพิ่มเข้ามาเหล่านั้น และ
- (ข) รายชื่อคำศัพท์ที่ระบุไว้ในภาคผนวก IV โดยคำนึงถึงพัฒนาการทางภาษาภายในประเทศสมาชิก

8. คณะกรรมาธิการอาจออกกฎหมายเพื่อกำหนดข้อกำหนดโดยละเอียดสำหรับการนำวรรค 3 ของมาตรานี้ไปใช้

กฎหมายที่บังคับใช้จะต้องได้รับการประกาศใช้ตามขั้นตอนการตรวจสอบที่อ้างถึงในมาตรา 55(2)

มาตรา 31

การติดฉลากผลิตภัณฑ์และสารที่ใช้ในการผลิตพืชผลทางการเกษตร

แม้ว่าขอบเขตของระเบียบนี้ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 2(1) ผลิตภัณฑ์และสารที่ใช้ในผลิตภัณฑ์ป้องกันพืชหรือเป็นปุ๋ย สารปรับปรุงดิน หรือสารอาหารที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 9 และ 24 อาจมีการอ้างถึงที่ระบุว่าเป็นผลิตภัณฑ์หรือสารเหล่านั้นได้รับอนุญาตให้ใช้ในการผลิตอินทรีย์ตามระเบียบนี้

ข้อบ่งชี้ที่จำเป็น

1. ในกรณีที่ผลิตภัณฑ์มีข้อกำหนดตามที่อ้างถึงในมาตรา 30(1) รวมถึงผลิตภัณฑ์ที่ติดฉลากว่าเป็นผลิตภัณฑ์ระหว่างการแปลงตามมาตรา 30(3):

- (ก) หมายเลขรหัสของหน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุมที่ผู้ประกอบการซึ่งดำเนินการผลิตหรือเตรียมการครั้งสุดท้ายอยู่ภายใต้การกำกับดูแล จะต้องปรากฏอยู่ในฉลากด้วย และ
- (ข) ในกรณีของอาหารบรรจุห่อสำเร็จรูป จะต้องแสดงโลโก้การผลิตอินทรีย์ของสหภาพยุโรปตามที่ระบุไว้ในมาตรา 33 บนบรรจุภัณฑ์ด้วย ยกเว้นในกรณีที่ระบุไว้ในมาตรา 30(3) และข้อ (b) และ (c) ของมาตรา 30(5)

2. ในกรณีที่มีการใช้โลโก้ผลิตภัณฑ์เกษตรอินทรีย์ของสหภาพยุโรป จะต้องระบุสถานที่ที่ปลูกวัตถุดิบทางการเกษตรที่ใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์นั้น ๆ โดยแสดงข้อมูลในตำแหน่งเดียวกันกับโลโก้ และจะต้องใช้รูปแบบใดรูปแบบหนึ่งต่อไปนี้ตามความเหมาะสม:

- (ก) 'เกษตรกรรมของสหภาพยุโรป' หมายถึงสินค้าเกษตรที่ปลูกในสหภาพยุโรป
- (ข) 'เกษตรกรรมนอกสหภาพยุโรป' หมายถึงเกษตรกรรมที่วัตถุดิบทางการเกษตรได้รับการเพาะปลูกในประเทศที่สาม
- (ค) 'เกษตรกรรมในสหภาพยุโรป/นอกสหภาพยุโรป' หมายถึง ส่วนหนึ่งของวัตถุดิบทางการเกษตรปลูกในสหภาพยุโรป และอีกส่วนหนึ่งปลูกในประเทศที่สาม

เพื่อวัตถุประสงค์ของวรรคแรก คำว่า 'เกษตรกรรม' อาจถูกแทนที่ด้วย 'การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ' ในกรณีที่เหมาะสม และคำว่า 'สหภาพยุโรป' และ 'นอกสหภาพยุโรป' อาจถูกแทนที่ด้วยหรือเพิ่มเติมด้วยชื่อประเทศ หรือด้วยชื่อประเทศและภูมิภาค หากวัตถุดิบทางการเกษตรทั้งหมดที่ใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์นั้นได้รับการเพาะเลี้ยงในประเทศนั้น และหากเหมาะสม ก็ในภูมิภาคนั้นด้วย

สำหรับการระบุสถานที่ที่ปลูกวัตถุดิบทางการเกษตรซึ่งเป็นส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ ตามที่กล่าวไว้ในวรรคแรกและวรรคที่สาม อาจไม่นับรวมส่วนผสมในปริมาณเล็กน้อยโดยน้ำหนักได้ โดยมีเงื่อนไขว่าปริมาณรวมของส่วนผสมที่ไม่นับรวมนั้นต้องไม่เกินร้อยละ 5 ของปริมาณรวมโดยน้ำหนักของวัตถุดิบทางการเกษตรทั้งหมด

คำว่า 'EU' หรือ 'non-EU' จะต้องไม่ปรากฏในสี ขนาด และรูปแบบตัวอักษรที่เด่นชัดกว่าชื่อผลิตภัณฑ์

3. ข้อบ่งชี้ที่อ้างถึงในวรรคที่ 1 และ 2 ของมาตรานี้และในมาตรา 33(3) จะต้องทำเครื่องหมายไว้ในที่ที่มองเห็นได้ชัดเจนในลักษณะที่มองเห็นได้ง่าย และจะต้องอ่านได้ชัดเจนและลบไม่ได้

4. คณะกรรมาธิการมีอำนาจในการออกกฎหมายที่ได้รับมอบหมายตามมาตรา 54 แก่ในวรรค 2 ของมาตรานี้และมาตรา 33(3) โดยเพิ่มกฎเพิ่มเติมเกี่ยวกับการติดฉลาก หรือแก้ไขกฎที่เพิ่มเข้ามาเหล่านั้น

5. คณะกรรมาธิการจะออกกฎหมายเพื่อดำเนินการในเรื่องต่อไปนี้:

- (ก) การจัดเตรียมเชิงปฏิบัติสำหรับการใช้งาน การนำเสนอ องค์ประกอบ และขนาดของข้อบ่งชี้ที่อ้างถึงในข้อ (ก) ของวรรค 1 และในวรรค 2 ของมาตรานี้ และในมาตรา 33(3)
- (ข) การกำหนดหมายเลขรหัสให้กับหน่วยงานควบคุมและองค์กรควบคุม;
- (ค) การระบุสถานที่ที่วัตถุดิบทางการเกษตรได้รับการเพาะเลี้ยงตามวรรค 2 ของมาตรานี้และมาตรา 33(3)

กฎหมายที่บังคับใช้จะต้องได้รับการประกาศใช้ตามขั้นตอนการตรวจสอบที่อ้างถึงในมาตรา 55(2)

โลโก้การผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์ของสหภาพยุโรป

1. สามารถใช้ตราสัญลักษณ์การผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์ของสหภาพยุโรปในการติดฉลาก การนำเสนอ และการโฆษณาผลิตภัณฑ์ที่สอดคล้องกับข้อบังคับนี้ได้

โลโก้การผลิตอินทรีย์ของสหภาพยุโรปอาจใช้เพื่อวัตถุประสงค์ด้านข้อมูลและการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการมีอยู่และการโฆษณาของโลโก้ดังกล่าวได้ โดยมีเงื่อนไขว่าการใช้งานดังกล่าวจะไม่ทำให้ผู้บริโภคเข้าใจผิดเกี่ยวกับการผลิตอินทรีย์ของผลิตภัณฑ์เฉพาะ และโลโก้จะต้องถูกทำซ้ำตามกฎหมายที่กำหนดไว้ในภาคผนวก V ในกรณีดังกล่าว ข้อกำหนดของมาตรา 32(2) และข้อ 1.7 ของภาคผนวก V จะไม่ใช้บังคับ

ห้ามใช้โลโก้การผลิตอินทรีย์ของสหภาพยุโรปสำหรับอาหารแปรรูปตามที่ระบุไว้ในข้อ (b) และ (c) ของมาตรา 30(5) และสำหรับผลิตภัณฑ์ที่อยู่ระหว่างการแปลงตามที่ระบุไว้ในมาตรา 30(3)

2. ยกเว้นในกรณีที่ใช้ตามวรรคสองของวรรค 1 ตราสัญลักษณ์การผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์ของสหภาพยุโรปถือเป็นการรับรองอย่างเป็นทางการตามมาตรา 86 และ 91 ของระเบียบ (EU) 2017/625

3. การใช้โลโก้การผลิตอินทรีย์ของสหภาพยุโรปเป็นทางเลือกสำหรับผลิตภัณฑ์ที่นำเข้าจากประเทศที่สาม ในกรณีที่โลโก้ดังกล่าวปรากฏอยู่ในฉลากของผลิตภัณฑ์ดังกล่าว จะต้องแสดงข้อบ่งชี้ที่อ้างถึงในมาตรา 32(2) ในฉลากด้วย

4. โลโก้ผลิตภัณฑ์เกษตรอินทรีย์ของสหภาพยุโรปจะต้องเป็นไปตามแบบที่กำหนดไว้ในภาคผนวกที่ 5 และต้องปฏิบัติตามกฎหมายที่กำหนดไว้ในภาคผนวกดังกล่าว

5. สามารถใช้โลโก้ระดับชาติและโลโก้เฉพาะกลุ่มในการติดฉลาก การนำเสนอ และการโฆษณาผลิตภัณฑ์ที่สอดคล้องกับข้อบังคับนี้ได้

6. คณะกรรมาธิการมีอำนาจในการออกกฎหมายโดยมอบอำนาจตามมาตรา 54 ที่แก้ไขเพิ่มเติมภาคผนวก V เกี่ยวกับโลโก้ผลิตภัณฑ์เกษตรอินทรีย์ของสหภาพยุโรปและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 5

การรับรอง

มาตรา 34

ระบบการรับรอง

1. ก่อนที่จะนำผลิตภัณฑ์ใดๆ ออกสู่ตลาดในฐานะ 'ผลิตภัณฑ์อินทรีย์' หรือ 'ผลิตภัณฑ์ระหว่างการเปลี่ยนผ่าน' หรือก่อนช่วงเวลาการเปลี่ยนผ่าน ผู้ประกอบการและกลุ่มผู้ประกอบการที่กล่าวถึงในมาตรา 36 ซึ่งผลิต เตรียม จำหน่าย หรือจัดเก็บผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์ระหว่างการเปลี่ยนผ่าน ซึ่งนำเข้าผลิตภัณฑ์ดังกล่าวจากประเทศที่สาม หรือส่งออกผลิตภัณฑ์ดังกล่าวไปยังประเทศที่สาม หรือซึ่งนำผลิตภัณฑ์ดังกล่าวออกสู่ตลาด จะต้องแจ้งกิจกรรมของตนต่อหน่วยงานที่มีอำนาจของรัฐสมาชิกที่ดำเนินกิจกรรมนั้นอยู่ และที่กิจการของตนอยู่ภายใต้ระบบควบคุม

ในกรณีที่หน่วยงานผู้มีอำนาจได้มอบหมายความรับผิดชอบหรือมอบหมายภารกิจควบคุมอย่างเป็นทางการบางประการหรือภารกิจที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมอย่างเป็นทางการอื่นๆ ให้แก่หน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุมมากกว่าหนึ่งแห่ง ผู้ประกอบการหรือกลุ่มผู้ประกอบการจะต้องระบุในประกาศที่อ้างถึงในวรรคแรกว่าหน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุมใดเป็นผู้ตรวจสอบว่ากิจกรรมของตนเป็นไปตามข้อบังคับนี้และออกใบรับรองที่อ้างถึงในมาตรา 35(1)

2. ผู้ประกอบการที่จำหน่ายผลิตภัณฑ์อินทรีย์ที่บรรจุห่อไว้ล่วงหน้าโดยตรงแก่ผู้บริโภคหรือผู้ใช้ขั้นสุดท้าย จะได้รับการยกเว้นจากภาระผูกพันในการแจ้งตามวรรค 1 ของมาตรานี้ และจากภาระผูกพันในการครอบครองใบรับรองตามมาตรา 35(2) โดยมีเงื่อนไขว่าพวกเขาไม่ได้ผลิต เตรียม จัดเก็บ นอกเหนือจากที่เกี่ยวข้องกับจุดขาย หรือนำเข้าผลิตภัณฑ์ดังกล่าวจากประเทศที่สาม หรือว่าจ้างกิจกรรมดังกล่าวให้แก่ผู้ประกอบการรายอื่น

3. ในกรณีที่ผู้ประกอบการหรือกลุ่มผู้ประกอบการว่าจ้างบุคคลที่สามให้ดำเนินกิจกรรมใดๆ ของตน ทั้งผู้ประกอบการหรือกลุ่มผู้ประกอบการและบุคคลที่สามที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินกิจกรรมเหล่านั้น จะต้องปฏิบัติตามวรรค 1 เว้นแต่ผู้ประกอบการหรือกลุ่มผู้ประกอบการได้แจ้งไว้ในหนังสือแจ้งตามวรรค 1 ว่าตนยังคงรับผิดชอบเกี่ยวกับการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และไม่ได้โอนความรับผิดชอบนั้นให้แก่ผู้ว่าจ้าง ในกรณีเช่นนี้ หน่วยงานผู้มีอำนาจ หรือในกรณีที่เหมาะสม หน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุม จะต้องตรวจสอบว่ากิจกรรมที่ว่าจ้างนั้นเป็นไปตามข้อบังคับนี้ ในบริบทของการควบคุมที่ดำเนินการกับผู้ประกอบการหรือกลุ่มผู้ประกอบการที่ได้ว่าจ้างกิจกรรมของตน
4. รัฐสมาชิกอาจแต่งตั้งหน่วยงานหรืออนุมติองค์กรที่จะรับการแจ้งเตือนตามที่ระบุไว้ในวรรค 1
5. ผู้ประกอบการ กลุ่มผู้ประกอบการ และผู้รับเหมาช่วง ต้องจัดทำบันทึกตามข้อบังคับนี้เกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ ที่ตนดำเนินการ
6. รัฐสมาชิกจะต้องจัดทำรายการที่มีชื่อและที่อยู่ของผู้ประกอบการและกลุ่มผู้ประกอบการที่แจ้งกิจกรรมของตนตามวรรค 1 ให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ และจะต้องเผยแพร่รายการข้อมูลที่ครอบคลุมนี้ในรูปแบบที่เหมาะสม รวมถึงการเชื่อมโยงไปยังเว็บไซต์อินเทอร์เน็ตแห่งเดียว พร้อมกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการรับรองที่มอบให้แก่ผู้ประกอบการและกลุ่มผู้ประกอบการเหล่านั้นตามมาตรา 35(1) เมื่อดำเนินการดังกล่าว รัฐสมาชิกจะต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดสำหรับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลภายใต้ระเบียบ (EU) 2016/679 ของรัฐสภายุโรปและสภา (²²)
7. รัฐสมาชิกต้องรับประกันว่าผู้ประกอบการหรือกลุ่มผู้ประกอบการใด ๆ ที่ปฏิบัติตามระเบียบนี้ และในกรณีที่มีการเก็บค่าธรรมเนียมตามมาตรา 78 และ 80 ของระเบียบ (EU) 2017/625 จะต้องชำระค่าธรรมเนียมที่สมเหตุสมผลซึ่งครอบคลุมค่าใช้จ่ายในการควบคุม และมีสิทธิได้รับการคุ้มครองโดยระบบควบคุม รัฐสมาชิกต้องรับประกันว่าค่าธรรมเนียมใด ๆ ที่อาจมีการเก็บนั้นจะต้องเปิดเผยต่อสาธารณะ
8. คณะกรรมาธิการมีอำนาจในการออกกฎหมายที่มอบอำนาจตามมาตรา 54 ที่แก้ไขเพิ่มเติมภาคผนวก II เกี่ยวกับข้อกำหนดในการเก็บรักษาน้ำหนัก
9. คณะกรรมาธิการอาจออกกฎหมายเพื่อดำเนินการตามรายละเอียดและข้อกำหนดต่างๆ เกี่ยวกับ:
 - (ก) รูปแบบและวิธีการทางเทคนิคของการแจ้งเตือนที่กล่าวถึงในวรรคที่ 1;
 - (ข) การจัดเตรียมสำหรับการเผยแพร่รายชื่อที่กล่าวถึงในวรรคที่ 6; และ
 - (ค) ขั้นตอนและข้อตกลงสำหรับการเผยแพร่ค่าธรรมเนียมที่กล่าวถึงในวรรคที่ 7กฎหมายที่บังคับใช้จะต้องได้รับการประกาศใช้ตามขั้นตอนการตรวจสอบที่อ้างถึงในมาตรา 55(2)

มาตรา 35

ใบรับรอง

1. หน่วยงานที่มีอำนาจ หรือในกรณีที่เหมาะสม หน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุม จะต้องออกใบรับรองให้แก่ผู้ประกอบการหรือกลุ่มผู้ประกอบการใดๆ ที่ได้แจ้งกิจกรรมตามมาตรา 34(1) และปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ใบรับรองดังกล่าวจะต้อง:
 - (ก) ควรรวบรวมเอกสารในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์หากเป็นไปได้
 - (ข) อย่างน้อยที่สุดต้องระบุตัวตนของผู้ประกอบการหรือกลุ่มผู้ประกอบการ รวมถึงรายชื่อสมาชิกประเภทของผลิตภัณฑ์ที่ครอบคลุมโดยใบรับรอง และระยะเวลาที่ใบรับรองมีผลบังคับใช้
 - (ค) รับรองว่ากิจกรรมที่แจ้งมานั้นเป็นไปตามข้อบังคับนี้ และ
 - (ง) ออกให้ตามแบบที่กำหนดไว้ในภาคผนวกที่ 6
2. โดยไม่กระทบต่อวรรค 8 ของมาตรานี้และมาตรา 34(2) ผู้ประกอบการและกลุ่มผู้ประกอบการจะไม่นำผลิตภัณฑ์ที่กล่าวถึงในมาตรา 2(1) ออกสู่ตลาดในฐานะผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์ที่อยู่ระหว่างการแปลงเว้นแต่จะได้รับใบรับรองตามที่กล่าวถึงในวรรค 1 ของมาตรานี้แล้ว

3. ใบรับรองที่อ้างถึงในบทความนี้จะต้องเป็นใบรับรองอย่างเป็นทางการตามความหมายของข้อ (ก) ของมาตรา 86(1) ของระเบียบ (EU) 2017/625
4. ผู้ประกอบการหรือกลุ่มผู้ประกอบการจะไม่มีสิทธิ์ได้รับใบรับรองจากหน่วยงานควบคุมมากกว่าหนึ่งแห่ง สำหรับกิจกรรมที่ดำเนินการในรัฐสมาชิกเดียวกัน เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ประเภทเดียวกัน รวมถึงกรณีที่ผู้ประกอบการหรือกลุ่มผู้ประกอบการดังกล่าว ดำเนินงานในขั้นตอนต่างๆ ของการผลิต การเตรียม และการจัดจำหน่าย
5. สมาชิกของกลุ่มผู้ประกอบการจะไม่มีสิทธิ์ได้รับใบรับรองส่วนบุคคลสำหรับกิจกรรมใดๆ ที่อยู่ภายใต้การรับรองของกลุ่มผู้ประกอบการที่ตนสังกัดอยู่
6. ผู้ประกอบการต้องตรวจสอบใบรับรองของผู้ประกอบการที่เป็นซัพพลายเออร์ของตน
7. เพื่อวัตถุประสงค์ของวรรคที่ 1 และ 4 ของบทความนี้ ผลิตภัณฑ์จะถูกจำแนกตามหมวดหมู่ดังต่อไปนี้:

- (ก) พืชและผลิตภัณฑ์จากพืชที่ยังไม่ผ่านกระบวนการแปรรูป รวมถึงเมล็ดพืชและวัสดุสืบพันธุ์พืชอื่นๆ
- (ข) ปศุสัตว์และผลิตภัณฑ์ปศุสัตว์ที่ยังไม่แปรรูป;
- (ค) สาหร่ายและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ยังไม่ผ่านกระบวนการแปรรูป
- (ง) ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรแปรรูป รวมถึงผลิตภัณฑ์จากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เพื่อใช้เป็นอาหาร
- (e) ให้อาหาร;
- (จ) ไวน์;
- (ก) ผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่ระบุไว้ในภาคผนวกที่ 1 ของระเบียบนี้ หรือที่ไม่ครอบคลุมอยู่ในหมวดหมู่ก่อนหน้านี้

8. รัฐสมาชิกอาจยกเว้นผู้ประกอบการที่จำหน่ายผลิตภัณฑ์อินทรีย์ที่ไม่ได้บรรจุหีบห่อ นอกเหนือจากอาหารสัตว์ โดยตรงแก่ผู้บริโภคขั้นสุดท้าย จากภาระผูกพันในการครอบครองใบรับรองตามที่ระบุไว้ในวรรค 2 โดยมีเงื่อนไขว่าผู้ประกอบการเหล่านั้นจะต้องไม่ผลิต เตรียม จัดเก็บ นอกเหนือจากที่เกี่ยวข้องกับจุดขาย หรือนำเข้าผลิตภัณฑ์ดังกล่าวจากประเทศที่สาม หรือว่าจ้างบุคคลที่สามให้ดำเนินกิจกรรมดังกล่าว และมีเงื่อนไขว่า:

- (ก) ยอดขายดังกล่าวไม่เกิน 5,000 กิโลกรัมต่อปี
- (ข) ยอดขายดังกล่าวไม่ถือเป็นยอดขายประจำปีสำหรับผลิตภัณฑ์ออร์แกนิกที่ไม่ได้บรรจุหีบห่อเกิน 20,000 ยูโร หรือ
- (ค) ต้นทุนการรับรองมาตรฐานที่อาจเกิดขึ้นของผู้ประกอบการนั้นสูงกว่า 2% ของยอดขายรวมของผลิตภัณฑ์อินทรีย์ที่ไม่ได้บรรจุหีบห่อของผู้ประกอบการรายนั้น

หากรัฐสมาชิกใดตัดสินใจยกเว้นผู้ประกอบการที่กล่าวถึงในวรรคแรก รัฐสมาชิกนั้นอาจกำหนดข้อจำกัดที่เข้มงวดกว่าที่กำหนดไว้ในวรรคแรกได้

รัฐสมาชิกจะต้องแจ้งให้คณะกรรมการและรัฐสมาชิกอื่น ๆ ทราบถึงการตัดสินใจยกเว้นผู้ประกอบการตามวรรคแรก และขอบเขตที่ผู้ประกอบการเหล่านั้นได้รับการยกเว้น

9. คณะกรรมการมีอำนาจในการออกกฎหมายที่ได้รับมอบอำนาจตามมาตรา 54 เพื่อแก้ไขแบบใบรับรองที่กำหนดไว้ในภาคผนวกที่ 6

10. คณะกรรมการจะออกกฎหมายเพื่อกำหนดรายละเอียดและข้อกำหนดเกี่ยวกับรูปแบบของใบรับรองที่กล่าวถึงในวรรคที่ 1 และวิธีการทางเทคนิคในการออกใบรับรองดังกล่าว

กฎหมายที่บังคับใช้จะต้องได้รับการประกาศใช้ตามขั้นตอนการตรวจสอบที่อ้างถึงในมาตรา 55(2)

กลุ่มผู้ประกอบการ

1. แต่ละกลุ่มผู้ปฏิบัติงานจะต้อง:

- (ก) จะต้องประกอบด้วยสมาชิกที่เป็นเกษตรกรหรือผู้ประกอบการที่ผลิตสหร่ายหรือสัตว์น้ำ และอาจมีส่วนร่วมในการแปรรูป การเตรียม หรือการจำหน่ายอาหารหรืออาหารสัตว์ด้วย
- (ข) ประกอบด้วยสมาชิกดังต่อไปนี้เท่านั้น:
 - (ฉ) ซึ่งค่าใช้จ่ายในการรับรองรายบุคคลคิดเป็นมากกว่า 2% ของยอดขายหรือผลผลิตมาตรฐานของผลิตภัณฑ์อินทรีย์ของสมาชิกแต่ละราย และมียอดขายผลิตภัณฑ์อินทรีย์ต่อปีไม่เกิน 25,000 ยูโร หรือมีผลผลิตมาตรฐานของผลิตภัณฑ์อินทรีย์ไม่เกิน 15,000 ยูโรต่อปี หรือ
 - (ii) ซึ่งแต่ละรายถือครองทรัพย์สินสูงสุดดังนี้:
 - ห้าเฮกตาร์
 - 0.5 เฮกตาร์ ในกรณีของเรือนกระจก หรือ
 - 15 เฮกตาร์ เฉพาะในกรณีที่เป็นทุ่งหญ้าถาวรเท่านั้น;
- (ค) จัดตั้งขึ้นในรัฐสมาชิกหรือประเทศที่สาม
- (ง) มีสถานะเป็นนิติบุคคล

▼ M7 ↓

- (e) จะต้องประกอบด้วยสมาชิกที่มีกิจกรรมการผลิตหรือกิจกรรมเพิ่มเติมที่เป็นไปได้ตามที่ระบุในข้อ (ก) ซึ่งเกิดขึ้นในพื้นที่ใกล้เคียงกันในรัฐสมาชิกเดียวกันหรือในประเทศที่สามเดียวกันเท่านั้น

▼ บี ↓

- (ฉ) จัดตั้งระบบการตลาดร่วมสำหรับผลิตภัณฑ์ที่ผลิตโดยกลุ่มบริษัท และ
- (ก) จัดตั้งระบบการควบคุมภายในซึ่งประกอบด้วยชุดกิจกรรมและขั้นตอนการควบคุมที่จัดทำเป็นเอกสาร โดยกำหนดบุคคลหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบในการตรวจสอบการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ของสมาชิกแต่ละรายในกลุ่ม

▼ M7 ↓

ระบบการควบคุมภายใน (ICS) จะต้องประกอบด้วยขั้นตอนการปฏิบัติงานที่จัดทำเป็นเอกสารเกี่ยวกับ:

- (ฉ) การลงทะเบียนสมาชิกของกลุ่ม;
- (ii) การตรวจสอบภายใน ซึ่งรวมถึงการตรวจสอบทางกายภาพประจำปี ณ สถานที่จริงของสมาชิกแต่ละรายในกลุ่ม และการตรวจสอบเพิ่มเติมตามความเสี่ยงใดๆ ก็ตามที่ผู้จัดการ ICS เป็นผู้กำหนดตารางเวลาและดำเนินการโดยผู้ตรวจสอบ ICS ซึ่งบทบาทของพวกเขาได้รับการกำหนดไว้ในข้อ (h)
- (iii) การอนุมัติสมาชิกใหม่ในกลุ่มที่มีอยู่ หรือในกรณีที่เหมาะสม การอนุมัติหน่วยการผลิตใหม่หรือกิจกรรมใหม่ของสมาชิกที่มีอยู่ โดยต้องได้รับการอนุมัติจากผู้จัดการ ICS บนพื้นฐานของรายงานการตรวจสอบภายใน

- (iv) การฝึกอบรมผู้ตรวจสอบ ICS ซึ่งจะต้องจัดขึ้นอย่างน้อยปีละครั้ง และต้องมีการประเมินความรู้ที่ผู้เข้าร่วมได้รับความรู้ไปด้วย
 - (v) การฝึกอบรมสมาชิกของกลุ่มเกี่ยวกับขั้นตอนของ ICS และข้อกำหนดของระเบียบนี้
 - (vi) การควบคุมเอกสารและบันทึกต่างๆ;
 - (vii) มาตรการในกรณีที่ตรวจพบการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดระหว่างการตรวจสอบภายใน รวมถึงการติดตามผล
 - (viii) ระบบตรวจสอบย้อนกลับภายใน ซึ่งแสดงที่มาของผลิตภัณฑ์ที่ส่งมอบในระบบการตลาดรวมของกลุ่ม และช่วยให้สามารถติดตามผลิตภัณฑ์ทั้งหมดของสมาชิกทุกรายตลอดทุกขั้นตอน เช่น การผลิต การแปรรูป การเตรียม หรือการวางจำหน่ายในตลาด รวมถึงการประเมินและการตรวจสอบผลผลิตของสมาชิกแต่ละรายในกลุ่ม
- (ขม) แต่งตั้งผู้จัดการ ICS และผู้ตรวจสอบ ICS หนึ่งคนหรือมากกว่า ซึ่งอาจเป็นสมาชิกของกลุ่มได้ ตำแหน่งของพวกเขาจะต้องไม่รวมกัน จำนวนผู้ตรวจสอบ ICS จะต้องเพียงพอและได้สัดส่วน โดยเฉพาะกับประเภท โครงสร้าง ขนาด ผลิตภัณฑ์ กิจกรรม และผลผลิตของการผลิตเกษตรอินทรีย์ของกลุ่ม ผู้ตรวจสอบ ICS จะต้องมีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์และกิจกรรมของกลุ่ม

ผู้จัดการ ICS จะต้อง:

- (ฉัน) ตรวจสอบคุณสมบัติของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อ (ก) (ข) และ (จ)
- (ii) ตรวจสอบให้แน่ใจว่ามีข้อตกลงการเป็นสมาชิกเป็นลายลักษณ์อักษรและลงนามโดยสมาชิกแต่ละคนกับกลุ่ม โดยที่สมาชิกตกลงที่จะปฏิบัติตามข้อผูกพันดังต่อไปนี้:
 - ปฏิบัติตามข้อบังคับนี้
 - เข้าร่วมในระบบ ICS และปฏิบัติตามขั้นตอนของระบบ ICS รวมถึงภารกิจและความรับผิดชอบที่ได้รับมอบหมายจากผู้จัดการระบบ ICS และข้อผูกพันในการเก็บรักษานบันทึก
 - อนุญาตให้เข้าถึงหน่วยการผลิตและสถานที่ และต้องอยู่ร่วมในระหว่างการตรวจสอบภายในที่ดำเนินการโดยผู้ตรวจสอบของ ICS และการควบคุมอย่างเป็นทางการที่ดำเนินการโดยหน่วยงานผู้มีอำนาจ หรือในกรณีที่เหมาะสม หน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุม จัดเตรียมเอกสารและบันทึกทั้งหมดให้แก่พวกเขา และลงนามรับรองรายงานการตรวจสอบ
 - ยอมรับและดำเนินการตามมาตรการในกรณีที่ไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดตามการตัดสินใจของผู้จัดการ ICS หรือหน่วยงานผู้มีอำนาจ หรือในกรณีที่เหมาะสม หน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุม ภายในกรอบเวลาที่กำหนด
 - หากสงสัยว่ามีการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนด ให้แจ้งผู้จัดการ ICS ทันที
- (iii) พัฒนากระบวนการ ICS และเอกสารและบันทึกที่เกี่ยวข้อง ปรับปรุงให้ทันสมัยอยู่เสมอ และจัดเตรียมให้ผู้ตรวจสอบ ICS สามารถเข้าถึงได้ง่าย และหากเกี่ยวข้อง ก็ให้สมาชิกของกลุ่มสามารถเข้าถึงได้ด้วย
- (iv) จัดทำรายชื่อสมาชิกของกลุ่มและปรับปรุงรายชื่อให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ
- (v) มอบหมายงานและหน้าที่ความรับผิดชอบให้แก่ผู้ตรวจสอบ ICS;

- (vi) ทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงานระหว่างสมาชิกของกลุ่มและหน่วยงานผู้มีอำนาจ หรือในกรณีที่เหมาะสม หน่วยงานควบคุม หรือองค์กรควบคุม รวมถึงการร้องขอการยกเว้น
- (vii) ตรวจสอบคำชี้แจงเกี่ยวกับผลประโยชน์ทับซ้อนของผู้ตรวจสอบ ICS เป็นประจำทุกปี
- (viii) กำหนดตารางการตรวจสอบภายในและตรวจสอบให้แน่ใจว่ามีการดำเนินการอย่างเหมาะสมตามตารางของผู้จัดการ ICS ที่อ้างถึงในข้อ (ii) ของวรรคที่สองของข้อ (g)
- (ix) จัดให้มีการฝึกอบรมที่เพียงพอสำหรับผู้ตรวจสอบ ICS และดำเนินการประเมินความสามารถและคุณสมบัติของผู้ตรวจสอบ ICS เป็นประจำทุกปี
- (x) อนุมัติสมาชิกใหม่ หน่วยการผลิตใหม่ หรือกิจกรรมใหม่ของสมาชิกที่มีอยู่เดิม;
- (xi) ตัดสินใจเกี่ยวกับมาตรการในกรณีที่ไม่ปฏิบัติตาม โดยสอดคล้องกับมาตรการ ICS ที่กำหนดโดยขั้นตอนที่บันทึกไว้ตามข้อ g และตรวจสอบให้แน่ใจว่ามีการติดตามมาตรการเหล่านั้น
- (xii) ตัดสินใจว่าจ้างช่วงกิจกรรมต่างๆ รวมถึงการว่าจ้างช่วงงานของผู้ตรวจสอบ ICS และลงนามในข้อตกลงหรือสัญญาที่เกี่ยวข้อง

ผู้ตรวจสอบ ICS จะต้อง:

- (ฉัน) ดำเนินการตรวจสอบภายในของกลุ่มสมาชิกตามกำหนดการและขั้นตอนที่ผู้จัดการ ICS กำหนดไว้
- (ii) จัดทำรายงานการตรวจสอบภายในโดยใช้แบบฟอร์มมาตรฐาน และส่งให้ผู้จัดการ ICS ภายในระยะเวลาที่เหมาะสม
- (iii) ในวันนัดหมาย ให้ยื่นคำแถลงเป็นลายลักษณ์อักษรพร้อมลายเซ็นเกี่ยวกับผลประโยชน์ทับซ้อน และปรับปรุงข้อมูลดังกล่าวทุกปี
- (iv) เข้าร่วมการฝึกอบรม

▼บี↓

2. หน่วยงานผู้มีอำนาจ หรือในกรณีที่เหมาะสม หน่วยงานควบคุม หรือองค์กรควบคุม จะเพิกถอนใบรับรองที่กล่าวถึงในมาตรา 35 สำหรับกลุ่มทั้งหมด หากพบข้อบกพร่องในการจัดตั้งหรือการทำงานของระบบควบคุมภายในที่กล่าวถึงในวรรค 1 โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความล้มเหลวในการตรวจจับหรือแก้ไขการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดของสมาชิกแต่ละรายในกลุ่มผู้ประกอบการ ซึ่งส่งผลกระทบต่อความสมบูรณ์ของผลิตภัณฑ์อินทรีย์และผลิตภัณฑ์ที่อยู่ระหว่างการแปรรูป

▼M7 ●

อย่างน้อยสถานการณ์ต่อไปนี้จะถือเป็นข้อบกพร่องในระบบ ICS:

- (ก) การผลิต การแปรรูป การเตรียม หรือการวางจำหน่ายผลิตภัณฑ์จากสมาชิกหรือหน่วยการผลิตที่ถูกระงับ/ถอนตัว
- (ข) การวางจำหน่ายผลิตภัณฑ์ในตลาดซึ่งผู้จัดการ ICS ห้ามมิให้ใช้การอ้างอิงถึงการผลิตแบบอินทรีย์ในฉลากหรือโฆษณา
- (ค) การเพิ่มสมาชิกใหม่ลงในรายชื่อสมาชิก หรือการเปลี่ยนแปลงกิจกรรมของสมาชิกที่มีอยู่โดยไม่ปฏิบัติตามขั้นตอนการอนุมัติภายใน
- (ง) ไม่ได้ดำเนินการตรวจสอบสภาพร่างกายประจำปี ณ สถานที่จริงของสมาชิกในกลุ่มในปีนั้นๆ
- (e) ไม่ระบุนรายชื่อสมาชิกที่ถูกระงับหรือถอนตัวออกจากรายชื่อสมาชิก

- (จ) ความแตกต่างอย่างร้ายแรงในผลการตรวจสอบระหว่างการตรวจสอบภายในที่ดำเนินการโดยผู้ตรวจสอบของ ICS และการควบคุมอย่างเป็นทางการที่ดำเนินการโดยหน่วยงานผู้มีอำนาจหรือในกรณีที่เหมาะสม หน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุม
- (ก) ข้อบกพร่องร้ายแรงในการบังคับใช้มาตรการที่เหมาะสมหรือดำเนินการติดตามผลที่จำเป็นเพื่อตอบสนองต่อการไม่ปฏิบัติตามที่ตรวจพบโดยผู้ตรวจสอบ ICS หรือโดยหน่วยงานที่มีอำนาจหรือในกรณีที่เหมาะสม โดยหน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุม
- (ขม) จำนวนผู้ตรวจสอบ ICS ไม่เพียงพอ หรือความสามารถของผู้ตรวจสอบ ICS ไม่เพียงพอสำหรับประเภท โครงสร้าง ขนาด ผลิตภัณฑ์ กิจกรรม และผลผลิตของการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์ของกลุ่ม

▼บี↓

3. คณะกรรมการมีอำนาจในการออกกฎหมายโดยมอบอำนาจตามมาตรา 54 เพื่อแก้ไขวรรค 1 และ 2 ของมาตรานี้ โดยการเพิ่มบทบัญญัติ หรือแก้ไขบทบัญญัติที่เพิ่มเข้ามา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ:

- (ก) ความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มผู้ปฏิบัติงาน;
- (ข) เกณฑ์ในการพิจารณาความใกล้ชิดทางภูมิศาสตร์ของสมาชิกในกลุ่ม เช่น การใช้สิ่งอำนวยความสะดวกหรือสถานที่ร่วมกัน
- (ค) การจัดตั้งและการทำงานของระบบควบคุมภายใน รวมถึงขอบเขต เนื้อหา และความถี่ของการควบคุมที่จะต้องดำเนินการ และเกณฑ์ในการระบุข้อบกพร่องในการจัดตั้งหรือการทำงานของระบบควบคุมภายใน

4. คณะกรรมการอาจออกกฎหมายเพื่อดำเนินการตามระเบียบเฉพาะในเรื่องต่างๆ ดังนี้:

- (ก) องค์ประกอบและขนาดของกลุ่มผู้ปฏิบัติงาน;
- (ข) ระบบเอกสารและการเก็บรักษาบันทึก ระบบการตรวจสอบย้อนกลับภายใน และรายชื่อผู้ปฏิบัติงาน
- (ค) การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกลุ่มผู้ประกอบการและหน่วยงานผู้มีอำนาจ หน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุม และระหว่างรัฐสมาชิกและคณะกรรมการ

กฎหมายที่บังคับใช้จะต้องได้รับการประกาศใช้ตามขั้นตอนการตรวจสอบที่อ้างถึงในมาตรา 55(2) บทที่ 6

การควบคุมอย่างเป็นทางการและกิจกรรมอย่างเป็นทางการอื่นๆ

มาตรา 37

ความสัมพันธ์กับระเบียบ (EU) 2017/625 และกฎเพิ่มเติมสำหรับการควบคุมอย่างเป็นทางการและกิจกรรมอย่างเป็นทางการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตอินทรีย์และการติดตามผลิตภัณฑ์อินทรีย์

กฎเฉพาะของบทนี้จะใช้บังคับเพิ่มเติมจากกฎที่กำหนดไว้ในระเบียบ (EU) 2017/625 เว้นแต่จะมีการระบุไว้เป็นอย่างอื่นในมาตรา 40(2) ของระเบียบนี้ และเพิ่มเติมจากมาตรา 29 ของระเบียบนี้ เว้นแต่จะมีการระบุไว้เป็นอย่างอื่นในมาตรา 41(1) ของระเบียบนี้ สำหรับการควบคุมอย่างเป็นทางการและกิจกรรมอย่างเป็นทางการอื่น ๆ ที่ดำเนินการเพื่อตรวจสอบตลอดกระบวนการทั้งหมดในทุกขั้นตอนของการผลิต การเตรียม และการจัดจำหน่ายว่าผลิตภัณฑ์ที่อ้างถึงในมาตรา 2(1) ของระเบียบนี้ได้รับการผลิตให้สอดคล้องกับระเบียบนี้

มาตรา 38

กฎเพิ่มเติมเกี่ยวกับการควบคุมอย่างเป็นทางการและการดำเนินการที่หน่วยงานผู้มีอำนาจ ต้องปฏิบัติ

1. การตรวจสอบอย่างเป็นทางการที่ดำเนินการตามมาตรา 9 ของระเบียบ (EU) 2017/625 เพื่อตรวจสอบการปฏิบัติตามระเบียบนี้ จะรวมถึงสิ่งต่อไปนี้โดยเฉพาะ:

- (ก) การตรวจสอบการประยุกต์ใช้มาตรการป้องกันและระมัดระวังโดยผู้ประกอบการ ตามที่อ้างถึงในมาตรา 9(6) และมาตรา 28 ของระเบียบนี้ ในทุกขั้นตอนของการผลิต การเตรียม และการจัดจำหน่าย
- (ข) ในกรณีที่ฟาร์มประกอบด้วยหน่วยการผลิตที่ไม่ใช่เกษตรอินทรีย์หรืออยู่ระหว่างการปรับเปลี่ยน จะต้องมีการตรวจสอบบันทึกและมาตรการหรือขั้นตอนหรือการจัดการที่ใช้เพื่อให้มั่นใจถึงการแยกที่ชัดเจนและมีประสิทธิภาพระหว่างหน่วยการผลิตเกษตรอินทรีย์ อยู่ระหว่างการปรับเปลี่ยน และไม่ใช่เกษตรอินทรีย์ ตลอดจนระหว่างผลิตภัณฑ์ที่ผลิตโดยหน่วยเหล่านั้น และสารและผลิตภัณฑ์ที่ใช้สำหรับหน่วยการผลิตเกษตรอินทรีย์ อยู่ระหว่างการปรับเปลี่ยน และไม่ใช่เกษตรอินทรีย์ การตรวจสอบดังกล่าวจะต้องรวมถึงการตรวจสอบแปลงที่ได้มีการรับรองช่วงเวลาก่อนหน้าย้อนหลังเป็นส่วนหนึ่งของช่วงเวลาการปรับเปลี่ยน และการตรวจสอบหน่วยการผลิตที่ไม่ใช่เกษตรอินทรีย์ด้วย
- (ค) ในกรณีที่ผู้ประกอบการเก็บรวบรวมผลิตภัณฑ์อินทรีย์ ผลิตภัณฑ์ระหว่างแปรรูป และผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่อินทรีย์พร้อมกัน เตรียมหรือจัดเก็บในหน่วยเตรียมการ พื้นที่ หรือสถานที่เดียวกัน หรือขนส่งไปยังผู้ประกอบการหรือหน่วยงานอื่น จะต้องมีการตรวจสอบบันทึกและมาตรการ ขั้นตอน หรือการจัดการที่มีอยู่เพื่อให้แน่ใจว่าการดำเนินงานแยกจากกันตามสถานที่หรือเวลา มีการใช้มาตรการทำความสะอาดที่เหมาะสม และในกรณีที่เหมาะสม มีการใช้มาตรการป้องกันการสลับผลิตภัณฑ์ มีการระบุผลิตภัณฑ์อินทรีย์และผลิตภัณฑ์ระหว่างแปรรูปตลอดเวลา และมีการจัดเก็บผลิตภัณฑ์อินทรีย์ ผลิตภัณฑ์ระหว่างแปรรูป และผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่อินทรีย์ ก่อนและหลังการเตรียม แยกจากกันตามสถานที่หรือเวลา
- (ง) การตรวจสอบการจัดตั้งและการทำงานของระบบควบคุมภายในของกลุ่มผู้ปฏิบัติงาน
- (จ) ในกรณีที่ผู้ประกอบการได้รับการยกเว้นจากภาระผูกพันในการแจ้งตามมาตรา 34(2) ของระเบียบนี้ หรือจากภาระผูกพันในการครอบครองใบรับรองตามมาตรา 35(8) ของระเบียบนี้ การตรวจสอบว่าข้อกำหนดสำหรับการยกเว้นดังกล่าวได้รับการปฏิบัติตามแล้ว และการตรวจสอบผลิตภัณฑ์ที่จำหน่ายโดยผู้ประกอบการเหล่านั้น

2. การควบคุมอย่างเป็นทางการที่ดำเนินการตามมาตรา 9 ของระเบียบ (EU) 2017/625 เพื่อตรวจสอบการปฏิบัติตามระเบียบนี้ จะต้องดำเนินการตลอดกระบวนการทั้งหมดในทุกขั้นตอนของการผลิต การเตรียม และการจัดจำหน่าย โดยพิจารณาจากความเป็นไปได้ของการไม่ปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในข้อ (57) ของมาตรา 3 ของระเบียบนี้ ซึ่งจะต้องพิจารณาโดยคำนึงถึงองค์ประกอบต่างๆ นอกเหนือจากที่อ้างถึงในมาตรา 9 ของระเบียบ (EU) 2017/625 โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์ประกอบต่อไปนี้:

- (ก) ประเภท ขนาด และโครงสร้างของผู้ประกอบการและกลุ่มผู้ประกอบการ;
- (ข) ระยะเวลาที่ผู้ประกอบการและกลุ่มผู้ประกอบการมีส่วนร่วมในการผลิต การเตรียม และการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์อินทรีย์
- (ค) ผลการตรวจสอบที่ดำเนินการตามบทความนี้;
- (ง) จุดเวลาที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่ดำเนินการ
- (จ) หมวดหมู่ผลิตภัณฑ์;
- (ฉ) ประเภท ปริมาณ และมูลค่าของผลิตภัณฑ์ ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงของผลิตภัณฑ์เหล่านั้นเมื่อเวลาผ่านไป

- (ก) ความเป็นไปได้ที่ผลิตภัณฑ์จะปะปนกันหรือปนเปื้อนด้วยผลิตภัณฑ์หรือสารที่ไม่ได้รับอนุญาต;
- (ขม) การนำขอยกเว้นหรือการผ่อนปรนกฎระเบียบมาใช้โดยผู้ประกอบการและกลุ่มผู้ประกอบการ;
- (ฉัน) จุดวิกฤตที่นำไปสู่การไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดและความน่าจะเป็นของการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดในทุกขั้นตอนของการผลิต การเตรียมการ และการจัดจำหน่าย

(จ) กิจกรรมการรับเหมาช่วง

3. ไม่ว่าในกรณีใดก็ตาม ผู้ประกอบการและกลุ่มผู้ประกอบการทั้งหมด ยกเว้นผู้ที่อ้างถึงในมาตรา 34(2) และ 35(8) จะต้องได้รับการตรวจสอบการปฏิบัติตามอย่างน้อยปีละครั้ง

การตรวจสอบการปฏิบัติตามข้อกำหนดจะต้องรวมถึงการตรวจสอบ ณ สถานที่จริง เว้นแต่ในกรณีที่เงื่อนไขต่อไปนี้จะได้รับการปฏิบัติตามแล้ว:

- (ก) การตรวจสอบก่อนหน้านี้ของผู้ประกอบการหรือกลุ่มผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้อง ไม่พบการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดใด ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อความสมบูรณ์ของผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์แปรรูปเป็นเวลาอย่างน้อยสามปีติดต่อกัน และ
- (ข) ผู้ประกอบการหรือกลุ่มผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องได้รับการประเมินโดยพิจารณาจากองค์ประกอบที่อ้างถึงในวรรค 2 ของมาตรานี้และในมาตรา 9 ของระเบียบ (EU) 2017/625 ว่ามีความเป็นไปได้ต่ำที่จะไม่ปฏิบัติตาม

ในกรณีนี้ ระยะเวลาระหว่างการตรวจสอบภาคสนามสองครั้งจะต้องไม่เกิน 24 เดือน

4. การตรวจสอบอย่างเป็นทางการที่ดำเนินการตามมาตรา 9 ของระเบียบ (EU) 2017/625 เพื่อตรวจสอบการปฏิบัติตามระเบียบนี้ จะต้อง:

- (ก) ดำเนินการตามมาตรา 9(4) ของระเบียบ (EU) 2017/625 โดยต้องมั่นใจว่าการตรวจสอบอย่างเป็นทางการของผู้ประกอบการหรือกลุ่มผู้ประกอบการอย่างน้อยร้อยละหนึ่งจะดำเนินการโดยไม่ต้องแจ้งล่วงหน้า
- (ข) ตรวจสอบให้แน่ใจว่าได้มีการดำเนินการควบคุมเพิ่มเติมอย่างน้อยในสัดส่วนร้อยละที่กำหนด นอกเหนือจากที่กล่าวถึงในวรรคที่ 3 ของมาตรานี้
- (ค) ดำเนินการโดยการนำตัวอย่างจำนวนขั้นต่ำที่ได้นำมาตามข้อ (h) ของมาตรา 14 แห่งระเบียบ (EU) 2017/625
- (ง) ตรวจสอบให้แน่ใจว่าจำนวนผู้ประกอบการขั้นต่ำที่เป็นสมาชิกของกลุ่มผู้ประกอบการได้รับการควบคุมในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบการปฏิบัติตามข้อกำหนดที่กล่าวถึงในวรรค 3 ของมาตรานี้

5. การส่งมอบหรือการต่ออายุใบรับรองที่อ้างถึงในมาตรา 35(1) จะต้องขึ้นอยู่กับผลการตรวจสอบการปฏิบัติตามที่อ้างถึงในวรรค 1 ถึง 4 ของมาตรานี้

6. บันทึกละเอียดเป็นลายลักษณ์อักษรที่จะจัดทำขึ้นเกี่ยวกับการควบคุมอย่างเป็นทางการแต่ละครั้งที่ดำเนินการเพื่อตรวจสอบการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ตามมาตรา 13(1) ของข้อบังคับ (EU) 2017/625 จะต้องได้รับการลงนามรับรองโดยผู้ประกอบการหรือกลุ่มผู้ประกอบการเพื่อยืนยันว่าพวกเขาได้รับบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรดังกล่าวแล้ว

7. มาตรา 13(1) ของระเบียบ (EU) 2017/625 จะไม่ใช้กับการตรวจสอบและการตรวจการณ์ที่ดำเนินการโดยหน่วยงานที่มีอำนาจในบริบทของกิจกรรมการกำกับดูแลหน่วยงานควบคุมซึ่งได้รับมอบหมายภารกิจควบคุมอย่างเป็นทางการบางประการหรือภารกิจที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมอย่างเป็นทางการอื่น ๆ

8. คณะกรรมาธิการมีอำนาจในการออกกฎหมายโดยมอบอำนาจตามมาตรา 54:

- (ก) เพื่อเสริมระเบียบนี้โดยกำหนดเกณฑ์และเงื่อนไขเฉพาะสำหรับการดำเนินการควบคุมอย่างเป็นทางการที่ดำเนินการเพื่อให้มั่นใจถึงการตรวจสอบย้อนกลับได้ในทุกขั้นตอนของการผลิต

การเตรียม และการจัดจำหน่าย ตลอดจนการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ในเรื่องดังต่อไปนี้:

(ฉัน) การตรวจสอบบัญชีเอกสาร;

(ii) การตรวจสอบที่ดำเนินการกับผู้ปฏิบัติงานเฉพาะกลุ่ม

(iii) ในกรณีที่เหมาะสม ให้ระบุระยะเวลาที่ต้องดำเนินการควบคุมตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ รวมถึงการตรวจสอบ ณ สถานที่จริงตามที่กล่าวถึงในวรรค 3 ของมาตรานี้ และสถานที่หรือพื้นที่เฉพาะที่ต้องดำเนินการดังกล่าว

(ข) แก้ไขวรรคที่ 2 ของมาตรานี้โดยการเพิ่มองค์ประกอบเพิ่มเติมตามประสบการณ์จริง หรือโดยการแก้ไของค์ประกอบที่เพิ่มเข้ามาแล้ว

9. คณะกรรมการอาจออกกฎหมายเพื่อกำหนดรายละเอียดดังต่อไปนี้:

(ก) เปอร์เซ็นต์ขั้นต่ำของการตรวจสอบอย่างเป็นทางการทั้งหมดของผู้ประกอบการหรือกลุ่มผู้ประกอบการที่จะต้องดำเนินการโดยไม่ต้องแจ้งล่วงหน้าตามที่ระบุไว้ในข้อ (ก) ของวรรค 4

(ข) เปอร์เซ็นต์ขั้นต่ำของการควบคุมเพิ่มเติมที่อ้างถึงในข้อ (ข) ของวรรค 4;

(ค) จำนวนตัวอย่างขั้นต่ำที่อ้างถึงในข้อ (ค) ของวรรค 4;

(ง) จำนวนผู้ประกอบการขั้นต่ำที่เป็นสมาชิกของกลุ่มผู้ประกอบการที่อ้างถึงในข้อ (ด) ของวรรค 4

กฎหมายที่บังคับใช้จะต้องได้รับการประกาศใช้ตามขั้นตอนการตรวจสอบที่อ้างถึงในมาตรา 55(2)

มาตรา 39

กฎเพิ่มเติมเกี่ยวกับมาตรการที่ผู้ประกอบการและกลุ่มผู้ประกอบการต้องดำเนินการ

1. นอกเหนือจากข้อผูกพันที่กำหนดไว้ในมาตรา 15 ของระเบียบ (EU) 2017/625 แล้ว ผู้ประกอบการและกลุ่มผู้ประกอบการจะต้องปฏิบัติตามดังต่อไปนี้:

(ก) เก็บรักษาสันทึกเพื่อแสดงให้เห็นถึงการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

(ข) จัดทำคำประกาศและการติดต่อสื่อสารอื่น ๆ ที่จำเป็นสำหรับการตรวจสอบอย่างเป็นทางการทั้งหมด

(ค) ดำเนินการตามมาตรการที่เหมาะสมและเป็นรูปธรรมเพื่อให้มั่นใจได้ว่าการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

(ง) จัดเตรียมเอกสารในรูปแบบของคำประกาศที่ต้องลงนามและปรับปรุงแก้ไขตามความจำเป็น:

(ฉัน) คำอธิบายโดยละเอียดของหน่วยการผลิตอินทรีย์หรือหน่วยการผลิตแปรรูป และกิจกรรมที่จะต้องดำเนินการตามข้อบังคับนี้

(ii) มาตรการปฏิบัติที่เกี่ยวข้องที่จะต้องดำเนินการเพื่อให้มั่นใจได้ว่าการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

(iii) ข้อตกลง:

— เพื่อแจ้งให้ผู้ซื้อผลิตภัณฑ์ทราบเป็นลายลักษณ์อักษรโดยไม่ชักช้าเกินควร และเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานผู้มีอำนาจ หรือในกรณีที่เหมาะสม กับหน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุม ในกรณีที่มิใช่ข้อสงสัยเกี่ยวกับการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดที่ได้รับการยืนยันแล้ว หรือไม่สามารถจัดข้อสงสัยเกี่ยวกับการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดได้ หรือพบว่าการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดนั้นส่งผลกระทบต่อความสมบูรณ์ของผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง

- เพื่อยอมรับการโอนย้ายแฟ้มควบคุมในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงหน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุม หรือในกรณีที่ถอนตัวจากการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์ หน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุมสุดท้ายจะต้องเก็บรักษาแฟ้มควบคุมไว้อย่างน้อยห้าปี
- เพื่อแจ้งให้หน่วยงานที่มีอำนาจหรือหน่วยงานหรือองค์กรที่ได้รับมอบหมายตามมาตรา 34(4) ทราบทันทีในกรณีที่มีการถอนตัวจากการผลิตแบบอินทรีย์ และ
- เพื่อยอมรับการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานหรือองค์กรเหล่านั้น ในกรณีที่ผู้รับเหมาช่วงอยู่ภายใต้การควบคุมของหน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุมที่แตกต่างกัน

2. คณะกรรมการอาจออกกฎหมายเพื่อดำเนินการตามรายละเอียดและข้อกำหนดต่างๆ เกี่ยวกับ:

- (ก) เอกสารหลักฐานเพื่อแสดงให้เห็นถึงการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้;
- (ข) คำประกาศและการสื่อสารอื่น ๆ ที่จำเป็นสำหรับการตรวจสอบอย่างเป็นทางการ;
- (ค) มาตรการเชิงปฏิบัติที่เกี่ยวข้องเพื่อให้มั่นใจได้ว่าการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

กฎหมายที่บังคับใช้จะต้องได้รับการประกาศใช้ตามขั้นตอนการตรวจสอบที่อ้างถึงในมาตรา 55(2)

มาตรา 40

กฎเพิ่มเติมเกี่ยวกับการมอบหมายภารกิจควบคุมอย่างเป็นทางการและภารกิจที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมอย่างเป็นทางการอื่นๆ

1. หน่วยงานผู้มีอำนาจอาจมอบหมายภารกิจควบคุมอย่างเป็นทางการบางประการ และภารกิจที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมอย่างเป็นทางการอื่นๆ บางประการ ให้แก่หน่วยงานควบคุมได้ก็ต่อเมื่อเป็นไปตามเงื่อนไขต่อไปนี้ นอกเหนือจากเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในบทที่ III ของระเบียบ (EU) 2017/625:

- (ก) หนังสือมอบอำนาจประกอบด้วยคำอธิบายโดยละเอียดเกี่ยวกับภารกิจควบคุมอย่างเป็นทางการที่ได้รับมอบหมายและภารกิจที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมอย่างเป็นทางการอื่น ๆ รวมถึงภาระผูกพันในการรายงานและภาระผูกพันเฉพาะอื่น ๆ ตลอดจนเงื่อนไขที่หน่วยงานควบคุมสามารถดำเนินการได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หน่วยงานควบคุมจะต้องส่งเอกสารต่อไปนี้ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องอนุมัติล่วงหน้า:
 - (ฉ) ขั้นตอนการประเมินความเสี่ยง ซึ่งโดยเฉพาะอย่างยิ่ง จะกำหนดหลักเกณฑ์สำหรับความเข้มข้นและความถี่ของการตรวจสอบการปฏิบัติตามข้อกำหนดของผู้ประกอบการและกลุ่มผู้ประกอบการ ซึ่งจะต้องกำหนดขึ้นบนพื้นฐานขององค์ประกอบที่อ้างถึงในมาตรา 9 ของระเบียบ (EU) 2017/625 และมาตรา 38 ของระเบียบนี้ และจะต้องปฏิบัติตามสำหรับการตรวจสอบอย่างเป็นทางการต่อผู้ประกอบการและกลุ่มผู้ประกอบการ
 - (ii) ขั้นตอนการควบคุมมาตรฐาน ซึ่งจะต้องมีคำอธิบายโดยละเอียดเกี่ยวกับมาตรการควบคุมที่หน่วยงานควบคุมดำเนินการเพื่อนำไปใช้กับผู้ประกอบการและกลุ่มผู้ประกอบการที่อยู่ภายใต้การควบคุมของตน
 - (iii) รายการมาตรการที่สอดคล้องกับแคตตาล็อกทั่วไปที่อ้างถึงในมาตรา 41(4) และที่จะนำไปใช้กับผู้ประกอบการและกลุ่มผู้ประกอบการในกรณีที่สงสัยหรือพิสูจน์ได้ว่าไม่ปฏิบัติตาม
 - (iv) การจัดเตรียมสำหรับการติดตามตรวจสอบอย่างมีประสิทธิภาพของภารกิจควบคุมอย่างเป็นทางการและภารกิจที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมอย่างเป็นทางการอื่น ๆ ที่ดำเนิน

การเกี่ยวกับผู้ประกอบการและกลุ่มผู้ประกอบการ ตลอดจนการจัดเตรียมสำหรับการ
รายงานเกี่ยวกับภารกิจเหล่านั้น

หน่วยงานควบคุมจะต้องแจ้งการแก้ไขเพิ่มเติมในภายหลังขององค์ประกอบที่อ้างถึงในข้อ (i) ถึง (iv) ให้แก่หน่วยงานที่มีอำนาจ

- (ข) หน่วยงานผู้มีอำนาจเหล่านั้นมีขั้นตอนและระบบการทำงานเพื่อกำกับดูแลหน่วยงานควบคุม รวมถึงการตรวจสอบว่าภารกิจที่ได้รับมอบหมายนั้นดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นอิสระ และเป็นกลาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวกับความเข้มข้นและความถี่ของการตรวจสอบ การปฏิบัติตามกฎระเบียบ

อย่างน้อยปีละครั้ง หน่วยงานผู้มีอำนาจจะต้องดำเนินการตรวจสอบหน่วยงานควบคุมที่ตนได้มอบหมายภารกิจควบคุมอย่างเป็นทางการหรือภารกิจที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมอย่างเป็นทางการอื่น ๆ ตาม ข้อ (ก) ของมาตรา 33 แห่งระเบียบ (EU) 2017/625

2. โดยเป็นการยกเว้นจากมาตรา 31(3) ของระเบียบ (EU) 2017/625 หน่วยงานที่มีอำนาจอาจมอบหมายให้หน่วยงานควบคุมตัดสินใจเกี่ยวกับภารกิจที่กำหนดไว้ในข้อ (b) ของมาตรา 138(1) และใน มาตรา 138(2) และ (3) ของระเบียบดังกล่าว

3. เพื่อวัตถุประสงค์ของข้อ (b)(iv) ของมาตรา 29 แห่งระเบียบ (EU) 2017/625 มาตรฐานสำหรับการมอบหมายภารกิจควบคุมอย่างเป็นทางการบางประการและภารกิจบางประการที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรม อย่างเป็นทางการอื่น ๆ เพื่อตรวจสอบการปฏิบัติตามระเบียบนี้ซึ่งเกี่ยวข้องกับขอบเขตของระเบียบนี้ คือ เวอร์ชันล่าสุดของมาตรฐานสากลที่สอดคล้องกันสำหรับ 'การประเมินความสอดคล้อง – ข้อ กำหนดสำหรับหน่วยงานที่รับรองผลิตภัณฑ์ กระบวนการ และบริการ' ซึ่งมีการเผยแพร่เอกสารอ้างอิง ในวารสารทางการของสหภาพยุโรป

4. หน่วยงานผู้มีอำนาจจะไม่มอบหมายภารกิจควบคุมอย่างเป็นทางการและภารกิจที่เกี่ยวข้องกับ กิจกรรมอย่างเป็นทางการอื่น ๆ ดังต่อไปนี้ ให้แก่หน่วยงานควบคุม:

- (ก) การกำกับดูแลและการตรวจสอบหน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุมอื่นๆ;
- (ข) อำนาจในการให้การยกเว้นนอกเหนือจากการยกเว้นสำหรับการใช้พันธุ์พืชที่ไม่ได้มาจากการผลิตแบบอินทรีย์
- (ค) อำนาจในการรับแจ้งกิจกรรมโดยผู้ประกอบการหรือกลุ่มผู้ประกอบการภายใต้มาตรา 34(1) ของระเบียบนี้
- (ง) การประเมินความเป็นไปได้ของการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดของระเบียบนี้ ซึ่งกำหนดความถี่ ในการตรวจสอบทางกายภาพที่จะต้องดำเนินการกับสินค้าเกษตรอินทรีย์ก่อนที่จะปล่อยให้มีการหมุนเวียนอย่างเสรีในสหภาพยุโรป ตามมาตรา 54 ของระเบียบ (EU) 2017/625
- (e) การจัดทำแคตตาล็อกมาตรการทั่วไปที่อ้างถึงในมาตรา 41(4) ของระเบียบนี้

5. หน่วยงานผู้มีอำนาจจะไม่มอบหมายภารกิจควบคุมอย่างเป็นทางการหรือภารกิจที่เกี่ยวข้องกับ กิจกรรมอย่างเป็นทางการอื่น ๆ ให้แก่บุคคลธรรมดา

6. หน่วยงานผู้มีอำนาจต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่าข้อมูลที่ได้รับจากหน่วยงานควบคุมตามมาตรา 32 ของระเบียบ (EU) 2017/625 และข้อมูลเกี่ยวกับมาตรการที่หน่วยงานควบคุมใช้ในกรณีที่พบหรือมี แนวโน้มที่จะไม่ปฏิบัติตามนั้น ได้ถูกรวบรวมและใช้โดยหน่วยงานผู้มีอำนาจเพื่อกำกับดูแลกิจกรรม ของหน่วยงานควบคุมเหล่านั้น

7. ในกรณีที่หน่วยงานผู้มีอำนาจได้เพิกถอนการมอบหมายภารกิจควบคุมอย่างเป็นทางการบาง ประการหรือภารกิจที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมอย่างเป็นทางการอื่น ๆ ทั้งหมดหรือบางส่วนตามข้อ (ข) ของ มาตรา 33 แห่งระเบียบ (EU) 2017/625 หน่วยงานดังกล่าวจะต้องตัดสินใจว่าใบรับรองใดๆ ที่ออกโดย หน่วยงานควบคุมที่เกี่ยวข้องก่อนวันที่การเพิกถอนบางส่วนหรือทั้งหมดนั้นยังคงมีผลใช้บังคับหรือไม่ และจะต้องแจ้งให้ผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องทราบถึงการตัดสินใจดังกล่าว

8. โดยไม่กระทบต่อข้อ (ข) ของมาตรา 33 แห่งระเบียบ (EU) 2017/625 ก่อนที่จะเพิกถอนการมอบหมายภารกิจควบคุมอย่างเป็นทางการหรือภารกิจที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมอย่างเป็นทางการอื่น ๆ ในกรณีที่กล่าวถึงในข้อนี้ทั้งหมดหรือบางส่วน หน่วยงานที่มีอำนาจอาจจะรับการมอบหมายนั้นทั้งหมดหรือบางส่วนได้:

- (ก) เป็นระยะเวลาไม่เกิน 12 เดือน ซึ่งในระหว่างนั้นหน่วยงานควบคุมจะต้องแก้ไขข้อบกพร่องที่ตรวจพบระหว่างการตรวจสอบและการตรวจการณ์ หรือแก้ไขปัญหาการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดซึ่งได้มีการแจ้งข้อมูลให้หน่วยงานควบคุมและองค์กรควบคุมอื่นๆ หน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ ตลอดจนคณะกรรมการตามมาตรา 43 ของระเบียบนี้ทราบแล้ว หรือ
- (ข) สำหรับระยะเวลาที่การรับรองที่อ้างถึงในข้อ (b)(iv) ของมาตรา 29 ของระเบียบ (EU) 2017/625 ที่เกี่ยวข้องกับมาตรา 40(3) ของระเบียบนี้ถูกระงับ

ในกรณีที่การมอบหมายภารกิจควบคุมอย่างเป็นทางการหรือภารกิจที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมอย่างเป็นทางการอื่น ๆ ถูกระงับ หน่วยงานควบคุมที่เกี่ยวข้องจะไม่สามารถออกใบรับรองตามที่ระบุไว้ในมาตรา 35 สำหรับส่วนที่การมอบหมายถูกระงับได้ หน่วยงานผู้ที่มีอำนาจจะตัดสินใจว่าใบรับรองใด ๆ ที่ออกโดยหน่วยงานควบคุมที่เกี่ยวข้องก่อนวันที่การมอบหมายถูกระงับบางส่วนหรือทั้งหมดนั้นยังคงมีผลใช้บังคับหรือไม่ และจะแจ้งให้ผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องทราบถึงการตัดสินใจดังกล่าว

โดยไม่กระทบต่อมาตรา 33 ของระเบียบ (EU) 2017/625 หน่วยงานผู้ที่มีอำนาจจะต้องยกเลิกการระงับการมอบหมายภารกิจควบคุมอย่างเป็นทางการหรือภารกิจที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมอย่างเป็นทางการอื่น ๆ โดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ เมื่อหน่วยงานควบคุมได้แก้ไขข้อบกพร่องหรือการไม่ปฏิบัติตามที่กล่าวถึงในข้อ (ก) ของวรรคแรก หรือเมื่อหน่วยงานรับรองได้ยกเลิกการระงับการรับรองที่กล่าวถึงในข้อ (ข) ของวรรคแรก

9. ในกรณีที่หน่วยงานควบคุมซึ่งหน่วยงานผู้ที่มีอำนาจได้มอบหมายภารกิจควบคุมอย่างเป็นทางการบางประการหรือภารกิจที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมอย่างเป็นทางการอื่นๆ ได้รับการยอมรับจากคณะกรรมการตามมาตรา 46(1) ของระเบียบนี้ให้ดำเนินกิจกรรมควบคุมในประเทศที่สาม และคณะกรรมการตั้งใจที่จะเพิกถอนหรือได้เพิกถอนการยอมรับหน่วยงานควบคุมนั้นแล้ว หน่วยงานผู้ที่มีอำนาจจะต้องจัดให้มีการตรวจสอบหรือการตรวจเยี่ยมหน่วยงานควบคุมเกี่ยวกับกิจกรรมของหน่วยงานในรัฐสมาชิกที่เกี่ยวข้องตามข้อ (a) ของมาตรา 33 ของระเบียบ (EU) 2017/625

10. หน่วยงานควบคุมจะต้องส่งข้อมูลไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง:

- (ก) รายชื่อผู้ประกอบการที่อยู่ภายใต้การควบคุมของพวกเขา ณ วันที่ 31 ธันวาคมของปีที่แล้ว จะต้องส่งให้ถึงภายในวันที่ 31 มกราคมของทุกปี และ
- (ข) ข้อมูลเกี่ยวกับการควบคุมอย่างเป็นทางการและกิจกรรมอย่างเป็นทางการอื่น ๆ ที่ดำเนินการในปีก่อนหน้า เพื่อสนับสนุนการจัดทำส่วนเกี่ยวกับการผลิตอินทรีย์และการติดตามผลิตภัณฑ์อินทรีย์ของรายงานประจำปีตามมาตรา 113 ของระเบียบ (EU) 2017/625 ภายในวันที่ 31 มีนาคมของทุกปี

11. คณะกรรมการมีอำนาจในการออกกฎหมายมอบอำนาจตามมาตรา 54 ที่เพิ่มเติมระเบียบนี้เกี่ยวกับเงื่อนไขสำหรับการมอบหมายภารกิจควบคุมอย่างเป็นทางการและภารกิจที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมอย่างเป็นทางการอื่น ๆ ให้แก่หน่วยงานควบคุม นอกเหนือจากเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในวรรค 1 ของมาตรานี้

มาตรา 41

กฎเพิ่มเติมเกี่ยวกับการดำเนินการในกรณีที่สงสัยหรือพบว่าการไม่ปฏิบัติตาม และรายการมาตรการทั่วไป

▼บี↓

1. ภายใต้บังคับของมาตรา 29 ในกรณีที่หน่วยงานผู้มีอำนาจ หรือในกรณีที่เหมาะสม หน่วยงานควบคุม หรือองค์กรควบคุม สงสัยหรือได้รับข้อมูลที่พิสูจน์ได้ รวมถึงข้อมูลจากหน่วยงานผู้มีอำนาจอื่น หรือในกรณีที่เหมาะสม จากหน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุมอื่น ว่าผู้ประกอบการตั้งใจที่จะใช้หรือวางจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่อาจไม่เป็นไปตามข้อบังคับนี้ แต่มีข้อความที่อ้างถึงการผลิตแบบอินทรีย์ หรือในกรณีที่หน่วยงานผู้มีอำนาจ หน่วยงานควบคุม หรือองค์กรควบคุมดังกล่าวได้รับแจ้งจากผู้ประกอบการถึงข้อสงสัยเกี่ยวกับการไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับตามมาตรา 27:

- (ก) จะต้องดำเนินการสอบสวนอย่างเป็นทางการทันทีตามระเบียบ (EU) 2017/625 เพื่อตรวจสอบการปฏิบัติตามระเบียบนี้ การสอบสวนดังกล่าวจะต้องดำเนินการให้เสร็จสิ้นโดยเร็วที่สุดภายในระยะเวลาที่เหมาะสม และจะต้องคำนึงถึงความทนทานของผลิตภัณฑ์และความซับซ้อนของกรณีด้วย
 - (ข) จะห้ามการวางจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องในตลาดในฐานะผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์ระหว่างการเปลี่ยนผ่าน และการใช้ผลิตภัณฑ์เหล่านั้นในการผลิตอินทรีย์เป็นการชั่วคราว จนกว่าจะได้รับผลการสอบสวนที่กล่าวถึงในข้อ (ก) ก่อนที่จะตัดสินใจเช่นนั้น หน่วยงานผู้มีอำนาจ หรือในกรณีที่เหมาะสม หน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุม จะต้องให้โอกาสผู้ประกอบการได้แสดงความคิดเห็น
2. ในกรณีที่ผลการสอบสวนที่อ้างถึงในข้อ (ก) ของวรรค 1 ไม่แสดงให้เห็นถึงการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดใดๆ ที่ส่งผลกระทบต่อความสมบูรณ์ของผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์แปรรูป ผู้ประกอบการจะได้รับอนุญาตให้ใช้ผลิตภัณฑ์ดังกล่าวหรือวางจำหน่ายในตลาดในฐานะผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์แปรรูป
3. รัฐสมาชิกจะต้องดำเนินการใดๆ และกำหนดบทลงโทษที่จำเป็น เพื่อป้องกันการใช้ข้อบ่งชี้ที่กล่าวถึงในบทที่ 4 ของระเบียบนี้ในทางที่ฉ้อฉล
4. หน่วยงานผู้มีอำนาจจะต้องจัดทำรายการมาตรการทั่วไปสำหรับกรณีที่สงสัยว่ามีการไม่ปฏิบัติตาม และกรณีที่พบว่ามี การไม่ปฏิบัติตาม เพื่อนำไปใช้ในเขตพื้นที่ของตน รวมถึงโดยหน่วยงานควบคุมและองค์กรควบคุมต่างๆ
5. คณะกรรมาธิการอาจออกกฎหมายเพื่อกำหนดแนวทางปฏิบัติที่เป็นมาตรฐานเดียวกันสำหรับกรณีที่หน่วยงานผู้มีอำนาจต้องดำเนินการเกี่ยวกับกรณีที่ต้องสงสัยหรือพบว่ามี การไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบ

กฎหมายที่บังคับใช้จะต้องได้รับการประกาศใช้ตามขั้นตอนการตรวจสอบที่อ้างถึงในมาตรา 55(2)

มาตรา 42

▼C5 ●

กฎเพิ่มเติมเกี่ยวกับมาตรการในกรณีที่ไม่ปฏิบัติตามซึ่งส่งผลกระทบต่อความสมบูรณ์ของข้อมูล

▼บี↓

1. ในกรณีที่เกิดการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดซึ่งส่งผลกระทบต่อความสมบูรณ์ของผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์ที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนผ่านตลอดทุกขั้นตอนของการผลิต การเตรียม และการจัดจำหน่าย ตัวอย่างเช่น อันเป็นผลมาจากการใช้ผลิตภัณฑ์ สาร หรือเทคนิคที่ไม่ได้รับอนุญาต หรือการผสมกับผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่อินทรีย์ หน่วยงานผู้มีอำนาจ และในกรณีที่เหมาะสม หน่วยงานควบคุมและองค์กรควบคุม จะต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่า นอกเหนือจากมาตรการที่ต้องดำเนินการตามมาตรา 138 ของระเบียบ (EU) 2017/625 แล้ว จะไม่มีการอ้างถึงถึงการผลิตอินทรีย์ในฉลากและการโฆษณาของผลิตภัณฑ์ทั้งหมดหรือรอบการผลิตที่เกี่ยวข้อง

2. ในกรณีที่มีการไม่ปฏิบัติตามอย่างร้ายแรง ข้ำซำค หรือต่อเนื่อง หน่วยงานผู้มีอำนาจ และในกรณีที่ เหมาะสม หน่วยงานควบคุมและองค์กรควบคุม จะต้องดำเนินการให้แนใจว่าผู้ประกอบการหรือกลุ่มผู้ ประกอบการที่เกี่ยวข้อง นอกเหนือจากมาตรการที่กำหนดไว้ในวรรค 1 และมาตรการที่เหมาะสมใดๆ ที่ ดำเนินการโดยเฉพาะตามมาตรา 138 ของระเบียบ (EU) 2017/625 แล้ว จะถูกห้ามไม่ให้ทำการตลาด ผลิตภัณฑ์ที่อ้างถึงการผลิตแบบอินทรีย์เป็นระยะเวลาหนึ่ง และใบรับรองที่อ้างถึงในมาตรา 35 ของ พวกเขาจะถูกระงับหรือเพิกถอนตามความเหมาะสม

มาตรา 43

กฎเพิ่มเติมเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนข้อมูล

1. นอกเหนือจากภาระผูกพันที่กำหนดไว้ในมาตรา 105(1) และมาตรา 106(1) ของระเบียบ (EU) 2017/625 หน่วยงานที่มีอำนาจจะต้องแบ่งปันข้อมูลกับหน่วยงานที่มีอำนาจอื่น ๆ รวมถึงคณะกรรมการทันที หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการไม่ปฏิบัติตามที่ส่งผลกระทบต่อความสมบูรณ์ของ ผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์ระหว่างการแปลง

หน่วยงานผู้มีอำนาจจะต้องแบ่งปันข้อมูลดังกล่าวกับหน่วยงานผู้มีอำนาจอื่น ๆ และคณะกรรมการ ผ่านระบบคอมพิวเตอร์ที่ช่วยให้สามารถแลกเปลี่ยนเอกสารและข้อมูลที่คณะกรรมการจัดเตรียมไว้ ให้ทางอิเล็กทรอนิกส์ได้

2. ในกรณีที่พบการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดที่ต้องสงสัยหรือได้รับการยืนยันแล้วเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่ อยู่ภายใต้การควบคุมของหน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุมอื่น ๆ หน่วยงานควบคุมและองค์กร ควบคุมเหล่านั้นจะต้องแจ้งให้หน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุมอื่น ๆ เหล่านั้นทราบโดยทันที

3. หน่วยงานควบคุมและองค์กรควบคุมจะต้องแลกเปลี่ยนข้อมูลที่เกี่ยวข้องอื่นๆ กับหน่วยงาน ควบคุมและองค์กรควบคุมอื่นๆ

4. เมื่อได้รับคำขอข้อมูลที่มีความจำเป็นเพื่อรับประกันว่าผลิตภัณฑ์นั้นผลิตขึ้นตามข้อบังคับนี้ หน่วยงาน ควบคุมและองค์กรควบคุมจะต้องแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับผลการควบคุมกับหน่วยงานที่มีอำนาจ อื่น ๆ รวมถึงคณะกรรมการด้วย

5. หน่วยงานที่มีอำนาจจะต้องแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับการกำกับดูแลหน่วยงานควบคุมกับหน่วย งานรับรองระดับชาติ ตามที่กำหนดไว้ในข้อ (11) ของมาตรา 2 ของระเบียบ (EC) เลขที่ 765/2008 ของ รัฐสภายุโรปและสภา (²³)

6. หน่วยงานที่มีอำนาจจะต้องดำเนินการที่เหมาะสมและจัดทำขั้นตอนที่เป็นเอกสารเพื่อให้ แนใจว่าข้อมูลเกี่ยวกับผลการควบคุมจะถูกสื่อสารไปยังหน่วยงานที่จ่ายเงินตามความต้องการของ หน่วยงานนั้นตามมาตรา 58 ของระเบียบ (EU) เลขที่ 1306/2013 ของรัฐสภายุโรปและสภา (²⁴) และ กฎหมายที่ออกตามมาตราดังกล่าว

7. คณะกรรมการอาจออกกฎหมายเพื่อกำหนดข้อมูลที่หน่วยงานผู้มีอำนาจ หน่วยงานควบคุม และ องค์กรควบคุมที่รับผิดชอบการควบคุมอย่างเป็นทางการและกิจกรรมอย่างเป็นทางการอื่น ๆ ตาม มาตรานี้จะต้องจัดส่ง รวมถึงผู้รับข้อมูลที่เกี่ยวข้อง และขั้นตอนในการจัดส่งข้อมูลดังกล่าว ตลอดจน ฟังก์ชันการทำงานของระบบคอมพิวเตอร์ที่กล่าวถึงในวรรค 1

กฎหมายที่บังคับใช้จะต้องได้รับการประกาศใช้ตามขั้นตอนการตรวจสอบที่อ้างถึงในมาตรา 55(2)

บทที่ 7

การค้ากับประเทศที่สาม

มาตรา 44

การส่งออกผลิตภัณฑ์อินทรีย์

1. ผลิตภัณฑ์อาจถูกส่งออกนอกสหภาพยุโรปในฐานะผลิตภัณฑ์อินทรีย์ และอาจติดตราสัญลักษณ์การผลิตอินทรีย์ของสหภาพยุโรปได้ โดยมีเงื่อนไขว่าต้องเป็นไปตามกฎเกณฑ์การผลิตอินทรีย์ภายใต้ระเบียบนี้
2. คณะกรรมการมีอำนาจในการออกกฎหมายมอบอำนาจตามมาตรา 54 ที่เพิ่มเติมระเบียบนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับเอกสารที่จัดทำขึ้นสำหรับหน่วยงานศุลกากรในประเทศที่สาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวกับการออกใบรับรองการส่งออกสินค้าเกษตรอินทรีย์ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์เท่าที่จะเป็นไปได้ และการให้การรับรองว่าสินค้าเกษตรอินทรีย์ที่ส่งออกเป็นไปตามระเบียบนี้

มาตรา 45

การนำเข้าผลิตภัณฑ์อินทรีย์และผลิตภัณฑ์แปรรูป

1. สามารถนำเข้าสินค้าจากประเทศที่สามเพื่อจำหน่ายในตลาดภายในสหภาพยุโรปในฐานะสินค้าเกษตรอินทรีย์หรือสินค้าที่อยู่ระหว่างการแปรรูปได้ โดยต้องเป็นไปตามเงื่อนไขสามประการต่อไปนี้:
 - (ก) ผลิตภัณฑ์ดังกล่าวเป็นผลิตภัณฑ์ตามที่ระบุไว้ในมาตรา 2(1)
 - (ข) ข้อใดข้อหนึ่งต่อไปนี้เป็นจริง:
 - (ฉ) ผลิตภัณฑ์เป็นไปตามบทที่ II, III และ IV ของระเบียบนี้ และผู้ประกอบการและกลุ่มผู้ประกอบการทั้งหมดที่กล่าวถึงในมาตรา 36 รวมถึงผู้ส่งออกในประเทศที่สามที่เกี่ยวข้อง ได้รับการตรวจสอบโดยหน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุมที่ได้รับการยอมรับตามมาตรา 46 และหน่วยงานหรือองค์กรเหล่านั้นได้ออกใบรับรองให้แก่ผู้ประกอบการ กลุ่มผู้ประกอบการ และผู้ส่งออกดังกล่าวทั้งหมด เพื่อยืนยันว่าพวกเขาสอดคล้องกับระเบียบนี้
 - (ii) ในกรณีที่ผลิตภัณฑ์มาจากประเทศที่สามซึ่งได้รับการยอมรับตามมาตรา 47 ผลิตภัณฑ์นั้นต้องเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อตกลงทางการค้าที่เกี่ยวข้อง หรือ
 - (iii) ในกรณีที่ผลิตภัณฑ์มาจากประเทศที่สามซึ่งได้รับการยอมรับตามมาตรา 48 ผลิตภัณฑ์นั้นต้องเป็นไปตามกฎการผลิตและการควบคุมที่เทียบเท่าของประเทศที่สามนั้น และต้องนำเข้าพร้อมใบรับรองการตรวจสอบที่ยืนยันการปฏิบัติตามข้อกำหนดดังกล่าว ซึ่งออกโดยหน่วยงานผู้มีอำนาจ หน่วยงานควบคุม หรือองค์กรควบคุมของประเทศที่สามนั้น และ
 - (ค) ผู้ประกอบการในประเทศที่สามสามารถให้ข้อมูลแก่ผู้นำเข้าและหน่วยงานระดับชาติในสหภาพยุโรปและในประเทศที่สามเหล่านั้นได้ตลอดเวลา เพื่อให้สามารถระบุตัวผู้ประกอบการที่เป็นผู้จัดจำหน่ายและหน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุมของผู้จัดจำหน่ายเหล่านั้นได้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้สามารถตรวจสอบย้อนกลับผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์ที่อยู่ระหว่างการแปรรูปที่เกี่ยวข้องได้ ข้อมูลดังกล่าวจะต้องเปิดเผยให้แก่หน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุมของผู้นำเข้าด้วย
2. คณะกรรมการอาจให้การอนุญาตเฉพาะสำหรับการใช้ผลิตภัณฑ์และสารในประเทศที่สามและในภูมิภาคที่อยู่ห่างไกลที่สุดของสหภาพ โดยคำนึงถึงความแตกต่างในความสมดุลทางนิเวศวิทยาในการผลิตพืชหรือสัตว์ สภาพภูมิอากาศเฉพาะ ประเพณี และสภาพท้องถิ่นในพื้นที่เหล่านั้น ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในมาตรา 24(9) การอนุญาตเฉพาะดังกล่าวอาจให้การอนุญาตเป็นระยะเวลาสองปีและสามารถต่ออายุได้ โดยต้องเป็นไปตามหลักการที่กำหนดไว้ในบทที่ II และเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในมาตรา 24(3) และ (6)
3. ในการกำหนดเกณฑ์เพื่อพิจารณาว่าสถานการณ์ใดเข้าข่ายเป็นสถานการณ์ภัยพิบัติ และในการวางกฎเกณฑ์เฉพาะเกี่ยวกับการรับมือกับสถานการณ์ดังกล่าวตามมาตรา 22 คณะกรรมการจะต้องคำนึงถึงความแตกต่างในด้านความสมดุลทางนิเวศวิทยา สภาพภูมิอากาศ และสภาพท้องถิ่นในประเทศที่สามและในภูมิภาคที่อยู่ห่างไกลที่สุดของสหภาพยุโรปด้วย

4. คณะกรรมการจะออกกฎหมายเพื่อกำหนดกฎเกณฑ์เฉพาะเกี่ยวกับเนื้อหาของใบรับรองที่กล่าวถึงในข้อ (ข) ของวรรค 1 ขั้นตอนการออกใบรับรอง การตรวจสอบ และวิธีการทางเทคนิคในการออกใบรับรอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของหน่วยงานผู้มีอำนาจ หน่วยงานควบคุม และองค์กรควบคุม เพื่อให้มั่นใจถึงการตรวจสอบย้อนกลับและการปฏิบัติตามข้อกำหนดของผลิตภัณฑ์นำเข้าที่ตั้งใจจะวางจำหน่ายในตลาดสหภาพยุโรปในฐานะผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์ที่อยู่ระหว่างการแปลงสภาพตามที่กล่าวถึงในวรรค 1

กฎหมายที่บังคับใช้จะต้องได้รับการประกาศใช้ตามขั้นตอนการตรวจสอบที่อ้างถึงในมาตรา 55(2)

5. การปฏิบัติตามเงื่อนไขและมาตรการสำหรับการนำเข้าผลิตภัณฑ์อินทรีย์และผลิตภัณฑ์แปรรูปที่กล่าวถึงในวรรค 1 เข้าสู่สหภาพยุโรป จะต้องได้รับการตรวจสอบ ณ ด้านควบคุมชายแดน ตามมาตรา 47(1) ของระเบียบ (EU) 2017/625 ความถี่ของการตรวจสอบทางกายภาพที่กล่าวถึงในมาตรา 49(2) ของระเบียบดังกล่าว จะขึ้นอยู่กับความเป็นไปได้ของการไม่ปฏิบัติตามตามที่กำหนดไว้ในข้อ (57) ของมาตรา 3 ของระเบียบนี้

มาตรา 46

การรับรองหน่วยงานควบคุมและองค์กรควบคุม

1. คณะกรรมการอาจออกกฎหมายเพื่อรับรองหน่วยงานควบคุมและองค์กรควบคุมที่มีความสามารถในการดำเนินการควบคุมและออกใบรับรองเกษตรอินทรีย์ในประเทศที่สาม เพิกถอนการรับรองหน่วยงานควบคุมและองค์กรควบคุมดังกล่าว และจัดทำรายชื่อหน่วยงานควบคุมและองค์กรควบคุมที่ได้รับการรับรอง

กฎหมายที่บังคับใช้จะต้องได้รับการประกาศใช้ตามขั้นตอนการตรวจสอบที่อ้างถึงในมาตรา 55(2)

▼M11 ●

2. หน่วยงานควบคุมและองค์กรควบคุมจะต้องได้รับการยอมรับตามวรรค 1 สำหรับการควบคุมการนำเข้าสินค้าประเภทที่ระบุไว้ในมาตรา 35(7) หากเป็นไปตามเกณฑ์ต่อไปนี้:

- (ก) พวกเขาได้รับการจัดตั้งอย่างถูกต้องตามกฎหมายในรัฐสมาชิกใดรัฐหนึ่งหรือประเทศที่สาม
- (ข) พวกเขามีศักยภาพในการดำเนินการควบคุมเพื่อให้แน่ใจว่าเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อ (ก), (ข) (i) และ (ค) ของมาตรา 45(1) และในมาตรานี้เป็นไปตามที่กำหนดในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์อินทรีย์และผลิตภัณฑ์แปรรูปที่ตั้งใจจะนำเข้าสู่สหภาพ โดยไม่ต้องมอบหมายงานควบคุมสำหรับวัตถุประสงค์ของข้อนี้ งานควบคุมที่ดำเนินการโดยบุคคลที่ทำงานภายใต้สัญญาส่วนบุคคลหรือข้อตกลงอย่างเป็นทางการที่ทำให้พวกเขาอยู่ภายใต้การควบคุมการจัดการและขั้นตอนของหน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุมตามสัญญาจะไม่ถือเป็นการมอบหมาย และข้อห้ามในการมอบหมายงานควบคุมจะไม่ใช้กับการสุ่มตัวอย่าง
- (ค) พวกเขาเป็นหลักประกันที่เพียงพอในเรื่องความเป็นกลางและความเที่ยงธรรม และปราศจากความขัดแย้งทางผลประโยชน์ใดๆ ในการปฏิบัติหน้าที่ควบคุม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พวกเขามีขั้นตอนที่กำหนดไว้เพื่อให้มั่นใจว่าเจ้าหน้าที่ที่ทำการควบคุมและดำเนินการอื่นๆ ปราศจากความขัดแย้งทางผลประโยชน์ และผู้ประกอบการจะไม่ถูกตรวจสอบโดยผู้ตรวจสอบคนเดียวกันติดต่อกันเกิน 3 ปี
- (ง) ในกรณีของหน่วยงานควบคุม หน่วยงานเหล่านั้นจะได้รับการรับรองเพื่อวัตถุประสงค์ในการยอมรับตามข้อบังคับนี้โดยหน่วยงานรับรองเพียงแห่งเดียวภายใต้มาตรฐานที่สอดคล้องกันที่เกี่ยวข้องสำหรับ 'การประเมินความสอดคล้อง – ข้อกำหนดสำหรับหน่วยงานที่รับรองผลิตภัณฑ์ กระบวนการ และบริการ' ซึ่งมีเอกสารอ้างอิงตีพิมพ์อยู่ในวารสารทางการของสหภาพยุโรป

- (e) พวกเขามีความเชี่ยวชาญ อุปกรณ์ และโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นในการดำเนินงานควบคุม และมีจำนวนบุคลากรที่มีคุณสมบัติและประสบการณ์เหมาะสมเพียงพอ
- (จ) พวกเขามีความสามารถและศักยภาพในการดำเนินการรับรองและกิจกรรมควบคุมตามข้อกำหนดของระเบียบนี้ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งระเบียบการมอบอำนาจของคณะกรรมการธิการ (EU) 2021/1698 (²⁵) สำหรับผู้ประกอบการแต่ละประเภท (ผู้ประกอบการรายเดียวหรือกลุ่มผู้ประกอบการ) ในแต่ละประเทศที่สาม และสำหรับผลิตภัณฑ์แต่ละประเภทที่พวกเขาต้องการได้รับการยอมรับ
- (ก) พวกเขามีขั้นตอนและระบบต่างๆ เพื่อให้มั่นใจได้ถึงความเป็นกลาง คุณภาพ ความสม่ำเสมอ ประสิทธิภาพ และความเหมาะสมของการควบคุมและการดำเนินการอื่นๆ ที่พวกเขาทำ
- (ขม) พวกเขามีบุคลากรที่มีคุณสมบัติและประสบการณ์เพียงพอ เพื่อให้สามารถควบคุมและดำเนินการอื่นๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและทันท่วงที
- (ฉน) พวกเขามีสิ่งอำนวยความสะดวกและอุปกรณ์ที่เหมาะสมและได้รับการบำรุงรักษาอย่างดี เพื่อให้มั่นใจว่าเจ้าหน้าที่สามารถดำเนินการควบคุมและกิจกรรมอื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและทันท่วงที
- (จ) พวกเขามีขั้นตอนต่างๆ เพื่อให้มั่นใจว่าพนักงานของพวกเขาสามารถเข้าถึงสถานที่และเอกสารที่ผู้ประกอบการเก็บรักษาไว้ เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้สำเร็จ
- (ก) พวกเขามีทักษะภายใน การฝึกอบรม และขั้นตอนที่เหมาะสมในการดำเนินการควบคุมอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการตรวจสอบ ทั้งต่อผู้ปฏิบัติงานและต่อระบบควบคุมภายในของกลุ่มผู้ปฏิบัติงาน หากมี
- (ล) การรับรองก่อนหน้านี้สำหรับประเทศที่สามเฉพาะเจาะจงและ/หรือสำหรับประเภทผลิตภัณฑ์ใด ๆ ของพวกเขาไม่ได้ถูกเพิกถอนตามวรรค 2a หรือการรับรองของพวกเขาไม่ได้ถูกเพิกถอนหรือระงับโดยหน่วยงานรับรองใด ๆ ตามขั้นตอนการระงับหรือเพิกถอนที่กำหนดไว้ตามมาตรฐานสากลที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งมาตรฐานองค์การระหว่างประเทศว่าด้วยการมาตรฐาน (ISO) 17011 – การประเมินความสอดคล้อง – ข้อกำหนดทั่วไปสำหรับหน่วยงานรับรองที่ให้การรับรองหน่วยงานประเมินความสอดคล้อง ในช่วง 24 เดือนก่อนหน้า:
 - (ฉน) ค่าขอรับรองสำหรับประเทศที่สามเดียวกันและ/หรือสำหรับประเภทผลิตภัณฑ์เดียวกัน เว้นแต่การรับรองก่อนหน้านี้จะถูกเพิกถอนตามข้อ (k) ของวรรค 2a
 - (ii) ค่าขอของพวกเขาสําหรับการขยายขอบเขตการรับรองไปยังประเทศที่สามเพิ่มเติม ตามมาตรา 2 ของระเบียบการมอบอำนาจ (EU) 2021/1698 เว้นแต่การรับรองก่อนหน้านี้จะถูกเพิกถอนตามข้อ (k) ของวรรค 2a ของมาตรานี้
 - (iii) ค่าขอของพวกเขาสําหรับการขยายขอบเขตการรับรองไปยังประเภทผลิตภัณฑ์เพิ่มเติมตามมาตรา 2 ของระเบียบการมอบอำนาจ (EU) 2021/1698
- (ม) ในกรณีของหน่วยงานควบคุม หน่วยงานเหล่านั้นคือองค์กรบริหารราชการแผ่นดินในประเทศที่สาม ซึ่งพวกเขาร้องขอการรับรอง
- (น) พวกเขาปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านขั้นตอนที่กำหนดไว้ในบทที่ 1 ของระเบียบการมอบอำนาจ (EU) 2021/1698; และ
- (o) พวกเขาต้องเป็นไปตามเกณฑ์เพิ่มเติมใดๆ ที่อาจกำหนดไว้ในกฎหมายที่มอบอำนาจซึ่งประกาศใช้ตามวรรค 7

2ก. คณะกรรมการอาจเพิกถอนการรับรองหน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุมสำหรับประเทศที่สามเฉพาะประเทศและ/หรือประเภทผลิตภัณฑ์ใด ๆ หาก:

- (ก) เกณฑ์การรับรองข้อหนึ่งที่จะระบุไว้ในย่อหน้าที่ 2 ไม่เป็นไปตามข้อกำหนดอีกต่อไป
- (ข) คณะกรรมการไม่ได้รับรายงานประจำปีตามที่ระบุไว้ในมาตรา 4 ของระเบียบมอบอำนาจ (EU) 2021/1698 ภายในกำหนดเวลาที่ระบุไว้ในมาตราดังกล่าว หรือข้อมูลที่รวมอยู่ในรายงานประจำปีนั้นไม่ครบถ้วน ไม่ถูกต้อง หรือไม่เป็นไปตามข้อกำหนดที่กำหนดไว้ในระเบียบดังกล่าว
- (ค) หน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุมไม่ได้จัดหาหรือสื่อสารข้อมูลทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับเอกสารทางเทคนิคที่อ้างถึงในวรรคที่ 4 ระบบควบคุมที่หน่วยงานนั้นใช้ หรือรายชื่อผู้ประกอบการหรือกลุ่มผู้ประกอบการที่เป็นปัจจุบัน หรือผลิตภัณฑ์อินทรีย์ที่อยู่ภายใต้ขอบเขตการรับรองของหน่วยงานนั้น
- (ง) หน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุมไม่แจ้งให้คณะกรรมการทราบภายใน 30 วันปฏิทินเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงในเอกสารทางเทคนิคที่กล่าวถึงในวรรค 4
- (จ) หน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุมไม่ให้ข้อมูลที่คณะกรรมการหรือรัฐสมาชิกร้องขอภายในกำหนดเวลาที่กำหนด หรือข้อมูลไม่ครบถ้วน ไม่ถูกต้อง หรือไม่เป็นไปตามข้อกำหนดที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ในระเบียบมอบอำนาจ (EU) 2021/1698 และในกฎหมายบังคับใช้ที่จะนำมาใช้ตามวรรค 8 หรือไม่ให้ความร่วมมือกับคณะกรรมการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระหว่างการสอบสวนกรณีไม่ปฏิบัติตาม
- (ฉ) หน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุมไม่เห็นด้วยกับการตรวจสอบหรือการตรวจตรา ณ สถานที่ซึ่งริเริ่มโดยคณะกรรมการ
- (ก) ผลการตรวจสอบหรือการตรวจประเมิน ณ สถานที่จริง บ่งชี้ว่ามาตรการควบคุมทำงานผิดปกติอย่างเป็นระบบ หรือหน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุมไม่สามารถดำเนินการตามคำแนะนำทั้งหมดที่คณะกรรมการให้ไว้หลังจากการตรวจสอบหรือการตรวจประเมิน ณ สถานที่จริง ในแผนปฏิบัติการที่เสนอต่อคณะกรรมการได้
- (ขม) หน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุมไม่ดำเนินการแก้ไขที่เหมาะสมเพื่อตอบสนองต่อการไม่ปฏิบัติตามและการละเมิดที่พบภายในกำหนดเวลาที่คณะกรรมการกำหนดตามความรุนแรงของสถานการณ์ ซึ่งต้องไม่น้อยกว่า 30 วันตามปฏิทิน
- (ฉน) ในกรณีที่ผู้ประกอบการเปลี่ยนหน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุม และหน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุมเดิมไม่แจ้งข้อมูลที่เกี่ยวข้องในแฟ้มควบคุม รวมถึงบันทึกที่เป็นลายลักษณ์อักษร ของผู้ประกอบการ ให้แก่หน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุมใหม่ ภายในระยะเวลาไม่เกิน 30 วันปฏิทิน นับจากวันที่ได้รับคำขอโอนย้ายจากผู้ประกอบการหรือหน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุมใหม่
- (จ) มีความเสี่ยงที่ผู้บริโภคจะถูกหลอกลวงเกี่ยวกับลักษณะที่แท้จริงของผลิตภัณฑ์ที่อยู่ภายใต้ขอบเขตของการรับรอง หรือ
- (ก) หน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุมไม่ได้ให้การรับรองผู้ประกอบการรายใดเป็นเวลา 48 เดือนติดต่อกันในประเทศที่สามซึ่งเป็นที่ยอมรับ

3. การรับรองที่กล่าวถึงในข้อ (ด) ของวรรค 2 สามารถออกให้ได้โดย:

- (ก) หน่วยงานรับรองมาตรฐานระดับชาติในสหภาพยุโรปตามระเบียบ (EC) เลขที่ 765/2008 หรือ
- (ข) หน่วยงานรับรองมาตรฐานที่อยู่นอกสหภาพยุโรป ซึ่งเป็นภาคีของข้อตกลงการรับรองมาตรฐานพหุภาคีภายใต้การอุปถัมภ์ของเวทีการรับรองมาตรฐานระหว่างประเทศ

4. หน่วยงานควบคุมและองค์กรควบคุมจะต้องยื่นคำขอรับรองต่อคณะกรรมการ คำขอดังกล่าวจะต้องประกอบด้วยเอกสารทางเทคนิคที่มีข้อมูลทั้งหมดที่จำเป็นเพื่อให้แน่ใจว่าตรงตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในวรรค 2

หน่วยงานควบคุมจะต้องจัดส่งรายงานการประเมินล่าสุดที่ออกโดยหน่วยงานผู้มีอำนาจ และหน่วยงานกำกับดูแลจะต้องจัดส่งใบรับรองการรับรองที่ออกโดยหน่วยงานรับรอง ในกรณีที่เหมาะสม หน่วยงานควบคุมหรือหน่วยงานกำกับดูแลจะต้องจัดส่งรายงานล่าสุดเกี่ยวกับการประเมิน ณ สถานที่จริง การเฝ้าระวัง และการประเมินซ้ำเป็นระยะหลายปีของกิจกรรมของตนด้วย

5. โดยอาศัยข้อมูลที่กล่าวถึงในวรรคที่ 4 และข้อมูลอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุม คณะกรรมการจะกำกับดูแลหน่วยงานควบคุมและองค์กรควบคุมที่ได้รับการรับรองอย่างเหมาะสม โดยการทบทวนผลการปฏิบัติงานและการรับรองอย่างสม่ำเสมอ เพื่อวัตถุประสงค์ในการกำกับดูแลดังกล่าว คณะกรรมการอาจขอข้อมูลเพิ่มเติมจากหน่วยงานรับรองหรือหน่วยงานผู้มีอำนาจตามความเหมาะสม

6. ลักษณะของการกำกับดูแลที่กล่าวถึงในวรรคที่ 5 จะต้องพิจารณาจากการประเมินโอกาสที่จะเกิดการไม่ปฏิบัติตาม โดยคำนึงถึงโดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจกรรมของหน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุมประเภทของผลิตภัณฑ์และผู้ประกอบการที่อยู่ภายใต้การควบคุม และการเปลี่ยนแปลงในกฎระเบียบการผลิตและมาตรการควบคุม

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การรับรองหน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุมที่กล่าวถึงในวรรค 1 จะต้องถูกเพิกถอนโดยไม่ชักช้า ตามขั้นตอนที่กล่าวถึงในวรรคนั้น หากตรวจพบการละเมิดที่ร้ายแรงหรือซ้ำซากเกี่ยวกับการรับรองหรือการควบคุมและการดำเนินการที่กำหนดไว้ในมาตรา 8 และในกรณีที่หน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุมที่เกี่ยวข้องล้มเหลวในการดำเนินการแก้ไขที่เหมาะสมและทันทั่วถึงเพื่อตอบสนองต่อคำขอของคณะกรรมการภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด ระยะเวลาดังกล่าวจะถูกกำหนดตามความรุนแรงของปัญหาและโดยทั่วไปจะต้องไม่น้อยกว่า 30 วัน

7. คณะกรรมการมีอำนาจในการออกกฎหมายโดยมอบอำนาจตามมาตรา 54:

(ก) แก้ไขวรรค 2 ของมาตรานี้ โดยเพิ่มเกณฑ์เพิ่มเติมจากเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในนั้นสำหรับการรับรองหน่วยงานควบคุมและองค์กรควบคุมที่กล่าวถึงในวรรค 1 ของมาตรานี้ และสำหรับการเพิกถอนการรับรองดังกล่าว หรือโดยการแก้ไขเกณฑ์ที่เพิ่มเข้ามาเหล่านั้น

(ข) เพื่อเสริมระเบียบนี้ในส่วนที่เกี่ยวข้อง:

(ฉ) การใช้อำนาจกำกับดูแลของหน่วยงานควบคุมและองค์กรควบคุมที่คณะกรรมการรับรองตามมาตรา 1 รวมถึงการตรวจสอบ ณ สถานที่จริง และ

(ii) การควบคุมและการดำเนินการอื่นๆ ที่หน่วยงานควบคุมและองค์กรควบคุมเหล่านั้นจะต้องดำเนินการ

8. คณะกรรมการอาจออกกฎหมายเพื่อดำเนินการตามมาตรการที่กำหนดไว้ในกรณีที่สงสัยหรือพบว่าไม่ปฏิบัติตาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรณีที่ส่งผลกระทบต่อความสมบูรณ์ของผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์ที่อยู่ระหว่างการแปลงสภาพซึ่งนำเข้าภายใต้การรับรองตามที่ระบุไว้ในมาตรานี้ มาตรการดังกล่าวอาจประกอบด้วยตรวจสอบความสมบูรณ์ของผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์ที่อยู่ระหว่างการแปลงสภาพก่อนนำผลิตภัณฑ์เหล่านั้นออกสู่ตลาดภายในสหภาพยุโรป และหากเหมาะสม อาจรวมถึงการระงับการอนุญาตให้นำผลิตภัณฑ์ดังกล่าวออกสู่ตลาดภายในสหภาพยุโรปในฐานะผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์ที่อยู่ระหว่างการแปลงสภาพ

กฎหมายที่บังคับใช้จะต้องได้รับการประกาศใช้ตามขั้นตอนการตรวจสอบที่อ้างถึงในมาตรา 55(2)

9. ด้วยเหตุผลเร่งด่วนที่สมควรซึ่งเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมหรือการปฏิบัติที่ไม่สอดคล้องกับหลักการและกฎเกณฑ์เกี่ยวกับการผลิตอินทรีย์ การคุ้มครองความเชื่อมั่นของผู้บริโภค หรือการคุ้มครองการแข่งขันที่เป็นธรรมระหว่างผู้ประกอบการ คณะกรรมการจะออกกฎหมายบังคับใช้ทันที

ตามขั้นตอนที่อ้างถึงในมาตรา 55(3) เพื่อดำเนินมาตรการที่อ้างถึงในวรรค 8 ของมาตรานี้ หรือเพื่อตัดสินใจเพิกถอนการรับรองหน่วยงานควบคุมและองค์กรควบคุมที่อ้างถึงในวรรค 1 ของมาตรานี้

มาตรา 47

ความเท่าเทียมกันภายใต้ข้อตกลงทางการค้า

ประเทศที่สามที่ได้รับการยอมรับตามที่ระบุไว้ในข้อ (b)(ii) ของมาตรา 45(1) คือประเทศที่สามที่สหภาพยุโรปยอมรับภายใต้ข้อตกลงทางการค้าว่ามีระบบการผลิตที่ตรงตามวัตถุประสงค์และหลักการเดียวกันโดยการใช้กฎที่รับรองระดับความสอดคล้องในระดับเดียวกับของสหภาพยุโรป

มาตรา 48

ความเท่าเทียมกันภายใต้ระเบียบ (EC) เลขที่ 834/2007

1. ประเทศที่สามที่ได้รับการยอมรับตามที่ระบุไว้ในข้อ (b)(iii) ของมาตรา 45(1) คือประเทศที่สามที่ได้รับการยอมรับเพื่อวัตถุประสงค์ของความเท่าเทียมกันภายใต้มาตรา 33(2) ของระเบียบ (EC) เลขที่ 834/2007 รวมทั้งประเทศที่ได้รับการยอมรับภายใต้มาตรการเปลี่ยนผ่านที่กำหนดไว้ในมาตรา 58 ของระเบียบนี้

การรับรองดังกล่าวจะหมดอายุในวันที่ ►M3 ↓ 31 ธันวาคม 2026 ◀

2. โดยอาศัยรายงานประจำปีของประเทศที่สามที่กล่าวถึงในวรรค 1 ต้องส่งให้คณะกรรมการภายในวันที่ 31 มีนาคมของทุกปี เกี่ยวกับการดำเนินการและการบังคับใช้มาตรการควบคุมที่ประเทศเหล่านั้นกำหนดขึ้น และโดยพิจารณาจากข้อมูลอื่นใดที่ได้รับ คณะกรรมการจะกำกับดูแลประเทศที่สามที่ได้รับการยอมรับอย่างเหมาะสมโดยการทบทวนการยอมรับของประเทศเหล่านั้นอย่างสม่ำเสมอ เพื่อจุดประสงค์นี้ คณะกรรมการอาจขอความช่วยเหลือจากรัฐสมาชิก ลักษณะของการกำกับดูแลจะถูกกำหนดโดยพิจารณาจากความเป็นไปได้ของการไม่ปฏิบัติตาม โดยคำนึงถึงปริมาณการส่งออกไปยังสหภาพยุโรปจากประเทศที่สามที่เกี่ยวข้อง ผลการตรวจสอบและกิจกรรมการกำกับดูแลที่ดำเนินการโดยหน่วยงานที่มีอำนาจ และผลการควบคุมก่อนหน้านี้ คณะกรรมการจะรายงานผลการทบทวนต่อรัฐสภายุโรปและสภาอย่างสม่ำเสมอ

3. คณะกรรมการจะจัดทำรายชื่อประเทศที่สามที่กล่าวถึงในวรรค 1 โดยอาศัยกฎหมายปฏิบัติการและอาจแก้ไขรายชื่อดังกล่าวโดยอาศัยกฎหมายปฏิบัติการได้

กฎหมายที่บังคับใช้จะต้องได้รับการประกาศใช้ตามขั้นตอนการตรวจสอบที่อ้างถึงในมาตรา 55(2)

4. คณะกรรมการมีอำนาจในการออกกฎหมายมอบอำนาจตามมาตรา 54 ที่เพิ่มเติมระเบียบนี้ เกี่ยวกับข้อมูลที่จะต้องส่งโดยประเทศที่สามที่ระบุไว้ในวรรค 3 ของมาตรานี้ ซึ่งจำเป็นสำหรับการกำกับดูแลการรับรองของประเทศเหล่านั้นโดยคณะกรรมการ ตลอดจนการใช้อำนาจกำกับดูแลดังกล่าวโดยคณะกรรมการ ซึ่งรวมถึงการตรวจสอบ ณ สถานที่จริงด้วย

5. คณะกรรมการอาจออกกฎหมายเพื่อบังคับใช้มาตรการต่างๆ ในกรณีที่สงสัยหรือพบว่าไม่ปฏิบัติตาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรณีที่ส่งผลกระทบต่อความสมบูรณ์ของผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์ที่อยู่ระหว่างการแปลงสภาพที่น่าเข้าจากประเทศที่สามตามที่ระบุไว้ในมาตรานี้ มาตรการดังกล่าวอาจประกอบด้วยตรวจสอบความสมบูรณ์ของผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์ที่อยู่ระหว่างการแปลงสภาพก่อนนำผลิตภัณฑ์เหล่านั้นออกสู่ตลาดภายในสหภาพยุโรป และหากเหมาะสม อาจรวมถึงการระงับการอนุญาตให้นำผลิตภัณฑ์ดังกล่าวออกสู่ตลาดภายในสหภาพยุโรปในฐานะผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์ที่อยู่ระหว่างการแปลงสภาพ

กฎหมายที่บังคับใช้จะต้องได้รับการประกาศใช้ตามขั้นตอนการตรวจสอบที่อ้างถึงในมาตรา 55(2)

มาตรา 49

รายงานจากคณะกรรมการเกี่ยวกับการบังคับใช้มาตรา 47 และ 48

โดย ► M3 ↓ 31 ธันวาคม 2022 ◀ คณะกรรมการจะเสนอรายงานต่อรัฐสภายุโรปและสภาเกี่ยวกับสถานะการบังคับใช้มาตรา 47 และ 48 โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวกับการรับรองประเทศที่สามเพื่อวัตถุประสงค์ในการเทียบเท่า

บทที่ 8

บทบัญญัติทั่วไป

ส่วนที่ 1

การเคลื่อนย้ายอย่างเสรีของผลิตภัณฑ์อินทรีย์และผลิตภัณฑ์แปรรูป

มาตรา 50

ไม่มีการห้ามหรือจำกัดการตลาดของผลิตภัณฑ์อินทรีย์และผลิตภัณฑ์ที่อยู่ระหว่างการแปรรูป

หน่วยงานผู้มีอำนาจ หน่วยงานควบคุม และองค์กรควบคุม จะไม่ห้ามหรือจำกัดการตลาดของผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์ที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนผ่าน ซึ่งอยู่ภายใต้การควบคุมของหน่วยงานผู้มีอำนาจ หน่วยงานควบคุม หรือองค์กรควบคุมอื่นที่ตั้งอยู่ในรัฐสมาชิกอื่น โดยอ้างเหตุผลที่เกี่ยวข้องกับการผลิต การติดฉลาก หรือการนำเสนอผลิตภัณฑ์ หากผลิตภัณฑ์เหล่านั้นเป็นไปตามข้อกำหนดของระเบียบนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง จะไม่มีการดำเนินการตรวจสอบอย่างเป็นทางการและกิจกรรมอย่างเป็นทางการอื่นใด นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในระเบียบ (EU) 2017/625 และจะไม่มีการเก็บค่าธรรมเนียมสำหรับการตรวจสอบอย่างเป็นทางการและกิจกรรมอย่างเป็นทางการอื่นใด นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในบทที่ VI ของระเบียบดังกล่าว

ส่วนที่ 2

ข้อมูล การรายงาน และข้อยกเว้นที่เกี่ยวข้อง

มาตรา 51

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับภาคเกษตรอินทรีย์และการค้า

1. ในแต่ละปี ประเทศสมาชิกจะต้องส่งข้อมูลที่จำเป็นสำหรับการดำเนินการและการติดตามการบังคับใช้ระเบียบนี้ให้แก่คณะกรรมการ เท่าที่จะเป็นไปได้ ข้อมูลดังกล่าวควรมาจากแหล่งข้อมูลที่ได้รับการยอมรับ คณะกรรมการจะพิจารณาถึงความต้องการข้อมูลและความสอดคล้องกันระหว่างแหล่งข้อมูลที่เป็นไปได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์ทางสถิติเมื่อเหมาะสม
2. คณะกรรมการจะต้องออกกฎหมายเพื่อดำเนินการเกี่ยวกับระบบที่จะใช้ในการส่งข้อมูลที่กล่าวถึงในวรรค 1 รายละเอียดของข้อมูลที่จะส่ง และวันที่ที่จะต้องส่งข้อมูลนั้น

กฎหมายที่บังคับใช้จะต้องได้รับการประกาศใช้ตามขั้นตอนการตรวจสอบที่อ้างถึงในมาตรา 55(2)

มาตรา 52

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานผู้มีอำนาจ หน่วยงานควบคุม และองค์กรควบคุม

1. รัฐสมาชิกจะต้องจัดทำรายชื่อที่ได้รับการปรับปรุงอย่างสม่ำเสมอ ดังต่อไปนี้:

- (ก) ชื่อและที่อยู่ของหน่วยงานผู้มีอำนาจ; และ
- (ข) ชื่อ ที่อยู่ และรหัสของหน่วยงานควบคุมและองค์กรควบคุมต่างๆ

รัฐสมาชิกจะต้องส่งรายชื่อเหล่านั้นและการเปลี่ยนแปลงใดๆ ของรายชื่อเหล่านั้นไปยังคณะกรรมการและเผยแพร่ต่อสาธารณะ เว้นแต่การส่งและการเผยแพร่ดังกล่าวได้เกิดขึ้นแล้วตามมาตรา

4(4) ของระเบียบ (EU) 2017/625

2. โดยอิงตามข้อมูลที่ให้ไว้ภายใต้วรรค 1 คณะกรรมาธิการจะเผยแพร่รายชื่อหน่วยงานควบคุมและองค์กรควบคุมที่กล่าวถึงในข้อ (ข) ของวรรค 1 ที่ได้รับการปรับปรุงล่าสุดทางอินเทอร์เน็ตเป็นประจำ

มาตรา 53

การยกเว้น การอนุญาต และรายงาน

1. ข้อยกเว้นจากการใช้พันธุ์พืชอินทรีย์และการใช้สัตว์อินทรีย์ที่ระบุไว้ในข้อ 1.8.5 ของส่วนที่ 1 ของภาคผนวกที่ 2 และข้อ 1.3.4.3 และ 1.3.4.4 ของส่วนที่ 2 ของภาคผนวกที่ 2 ยกเว้นข้อ 1.3.4.4.2 ของส่วนที่ 2 ของภาคผนวกที่ 2 จะหมดอายุในวันที่ ►M3 ↓ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2579 ◀

2. จาก ►M3 ↓ 1 มกราคม 2562 ◀ โดยอิงตามข้อสรุปเกี่ยวกับความพร้อมของวัสดุสืบพันธุ์พืชอินทรีย์และสัตว์ที่นำเสนอในรายงานตามวรรค 7 ของมาตรานี้ คณะกรรมาธิการมีอำนาจในการออกกฎหมายโดยมอบอำนาจตามมาตรา 54 เพื่อแก้ไขระเบียบนี้โดย:

(ก) ยุติข้อยกเว้นที่อ้างถึงในข้อ 1.8.5 ของส่วนที่ 1 ของภาคผนวกที่ 2 และในข้อ 1.3.4.3 และ 1.3.4.4 ของส่วนที่ 2 ของภาคผนวกที่ 2 ยกเว้นข้อ 1.3.4.4.2 ของส่วนที่ 2 ของภาคผนวกที่ 2 ในวันที่เร็วกว่า ►M3 ↓ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2579 ◀ หรือขยายระยะเวลาออกไปเกินกว่าวันที่ดังกล่าว หรือ

(ข) ยุติข้อยกเว้นที่กล่าวถึงในข้อ 1.3.4.4.2 ของส่วนที่ II ของภาคผนวก II

3. จาก ►M3 ↓ 1 มกราคม 2027 ◀ คณะกรรมาธิการจะมีอำนาจในการออกกฎหมายมอบอำนาจตามมาตรา 54 แก้ไขจุด (b) ของมาตรา 26(2) เพื่อขยายขอบเขตของระบบสารสนเทศที่อ้างถึงในมาตรา 26(2) ไปยังไกสว และจุด 1.3.4.3 ของส่วนที่ II ของภาคผนวก II เพื่อใช้ข้อมูลที่รวบรวมตามระบบนี้เป็นพื้นฐานในการยกเว้นเกี่ยวกับไกสว

4. จาก ►M3 ↓ 1 มกราคม 2026 ◀ คณะกรรมาธิการมีอำนาจในการออกกฎหมายที่ได้รับมอบหมายตามมาตรา 54 โดยอาศัยข้อมูลเกี่ยวกับความพร้อมของอาหารโปรตีนอินทรีย์สำหรับสัตว์ปีกและสุกรที่รัฐสมาชิกจัดหาให้ตามวรรค 6 ของมาตรานี้ หรือที่นำเสนอในรายงานที่อ้างถึงในวรรค 7 ของมาตรานี้ โดยยุติการอนุญาตให้ใช้อาหารโปรตีนที่ไม่ใช่อินทรีย์ในการเลี้ยงสัตว์ปีกและสุกรที่อ้างถึงในข้อ 1.9.3.1(c) และ 1.9.4.2(c) ของส่วนที่ II ของภาคผนวก II ในวันที่เร็วกว่า ►M3 ↓ 31 ธันวาคม 2026 ◀ หรือขยายระยะเวลาออกไปเกินกว่าวันที่ดังกล่าว

5. เมื่อขยายระยะเวลาการยกเว้นหรือการอนุญาตที่กล่าวถึงในวรรค 2, 3 และ 4 คณะกรรมาธิการจะดำเนินการดังกล่าวเฉพาะตราบเท่าที่ยังมีข้อมูล โดยเฉพาะข้อมูลที่ได้รับจากรัฐสมาชิกตามวรรค 6 ซึ่งยืนยันว่าไม่มีจำหน่ายในตลาดสหภาพยุโรปสำหรับวัสดุขยายพันธุ์พืช สัตว์ หรืออาหารสัตว์ที่เกี่ยวข้อง

6. ภายในวันที่ 30 มิถุนายนของทุกปี ประเทศสมาชิกจะต้องจัดส่งข้อมูลต่อไปนี้ให้แก่คณะกรรมการและประเทศสมาชิกอื่นๆ:

(ก) ข้อมูลที่ให้ไว้ในฐานข้อมูลที่อ้างถึงในมาตรา 26(1) และในระบบที่อ้างถึงในมาตรา 26(2) และหากเกี่ยวข้อง ในระบบที่อ้างถึงในมาตรา 26(3)

(ข) ข้อมูลเกี่ยวกับการยกเว้นที่ได้รับอนุญาตตามข้อ 1.8.5 ของส่วนที่ 1 ของภาคผนวกที่ 2 และข้อ 1.3.4.3 และ 1.3.4.4 ของส่วนที่ 2 ของภาคผนวกที่ 2; และ

(ค) ข้อมูลเกี่ยวกับความพร้อมในการวางจำหน่ายอาหารโปรตีนอินทรีย์สำหรับสัตว์ปีกและสุกรในตลาดสหภาพยุโรป และเกี่ยวกับการอนุญาตที่ได้รับอนุมัติตามข้อ 1.9.3.1(c) และ 1.9.4.2(c) ของส่วนที่ II ของภาคผนวก II

7. โดย ►M3 ↓ 31 ธันวาคม 2026 ◀ คณะกรรมาธิการจะนำเสนอรายงานต่อรัฐสภายุโรปและสภาเกี่ยวกับความพร้อมจำหน่ายในตลาดสหภาพยุโรป และหากเกี่ยวข้อง สาเหตุของการเข้าถึงที่จำกัดของสินค้าดังต่อไปนี้:

(ก) วัสดุขยายพันธุ์พืชอินทรีย์;

- (ข) สัตว์อินทรีย์ที่อยู่ภายใต้ข้อยกเว้นที่อ้างถึงในข้อ 1.3.4.3 และ 1.3.4.4 ของส่วนที่ II ของภาคผนวก II;
- (ค) อาหารโปรตีนอินทรีย์สำหรับสัตว์ปีกและสุกรที่ได้รับอนุญาตตามที่ระบุไว้ในข้อ 1.9.3.1(c) และ 1.9.4.2(c) ของส่วนที่ II ของภาคผนวก II

ในการจัดทำรายงานดังกล่าว คณะกรรมาธิการจะต้องคำนึงถึงข้อมูลที่รวบรวมได้ตามมาตรา 26 และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการยกเว้นและการอนุญาตที่กล่าวถึงในวรรค 6 ของมาตรานี้เป็นพิเศษ

บทที่ 9

บทบัญญัติเกี่ยวกับกระบวนการ บทเปลี่ยนผ่าน และบทบัญญัติสุดท้าย

ส่วนที่ 1

บทบัญญัติทางขั้นตอน

มาตรา 54

การใช้อำนาจที่ได้รับมอบหมาย

1. คณะกรรมาธิการได้รับมอบอำนาจให้ออกกฎหมายโดยอาศัยเงื่อนไขตามที่ระบุไว้ในมาตรานี้
2. ►**ข้อ 1** ● อำนาจในการออกกฎหมายที่มอบอำนาจตามที่ระบุไว้ในมาตรา 2(6), มาตรา 9(11), มาตรา 10(5), มาตรา 12(2), มาตรา 13(3), มาตรา 14(2), มาตรา 15(2), มาตรา 16(2), มาตรา 17(2), มาตรา 18(2), มาตรา 19(2), มาตรา 21(1), มาตรา 22(1), มาตรา 23(2), มาตรา 24(6), มาตรา 30(7), มาตรา 32(4), มาตรา 33(6), มาตรา 34(8), มาตรา 35(9), มาตรา 36(3), มาตรา 38(8), มาตรา 40(11), มาตรา 44(2), มาตรา 46(7), มาตรา 48(4), มาตรา 53(2), (3) และ (4), มาตรา 57(3) และมาตรา 58(2) จะมอบให้แก่คณะกรรมาธิการเป็นระยะเวลาห้าปีนับตั้งแต่วันที่ 17 มิถุนายน 2018. ◀คณะกรรมาธิการจะต้องจัดทำรายงานเกี่ยวกับการมอบอำนาจไม่เกินเก้าเดือนก่อนสิ้นสุดระยะเวลาห้าปี การมอบอำนาจจะได้รับการขยายออกไปโดยปริยายเป็นระยะเวลาเท่ากัน เว้นแต่รัฐสภายุโรปหรือสภากษัตริย์จะคัดค้านการขยายเวลาดังกล่าวไม่เกินสามเดือนก่อนสิ้นสุดแต่ละช่วงเวลา
3. การมอบอำนาจที่อ้างถึงในมาตรา 2(6), มาตรา 9(11), มาตรา 10(5), มาตรา 12(2), มาตรา 13(3), มาตรา 14(2), มาตรา 15(2), มาตรา 16(2), มาตรา 17(2), มาตรา 18(2), มาตรา 19(2), มาตรา 21(1), มาตรา 22(1), มาตรา 23(2), มาตรา 24(6), มาตรา 30(7), มาตรา 32(4), มาตรา 33(6), มาตรา 34(8), มาตรา 35(9), มาตรา 36(3), มาตรา 38(8), มาตรา 40(11), มาตรา 44(2), มาตรา 46(7), มาตรา 48(4), มาตรา 53(2), (3) และ (4), มาตรา 57(3) และมาตรา 58(2) อาจถูกเพิกถอนได้ตลอดเวลาโดยรัฐสภายุโรปหรือโดยสภา การตัดสินใจเพิกถอนจะยุติการมอบอำนาจที่ระบุไว้ในการตัดสินใจนั้น จะมีผลบังคับใช้ในวันถัดจากวันที่ประกาศการตัดสินใจในวารสารทางการของสหภาพยุโรปหรือในวันที่ยื่นไว้ในนั้น การตัดสินใจนี้จะไม่กระทบต่อความถูกต้องของกฎหมายที่ได้รับมอบอำนาจซึ่งมีผลบังคับใช้ไปแล้ว
4. ก่อนที่จะออกกฎหมายที่มอบอำนาจให้คณะกรรมาธิการ คณะกรรมาธิการต้องปรึกษาผู้เชี่ยวชาญที่แต่ละรัฐสมาชิกแต่งตั้งตามหลักการที่กำหนดไว้ในข้อตกลงระหว่างสถาบันเมื่อวันที่ 13 เมษายน 2559 ว่าด้วยการออกกฎหมายที่ดีขึ้น
5. ทันทีที่คณะกรรมาธิการลงมติรับรองกฎหมายที่มอบอำนาจแล้ว คณะกรรมาธิการต้องแจ้งให้รัฐสภายุโรปและสภาทราบพร้อมกัน
6. กฎหมายที่มอบอำนาจซึ่งนำมาใช้ตามมาตรา 2(6), มาตรา 9(11), มาตรา 10(5), มาตรา 12(2), มาตรา 13(3), มาตรา 14(2), มาตรา 15(2), มาตรา 16(2), มาตรา 17(2), มาตรา 18(2), มาตรา 19(2), มาตรา 21(1), มาตรา 22(1), มาตรา 23(2), มาตรา 24(6), มาตรา 30(7), มาตรา 32(4), มาตรา 33(6), มาตรา 34(8), มาตรา 35(9), มาตรา 36(3), มาตรา 38(8), มาตรา 40(11), มาตรา 44(2), มาตรา 46(7), มาตรา 48(4), มาตรา 53(2), (3) และ (4), มาตรา 57(3) และมาตรา 58(2) จะมีผลบังคับใช้ก็ต่อเมื่อไม่มีการแสดงการคัดค้านจากรัฐสภายุโรปหรือจากสภากษัตริย์ในระยะเวลาที่กำหนด ภายในสองเดือนนับจาก

การแจ้งให้รัฐสภายุโรปและสภาทราบถึงการกระทำดังกล่าว หรือหากก่อนหมดระยะเวลาดังกล่าว รัฐสภายุโรปและสภาได้แจ้งคณะกรรมการว่าจะไม่คัดค้าน ระยะเวลาที่จะขยายออกไปอีกสอง เดือนตามความคิดริเริ่มของรัฐสภายุโรปหรือสภา

มาตรา 55

ขั้นตอนของคณะกรรมการ

1. คณะกรรมการจะได้รับการสนับสนุนจากคณะกรรมการที่เรียกว่า 'คณะกรรมการการผลิตอินทรีย์' ซึ่งคณะกรรมการดังกล่าวเป็นคณะกรรมการตามความหมายของระเบียบ (EU) เลขที่ 182/2011
2. เมื่อมีการอ้างอิงถึงวรรคนี้ ให้ใช้มาตรา 5 ของระเบียบ (EU) เลขที่ 182/2011
3. เมื่อมีการอ้างอิงถึงวรรคนี้ ให้ใช้มาตรา 8 ของระเบียบ (EU) เลขที่ 182/2011 ร่วมกับมาตรา 5 ของระเบียบดังกล่าว
4. ในกรณีที่คณะกรรมการไม่แสดงความคิดเห็น คณะกรรมการจะไม่นำร่างกฎหมายบังคับใช้มาใช้ และวรรคที่สามของมาตรา 5(4) ของระเบียบ (EU) เลขที่ 182/2011 จะมีผลบังคับใช้

ส่วนที่ 2

การยกเลิก บทบัญญัติชั่วคราว และบทบัญญัติสุดท้าย

มาตรา 56

ยกเลิก

ระเบียบ (EC) เลขที่ 834/2007 ถูกยกเลิกแล้ว

อย่างไรก็ตาม ระเบียบดังกล่าวจะยังคงใช้บังคับต่อไปเพื่อดำเนินการตรวจสอบคำขอที่ค้างอยู่จาก ประเทศที่สามให้แล้วเสร็จ ตามที่ระบุไว้ในมาตรา 58 ของระเบียบนี้

การอ้างอิงถึงระเบียบที่ถูกยกเลิกไปแล้ว ให้ถือเป็นการอ้างอิงถึงระเบียบฉบับนี้ด้วย

มาตรา 57

มาตรการเปลี่ยนผ่านที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานควบคุมและองค์กรควบคุมที่ได้รับการรับรอง ภายใต้มาตรา 33(3) ของระเบียบ (EC) เลขที่ 834/2007

1. การรับรองหน่วยงานควบคุมและองค์กรควบคุมที่ได้รับภายใต้มาตรา 33(3) ของระเบียบ (EC) เลขที่ 834/2007 จะหมดอายุภายในวันที่ ►M3 ▼ อย่างช้าที่สุดภายใน วันที่ 31 ธันวาคม 2024 ◀
2. คณะกรรมการจะต้องจัดทำรายชื่อหน่วยงานควบคุมและองค์กรควบคุมที่ได้รับการรับรองภายใต้ มาตรา 33(3) ของระเบียบ (EC) เลขที่ 834/2007 โดยผ่านกฎหมายปฏิบัติการ และอาจแก้ไขรายชื่อดัง กล่าวโดยผ่านกฎหมายปฏิบัติการ

กฎหมายที่บังคับใช้จะต้องได้รับการประกาศใช้ตามขั้นตอนการตรวจสอบที่อ้างถึงในมาตรา 55(2)

3. คณะกรรมการมีอำนาจในการออกกฎหมายมอบอำนาจตามมาตรา 54 ที่เพิ่มเติมระเบียบนี้ ใน ส่วนที่เกี่ยวกับข้อมูลที่หน่วยงานควบคุมและองค์กรควบคุมที่กล่าวถึงในวรรค 2 ของมาตรานี้จะต้องส่ง มา ซึ่งจำเป็นต่อวัตถุประสงค์ในการกำกับดูแลการรับรองของหน่วยงานเหล่านั้นโดยคณะกรรมการ ตลอดจนการใช้อำนาจกำกับดูแลดังกล่าวโดยคณะกรรมการ ซึ่งรวมถึงการตรวจสอบ ณ สถานที่จริง ด้วย

มาตรา 58

มาตรการเปลี่ยนผ่านที่เกี่ยวข้องกับคำขอจากประเทศที่สามที่ยื่นภายใต้มาตรา 33(2) ของ ระเบียบ (EC) เลขที่ 834/2007

1. คณะกรรมาธิการจะต้องดำเนินการตรวจสอบคำขอจากประเทศที่สามที่ยื่นภายใต้มาตรา 33(2) ของระเบียบ (EC) เลขที่ 834/2007 และที่ยังค้างอยู่ให้เสร็จสิ้นภายในวันที่ 17 มิถุนายน 2018 ระเบียบดังกล่าวจะใช้บังคับกับการตรวจสอบคำขอดังกล่าว
2. คณะกรรมาธิการมีอำนาจในการออกกฎหมายที่ได้รับมอบหมายตามมาตรา 54 เพื่อเสริมระเบียบนี้ โดยกำหนดกฎเกณฑ์ขั้นตอนที่จำเป็นสำหรับการตรวจสอบคำขอที่กล่าวถึงในวรรค 1 ของมาตรานี้ รวมถึงข้อมูลที่ต้องส่งโดยประเทศที่สาม

มาตรา 59

มาตรการเปลี่ยนผ่านที่เกี่ยวข้องกับการรับรองครั้งแรกของหน่วยงานควบคุมและองค์กรควบคุม

โดยเป็นการยกเว้นจากวันที่เริ่มใช้บังคับตามที่ระบุไว้ในวรรคสองของมาตรา 61 มาตรา 46 จะมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 17 มิถุนายน 2561 เท่าที่จำเป็นเพื่อให้สามารถรับรองหน่วยงานควบคุมและองค์กรควบคุมได้ทันที

มาตรา 60

มาตรการเปลี่ยนผ่านสำหรับสินค้าคงคลังของผลิตภัณฑ์อินทรีย์ที่ผลิตตามระเบียบ (EC) เลขที่ 834/2007

ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตตามระเบียบ (EC) เลขที่ 834/2007 ก่อน ▶ **M3** ↓ 1 มกราคม 2022 ◀ อาจนำออกสู่ตลาดหลังจากนั้นจนกว่าสินค้าจะหมด

มาตรา 61

การมีผลบังคับใช้และการนำไปใช้

ระเบียบนี้จะมีผลบังคับใช้ในวันที่สามนับจากวันที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารทางการของสหภาพยุโรป

▼ **M3** ↓

จะมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2565

▼ **บี** ↓

ระเบียบนี้มีผลผูกพันโดยสมบูรณ์และบังคับใช้โดยตรงในทุกรัฐสมาชิก

ภาคผนวกที่ 1

ผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่อ้างถึงในมาตรา 2(1)

- ยีสต์ที่ใช้เป็นอาหารหรืออาหารสัตว์
- มาเต้ ข้าวโพดหวาน ใบองุ่น หัวใจปาล์ม ยอดฮอป และส่วนอื่นๆ ที่กินได้ของพืช รวมถึงผลิตภัณฑ์ที่ผลิตจากส่วนต่างๆ เหล่านั้น
- เปลือกทะเลและเปลือกชนิดอื่นๆ สำหรับใช้เป็นอาหารและอาหารสัตว์
- รังไหมที่เหมาะสมสำหรับการกรีดเส้นไหม
- ยางและเรซินจากธรรมชาติ

- ขี้ผึ้ง,
- น้ำมันหอมระเหย
- จุกไม้ก๊อกทำจากไม้ก๊อกธรรมชาติ ไม่ผ่านกระบวนการอัดเม็ด และปราศจากสารยึดเกาะใดๆ
- ฝ้ายที่ยังไม่ได้ทรีหรือปั่น
- ขนแกะที่ยังไม่ได้ทรีหรือปั่น
- หนังกีบและหนังที่ไม่ผ่านการแปรรูป
- ผลิตภัณฑ์สมุนไพรแบบดั้งเดิมที่ทำจากพืช

ภาคผนวกที่ 2

กฎการผลิตโดยละเอียดที่อ้างถึงในบทที่ 3

ส่วนที่ 1: กฎระเบียบการผลิตพืช

นอกเหนือจากกฎระเบียบการผลิตที่กำหนดไว้ในมาตรา 9 ถึง 12 แล้ว กฎระเบียบที่กำหนดไว้ในส่วนนี้จะใช้บังคับกับการผลิตพืชอินทรีย์ด้วย

1. ข้อกำหนดทั่วไป

- 1.1. พืชอินทรีย์ ยกเว้นพืชที่เจริญเติบโตตามธรรมชาติในน้ำ จะต้องปลูกในดินที่มีชีวิต หรือในดินที่มีชีวิตซึ่งผสมหรือใส่ปุ๋ยด้วยวัสดุและผลิตภัณฑ์ที่อนุญาตให้ใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์ โดยเชื่อมโยงกับดินชั้นล่างและชั้นหินฐาน
- 1.2. การปลูกพืชแบบไฮโดรโปนิคส์ ซึ่งเป็นวิธีการปลูกพืชที่ไม่สามารถเจริญเติบโตในน้ำได้ตามธรรมชาติ โดยให้รากอยู่ในสารละลายธาตุอาหารเพียงอย่างเดียว หรืออยู่ในวัสดุเฉื่อยที่เติมสารละลายธาตุอาหารเข้าไบนั้น เป็นสิ่งต้องห้าม

▼ M8 ↓

1.3. โดยเป็นการยกเว้นจากข้อ 1.1 ให้สามารถปฏิบัติดังต่อไปนี้ได้:

- (ก) การผลิตเมล็ดงอก ซึ่งรวมถึงต้นอ่อน หน่อ และผักเครส ที่ดำรงชีวิตอยู่ได้ด้วยสารอาหารที่มีอยู่ในเมล็ดเท่านั้น โดยการแช่เมล็ดในน้ำสะอาด โดยมีเงื่อนไขว่าเมล็ดต้องเป็นเมล็ดอินทรีย์ ห้ามใช้ดินปลูก ยกเว้นการใช้ดินปลูกที่ไม่เป็นอันตรายซึ่งมีจุดประสงค์เพียงเพื่อรักษาความชื้นของเมล็ด เมื่อส่วนประกอบของดินปลูกที่ไม่เป็นอันตรายนั้นได้รับอนุญาตตามมาตรา 24
- (ข) การได้มาซึ่งหัวขีกริ รวมถึงการแช่ในน้ำสะอาด โดยมีเงื่อนไขว่าวัสดุขยายพันธุ์ของพืชต้องเป็นอินทรีย์ การใช้ดินปลูกจะได้รับอนุญาตก็ต่อเมื่อส่วนประกอบของดินปลูกนั้นได้รับอนุญาตตามมาตรา 24 เท่านั้น

▼ บี ↓

1.4. โดยเป็นการยกเว้นจากข้อ 1.1 การปฏิบัติต่อไปนี้จะได้รับอนุญาต:

- (ก) ปลูกพืชเพื่อผลิตไม้ประดับและสมุนไพรในกระถางเพื่อจำหน่ายพร้อมกระถางแก่ผู้บริโภคชั้นสุดท้าย

(ข) เพาะต้นกล้าหรือต้นกล้าที่ย้ายปลูกในภาชนะเพื่อเตรียมปลูกลงดินต่อไป

- 1.5. โดยเป็นการยกเว้นจากข้อ 1.1 การปลูกพืชในแปลงที่กำหนดไว้จะได้รับอนุญาตเฉพาะในพื้นที่ที่ได้รับการรับรองว่าเป็นเกษตรอินทรีย์สำหรับการปฏิบัติดังกล่าว ก่อนวันที่ 28 มิถุนายน 2560 ในประเทศฟินแลนด์ สวีเดน และเดนมาร์กเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ขยายพื้นที่เหล่านั้น

การยกเว้นดังกล่าวจะหมดอายุในวันที่ ►M3 ↓ 31 ธันวาคม 2031 ◀

โดย ►M3 ↓ 31 ธันวาคม 2026 ◀ คณะกรรมาธิการจะเสนอรายงานต่อรัฐสภายุโรปและสภาเกี่ยวกับการใช้แปลงที่กำหนดขอบเขตไว้ในเกษตรอินทรีย์ รายงานดังกล่าวอาจแนบมาพร้อมกับข้อเสนอทางกฎหมายเกี่ยวกับการใช้แปลงที่กำหนดขอบเขตไว้ในเกษตรอินทรีย์ หากเหมาะสม

- 1.6. เทคนิคการผลิตพืชทุกชนิดที่ใช้จะต้องป้องกันหรือลดผลกระทบต่อการปนเปื้อนของสิ่งแวดล้อมให้น้อยที่สุด

1.7. การแปลง

1.7.1. สำหรับพืชและผลิตภัณฑ์จากพืชที่จะถือว่าเป็นผลิตภัณฑ์อินทรีย์ จะต้องปฏิบัติตามกฎการผลิตที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้กับแปลงเพาะปลูกในช่วงระยะเวลาการเปลี่ยนผ่านอย่างน้อยสองปีก่อนการเพาะปลูก หรือในกรณีของทุ่งหญ้าหรือพืชอาหารสัตว์ยืนต้น ในช่วงระยะเวลาอย่างน้อยสองปีก่อนการนำไปใช้เป็นอาหารสัตว์อินทรีย์ หรือในกรณีของพืชยืนต้นอื่นที่ไม่ใช่อาหารสัตว์ ในช่วงระยะเวลาอย่างน้อยสามปีก่อนการเก็บเกี่ยวผลิตภัณฑ์อินทรีย์ครั้งแรก

1.7.2. ในกรณีที่ที่ดินหรือที่ดินส่วนหนึ่งส่วนใดตั้งแต่บัดนั้นขึ้นไปปนเปื้อนด้วยผลิตภัณฑ์หรือสารที่ไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้ในการผลิตเกษตรอินทรีย์ หน่วยงานผู้มีอำนาจอาจตัดสินใจขยายระยะเวลาการเปลี่ยนแปลงสำหรับที่ดินหรือที่ดินส่วนที่เกี่ยวข้องเกินกว่าระยะเวลาที่กล่าวถึงในข้อ 1.7.1

1.7.3. ในกรณีที่ใช้ผลิตภัณฑ์หรือสารที่ไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์ หน่วยงานผู้มีอำนาจจะกำหนดระยะเวลาการเปลี่ยนผ่านใหม่ตามข้อ 1.7.1

ระยะเวลาดังกล่าวอาจสั้นลงได้ในสองกรณีต่อไปนี้:

(ก) การบำบัดด้วยผลิตภัณฑ์หรือสารที่ไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของมาตรการควบคุมศัตรูพืชหรือวัชพืชที่บังคับใช้ รวมถึงสิ่งมีชีวิตที่ต้องกักกันหรือชนิดพันธุ์ต่างถิ่นรุกราน ตามที่หน่วยงานผู้มีอำนาจของรัฐสมาชิกที่เกี่ยวข้องกำหนด

(ข) การบำบัดด้วยผลิตภัณฑ์หรือสารที่ไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการทดสอบทางวิทยาศาสตร์ที่ได้รับการอนุมัติจากหน่วยงานผู้มีอำนาจของรัฐสมาชิกที่เกี่ยวข้อง

1.7.4. ในกรณีที่กล่าวถึงในข้อ 1.7.2 และ 1.7.3 ระยะเวลาการแปลงจะต้องกำหนดโดยคำนึงถึงข้อกำหนดต่อไปนี้:

(ก) กระบวนการย่อยสลายของผลิตภัณฑ์หรือสารที่เกี่ยวข้องจะต้องรับประกันว่าเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาการแปลงสภาพแล้ว จะมีสารตกค้างในดินในระดับที่น้อยมาก และในกรณีของพืชยืนต้น จะต้องมีการตกค้างในพืชในระดับที่น้อยมากเช่นกัน

(ข) ผลผลิตที่เก็บเกี่ยวได้หลังการบำบัด อาจไม่สามารถวางจำหน่ายในตลาดในฐานะผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์ระหว่างการแปลงได้

1.7.4.1. รัฐสมาชิกต้องแจ้งให้คณะกรรมาธิการและรัฐสมาชิกอื่น ๆ ทราบถึงการตัดสินใจใด ๆ ที่ตนได้ลงมติ ซึ่งกำหนดมาตรการบังคับที่เกี่ยวข้องกับการบำบัดด้วยผลิตภัณฑ์

หรือสารที่ไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์

1.7.4.2. ในกรณีที่ใช้ผลิตภัณฑ์หรือสารที่ไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์ ข้อ 1.7.5(b) จะไม่ใช้บังคับ

1.7.5. ในกรณีที่ดินที่เกี่ยวข้องกับการผลิตปศุสัตว์อินทรีย์:

(ก) กฎการแปลงหน่วยจะใช้บังคับกับพื้นที่ทั้งหมดของหน่วยการผลิตที่ใช้ในการผลิตอาหารสัตว์

(ข) โดยไม่คำนึงถึงข้อ (ก) ระยะเวลาการเปลี่ยนผ่านอาจลดลงเหลือหนึ่งปีสำหรับทุ่งหญ้า และพื้นที่โล่งที่ใช้โดยสัตว์ที่ไม่กินพืชเป็นอาหาร

1.8. แหล่งกำเนิดของพืช รวมทั้งวัสดุสืบพันธุ์ของพืช

1.8.1. สำหรับการผลิตพืชและผลิตภัณฑ์จากพืชอื่น ๆ นอกเหนือจากวัสดุขยายพันธุ์พืช จะต้องใช้วัสดุขยายพันธุ์พืชอินทรีย์เท่านั้น

1.8.2. เพื่อให้ได้วัสดุขยายพันธุ์พืชอินทรีย์สำหรับใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์อื่นนอกเหนือจากวัสดุขยายพันธุ์พืช ต้นแม่และต้นอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องซึ่งมีจุดประสงค์เพื่อผลิตวัสดุขยายพันธุ์พืช จะต้องได้รับการผลิตตามระเบียบนี้มาแล้วอย่างน้อยหนึ่งรุ่น หรือในกรณีของพืชยืนต้น จะต้องได้รับการผลิตมาแล้วอย่างน้อยหนึ่งรุ่นในช่วงสองฤดูกาลเพาะปลูก

1.8.3. ในการเลือกพันธุ์พืชอินทรีย์ ผู้ประกอบการควรให้ความสำคัญกับพันธุ์พืชอินทรีย์ที่เหมาะสมกับการเกษตรอินทรีย์เป็นอันดับแรก

1.8.4. เพื่อการผลิตพันธุ์พืชอินทรีย์ที่เหมาะสมสำหรับการผลิตแบบอินทรีย์ กิจกรรมการปรับปรุงพันธุ์แบบอินทรีย์จะต้องดำเนินการภายใต้สภาพแวดล้อมแบบอินทรีย์ และจะต้องมุ่งเน้นที่การเพิ่มความหลากหลายทางพันธุกรรม การพึ่งพาความสามารถในการสืบพันธุ์ตามธรรมชาติ ตลอดจนประสิทธิภาพทางการเกษตร ความต้านทานต่อโรค และการปรับตัวให้เข้ากับสภาพดินและสภาพภูมิอากาศในท้องถิ่นที่หลากหลาย

การขยายพันธุ์พืชทุกวิธี ยกเว้นการเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อปลายยอด จะต้องดำเนินการภายใต้การจัดการเกษตรอินทรีย์ที่ได้รับการรับรอง

1.8.5. การใช้วัสดุขยายพันธุ์พืชที่ผ่านกระบวนการแปรรูปและวัสดุขยายพันธุ์พืชที่ไม่ใช่อินทรีย์

▼ M4 ↓

1.8.5.1. ► M12 ↓ โดยเป็นการยกเว้นจากข้อ 1.8.1 ในกรณีที่ข้อมูลที่รวบรวมไว้ในฐานข้อมูลที่อ้างถึงในมาตรา 26(1) หรือระบบที่อ้างถึงในมาตรา 26(2) แสดงให้เห็นว่าความต้องการเชิงคุณภาพหรือเชิงปริมาณของผู้ประกอบการเกี่ยวกับวัสดุขยายพันธุ์พืชอินทรีย์ที่เกี่ยวข้องไม่ได้รับการตอบสนอง ผู้ประกอบการอาจใช้วัสดุขยายพันธุ์พืชที่อยู่ระหว่างการแปลงตามมาตรา 10(4) วรรคสอง ข้อ (a) หรือวัสดุขยายพันธุ์พืชที่ได้รับอนุญาตตามข้อ 1.8.6 ◀

▼ M12 ↓

นอกจากนี้ ในกรณีที่ไม่มีต้นกล้าอินทรีย์จำหน่าย 'ต้นกล้าที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนผ่าน' ซึ่งจำหน่ายตามมาตรา 10(4) วรรคสอง ข้อ (ก) อาจนำมาใช้ได้เมื่อปลูกตามวิธีการดังต่อไปนี้:

(ก) ผ่านวงจรการเพาะปลูกตั้งแต่เมล็ดจนถึงต้นกล้าสุดท้ายซึ่งกินเวลาอย่างน้อย 12 เดือนบนที่ดินแปลงหนึ่งซึ่งในระหว่างช่วงเวลาเดียวกันนั้นได้ผ่านช่วงการเปลี่ยนแปลงสภาพที่ดินมาแล้วอย่างน้อย 12 เดือน หรือ

- (ข) บนแปลงที่ดินเกษตรอินทรีย์หรือแปลงที่ดินที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนผ่าน หรือในขณะบรรจ หากได้รับการยกเว้นตามที่ระบุไว้ในข้อ 1.4 โดยมีเงื่อนไขว่าต้นกล้าต้องมีต้นกำเนิดจากเมล็ดพันธุ์ที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนผ่าน ซึ่งเก็บเกี่ยวจากพืชที่ปลูกในแปลงที่ดินที่ผ่านช่วงเวลาการเปลี่ยนผ่านอย่างน้อย 12 เดือน

▼ M12 ↓

ในกรณีที่ไม่มีวัสดุขยายพันธุ์พืชอินทรีย์หรือวัสดุขยายพันธุ์พืชที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนผ่าน หรือวัสดุขยายพันธุ์พืชที่ได้รับอนุญาตตามข้อ 1.8.6 ในปริมาณหรือคุณภาพที่เพียงพอต่อความต้องการของผู้ประกอบการ หน่วยงานผู้มีอำนาจอาจอนุญาตให้ใช้วัสดุขยายพันธุ์พืชที่ไม่ใช่อินทรีย์ได้ โดยต้องเป็นไปตามข้อ 1.8.5.3 ถึง 1.8.5.8

การอนุญาตเฉพาะบุคคลดังกล่าวจะออกให้เฉพาะในกรณีใดกรณีหนึ่งต่อไปนี้เท่านั้น:

- (ก) ในกรณีที่ไม่มีพันธุ์ของสายพันธุ์ที่ผู้ประกอบการต้องการได้รับลงทะเบียนในฐานข้อมูลที่อ้างถึงในมาตรา 26(1) หรือระบบที่อ้างถึงในมาตรา 26(2)
- (ข) ในกรณีที่ไม่มีผู้ประกอบการรายใดที่ทำการตลาดวัสดุขยายพันธุ์พืช สามารถส่งมอบวัสดุขยายพันธุ์พืชอินทรีย์หรือวัสดุขยายพันธุ์พืชที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนผ่าน หรือวัสดุขยายพันธุ์พืชที่ได้รับอนุญาตตามข้อ 1.8.6 ได้ทันเวลาสำหรับการหว่านหรือปลูก ในสถานการณ์ที่ผู้ใช้ได้สั่งซื้อวัสดุขยายพันธุ์พืชไว้ล่วงหน้าในเวลาที่เหมาะสม เพื่อให้สามารถเตรียมและจัดหาวัสดุขยายพันธุ์พืชอินทรีย์หรือวัสดุขยายพันธุ์พืชที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนผ่าน หรือวัสดุขยายพันธุ์พืชที่ได้รับอนุญาตตามข้อ 1.8.6 ได้
- (ค) ในกรณีที่พันธุ์ที่ผู้ประกอบการต้องการจะได้รับนั้นไม่ได้จดทะเบียนเป็นวัสดุสืบพันธุ์พืชอินทรีย์หรือวัสดุสืบพันธุ์พืชที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนผ่าน หรือเป็นวัสดุสืบพันธุ์พืชที่ได้รับอนุญาตตามข้อ 1.8.6 ในฐานข้อมูลที่อ้างถึงในมาตรา 26(1) หรือระบบที่อ้างถึงในมาตรา 26(2) และผู้ประกอบการสามารถแสดงให้เห็นว่าไม่มีทางเลือกอื่นที่จดทะเบียนไว้ของสายพันธุ์เดียวกันที่เหมาะสมโดยเฉพาะกับสภาพทางการเกษตรและสภาพภูมิอากาศและคุณสมบัติทางเทคโนโลยีที่จำเป็นสำหรับการผลิตที่จะได้รับ
- (ง) โดยต้องมีความเหมาะสมสำหรับการใช้ในการวิจัย การทดสอบในแปลงทดลองขนาดเล็กเพื่อการอนุรักษ์พันธุ์พืช หรือเพื่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ และได้รับความเห็นชอบจากหน่วยงานผู้มีอำนาจของรัฐสมาชิกที่เกี่ยวข้อง

ก่อนที่จะขออนุญาตดังกล่าว ผู้ประกอบการจะต้องปรึกษฐานข้อมูลที่อ้างถึงในมาตรา 26(1) หรือระบบที่อ้างถึงในมาตรา 26(2) เพื่อตรวจสอบว่าวัสดุสืบพันธุ์พืชอินทรีย์หรือวัสดุสืบพันธุ์พืชที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนผ่าน หรือวัสดุสืบพันธุ์พืชที่ได้รับอนุญาตตามข้อ 1.8.6 ที่เกี่ยวข้องมีอยู่หรือไม่ และด้วยเหตุนี้ค่าของพวกเขาก็จะสมเหตุสมผล

▼ M4 ↓

เมื่อปฏิบัติตามมาตรา 6 (i) ผู้ประกอบการอาจใช้วัสดุขยายพันธุ์พืชทั้งแบบอินทรีย์และแบบแปลงสภาพที่ได้จากที่ดินของตนเอง โดยไม่คำนึงถึงความพร้อมใช้งานเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณตามฐานข้อมูลที่อ้างถึงในมาตรา 26(1) หรือระบบที่อ้างถึงในข้อ (a) ของมาตรา 26(2)

- 1.8.5.2. ► M12 ↓ โดยเป็นการยกเว้นจากข้อ 1.8.1 ผู้ประกอบการในประเทศที่สามอาจใช้วัสดุขยายพันธุ์พืชที่อยู่ระหว่างการแปลงตามมาตรา 10(4) วรรคสอง ข้อ (a) หรือวัสดุขยายพันธุ์พืชที่ได้รับอนุญาตตามข้อ 1.8.6 เมื่อมีเหตุผลอันควรว่าวัสดุขยายพันธุ์พืชอินทรีย์ไม่มีจำหน่ายในคุณภาพหรือปริมาณที่เพียงพอในดินแดนของประเทศที่สามที่ผู้ประกอบการตั้งอยู่ ◀

โดยไม่กระทบต่อกฎระเบียบระดับชาติที่เกี่ยวข้อง ผู้ประกอบการในประเทศที่สามารถใช้วัสดุขยายพันธุ์พืชทั้งแบบอินทรีย์และแบบแปรรูปที่ได้จากที่ดินของตนเองได้

▼ M12 ↓

หน่วยงานควบคุมหรือหน่วยงานควบคุมที่ได้รับการยอมรับตามมาตรา 46(1) อาจอนุญาตให้ผู้ประกอบการในประเทศที่สามใช้พันธุ์พืชที่ไม่ใช่อินทรีย์ในหน่วยการผลิตอินทรีย์ เมื่อพันธุ์พืชอินทรีย์หรือพันธุ์พืชที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนผ่าน หรือพันธุ์พืชที่ได้รับอนุญาตตามข้อ 1.8.6 ไม่มีคุณภาพหรือปริมาณเพียงพอในดินแดนของประเทศที่สามที่ผู้ประกอบการตั้งอยู่ ภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อ 1.8.5.3, 1.8.5.4, 1.8.5.5 และ 1.8.5.8

▼ M4 ↓

1.8.5.3. วัสดุสืบพันธุ์พืชที่ไม่ใช่อินทรีย์จะต้องไม่ได้รับการบำบัดหลังการเก็บเกี่ยวด้วยผลิตภัณฑ์ป้องกันพืชอื่นใดนอกเหนือจากที่ได้รับอนุญาตสำหรับการบำบัดวัสดุสืบพันธุ์พืชตามมาตรา 24(1) ของระเบียบนี้ เว้นแต่การบำบัดทางเคมีจะได้รับการกำหนดไว้ตามระเบียบ (EU) 2016/2031 เพื่อวัตถุประสงค์ด้านสุขอนามัยพืชโดยหน่วยงานที่มีอำนาจของรัฐสมาชิกที่เกี่ยวข้องสำหรับพันธุ์ทั้งหมดและวัสดุต่างชนิดกันของสายพันธุ์ที่กำหนดในพื้นที่ที่จะใช้วัสดุสืบพันธุ์พืช

ในกรณีที่ใช้วัสดุขยายพันธุ์พืชที่ไม่ใช่อินทรีย์ซึ่งผ่านการบำบัดด้วยสารเคมีตามที่ระบุไว้ในวรรคแรก แปลงที่ปลูกวัสดุขยายพันธุ์พืชที่ผ่านการบำบัดแล้วนั้น จะต้องผ่านช่วงเวลาการปรับเปลี่ยนตามความเหมาะสมตามที่กำหนดไว้ในข้อ 1.7.3 และ 1.7.4

1.8.5.4. ต้องขออนุญาตใช้พันธุ์พืชที่ไม่ใช่อินทรีย์ก่อนหว่านหรือปลูกพืช

1.8.5.5. การอนุญาตให้ใช้พันธุ์พืชที่ไม่ใช่อินทรีย์จะมอบให้แก่ผู้ใช้แต่ละรายครั้งละหนึ่งฤดูกาล และหน่วยงานผู้มีอำนาจ หน่วยงานควบคุม หรือหน่วยงานที่รับผิดชอบในการอนุญาตจะต้องระบุปริมาณของพันธุ์พืชที่ได้รับอนุญาต

▼ M4 ●

1.8.5.6. หน่วยงานผู้มีอำนาจของรัฐสมาชิกจะต้องจัดทำรายชื่ออย่างเป็นทางการของชนิดพันธุ์ ชนิดย่อย หรือพันธุ์ (จัดกลุ่มหากเหมาะสม) ที่มีวัสดุขยายพันธุ์พืชอินทรีย์หรือวัสดุที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนผ่านในปริมาณที่เพียงพอและสำหรับพันธุ์ที่เหมาะสมในอาณาเขตของตน จะไม่มีการออกใบอนุญาตสำหรับชนิดพันธุ์ ชนิดย่อย หรือพันธุ์ที่อยู่ในรายชื่อนั้นในอาณาเขตของรัฐสมาชิกที่เกี่ยวข้องตามข้อ 1.8.5.1 เว้นแต่จะมีเหตุผลอันสมควรตามวัตถุประสงค์ข้อใดข้อหนึ่งที่กล่าวถึงในข้อ 1.8.5.1(d) หากปริมาณหรือคุณภาพของวัสดุขยายพันธุ์พืชอินทรีย์หรือวัสดุที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนผ่านที่มีอยู่สำหรับชนิดพันธุ์ ชนิดย่อย หรือพันธุ์ในรายชื่อนั้นไม่เพียงพอหรือไม่เหมาะสมเนื่องจากสถานการณ์พิเศษ หน่วยงานผู้มีอำนาจของรัฐสมาชิกอาจถอดชนิดพันธุ์ ชนิดย่อย หรือพันธุ์นั้นออกจากรายชื่อได้

หน่วยงานผู้มีอำนาจของรัฐสมาชิกจะต้องปรับปรุงรายชื่อดังกล่าวให้เป็นปัจจุบันทุกปี และจะต้องเผยแพร่รายชื่อนั้นต่อสาธารณะ

ภายในวันที่ 30 มิถุนายนของทุกปี และเป็นครั้งแรกภายในวันที่ 30 มิถุนายน 2022 หน่วยงานผู้มีอำนาจของรัฐสมาชิกจะต้องส่งลิงก์ไปยังเว็บไซต์ที่มีรายชื่อที่ปรับปรุงล่าสุดให้แก่คณะกรรมการและรัฐสมาชิกอื่นๆ คณะกรรมการจะเผยแพร่ลิงก์ไปยังรายชื่อที่ปรับปรุงล่าสุดระดับประเทศบนเว็บไซต์เฉพาะ

1.8.5.7. โดยเป็นการยกเว้นจากข้อ 1.8.5.5 หน่วยงานผู้มีอำนาจของรัฐสมาชิกอาจให้การอนุญาตทั่วไปแก่ผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องทั้งหมดเป็นรายปีสำหรับการใช้งานดังต่อไปนี้

ไปนี้:

- (ก) พันธุ์หรือชนิดย่อยที่กำหนดเมื่อและในกรณีที่ไม่มีพันธุ์ใดได้รับการจดทะเบียนในฐานะข้อมูลอ้างอิงในมาตรา 26(1) หรือระบบที่อ้างอิงในข้อ (a) ของมาตรา 26(2)
- (ข) สำหรับพันธุ์ที่กำหนด เมื่อและในขอบเขตที่เงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อ 1.8.5.1(c) เป็นไปตามที่กำหนด

เมื่อใช้ใบอนุญาตทั่วไป ผู้ประกอบการต้องบันทึกปริมาณที่ใช้ และหน่วยงานผู้มีอำนาจที่รับผิดชอบในการออกใบอนุญาตจะต้องระบุปริมาณของวัสดุขยายพันธุ์พืชที่ไม่ใช่อินทรีย์ที่ได้รับอนุญาต

หน่วยงานผู้มีอำนาจของรัฐสมาชิกจะต้องปรับปรุงรายชื่อชนิด พันธุ์ย่อย หรือสายพันธุ์ที่ได้รับอนุญาตทั่วไปให้เป็นปัจจุบันทุกปี และจะต้องเผยแพร่รายชื่อดังกล่าวต่อสาธารณะ

ภายในวันที่ 30 มิถุนายนของทุกปี และเป็นครั้งแรกภายในวันที่ 30 มิถุนายน 2022 หน่วยงานผู้มีอำนาจของรัฐสมาชิกจะต้องส่งลิงก์ไปยังเว็บไซต์ที่มีรายชื่อที่ปรับปรุงล่าสุดให้แก่คณะกรรมการและรัฐสมาชิกอื่นๆ คณะกรรมการจะเผยแพร่ลิงก์ไปยังรายชื่อที่ปรับปรุงล่าสุดระดับประเทศบนเว็บไซต์เฉพาะ

▼M12 ●

1.8.5.8. หน่วยงานผู้มีอำนาจจะไม่อนุมัติการใช้ต้นกล้าที่ไม่ใช่ต้นกล้าอินทรีย์ในกรณีของต้นกล้าของพืชที่มีวงจรการเพาะปลูกเสร็จสมบูรณ์ภายในฤดูกาลเพาะปลูกเดียว นับตั้งแต่การย้ายต้นกล้าจนถึงการเก็บเกี่ยวผลผลิตครั้งแรก

1.8.6. หน่วยงานผู้มีอำนาจ หรือในกรณีที่เหมาะสม หน่วยงานควบคุม หรือหน่วยงานควบคุมที่ได้รับการรับรองตามมาตรา 46(1) อาจอนุญาตให้ผู้ประกอบการที่ผลิตวัสดุขยายพันธุ์พืชเพื่อใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์ใช้วัสดุขยายพันธุ์พืชที่ไม่ใช่แบบอินทรีย์ได้ เมื่อต้นแม่พันธุ์ หรือในกรณีที่เกี่ยวข้อง พืชชนิดอื่นที่ตั้งใจจะใช้ในการผลิตวัสดุขยายพันธุ์พืชและผลิตตามข้อ 1.8.2 ไม่มีในปริมาณหรือคุณภาพที่เพียงพอ และนำวัสดุดังกล่าวออกสู่ตลาดเพื่อใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์ได้ โดยมีเงื่อนไขดังต่อไปนี้:

- (ก) วัสดุขยายพันธุ์พืชที่ไม่ใช่อินทรีย์ที่ใช้จะต้องไม่ได้รับการบำบัดหลังการเก็บเกี่ยวด้วยผลิตภัณฑ์ป้องกันพืชอื่นใดนอกเหนือจากที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 24(1) ของระเบียบนี้ เว้นแต่การบำบัดทางเคมีจะได้รับการกำหนดไว้ตามระเบียบ (EU) 2016/2031 เพื่อวัตถุประสงค์ด้านสุขอนามัยพืชโดยหน่วยงานที่มีอำนาจของรัฐสมาชิกที่เกี่ยวข้องสำหรับพันธุ์ทั้งหมดและวัสดุต่างชนิดกันของสายพันธุ์ที่กำหนดในพื้นที่ที่จะใช้วัสดุขยายพันธุ์พืชนั้น ในกรณีที่ใช้วัสดุขยายพันธุ์พืชที่ไม่ใช่อินทรีย์ที่ได้รับการบำบัดด้วยสารเคมีตามที่กำหนดดังกล่าว แปลงที่ดินที่วัสดุขยายพันธุ์พืชที่ได้รับการบำบัดนั้นปลูกอยู่จะต้องอยู่ภายใต้ระยะเวลาการเปลี่ยนแปลงตามที่กำหนดไว้ในข้อ 1.7.3 และ 1.7.4 ตามความเหมาะสม
- (ข) วัสดุขยายพันธุ์พืชที่ไม่ใช่อินทรีย์ที่ใช้ ไม่ใช่ต้นกล้าของพืชที่มีวงจรการเพาะปลูกเสร็จสมบูรณ์ภายในฤดูปลูกเดียว ตั้งแต่การย้ายต้นกล้าจนถึงการเก็บเกี่ยวผลผลิตครั้งแรก
- (ค) วัสดุขยายพันธุ์พืชได้รับการปลูกโดยปฏิบัติตามข้อกำหนดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตพืชอินทรีย์ทั้งหมด
- (ง) ต้องขออนุญาตใช้พันธุ์พืชที่ไม่ใช่เกษตรอินทรีย์ก่อนนำพันธุ์พืชนั้นไปหว่านหรือปลูก
- (e) หน่วยงานผู้มีอำนาจ หน่วยงานควบคุม หรือองค์กรควบคุมที่รับผิดชอบในการอนุญาต จะต้องอนุญาตเฉพาะผู้ใช้รายบุคคลและครั้งละหนึ่งฤดูกาลเท่านั้น และจะต้องระบุปริมาณ

ของวัสดุขยายพันธุ์พืชที่ได้รับอนุญาต

- (จ) โดยเป็นการยกเว้นจากข้อ (e) หน่วยงานผู้มีอำนาจของรัฐสมาชิกอาจให้การอนุญาตทั่วไปสำหรับการใช้พันธุ์พืชที่ไม่ใช่อินทรีย์ชนิดใดชนิดหนึ่งหรือชนิดย่อยหรือพันธุ์ใดพันธุ์หนึ่งเป็นรายปี และจัดทำรายการพันธุ์พืช ชนิดย่อย หรือพันธุ์ดังกล่าวให้สาธารณะทราบและปรับปรุงให้เป็นปัจจุบันทุกปี ในกรณีดังกล่าว หน่วยงานผู้มีอำนาจเหล่านั้นจะต้องระบุปริมาณของพันธุ์พืชที่ไม่ใช่อินทรีย์ที่ได้รับอนุญาต

- (ก) การอนุญาตที่ออกให้ตามวรรคนี้จะหมดอายุในวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2579

ภายในวันที่ 30 มิถุนายนของทุกปี และเป็นครั้งแรกภายในวันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2566 หน่วยงานผู้มีอำนาจของรัฐสมาชิกจะต้องแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับการอนุญาตที่ได้รับอนุมัติตามวรรคแรกให้คณะกรรมการและการรัฐสมาชิกอื่น ๆ ทราบ

ผู้ประกอบการที่ผลิตและจำหน่ายวัสดุขยายพันธุ์พืชที่ผลิตตามวรรคแรกจะได้รับอนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลเฉพาะที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการมีอยู่ของวัสดุขยายพันธุ์พืชดังกล่าวในระบบระดับชาติที่จัดตั้งขึ้นตามมาตรา 26(2) ต่อสาธารณะโดยสมัครใจ ผู้ประกอบการที่เลือกที่จะรวมข้อมูลดังกล่าวจะต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่าข้อมูลได้รับการปรับปรุงอย่างสม่ำเสมอ และจะถูกกลบออกจากระบบระดับชาติเมื่อวัสดุขยายพันธุ์พืชหมดลง เมื่ออาศัยการอนุญาตทั่วไปที่กล่าวถึงในข้อ (f) ผู้ประกอบการจะต้องบันทึกปริมาณที่ใช้

1.9. การจัดการดินและการใส่ปุ๋ย

- 1.9.1. ในการผลิตพืชอินทรีย์ ควรใช้วิธีการไถพรวนและการเพาะปลูกที่ช่วยรักษาหรือเพิ่มปริมาณอินทรีย์วัตถุในดิน เสริมสร้างความมั่นคงและความหลากหลายทางชีวภาพของดิน และป้องกันการอัดแน่นของดินและการกัดเซาะดิน

- 1.9.2. ความอุดมสมบูรณ์และกิจกรรมทางชีวภาพของดินจะต้องได้รับการรักษาและเพิ่มพูนให้มากขึ้น:

- (ก) ยกเว้นในกรณีของทุ่งหญ้าหรือพืชอาหารสัตว์ยืนต้น โดยใช้ระบบหมุนเวียนพืชหลายปี ซึ่งรวมถึงพืชตระกูลถั่วที่เป็นพืชหลักหรือพืชคลุมดินสำหรับพืชหมุนเวียน และพืชปุ๋ยพืชสดอื่นๆ
- (ข) ในกรณีของเรือนกระจกหรือพืชยืนต้นที่ไม่ใช่พืชอาหารสัตว์ โดยการใช้พืชปุ๋ยพืชสดระยะสั้นและพืชตระกูลถั่ว รวมถึงการใช้ความหลากหลายทางชีวภาพของพืช และ
- (ค) ในทุกกรณี ให้ใช้ปุ๋ยคอกหรืออินทรีย์วัตถุ ซึ่งควรเป็นปุ๋ยหมักที่ได้จากการผลิตแบบอินทรีย์

- 1.9.3. ในกรณีที่ความต้องการทางโภชนาการของพืชไม่สามารถได้รับการตอบสนองด้วยมาตรการที่ระบุไว้ในข้อ 1.9.1 และ 1.9.2 จะต้องใช้เฉพาะปุ๋ยและสารปรับปรุงดินที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 24 สำหรับใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์เท่านั้น และต้องใช้ในปริมาณที่จำเป็นเท่านั้น ► **M10** ↓ ผู้ประกอบการต้องเก็บรักษาบันทึกการใช้ผลิตภัณฑ์เหล่านั้น รวมถึงวันที่หรือวันต่างๆ ที่ใช้ผลิตภัณฑ์แต่ละชนิด ชื่อผลิตภัณฑ์ ปริมาณที่ใช้ และพืชผลและแปลงที่เกี่ยวข้อง ◀

- 1.9.4. ปริมาณปุ๋ยคอกทั้งหมดตามที่กำหนดไว้ในคำสั่ง 91/676/EEC ที่ใช้ในหน่วยการผลิตเพื่อการเปลี่ยนผ่านและการผลิตแบบอินทรีย์จะต้องไม่เกิน 170 กิโลกรัมของไนโตรเจนต่อปีต่อพื้นที่เกษตรกรรม 1 เฮกตาร์ ข้อจำกัดนี้จะใช้เฉพาะกับการใช้ปุ๋ยคอก ปุ๋ยคอกแห้ง และปุ๋ยสัตว์ปีกแห้ง ปุ๋ยหมักจากมูลสัตว์ ซึ่งรวมถึงมูลสัตว์ปีก ปุ๋ยคอกหมัก และมูลสัตว์เหลว

- 1.9.5. ผู้ประกอบการฟาร์มเกษตรอาจจัดทำข้อตกลงความร่วมมือเป็นลายลักษณ์อักษร เฉพาะกับผู้ประกอบการฟาร์มเกษตรและกิจการอื่น ๆ ที่ปฏิบัติตามกฎการผลิตแบบ อินทรีย์ เพื่อวัตถุประสงค์ในการกระจายปุ๋ยคอกส่วนเกินจากหน่วยการผลิตแบบอินทรีย์ โดยขีดจำกัดสูงสุดที่กล่าวถึงในข้อ 1.9.4 จะคำนวณจากหน่วยการผลิตแบบอินทรีย์ ทั้งหมดที่เกี่ยวข้องในความร่วมมื่อดังกล่าว
- 1.9.6. การเตรียมจุลินทรีย์อาจใช้เพื่อปรับปรุงสภาพโดยรวมของดิน หรือเพื่อเพิ่มความ พร้อมใช้ของสารอาหารในดินหรือในพืชผล
- 1.9.7. สำหรับการกระตุ้นการทำปุ๋ยหมัก สามารถใช้สารเตรียมจากพืชที่เหมาะสม และสาร เตรียมจากจุลินทรีย์ได้
- 1.9.8. ห้ามใช้ปุ๋ยในโตรเจนชนิดแร่ธาตุ
- 1.9.9. สามารถใช้ยาเตรียมแบบไบโอไดนามิกได้
- 1.10. การจัดการศัตรูพืชและวัชพืช
 - 1.10.1. การป้องกันความเสียหายที่เกิดจากศัตรูพืชและวัชพืชจะต้องอาศัยการป้องกันโดย วิธีต่อไปนี้เป็นหลัก:
 - ศัตรูตามธรรมชาติ
 - การเลือกชนิด พันธุ์ และวัสดุที่หลากหลาย
 - การหมุนเวียนพืชผล
 - เทคนิคการเพาะปลูก เช่น การรวมคว้นทางชีวภาพ วิธีการทางกลและทางกายภาพ และ
 - กระบวนการให้ความร้อน เช่น การใช้พลังงานแสงอาทิตย์ และในกรณีของพืชที่ปลูกใน โรงเรือน การบำบัดดินด้วยไอน้ำร้อน (ความลึกสูงสุด 10 ซม.)
 - 1.10.2. ในกรณีที่พืชไม่สามารถได้รับการปกป้องจากศัตรูพืชอย่างเพียงพอด้วยมาตรการที่ ระบุไว้ในข้อ 1.10.1 หรือในกรณีที่มียุคคำถามต่อพืชผลอย่างชัดเจน จะต้องใช้เฉพาะ ผลิตภัณฑ์และสารที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 9 และ 24 สำหรับใช้ในการผลิตแบบ อินทรีย์เท่านั้น และต้องใช้ในขอบเขตที่จำเป็นเท่านั้น ►M10 ↓ ผู้ประกอบการต้อง เก็บรักษาสันติภาพที่พิสูจน์ถึงความจำเป็นในการใช้ผลิตภัณฑ์ดังกล่าว รวมถึงวันที่หรือ วันที่ใช้ผลิตภัณฑ์แต่ละชนิด ชื่อผลิตภัณฑ์ สารออกฤทธิ์ ปริมาณที่ใช้ พืชและแปลง ที่เกี่ยวข้อง และศัตรูพืชหรือโรคที่ต้องการควบคุม ◀
 - 1.10.3. สำหรับผลิตภัณฑ์และสารที่ใช้ในกับดักหรือเครื่องจ่ายผลิตภัณฑ์และสารอื่นที่ไม่ใช่ ฟิโรโมน กับดักหรือเครื่องจ่ายดังกล่าวจะต้องป้องกันไม่ให้ผลิตภัณฑ์และสารเหล่านั้ นถูกปล่อยสู่สิ่งแวดล้อม และจะต้องป้องกันไม่ให้ผลิตภัณฑ์และสารเหล่านั้นสัมผัส กับพืชที่ปลูก กับดักทั้งหมด รวมทั้งกับดักฟิโรโมน จะต้องถูกเก็บรวบรวมหลังการใช้ งานและกำจัดอย่างปลอดภัย
- 1.11. ผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในการทำความสะดวกและฆ่าเชื้อโรค

เฉพาะผลิตภัณฑ์สำหรับทำความสะอาดและฆ่าเชื้อในการผลิตพืชที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 24 สำหรับใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์เท่านั้นที่จะนำมาใช้เพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าวได้ ►M10 ↓ ผู้ ประกอบการต้องเก็บรักษาสันติภาพการใช้ผลิตภัณฑ์เหล่านั้น รวมถึงวันที่หรือวันต่างๆ ที่ใช้ ผลิตภัณฑ์แต่ละชนิด ชื่อผลิตภัณฑ์ สารออกฤทธิ์ และสถานที่ที่ใช้ผลิตภัณฑ์นั้นๆ ◀
- 1.12. ภาระผูกพันในการเก็บรักษาสันติภาพ

ผู้ประกอบการต้องเก็บรักษาสันติภาพเกี่ยวกับแปลงที่เกี่ยวข้องและปริมาณผลผลิต ►M10 ↓ โดย เฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ประกอบการต้องบันทึกข้อมูลของปัจจัยนำเข้าภายนอกอื่นๆ ที่ใช้ในแต่ละแปลง

และในกรณีที่เกี่ยวข้อง ต้องเก็บหลักฐานเอกสารเกี่ยวกับการยกเว้นจากกฎการผลิตที่ได้รับตาม ข้อ 1.8.5 ไว้ด้วย ◀

1.13. การเตรียมผลิตภัณฑ์ที่ยังไม่ผ่านกระบวนการแปรรูป

หากมีการดำเนินการเตรียมการอื่นนอกเหนือจากการแปรรูปในพืช ข้อกำหนดทั่วไปที่กำหนดไว้ใน ข้อ 1.2, 1.3, 1.4, 1.5 และ 2.2.3 ของส่วนที่ 4 จะใช้บังคับ โดยอนุโลมกับการดำเนินการดังกล่าว

2. กฎระเบียบโดยละเอียดสำหรับพืชและผลิตภัณฑ์จากพืชชนิดต่างๆ

2.1. กฎระเบียบเกี่ยวกับการผลิตเห็ด

สำหรับการเพาะเห็ด สามารถใช้สารตั้งต้นได้หากสารตั้งต้นนั้นประกอบด้วยส่วนประกอบดังต่อไปนี้เท่านั้น:

(ก) มูลสัตว์และอุจจาระจากฟาร์ม:

(ฉ) ไม่ว่าจะมาจากหน่วยการผลิตแบบอินทรีย์หรือจากหน่วยที่อยู่ระหว่างการปรับเปลี่ยน ในปีที่สอง หรือ

(ค) ตามที่อ้างถึงในข้อ 1.9.3 เฉพาะในกรณีที่ไม่มีผลิตภัณฑ์ที่อ้างถึงในข้อ (i) โดยมีเงื่อนไขว่าปุ๋ยคอกและมูลสัตว์ต้องไม่เกิน 25% ของน้ำหนักรวมของส่วนประกอบทั้งหมดของวัสดุตั้งต้น ไม่รวมวัสดุปิดคลุมและน้ำที่เติมเข้าไป ก่อนการทำปุ๋ยหมัก

(ข) ผลิตภัณฑ์ที่มีต้นกำเนิดทางการเกษตร นอกเหนือจากที่กล่าวถึงในข้อ (ก) จากหน่วยการผลิตแบบอินทรีย์

(ค) พืชที่ไม่ผ่านการบำบัดด้วยสารเคมี

(ง) ไม้ที่ไม่ผ่านการบำบัดด้วยสารเคมีหลังการตัดโค่น

(จ) ผลิตภัณฑ์แร่ธาตุที่กล่าวถึงในข้อ 1.9.3 ได้แก่ น้ำและดิน

2.2. กฎระเบียบเกี่ยวกับการเก็บรวบรวมพืชป่า

การเก็บรวบรวมพืชป่าและส่วนต่างๆ ของพืชที่ขึ้นเองตามธรรมชาติในพื้นที่ธรรมชาติ ป่าไม้ และพื้นที่เกษตรกรรม ถือเป็นการผลิตแบบอินทรีย์ โดยมีเงื่อนไขดังนี้:

(ก) เป็นระยะเวลาอย่างน้อยสามปีก่อนการเก็บตัวอย่าง พื้นที่เหล่านั้นไม่ได้รับการบำบัดด้วยผลิตภัณฑ์หรือสารอื่นใดนอกเหนือจากที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 9 และ 24 สำหรับใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์

(ข) การเก็บรวบรวมตัวอย่างไม่ส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพของถิ่นที่อยู่ตามธรรมชาติหรือการดำรงอยู่ของสายพันธุ์ในพื้นที่เก็บรวบรวมตัวอย่าง

▼ M10 ↓

ผู้ปฏิบัติงานต้องบันทึกช่วงเวลาและสถานที่ในการเก็บรวบรวม ชนิดของพืชป่าที่เกี่ยวข้อง และปริมาณของพืชป่าที่เก็บรวบรวมได้

▼ บี ↓

ส่วนที่ 2: กฎระเบียบการผลิตปศุสัตว์

นอกเหนือจากกฎระเบียบการผลิตที่กำหนดไว้ในมาตรา 9, 10, 11 และ 14 แล้ว กฎระเบียบที่กำหนดไว้ในส่วนนี้จะใช้บังคับกับการผลิตปศุสัตว์อินทรีย์ด้วย

1. ข้อกำหนดทั่วไป

- 1.1. ยกเว้นในกรณีของการเลี้ยงผึ้ง การเลี้ยงปลาสัตว์แบบไร่ที่ดิน ซึ่งเกษตรกรผู้ตั้งใจจะเลี้ยงปลาสัตว์อินทรีย์ไม่ได้บริหารจัดการที่ดินเพื่อการเกษตร และไม่ได้ทำข้อตกลงความร่วมมือเป็นลายลักษณ์อักษรกับเกษตรกรรายอื่นเกี่ยวกับการใช้หน่วยการผลิตอินทรีย์หรือหน่วยการผลิตเพื่อการเปลี่ยนผ่านสำหรับปลาสัตว์นั้น ถือเป็นสิ่งต้องห้าม

▼M10▼

ผู้ประกอบการต้องเก็บรักษาหลักฐานเอกสารเกี่ยวกับการยกเว้นใดๆ จากกฎการผลิตปลาสัตว์ที่ได้รับตามข้อ 1.3.4.3, 1.3.4.4, 1.7.5, 1.7.8, 1.9.3.1(c) และ 1.9.4.2(c) ไว้ให้พร้อมใช้งาน

▼บี▼

1.2. การแปลง

- 1.2.1. ในกรณีที่เริ่มการเปลี่ยนหน่วยการผลิตพร้อมกัน ซึ่งรวมถึงทุ่งหญ้าหรือที่ดินใดๆ ที่ใช้สำหรับเลี้ยงสัตว์ และสัตว์ที่มีอยู่ในหน่วยการผลิตนี้ ณ ต้นช่วงเวลาการเปลี่ยนของหน่วยการผลิตนี้ ตามที่อ้างถึงในข้อ 1.7.1 และ 1.7.5(b) ของส่วนที่ 1 สัตว์และผลิตภัณฑ์จากสัตว์อาจถือว่าเป็นอินทรีย์เมื่อสิ้นสุดช่วงเวลาการเปลี่ยนของหน่วยการผลิต แม้ว่าช่วงเวลาการเปลี่ยนที่กำหนดไว้ในข้อ 1.2.2 ของส่วนนี้สำหรับสัตว์ประเภทที่เกี่ยวข้องจะยาวนานกว่าช่วงเวลาการเปลี่ยนของหน่วยการผลิตก็ตาม

โดยยกเว้นจากข้อ 1.4.3.1 ในกรณีของการเปลี่ยนแปลงพร้อมกันดังกล่าว และในระหว่างช่วงระยะเวลาการเปลี่ยนแปลงของหน่วยการผลิต สัตว์ที่อยู่ในหน่วยการผลิตนี้ตั้งแต่เริ่มต้นช่วงระยะเวลาการเปลี่ยนแปลง อาจได้รับอาหารที่ผลิตขึ้นในหน่วยการผลิตที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนแปลงในช่วงปีแรกของการเปลี่ยนแปลง และ/หรือ อาหารตามข้อ 1.4.3.1 และ/หรือ อาหารอินทรีย์

สามารถนำสัตว์ที่ไม่ใช่สัตว์อินทรีย์เข้ามาในหน่วยการผลิตที่อยู่ระหว่างการปรับเปลี่ยนได้หลังจากเริ่มระยะเวลาการปรับเปลี่ยนแล้ว ตามข้อ 1.3.4

- 1.2.2. ระยะเวลาการเปลี่ยนผ่านที่เฉพาะเจาะจงสำหรับการผลิตสัตว์แต่ละประเภทมีรายละเอียดดังต่อไปนี้:

- (ก) ในกรณีของโคและม้าที่ใช้ในการผลิตเนื้อสัตว์ จะต้องเลี้ยงเป็นเวลา 12 เดือน และในทุกกรณีจะต้องไม่น้อยกว่าสามในสี่ของช่วงอายุขัยของพวกมัน
- (ข) หกเดือนในกรณีของสัตว์จำพวกแกะ แพะ สุกร และสัตว์ที่ใช้ในการผลิตนม
- (ค) 10 สัปดาห์สำหรับสัตว์ปีกเพื่อการผลิตเนื้อ ยกเว้นเปิดปีกกึ่งที่นำเข้ามาก่อนอายุ 3 วัน
- (ง) เปิดปีกกึ่งที่นำเข้ามาก่อนอายุ 3 วัน ต้องใช้เวลา 7 สัปดาห์
- (e) ในกรณีของสัตว์ปีกที่ใช้ในการผลิตไข่ จะต้องนำเข้ามาเลี้ยงเป็นเวลาหกสัปดาห์ก่อนอายุครบสามวัน
- (จ) 12 เดือนสำหรับผึ้ง

ในระหว่างช่วงการเปลี่ยนผ่าน ชี้ผึ้งจะต้องถูกแทนที่ด้วยชี้ผึ้งที่ได้จากการเลี้ยงผึ้งแบบอินทรีย์

อย่างไรก็ตาม สามารถใช้ชี้ผึ้งที่ไม่ใช่แบบออร์แกนิกได้:

- (ฉ) ในกรณีที่ไม่มีชี้ผึ้งจากผึ้งที่เลี้ยงแบบอินทรีย์วางจำหน่ายในตลาด
- (ii) โดยต้องได้รับการพิสูจน์แล้วว่าปราศจากการปนเปื้อนด้วยผลิตภัณฑ์หรือสารที่ไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์ และ

(iii) โดยมีเงื่อนไขว่าต้องมาจากฝาปิด

(ก) สามเดือนสำหรับกระต่าย;

(ขม) 12 เดือนสำหรับสัตว์จำพวกกวาง

1.3. ที่มาของสัตว์

1.3.1. โดยไม่กระทบต่อกฎระเบียบเกี่ยวกับการเปลี่ยนผ่าน สัตว์เลี้ยงอินทรีย์จะต้องเกิดหรือฟักและเลี้ยงดูในหน่วยการผลิตอินทรีย์

1.3.2. ในส่วนของการเลี้ยงสัตว์อินทรีย์:

(ก) การสืบพันธุ์จะต้องใช้วิธีธรรมชาติ อย่างไรก็ตาม อนุญาตให้ใช้วิธีผสมเทียมได้

(ข) ห้ามมิให้กระตุ้นหรือยับยั้งการสืบพันธุ์โดยการให้ฮอร์โมนหรือสารอื่นที่มีผลคล้ายคลึงกัน เว้นแต่จะเป็นการรักษาทางการแพทย์สำหรับสัตว์แต่ละตัว

(ค) ห้ามใช้การสืบพันธุ์เทียมรูปแบบอื่น เช่น การโคลนนิ่งและการย้ายตัวอ่อน

(ง) การเลือกสายพันธุ์จะต้องเหมาะสมกับหลักการผลิตแบบอินทรีย์ จะต้องรับประกันมาตรฐานสวัสดิภาพสัตว์ที่สูง และจะต้องมีส่วนช่วยในการป้องกันความทุกข์ทรมานและหลีกเลี่ยงความจำเป็นในการตัดอวัยวะสัตว์

1.3.3. ในการเลือกสายพันธุ์หรือสายเลือดสัตว์ ผู้ประกอบการควรพิจารณาให้มีความสำคัญกับสายพันธุ์หรือสายเลือดที่มีความหลากหลายทางพันธุกรรมสูง ความสามารถในการปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมในท้องถิ่น คุณค่าในการผสมพันธุ์ อายุยืนยาว ความแข็งแรง และความต้านทานต่อโรคหรือปัญหาสุขภาพ โดยไม่กระทบต่อสวัสดิภาพของสัตว์ นอกจากนี้ ควรเลือกสายพันธุ์หรือสายเลือดสัตว์ที่หลีกเลี่ยงโรคหรือปัญหาสุขภาพเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับบางสายพันธุ์หรือสายเลือดที่ใช้ในการผลิตแบบเข้มข้น เช่น กลุ่มอาการเครียดในสุกร ซึ่งอาจนำไปสู่เนื้อสุกรซีดนิ่มและมีน้ำไหลออกมา (PSE) การตายฉับพลัน การแท้งบุตร และการคลอดที่ยากลำบากที่ต้องผ่าตัดคลอด ควรให้ความสำคัญกับสายพันธุ์และสายเลือดพื้นเมืองเป็นพิเศษ

ในการเลือกสายพันธุ์และสายย่อยตามวรรคแรก ผู้ประกอบการจะต้องใช้ข้อมูลที่มีอยู่ในระบบที่อ้างถึงในมาตรา 26(3)

1.3.4. การใช้สัตว์ที่ไม่ใช่สัตว์อินทรีย์

1.3.4.1. โดยเป็นการยกเว้นจากข้อ 1.3.1 เพื่อวัตถุประสงค์ในการผสมพันธุ์ สัตว์ที่ไม่ได้เลี้ยงแบบอินทรีย์อาจถูกนำไปยังหน่วยการผลิตอินทรีย์เมื่อสายพันธุ์นั้นเสี่ยงต่อการสูญหายจากการทำฟาร์มตามที่ระบุไว้ในข้อ (b) ของมาตรา 28(10) ของระเบียบ (EU) เลขที่ 1305/2013 และกฎหมายที่ออกตามระเบียบดังกล่าว ในกรณีเช่นนี้ สัตว์ในสายพันธุ์เหล่านั้นไม่จำเป็นต้องเป็นสัตว์ที่ยังไม่เคยให้กำเนิดลูก

1.3.4.2. โดยเป็นการยกเว้นจากข้อ 1.3.1 สำหรับการปรับปรุงฟาร์มเลี้ยงผึ้ง สามารถเปลี่ยนราชินีผึ้งและฝูงผึ้งได้ร้อยละ 20 ต่อปี โดยใช้ราชินีผึ้งและฝูงผึ้งที่ไม่ใช่ผึ้งอินทรีย์ในหน่วยการผลิตแบบอินทรีย์ โดยมีเงื่อนไขว่าราชินีผึ้งและฝูงผึ้งเหล่านั้นจะต้องถูกนำไปไว้ในรังผึ้งที่มีรังหรือแผ่นรังผึ้งที่มาจากหน่วยการผลิตแบบอินทรีย์ ในทุกกรณี สามารถเปลี่ยนฝูงผึ้งหรือราชินีผึ้งได้เพียงปีละ 1 ตัว โดยใช้ฝูงผึ้งหรือราชินีผึ้งที่ไม่ใช่ผึ้งอินทรีย์

1.3.4.3. โดยเป็นการยกเว้นจากข้อ 1.3.1 ในกรณีที่ฝูงสัตว์ปีกถูกจัดตั้งขึ้นเป็นครั้งแรก หรือมีการต่ออายุหรือจัดตั้งฝูงใหม่ และในกรณีที่ไม่สามารถตอบสนองความต้องการด้านคุณภาพและปริมาณของเกษตรกรได้ หน่วยงานผู้มีอำนาจอาจตัดสินใจอนุญาตให้

นำสัตว์ปีกที่เลี้ยงแบบไม่อินทรีย์เข้ามาในหน่วยการผลิตสัตว์ปีกอินทรีย์ได้ โดยมีเงื่อนไขว่าลูกไก่สำหรับผลิตไข่และสัตว์ปีกสำหรับผลิตเนื้อต้องมีอายุไม่เกินสามวัน ผลผลิตที่ได้จากสัตว์ปีกเหล่านั้นจะถือว่าเป็นอินทรีย์ได้ก็ต่อเมื่อได้ปฏิบัติตามระยะเวลาการเปลี่ยนผ่านที่ระบุไว้ในข้อ 1.2 แล้วเท่านั้น

1.3.4.4. โดยเป็นการยกเว้นจากข้อ 1.3.1 ในกรณีที่ข้อมูลที่รวบรวมในระบบที่อ้างถึงในข้อ (b) ของมาตรา 26(2) แสดงให้เห็นว่าความต้องการเชิงคุณภาพหรือเชิงปริมาณของเกษตรกรเกี่ยวกับสัตว์อินทรีย์ไม่ได้รับการตอบสนอง หน่วยงานที่มีอำนาจอาจอนุญาตให้นำสัตว์ที่ไม่ใช่อินทรีย์เข้ามาในหน่วยการผลิตอินทรีย์ โดยอยู่ภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อ 1.3.4.4.1 ถึง 1.3.4.4.4

ก่อนที่จะร้องขอการยกเว้นดังกล่าว เกษตรกรจะต้องปรึกษาข้อมูลที่รวบรวมไว้ในระบบที่อ้างถึงในข้อ (b) ของมาตรา 26(2) เพื่อตรวจสอบว่าคำขอของตนมีเหตุผลหรือไม่

สำหรับผู้ประกอบการในประเทศที่สาม หน่วยงานควบคุมและหน่วยงานควบคุมที่ได้รับการยอมรับตามมาตรา 46(1) อาจอนุญาตให้นำสัตว์ที่ไม่ใช่อินทรีย์เข้ามาในหน่วยการผลิตอินทรีย์ในกรณีที่ไม่มีสัตว์อินทรีย์ที่มีคุณภาพหรือปริมาณเพียงพอในดินแดนของประเทศที่ผู้ประกอบการตั้งอยู่

1.3.4.4.1. เพื่อวัตถุประสงค์ในการผสมพันธุ์ อาจนำสัตว์เล็กที่ไม่ใช่สัตว์อินทรีย์เข้ามาเลี้ยงในฝูงหรือกลุ่มสัตว์เป็นครั้งแรกได้ โดยจะต้องเลี้ยงดูตามหลักเกณฑ์การผลิตแบบอินทรีย์ทันทีหลังจากหย่านม นอกจากนี้ ยังมีข้อจำกัดดังต่อไปนี้ในวันที่สัตว์เหล่านั้นเข้าสู่ฝูงหรือกลุ่มสัตว์:

- (ก) สัตว์จำพวกวัว ม้า และกวาง ต้องมีอายุต่ำกว่าหกเดือน
- (ข) สัตว์จำพวกแกะและแพะต้องมีอายุไม่เกิน 60 วัน
- (ค) สุกรต้องมีน้ำหนักน้อยกว่า 35 กิโลกรัม
- (ง) กระต่ายต้องมีอายุไม่เกินสามเดือน

1.3.4.4.2. เพื่อวัตถุประสงค์ในการผสมพันธุ์ อาจนำสัตว์เพศผู้โตเต็มวัยที่ไม่ใช่สัตว์อินทรีย์ และสัตว์เพศเมียที่ยังไม่เคยให้ลูกที่ไม่ใช่สัตว์อินทรีย์ เข้ามาเพื่อฟักไข่หรือกลุ่มสัตว์ได้ โดยจะต้องเลี้ยงดูต่อไปตามกฎการผลิตแบบอินทรีย์ นอกจากนี้ จำนวนสัตว์เพศเมียจะต้องอยู่ภายใต้ข้อจำกัดต่อไปนี้ต่อไป:

- (ก) สามารถนำสัตว์จำพวกม้าหรือโคที่โตเต็มวัยเข้ามาได้ไม่เกิน 10% และสัตว์จำพวกสุกร แกะ แพะ กระต่าย หรือกวางที่โตเต็มวัยได้ไม่เกิน 20%
- (ข) สำหรับหน่วยงานที่มีสัตว์จำพวกม้า กวาง โค หรือกระต่ายน้อยกว่า 10 ตัว หรือมีสัตว์จำพวกสุกร แกะ หรือแพะน้อยกว่า 5 ตัว การต่ออายุใบอนุญาตใดๆ จะจำกัดไว้ที่สูงสุด 1 ตัวต่อปีเท่านั้น

1.3.4.4.3. เปอร์เซ็นต์ที่กำหนดไว้ในข้อ 1.3.4.4.2 อาจเพิ่มขึ้นได้สูงสุดถึง 40% โดยมีเงื่อนไขว่าหน่วยงานผู้ที่มีอำนาจได้ยืนยันแล้วว่าเงื่อนไขใดเงื่อนไขหนึ่งต่อไปนี้จะเป็นไปตามที่กำหนด:

- (ก) มีการขยายฟาร์มครั้งใหญ่เกิดขึ้น
- (ข) สายพันธุ์หนึ่งถูกแทนที่ด้วยอีกสายพันธุ์หนึ่ง

(ค) มีการริเริ่มความเชี่ยวชาญด้านปศุสัตว์รูปแบบใหม่ขึ้น

1.3.4.4.4. ในกรณีทีกล่าวถึงในข้อ 1.3.4.4.1, 1.3.4.4.2 และ 1.3.4.4.3 สัตว์ที่ไม่ใช่สัตว์อินทรีย์จะถือว่าเป็นสัตว์อินทรีย์ได้ก็ต่อเมื่อได้ปฏิบัติตามระยะเวลาการเปลี่ยนผ่านที่ระบุไว้ในข้อ 1.2 แล้วเท่านั้น ระยะเวลาการเปลี่ยนผ่านที่กำหนดไว้ในข้อ 1.2.2 จะเริ่มนับตั้งแต่วันที่นำสัตว์เข้าสู่หน่วยการผลิตเพื่อการเปลี่ยนผ่านเป็นสัตว์อินทรีย์เป็นอย่างเร็วที่สุด

1.3.4.4.5. ในกรณีทีกล่าวถึงในข้อ 1.3.4.4.1 ถึง 1.3.4.4.4 สัตว์ที่ไม่ใช่สัตว์อินทรีย์จะต้องถูกแยกเลี้ยงไว้ต่างหากจากปศุสัตว์อื่น หรือจะต้องสามารถระบุตัวตนได้จนกว่าจะสิ้นสุดระยะเวลาการเปลี่ยนผ่านทีกล่าวถึงในข้อ 1.3.4.4.4

▼ M10 ▼

1.3.4.5. ผู้ประกอบการต้องเก็บรักษามันทึกหรือหลักฐานเอกสารเกี่ยวกับแหล่งที่มาของสัตว์ โดยระบุสัตว์ตามระบบทีเหมาะสม (ต่อตัว หรือตามกลุ่ม/ฝูง/รัง) รวมถึงบันทึกทางการแพทย์ของสัตว์ทีนำเข้ามา วันที่มาถึง และระยะเวลาการปรับตัว

▼ บี ▼

1.4. โภชนาการ

1.4.1. ความต้องการสารอาหารทั่วไป

ในส่วนทีเกี่ยวกับโภชนาการ ให้ใช้หลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้:

- (ก) อาหารสัตว์จะต้องได้มาจากฟาร์มเกษตรทีเลี้ยงสัตว์เหล่านั้นเป็นหลัก หรือได้มาจากหน่วยการผลิตเกษตรอินทรีย์หรือหน่วยการผลิตทีอยู่ระหว่างการปรับเปลี่ยนซึ่งเป็นของฟาร์มอื่นในภูมิภาคเดียวกัน
- (ข) สัตว์เลี้ยงจะต้องได้รับอาหารอินทรีย์หรืออาหารทีผ่านกระบวนการแปรรูปซึ่งตรงตามความต้องการทางโภชนาการของสัตว์ในแต่ละช่วงการเจริญเติบโต การจำกัดปริมาณอาหารจะไม่ได้รับอนุญาตในการผลิตปศุสัตว์ เว้นแต่จะมีเหตุผลอันสมควรทางการแพทย์
- (ค) จะต้องไม่เลี้ยงปศุสัตว์ในสภาพแออัดหรือให้อาหารทีอาจส่งเสริมให้เกิดภาวะโลหิตจาง
- (ง) วิธีการเลี้ยงให้โตเต็มทีต้องเคารพรูปแบบโภชนาการตามธรรมชาติของแต่ละสายพันธุ์ และสวัสดิภาพของสัตว์ในทุกขั้นตอนของการเลี้ยงเสมอ ห้ามบังคับป้อนอาหาร
- (e) ยกเว้นสุกร สัตว์ปีก และผึ้ง สัตว์เลี้ยงอื่นๆ จะต้องสามารถเข้าถึงทุ่งหญ้าได้ตลอดเวลาเมื่อสภาพแวดล้อมเอื้ออำนวย หรือจะต้องสามารถเข้าถึงอาหารหยางได้ตลอดเวลา
- (ฉ) ห้ามใช้สารเร่งการเจริญเติบโตและกรดอะมิโนสังเคราะห์
- (ก) สัตว์ทีกำลังดูดนมควรได้รับนมแม่เป็นระยะเวลาขั้นต่ำตามทีคณะกรรมการกำหนดไว้ในข้อ (ก) ของมาตรา 14(3) ห้ามใช้นมทดแทนทีมีส่วนประกอบทีสังเคราะห์ทางเคมีหรือส่วนประกอบทีมาจากพืชในช่วงเวลานั้น
- (ชม) วัตถุดิบอาหารสัตว์ทีมาจากพืช สาหร่าย สัตว์ หรือยีสต์ ต้องเป็นอินทรีย์
- (ฉัน) วัตถุดิบอาหารสัตว์ทีไม่ใช่เกษตรอินทรีย์ เช่น พืช สาหร่าย สัตว์ หรือยีสต์ วัตถุดิบอาหารสัตว์ทีมีต้นกำเนิดจากจุลินทรีย์หรือแร่ธาตุ สารเติมแต่งอาหารสัตว์ และสารช่วยในการ

แปรรูป อาจนำมาใช้ได้ก็ต่อเมื่อได้รับอนุญาตให้ใช้ในการผลิตแบบเกษตรอินทรีย์ตาม มาตรา 24 เท่านั้น

1.4.2. การเล็มหญ้า

1.4.2.1. การเลี้ยงสัตว์ในทุ่งหญ้าเกษตรอินทรีย์

โดยไม่กระทบต่อข้อ 1.4.2.2 สัตว์อินทรีย์จะต้องกินหญ้าในพื้นที่เกษตรอินทรีย์ อย่างไรก็ตาม สัตว์ที่ไม่ใช่อินทรีย์อาจใช้ทุ่งหญ้าเกษตรอินทรีย์ได้ในระยะเวลาจำกัดในแต่ละปี โดยมีเงื่อนไขว่าสัตว์เหล่านั้นได้รับการเลี้ยงดูในลักษณะที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมบนที่ดินที่ได้รับการสนับสนุน ภายใต้มาตรา 23, 25, 28, 30, 31 และ 34 ของระเบียบ (EU) เลขที่ 1305/2013 และจะต้องไม่อยู่ในพื้นที่เกษตรอินทรีย์พร้อมกับสัตว์อินทรีย์ในเวลาเดียวกัน

1.4.2.2. การเลี้ยงสัตว์ในที่ดินสาธารณะและการย้ายถิ่นฐานตามฤดูกาล

1.4.2.2.1. สัตว์เลี้ยงแบบอินทรีย์สามารถเล็มหญ้าในพื้นที่สาธารณะได้ โดยมีเงื่อนไขดังนี้:

- (ก) พื้นที่สาธารณะดังกล่าวไม่ได้ถูกบำบัดด้วยผลิตภัณฑ์หรือสารที่ไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์เป็นเวลาอย่างน้อยสามปี
- (ข) สัตว์ที่ไม่ใช่สัตว์อินทรีย์ใดๆ ที่ใช้พื้นที่สาธารณะนั้น ได้รับการเลี้ยงดูในลักษณะที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม บนที่ดินที่ได้รับการสนับสนุนภายใต้มาตรา 23, 25, 28, 30, 31 และ 34 ของระเบียบ (EU) เลขที่ 1305/2013
- (ค) ผลิตภัณฑ์ปศุสัตว์ใด ๆ จากสัตว์อินทรีย์ที่ผลิตในช่วงที่สัตว์เหล่านั้นกินหญ้าในที่สาธารณะจะไม่ถือว่าเป็นผลิตภัณฑ์อินทรีย์ เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าการแยกออกจากสัตว์ที่ไม่ใช่อินทรีย์อย่างเหมาะสม

1.4.2.2.2. ในช่วงฤดูย้ายถิ่นฐาน สัตว์อินทรีย์อาจเล็มหญ้าในพื้นที่ที่ไม่ใช่อินทรีย์ได้เมื่อถูกเคลื่อนย้ายด้วยเท้าจากพื้นที่เลี้ยงสัตว์หนึ่งไปยังอีกพื้นที่หนึ่ง ในช่วงเวลานั้น สัตว์อินทรีย์จะต้องถูกแยกไว้ต่างหากจากสัตว์อื่นๆ การกินอาหารที่ไม่ใช่อินทรีย์ในรูปของหญ้าและพืชอื่นๆ ที่สัตว์กินเข้าไปนั้น อนุญาตให้ทำได้:

- (ก) เป็นระยะเวลาสูงสุด 35 วัน ครอบคลุมทั้งขาไปและขากลับ หรือ
- (ข) ในปริมาณสูงสุดไม่เกิน 10% ของปริมาณอาหารสัตว์ทั้งหมดต่อปี โดยคำนวณจากเปอร์เซ็นต์ของวัตถุดิบแห้งในอาหารสัตว์ที่มาจากภาคเกษตรกรรม

1.4.3. ฟีดเข้า

1.4.3.1. สำหรับฟาร์มเกษตรที่ผลิตปศุสัตว์อินทรีย์:

- (ก) โดยเฉลี่ยแล้ว สูตรอาหารสัตว์อาจประกอบด้วยอาหารที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนสภาพจากปีที่สองของการเปลี่ยนสภาพได้ถึง 25% เปอร์เซ็นต์นี้อาจเพิ่มขึ้นได้ถึง 100% หากอาหารที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนสภาพนั้นมาจากฟาร์มที่เลี้ยงสัตว์นั้นอยู่ และ
- (ข) ปริมาณอาหารสัตว์ที่เลี้ยงปศุสัตว์โดยเฉลี่ยทั้งหมดไม่เกิน 20% อาจมาจากทุ่งหญ้าถาวร แปลงพืชอาหารสัตว์ยืนต้น หรือพืชโปรตีนที่ปลูกภายใต้การจัดการแบบอินทรีย์ในที่ดินที่เพิ่งเปลี่ยนมาเป็นเกษตรอินทรีย์ได้เพียงปีเดียว โดยมีเงื่อนไขว่าที่ดินเหล่านั้นเป็นส่วนหนึ่งของฟาร์มเอง

เมื่อใช้ฟีดแปลงสภาพทั้งสองประเภทที่กล่าวถึงในข้อ (ก) และ (ข) ในการให้อาหาร เปอร์เซ็นต์รวมทั้งหมดของฟีดดังกล่าวต้องไม่เกินเปอร์เซ็นต์ที่กำหนดไว้ในข้อ (ก)

1.4.3.2. ตัวเลขในข้อ 1.4.3.1 จะต้องคำนวณเป็นรายปี โดยคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ของปริมาณวัตถุดิบแห้งในอาหารสัตว์ที่มาจากพืช

1.4.4. การบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับระบบการให้อาหาร

ผู้ประกอบการต้องบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับระบบการให้อาหาร และระยะเวลาการเลี้ยงสัตว์ในทุ่งหญ้า (ถ้ามี) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ต้องบันทึกชื่ออาหาร รวมถึงรูปแบบของอาหารที่ใช้ เช่น อาหารผสม สัตว์ส่วนของวัตถุดิบอาหารต่างๆ ในสูตรอาหาร และสัดส่วนของอาหารจากฟาร์มของตนเอง หรือจากภูมิภาคเดียวกัน และระยะเวลาการเข้าถึงพื้นที่เลี้ยงสัตว์ในทุ่งหญ้า (ถ้ามี) ระยะเวลาการย้ายถิ่นฐานของสัตว์ในกรณีที่มีข้อจำกัด และหลักฐานเอกสารเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อ 1.4.2 และ 1.4.3

1.5. การดูแลสุขภาพ

1.5.1. การป้องกันโรค

1.5.1.1. การป้องกันโรคจะต้องดำเนินการโดยอาศัยการคัดเลือกสายพันธุ์และชนิด การจัดการด้านการเลี้ยงดู การให้อาหารที่มีคุณภาพสูง การออกกำลังกาย ความหนาแน่นของสัตว์ที่เหมาะสม และที่อยู่อาศัยที่เพียงพอและเหมาะสมซึ่งได้รับการดูแลรักษาในสภาพที่ถูกสุขอนามัย

1.5.1.2. อาจใช้ผลิตภัณฑ์ยาสัตว์ที่มีคุณสมบัติทางภูมิคุ้มกันได้

1.5.1.3. ผลิตภัณฑ์ยาสัตว์ที่สังเคราะห์ทางเคมีตามหลักการแพทย์แผนปัจจุบัน รวมถึงยาปฏิชีวนะ และยาเม็ดที่ประกอบด้วยโมเลกุลทางเคมีสังเคราะห์ตามหลักการแพทย์แผนปัจจุบัน ห้ามใช้เพื่อการป้องกันโรค

1.5.1.4. ห้ามใช้สารที่ส่งเสริมการเจริญเติบโตหรือการผลิต (รวมถึงยาปฏิชีวนะ ยาต้านปรสิต และสารช่วยส่งเสริมการเจริญเติบโตอื่นๆ) และฮอร์โมนและสารที่คล้ายคลึงกันเพื่อควบคุมการสืบพันธุ์หรือเพื่อวัตถุประสงค์อื่นๆ (เช่น การเหนี่ยวนำหรือการประสานรอบการเป็นสัด)

1.5.1.5. ในกรณีที่รับซื้อสัตว์จากแหล่งผลิตที่ไม่ใช่เกษตรกรอินทรีย์ จะต้องใช้มาตรการพิเศษ เช่น การตรวจคัดกรอง หรือระยะเวลากักกัน ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ในท้องถิ่น

1.5.1.6. เฉพาะผลิตภัณฑ์สำหรับทำความสะอาดและฆ่าเชื้อในโรงเรือนและสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 24 สำหรับใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์เท่านั้นที่จะนำมาใช้เพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าวได้ ► **M10** ▼ ผู้ประกอบการต้องเก็บรักษานบันทึกการใช้ผลิตภัณฑ์เหล่านั้น รวมถึงวันที่หรือวันต่างๆ ที่ใช้ผลิตภัณฑ์ ชื่อผลิตภัณฑ์ สารออกฤทธิ์ และสถานที่ที่ใช้ผลิตภัณฑ์นั้นๆ ◀

1.5.1.7. ที่อยู่อาศัย คอก อุปกรณ์ และเครื่องใช้ต่างๆ ต้องได้รับการทำความสะอาดและฆ่าเชื้ออย่างเหมาะสมเพื่อป้องกันการติดเชื้อข้ามสายพันธุ์และการสะสมของจุลินทรีย์ที่เป็นพาหะนำโรค อุจจาระ ปัสสาวะ และอาหารที่เหลือหรือหกเลอะเทอะต้องถูกกำจัดออกบ่อยเท่าที่จำเป็นเพื่อลดกลิ่นและหลีกเลี่ยงการดึงดูดแมลงหรือหนู สารกำจัดหนูซึ่งใช้ได้เฉพาะในกับดักเท่านั้น และผลิตภัณฑ์และสารที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 9 และ 24 สำหรับใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์ อาจใช้เพื่อกำจัดแมลงและศัตรูพืชอื่นๆ ในอาคารและสถานที่อื่นๆ ที่เลี้ยงปศุสัตว์

1.5.2. การรักษาทางสัตวแพทย์

1.5.2.1. หากสัตว์เจ็บป่วยหรือได้รับบาดเจ็บแม้ว่าจะมีการใช้มาตรการป้องกันเพื่อรักษาสุขภาพสัตว์แล้ว สัตว์เหล่านั้นจะต้องได้รับการรักษาทันที

1.5.2.2. ควรรักษาโรคทันทีเพื่อป้องกันไม่ให้สัตว์ทรมาน อาจใช้ยาแผนปัจจุบันสำหรับสัตว์ที่สังเคราะห์ทางเคมี รวมถึงยาปฏิชีวนะ ในกรณีที่จำเป็น ภายใต้เงื่อนไขที่เข้มงวดและอยู่

ภายใต้ความรับผิดชอบของสัตวแพทย์ เมื่อการใช้ยาสมุนไพร ยาชีวบำบัด และผลิตภัณฑ์อื่นๆ ไม่เหมาะสม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง จะต้องมีการกำหนดข้อจำกัดเกี่ยวกับระยะเวลาการรักษาและระยะเวลาหยุดยา

- 1.5.2.3.อาหารสัตว์ที่มีแร่ธาตุเป็นองค์ประกอบซึ่งได้รับอนุญาตตามมาตรา 24 สำหรับใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์ สารเสริมอาหารที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 24 สำหรับใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์ และผลิตภัณฑ์จากพืชสมุนไพรและโสมมีโอพาสี ควรนำมาใช้แทนการรักษาด้วยยาแผนปัจจุบันสำหรับสัตว์ที่สังเคราะห์ทางเคมี รวมถึงยาปฏิชีวนะ โดยมีเงื่อนไขว่ายาเหล่านั้นต้องมีประสิทธิภาพในการรักษาสำหรับสัตว์ชนิดนั้นและสำหรับอาการที่ต้องการรักษา
- 1.5.2.4.ยกเว้นกรณีการฉีดวัคซีน การรักษาปรสิต และโครงการกำจัดโรคติดต่อ หากสัตว์หรือกลุ่มสัตว์ได้รับการรักษาด้วยยาแผนปัจจุบันสำหรับสัตว์ที่สังเคราะห์ทางเคมี รวมถึงยาปฏิชีวนะ มากกว่า 3 ครั้ง ภายในระยะเวลา 12 เดือน หรือได้รับการรักษามากกว่า 1 ครั้ง หากวงจรชีวิตการผลิตของสัตว์นั้นน้อยกว่า 1 ปี ทั้งปศุสัตว์ที่เกี่ยวข้องและผลิตภัณฑ์ที่ได้จากปศุสัตว์ดังกล่าวจะไม่สามารถจำหน่ายเป็นผลิตภัณฑ์อินทรีย์ได้ และปศุสัตว์นั้นจะต้องผ่านช่วงเวลาการเปลี่ยนผ่านตามที่ระบุไว้ในข้อ 1.2
- 1.5.2.5.ระยะเวลาการงดใช้ยาหลังการให้ยาสัตว์ที่สังเคราะห์ทางเคมีครั้งสุดท้ายแก่สัตว์ ซึ่งรวมถึงยาปฏิชีวนะ ภายใต้สภาวะการใช้งานปกติ และการผลิตอาหารอินทรีย์จากสัตว์นั้น จะต้องเป็นสองเท่าของระยะเวลาการงดใช้ยาที่ระบุไว้ในมาตรา 11 ของคำสั่ง 2001/82/EC และจะต้องไม่น้อยกว่า 48 ชั่วโมง
- 1.5.2.6.การรักษาที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองสุขภาพของมนุษย์และสัตว์ ซึ่งกำหนดขึ้นตามกฎหมายของสหภาพยุโรป จะได้รับอนุญาต

▼M10 ↓

- 1.5.2.7.ผู้ประกอบการต้องเก็บรักษาบันทึกหรือหลักฐานเอกสารเกี่ยวกับการรักษาใดๆ ที่ใช้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ข้อมูลระบุตัวตนของสัตว์ที่ได้รับการรักษา วันที่ทำการรักษา การวินิจฉัยโรค ปริมาณยา ชื่อผลิตภัณฑ์ที่ใช้รักษา และในกรณีที่เกี่ยวข้อง ใบสั่งยาจากสัตวแพทย์ และระยะเวลาการงดใช้ยาก่อนที่จะสามารถนำผลิตภัณฑ์ปศุสัตว์ไปจำหน่ายและติดฉลากว่าเป็นผลิตภัณฑ์อินทรีย์ได้

▼บี ↓

1.6. แนวปฏิบัติด้านที่อยู่อาศัยและการเลี้ยงดูสัตว์

- 1.6.1.การติดตั้งจนวนกันความร้อน ระบบทำความร้อน และระบบระบายอากาศของอาคารจะต้องทำให้การไหลเวียนของอากาศ ระดับฝุ่น อุณหภูมิ ความชื้นสัมพัทธ์ของอากาศ และความเข้มข้นของก๊าซอยู่ในขอบเขตที่เหมาะสมซึ่งเอื้อต่อความเป็นอยู่ที่ดีของสัตว์ อาคารจะต้องมีการระบายอากาศตามธรรมชาติและแสงสว่างส่องเข้ามาอย่างเพียงพอ
- 1.6.2.ในพื้นที่ที่มีสภาพภูมิอากาศเหมาะสมและเอื้อให้สัตว์สามารถอาศัยอยู่กลางแจ้งได้ การไม่บังคับให้มีที่พักอาศัยสำหรับปศุสัตว์นั้นไม่จำเป็น ในกรณีเช่นนั้น สัตว์จะต้องมีที่พักพิงหรือพื้นที่ร่มเงาเพื่อป้องกันตนเองจากสภาพอากาศที่ไม่เอื้ออำนวย
- 1.6.3.ความหนาแน่นของการเลี้ยงสัตว์ในโรงเรือนจะต้องคำนึงถึงความสะดวกสบาย สุขภาพที่ดีและความต้องการเฉพาะสายพันธุ์ของสัตว์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสายพันธุ์ พันธุ์ และอายุของสัตว์ นอกจากนี้ยังต้องคำนึงถึงความต้องการด้านพฤติกรรมของสัตว์ ซึ่งขึ้นอยู่กับขนาดของกลุ่มและเพศของสัตว์ด้วย ความหนาแน่นดังกล่าวจะต้องรับประกันสวัสดิภาพของสัตว์โดยจัดให้มีพื้นที่เพียงพอให้สัตว์สามารถยืน เคลื่อนไหว นอนลงได้อย่างสะดวก หมุนตัว

ทำความสะอาดตัวเอง อยู่ในท่าทางที่เป็นธรรมชาติ และเคลื่อนไหวได้อย่างอิสระ เช่น การยืดตัวและการกระพือปีก

1.6.4. จะต้องปฏิบัติตามพื้นที่ผิวขั้นต่ำสำหรับพื้นที่ภายในและภายนอกอาคาร และรายละเอียดทางเทคนิคที่เกี่ยวข้องกับที่อยู่อาศัยตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายที่อ้างถึงในมาตรา 14(3)

1.6.5. พื้นที่กลางแจ้งอาจมีหลังคาคลุมบางส่วน ระเบียงไม่ถือเป็นพื้นที่กลางแจ้ง

1.6.6. ความหนาแน่นของสัตว์เลี้ยงโดยรวมต้องไม่เกิน 170 กิโลกรัมของไนโตรเจนอินทรีย์ต่อปีต่อเฮกตาร์ของพื้นที่เกษตรกรรม

1.6.7. เพื่อกำหนดความหนาแน่นที่เหมาะสมของปศุสัตว์ตามที่ระบุไว้ในข้อ 1.6.6 หน่วยงานผู้มีอำนาจจะต้องกำหนดจำนวนหน่วยปศุสัตว์ที่เทียบเท่ากับขีดจำกัดที่ระบุไว้ในข้อ 1.6.6 โดยปฏิบัติตามตัวเลขที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดเฉพาะแต่ละประเภทของการผลิตสัตว์

1.6.8. ห้ามใช้กรง กล่อง หรือพื้นราบสำหรับเลี้ยงปศุสัตว์ทุกชนิด

1.6.9. เมื่อต้องรักษาปศุสัตว์เป็นรายตัวด้วยเหตุผลทางสัตวแพทย์ จะต้องเลี้ยงไว้ในพื้นที่ที่มีพื้นที่แห้งและมีฟางหรือวัสดุรองนอนที่เหมาะสมปูรองไว้ สัตว์ต้องสามารถหมุนตัวได้ง่ายและนอนราบได้อย่างสบาย

1.6.10. ปศุสัตว์อินทรีย์ไม่ควรเลี้ยงในคอกบนดินที่เปียกชื้นหรือเป็นหนองน้ำมาก

1.7. สวัสดิภาพสัตว์

1.7.1. บุคคลทุกคนที่เกี่ยวข้องกับการเลี้ยงสัตว์และการจัดการสัตว์ระหว่างการขนส่งและการฆ่า จะต้องมีความรู้และทักษะพื้นฐานที่จำเป็นเกี่ยวกับสุขภาพและสวัสดิภาพของสัตว์ และจะต้องได้รับการฝึกอบรมที่เหมาะสมตามที่กำหนดไว้โดยเฉพาะในระเบียบสภา (EC) เลขที่ 1/2005 (²⁶) และระเบียบสภาเลขที่ (EC) 1099/2009 (²⁷) เพื่อให้มั่นใจว่ามีการนำกฎที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ไปใช้อย่างถูกต้อง

1.7.2. วิธีการเลี้ยงดูสัตว์ รวมถึงความหนาแน่นของสัตว์และสภาพที่อยู่อาศัย จะต้องทำให้มั่นใจได้ว่าความต้องการด้านการพัฒนา สรีรวิทยา และพฤติกรรมของสัตว์ได้รับการตอบสนอง

1.7.3. สัตว์เลี้ยงจะต้องสามารถเข้าถึงพื้นที่โล่งแจ้งที่เอื้อต่อการออกกำลังกายได้อย่างถาวร โดยควรเป็นทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์ เมื่อใดก็ตามที่สภาพอากาศ สภาพฤดูกาล และสภาพพื้นดินเอื้ออำนวย เว้นแต่ในกรณีที่มีข้อจำกัดและข้อผูกพันที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองสุขภาพของมนุษย์และสัตว์ซึ่งกำหนดไว้ตามกฎหมายของสหภาพยุโรป

1.7.4. จำนวนปศุสัตว์จะต้องมีจำกัด เพื่อลดปัญหาการกินหญ้ามากเกินไป การกัดเซาะดิน การพังทลายของดิน และมลภาวะที่เกิดจากสัตว์หรือการกระจายมูลสัตว์

1.7.5. การผูกหรือแยกปศุสัตว์ออกจากกันเป็นสิ่งต้องห้าม เว้นแต่ในกรณีของสัตว์แต่ละตัวในช่วงเวลาจำกัด และในกรณีที่มีเหตุผลทางการแพทย์ที่สมควร การแยกปศุสัตว์อาจได้รับอนุญาต และเฉพาะในช่วงเวลาจำกัดเท่านั้น ในกรณีที่ความปลอดภัยของคนงานตกอยู่ในอันตราย หรือเพื่อสวัสดิภาพสัตว์ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องอาจอนุญาตให้ผูกวัวในฟาร์มที่มีสัตว์ไม่เกิน 50 ตัว (ไม่รวมลูกวัว) ในกรณีที่ไม่สามารถเลี้ยงวัวเป็นกลุ่มตามพฤติกรรมที่เหมาะสมได้ โดยมีเงื่อนไขว่าวัวต้องสามารถเข้าถึงทุ่งหญ้าได้ในฤดูกินหญ้า และสามารถเข้าถึงพื้นที่โล่งอย่างน้อยสัปดาห์ละสองครั้งเมื่อไม่สามารถกินหญ้าได้

1.7.6. ระยะเวลาในการขนส่งปศุสัตว์ควรลดลงให้เหลือน้อยที่สุด

1.7.7. จะต้องหลีกเลี่ยงและลดความทุกข์ทรมาน ความเจ็บปวด และความเดือดร้อนใดๆ ให้เหลือน้อยที่สุดตลอดช่วงชีวิตของสัตว์ รวมถึงในขณะทำการฆ่าด้วย

- 1.7.8. โดยไม่กระทบต่อการพัฒนาในกฎหมายของสหภาพยุโรปเกี่ยวกับสวัสดิภาพสัตว์ การตัดหางแกะ การตัดจอยปากที่ดำเนินการในช่วงสามวันแรกของชีวิต และการตัดเขา อาจได้รับอนุญาตเป็นกรณีพิเศษ แต่ต้องเป็นกรณีๆ ไป และเฉพาะเมื่อการปฏิบัติดังกล่าวช่วยปรับปรุงสุขภาพ สวัสดิภาพ หรือสุขอนามัยของปศุสัตว์ หรือในกรณีที่ความปลอดภัยของคณงานจะลดลงหากไม่ดำเนินการ การตัดหนอเขาอาจได้รับอนุญาตเฉพาะในกรณีๆ ไป เมื่อช่วยปรับปรุงสุขภาพ สวัสดิภาพ หรือสุขอนามัยของปศุสัตว์ หรือในกรณีที่ความปลอดภัยของคณงานจะลดลงหากไม่ดำเนินการ หน่วยงานผู้มีอำนาจจะอนุญาตการดำเนินการดังกล่าวได้ก็ต่อเมื่อผู้ประกอบการได้แจ้งและให้เหตุผลประกอบการดำเนินการแก่หน่วยงานผู้มีอำนาจอย่างถูกต้อง และการดำเนินการนั้นต้องดำเนินการโดยบุคลากรที่มีคุณสมบัติเหมาะสม
- 1.7.9. ความทุกข์ทรมานใดๆ ที่เกิดขึ้นกับสัตว์จะต้องลดลงให้เหลือน้อยที่สุด โดยการใช้ยาชา และ/หรือยาแก้ปวดอย่างเหมาะสม และโดยการดำเนินการผ่าตัดแต่ละครั้งเฉพาะในวัยที่เหมาะสมที่สุดเท่านั้น โดยบุคลากรที่มีคุณสมบัติเหมาะสม
- 1.7.10. การตอนด้วยวิธีทางกายภาพจะได้รับอนุญาตเพื่อรักษาคุณภาพของผลิตภัณฑ์และวิธีการผลิตแบบดั้งเดิม แต่ต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขที่ระบุไว้ในข้อ 1.7.9 เท่านั้น
- 1.7.11. การขนย้ายสัตว์ขึ้นและลงจะต้องดำเนินการโดยไม่ใช้การกระตุ้นด้วยไฟฟ้าหรือการกระตุ้นที่ทำให้เจ็บปวดใดๆ เพื่อบังคับสัตว์ การใช้ยาสงบประสาทแผนปัจจุบันก่อนหรือระหว่างการขนส่งเป็นสิ่งต้องห้าม

▼M10▼

- 1.7.12. ผู้ประกอบการต้องเก็บรักษามบันทึกหรือหลักฐานเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินการเฉพาะใดๆ ที่ใช้ และเหตุผลในการดำเนินการตามข้อ 1.7.5, 1.7.8, 1.7.9 หรือ 1.7.10 สำหรับสัตว์ที่ออกจากฟาร์ม ต้องบันทึกข้อมูลต่อไปนี้ (หากเกี่ยวข้อง): อายุ จำนวนสัตว์ น้ำหนักของสัตว์ที่จะนำไปฆ่า การระบุตัวตนที่เหมาะสม (ต่อตัว หรือตามกลุ่ม/ฝูง/รัง) วันที่ออกเดินทาง และปลายทาง

▼บี▼

- 1.8. การเตรียมผลิตภัณฑ์ที่ยังไม่ผ่านกระบวนการแปรรูป
- หากมีการดำเนินการเตรียมการอื่นนอกเหนือจากการแปรรูปปศุสัตว์ ข้อกำหนดทั่วไปที่กำหนดไว้ในข้อ 1.2, 1.3, 1.4, 1.5 และ 2.2.3 ของส่วนที่ 4 จะใช้บังคับ *โดยอนุโลม*กับการดำเนินการดังกล่าว
- 1.9. กฎทั่วไปเพิ่มเติม
- 1.9.1. สำหรับสัตว์จำพวกวัว แกะ แพะ และม้า
- 1.9.1.1. โภชนาการ
- ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับโภชนาการ ให้ใช้หลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้:
- (ก) อย่างน้อยร้อยละ 60 ของอาหารสัตว์จะต้องมาจากฟาร์มเอง หรือหากไม่สามารถทำได้ หรืออาหารสัตว์ดังกล่าวหาไม่ได้ จะต้องผลิตร่วมกับหน่วยผลิตเกษตรอินทรีย์หรือหน่วยผลิตที่กำลังเปลี่ยนผ่านไปสู่เกษตรอินทรีย์ และผู้ประกอบการอาหารสัตว์รายอื่น ๆ โดยใช้อาหารสัตว์และวัตถุดิบจากภูมิภาคเดียวกัน เปอร์เซ็นต์นี้จะต้องเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 70 ตั้งแต่เดือนที่ 3 เป็นต้นไป ▼ 1 มกราคม 2024 ◀ ;
- (ข) สัตว์ควรมีโอกาสได้กินหญ้าในทุ่งหญ้าเมื่อใดก็ตามที่สภาพแวดล้อมเอื้ออำนวย
- (ค) โดยไม่คำนึงถึงข้อ (ข) สัตว์โคเพศผู้ที่มีอายุมากกว่าหนึ่งปีจะต้องสามารถเข้าถึงทุ่งหญ้าหรือพื้นที่โล่งได้

- (ง) ในกรณีที่สัตว์สามารถเข้าถึงทุ่งหญ้าได้ในช่วงฤดูการเลี้ยง และระบบที่พักอาศัยในฤดูหนาวอนุญาตให้สัตว์เคลื่อนไหวได้อย่างอิสระ อาจยกเว้นข้อผูกพันในการจัดหาพื้นที่โล่งแจ้งในช่วงฤดูหนาวได้
- (e) ระบบการเลี้ยงสัตว์ควรเน้นการใช้ประโยชน์จากทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์ให้ได้มากที่สุด โดยพิจารณาจากปริมาณทุ่งหญ้าที่มีอยู่ในช่วงเวลาต่างๆ ของปี
- (ฉ) อย่างน้อยร้อยละ 60 ของวัตถุดิบแห้งในอาหารประจำวันจะต้องประกอบด้วยอาหารหยาบ อาหารสดหรือแห้ง หรืออาหารหมัก เปอร์เซ็นต์นี้อาจลดลงเหลือร้อยละ 50 สำหรับสัตว์ที่เลี้ยงเพื่อการผลิตนมได้เป็นระยะเวลาสูงสุดสามเดือนในช่วงต้นของการให้นม

1.9.1.2. การจัดที่อยู่อาศัยและการปฏิบัติด้านการเลี้ยงสัตว์

ในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดที่อยู่อาศัยและการเลี้ยงสัตว์ ให้ใช้กฎต่อไปนี้:

- (ก) ที่พักอาศัยจะต้องมีพื้นเรียบ แต่ไม่ลื่น
- (ข) ที่อยู่อาศัยจะต้องมีพื้นที่นอนหรือพักผ่อนที่สะดวกสบาย สะอาด และแห้ง ขนาดเพียงพอ ซึ่งจะต้องทำจากโครงสร้างที่แข็งแรง ไม่ใช่แบบกระเบื้อง จะต้องมีวัสดุรองนอนแห้งๆ ฟู ด้วยฟางหรือวัสดุธรรมชาติอื่นๆ ที่เหมาะสม ในพื้นที่พักผ่อนนั้น วัสดุรองนอนอาจปรับปรุง และเสริมคุณค่าด้วยผลิตภัณฑ์แร่ธาตุใดๆ ที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 24 ให้เป็นปุ๋ยหรือสารปรับปรุงดินสำหรับใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์ได้
- (ค) โดยไม่คำนึงถึงข้อ (ก) ของวรรคแรกของมาตรา 3(1) และวรรคที่สองของมาตรา 3(1) ของคำสั่งสภา 2008/119/EC (²⁸) ห้ามเลี้ยงลูกวัวในคอกเดี่ยวหลังจากอายุครบหนึ่งสัปดาห์ เว้นแต่สำหรับสัตว์แต่ละตัวในช่วงเวลาจำกัด และในกรณีที่มิมีเหตุผลอันสมควรทางสัตวแพทย์
- (ง) เมื่อลูกวัวได้รับการรักษาแบบแยกตัวด้วยเหตุผลทางสัตวแพทย์ จะต้องเลี้ยงไว้ในพื้นที่ที่มีพื้นแข็งและมีฟางรองนอน ลูกวัวต้องสามารถหมุนตัวได้ง่ายและนอนราบได้อย่างสบาย

1.9.2. สำหรับสัตว์จำพวกกวาง

1.9.2.1. โภชนาการ

ในส่วนที่เกี่ยวกับโภชนาการ ให้ใช้หลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้:

- (ก) อย่างน้อยร้อยละ 60 ของอาหารสัตว์จะต้องมาจากฟาร์มเอง หรือหากไม่สามารถทำได้ หรืออาหารสัตว์ดังกล่าวหาไม่ได้ จะต้องผลิตร่วมกับหน่วยผลิตเกษตรอินทรีย์หรือหน่วยผลิตที่กำลังเปลี่ยนผ่านไปสู่เกษตรอินทรีย์ และผู้ประกอบการอาหารสัตว์รายอื่น ๆ โดยใช้อาหารสัตว์และวัตถุดิบจากภูมิภาคเดียวกัน เปอร์เซ็นต์นี้จะต้องเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 70 ตั้งแต่เดือนที่ 3 เป็นต้นไป 1 มกราคม 2024 ◀ ;
- (ข) สัตว์ควรมีโอกาสได้กินหญ้าในทุ่งหญ้าเมื่อใดก็ตามที่สภาพแวดล้อมเอื้ออำนวย
- (ค) ในกรณีที่สัตว์สามารถเข้าถึงทุ่งหญ้าได้ในช่วงฤดูการเลี้ยง และระบบที่พักอาศัยในฤดูหนาวอนุญาตให้สัตว์เคลื่อนไหวได้อย่างอิสระ อาจยกเว้นข้อผูกพันในการจัดหาพื้นที่โล่งแจ้งในช่วงฤดูหนาวได้
- (ง) ระบบการเลี้ยงสัตว์ควรคำนึงถึงการใช้ประโยชน์จากทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์ให้ได้มากที่สุด โดยพิจารณาจากปริมาณทุ่งหญ้าที่มีอยู่ในช่วงเวลาต่างๆ ของปี
- (e) อย่างน้อยร้อยละ 60 ของวัตถุดิบแห้งในอาหารประจำวันจะต้องประกอบด้วยอาหารหยาบ อาหารสดหรือแห้ง หรืออาหารหมัก เปอร์เซ็นต์นี้อาจลดลงเหลือร้อยละ 50 สำหรับกวางเพศเมียที่ให้นมได้เป็นระยะเวลาสูงสุดสามเดือนในช่วงเริ่มต้นของการให้นม

- (จ) จะต้องจัดให้มีการปล่อยให้สัตว์กินหญ้าตามธรรมชาติในคอกในช่วงฤดูพืชเจริญเติบโต คอกที่ไม่สามารถจัดหาอาหารโดยการปล่อยให้สัตว์กินหญ้าในช่วงฤดูพืชเจริญเติบโตได้นั้น จะไม่ได้รับอนุญาต
- (ก) อนุญาตให้ให้อาหารได้เฉพาะในกรณีที่ขาดแคลนทุ่งหญ้าเนื่องจากสภาพอากาศไม่เอื้ออำนวยเท่านั้น
- (ขม) สัตว์เลี้ยงในฟาร์มที่อยู่ในคอกจะต้องได้รับน้ำสะอาดและสดใหม่ หากไม่มีแหล่งน้ำตามธรรมชาติที่สัตว์สามารถเข้าถึงได้ง่าย จะต้องจัดเตรียมที่ให้น้ำไว้ด้วย

1.9.2.2. การจัดที่อยู่อาศัยและการปฏิบัติด้านการเลี้ยงสัตว์

ในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดที่อยู่อาศัยและการเลี้ยงสัตว์ ให้ใช้กฎต่อไปนี้:

- (ก) สัตว์จำพวกกวางจะต้องได้รับการจัดหาที่หลบซ่อน ที่พักผ่อน และรั้วที่ไม่เป็นอันตรายต่อสัตว์
- (ข) ในคอกเลี้ยงกวางแดง สัตว์จะต้องสามารถกลับไปมาในโคลนได้ เพื่อช่วยในการทำความสะอาดผิวหนังและควบคุมอุณหภูมิร่างกาย
- (ค) ที่พักอาศัยทุกหลังจะต้องมีพื้นเรียบ แต่ไม่ลื่น
- (ง) โรงเรือนทุกหลังจะต้องมีพื้นที่นอนหรือพักผ่อนที่สะดวกสบาย สะอาด และแห้ง ขนาดเพียงพอ ประกอบด้วยโครงสร้างที่แข็งแรง ไม่ใช่แบบระแนง จะต้องจัดเตรียมที่นอนแห้งที่ปูด้วยวัสดุรองพื้นอย่างเพียงพอในพื้นที่พักผ่อน วัสดุรองพื้นจะต้องประกอบด้วยฟางหรือวัสดุธรรมชาติอื่น ๆ ที่เหมาะสม วัสดุรองพื้นอาจได้รับการปรับปรุงและเสริมคุณค่าด้วยผลิตภัณฑ์แร่ธาตุใด ๆ ที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 24 ในฐานะปุ๋ยหรือสารปรับปรุงดินสำหรับใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์
- (จ) สถานที่ให้อาหารจะต้องติดตั้งในบริเวณที่ได้รับการปกป้องจากสภาพอากาศ และสามารถเข้าถึงได้ทั้งสัตว์และผู้ดูแล ดินบริเวณที่ตั้งสถานที่ให้อาหารจะต้องได้รับการอัดแน่น และอุปกรณ์ให้อาหารจะต้องมีหลังคาคลุม
- (ฉ) หากไม่สามารถจัดหาอาหารได้อย่างต่อเนื่อง สถานที่ให้อาหารควรได้รับการออกแบบเพื่อให้สัตว์ทุกตัวสามารถกินอาหารได้พร้อมกัน

1.9.3. สำหรับสุกร

1.9.3.1. โภชนาการ

ในส่วนที่เกี่ยวกับโภชนาการ ให้ใช้หลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้:

- (ก) อย่างน้อยร้อยละ 30 ของอาหารสัตว์จะต้องมาจากฟาร์มเอง หรือหากไม่สามารถทำได้ หรืออาหารสัตว์ดังกล่าวไม่มีจำหน่าย จะต้องผลิตร่วมกับหน่วยผลิตเกษตรอินทรีย์หรือหน่วยผลิตที่กำลังเปลี่ยนผ่านสู่เกษตรอินทรีย์ และผู้ประกอบการอาหารสัตว์รายอื่น ๆ โดยใช้อาหารสัตว์และวัตถุดิบจากภูมิภาคเดียวกัน
- (ข) ควรเติมอาหารหยاب อาหารสดหรือแห้ง หรืออาหารหมักลงในอาหารประจำวัน
- (ค) ในกรณีที่เกษตรกรไม่สามารถจัดหาอาหารโปรตีนจากผลผลิตอินทรีย์ได้เพียงอย่างเดียว และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ยืนยันแล้วว่าอาหารโปรตีนอินทรีย์มีไม่เพียงพอ อาจใช้อาหารโปรตีนที่ไม่ใช่อินทรีย์ได้จนถึง **▶M3 ↓ 31 ธันวาคม 2026 ◀** โดยมีเงื่อนไขดังต่อไปนี้:
 - (ฉัน) ไม่มีจำหน่ายในรูปแบบออร์แกนิก
 - (ii) ผลิตหรือเตรียมโดยปราศจากตัวทำลายลายทางเคมี

- (iii) การใช้งานจำกัดเฉพาะการเลี้ยงลูกสุกรที่มีน้ำหนักไม่เกิน 35 กิโลกรัมด้วยสารประกอบโปรตีนเฉพาะเท่านั้น และ
- (iv) เปอร์เซ็นต์สูงสุดที่อนุญาตต่อช่วงเวลา 12 เดือนสำหรับสัตว์เหล่านั้นต้องไม่เกิน 5% จะต้องคำนวณเปอร์เซ็นต์ของวัตถุดิบแห่งในอาหารสัตว์ที่มาจากแหล่งเกษตรกรรม

1.9.3.2. แนวปฏิบัติด้านที่อยู่อาศัยและการเลี้ยงสัตว์

ในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดที่อยู่อาศัยและการเลี้ยงสัตว์ ให้ใช้กฎต่อไปนี้:

- (ก) ที่พักอาศัยจะต้องมีพื้นเรียบ แต่ไม่ลื่น
- (ข) ที่อยู่อาศัยจะต้องมีพื้นที่นอนหรือพักผ่อนที่สะดวกสบาย สะอาด และแห้ง ขนาดเพียงพอประกอบด้วยโครงสร้างที่แข็งแรง ไม่ใช่แบบระแนง จะต้องมีวัสดุรองนอนแห้งๆ ไปด้วย ฟางหรือวัสดุธรรมชาติอื่นๆ ที่เหมาะสม ในพื้นที่พักผ่อนนั้น วัสดุรองนอนอาจปรับปรุงและเสริมคุณค่าด้วยผลิตภัณฑ์แร่ธาตุใดๆ ที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 24 ในฐานะปุ๋ยหรือสารปรับปรุงดินสำหรับใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์
- (ค) จะต้องมียืนนอนที่ทำจากฟางหรือวัสดุอื่นที่เหมาะสมขนาดใหญ่พอให้สุกรทุกตัวในคอกสามารถนอนลงพร้อมกันได้อย่างประหยัดพื้นที่เสมอ
- (ง) แม่สุกรจะต้องถูกเลี้ยงรวมกันเป็นกลุ่ม ยกเว้นในช่วงท้ายของการตั้งครรภ์และช่วงให้นมลูก ซึ่งในช่วงเวลานั้นแม่สุกรจะต้องสามารถเคลื่อนไหวได้อย่างอิสระในคอก และการเคลื่อนไหวของแม่สุกรจะถูกจำกัดได้เฉพาะในช่วงเวลาสั้นๆ เท่านั้น
- (e) โดยไม่กระทบต่อข้อกำหนดเพิ่มเติมใดๆ เกี่ยวกับฟาง ในช่วงไม่กี่วันก่อนกำหนดคลอด แม่สุกรจะต้องได้รับฟางหรือวัสดุธรรมชาติอื่นๆ ที่เหมาะสมในปริมาณที่เพียงพอเพื่อให้พวกมันสามารถสร้างรังได้
- (จ) พื้นที่ออกกำลังกายจะต้องอนุญาตให้สุกรขบถายและคุ้ยดินได้ สำหรับการคุ้ยดินนั้นสามารถใช้วัสดุรองพื้นได้หลากหลายชนิด

1.9.4. สำหรับสัตว์ปีก

1.9.4.1. ที่มาของสัตว์

เพื่อป้องกันการใช่วิธีการเลี้ยงแบบเข้มข้น สัตว์ปีกจะต้องถูกเลี้ยงจนกว่าจะถึงอายุขั้นต่ำที่กำหนด หรือจะต้องมาจากสายพันธุ์สัตว์ปีกที่เติบโตช้าและปรับตัวให้เข้ากับการเลี้ยงกลางแจ้งได้

หน่วยงานผู้มีอำนาจจะต้องกำหนดเกณฑ์สำหรับสายพันธุ์ที่เติบโตช้า หรือจัดทำรายชื่อสายพันธุ์เหล่านั้น และแจ้งข้อมูลนี้แก่ผู้ประกอบการ ประเทศสมาชิกอื่น ๆ และคณะกรรมการ

ในกรณีที่เกษตรกรไม่ได้ใช้สายพันธุ์สัตว์ปีกที่เติบโตช้า อายุขั้นต่ำในการฆ่าแหละจะต้องเป็นดังนี้:

- (ก) ไก่ใช้เวลา 81 วัน
- (ข) ไก่ตอนอายุ 150 วัน;
- (ค) เป็ดปักกิ่งใช้เวลา 49 วัน
- (ง) เป็ดมัสโควิตัวเมียใช้เวลา 70 วัน
- (e) 84 วันสำหรับเป็ดมัสโควิตเพศผู้;

(จ) เป็ดมูลารดใช้เวลา 92 วัน

(ก) 94 วันสำหรับไก่ฟ้า;

(ขม) 140 วันสำหรับไก่วงตัวผู้และห่านอบ; และ

(ฉิน) 100 วันสำหรับไก่วงตัวเมีย

1.9.4.2. โภชนาการ

ในส่วนที่เกี่ยวกับโภชนาการ ให้ใช้หลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้:

(ก) อย่างน้อยร้อยละ 30 ของอาหารสัตว์จะต้องมาจากฟาร์มเอง หรือหากไม่สามารถทำได้ หรืออาหารสัตว์ดังกล่าวไม่มีจำหน่าย จะต้องผลิตร่วมกับหน่วยผลิตเกษตรอินทรีย์หรือหน่วยผลิตที่กำลังเปลี่ยนผ่านสู่เกษตรอินทรีย์ และผู้ประกอบการอาหารสัตว์รายอื่น ๆ โดยใช้อาหารสัตว์และวัตถุดิบจากภูมิภาคเดียวกัน

(ข) ควรเติมอาหารหยاب อาหารสดหรือแห้ง หรืออาหารหมักลงในอาหารประจำวัน

(ค) ในกรณีที่เกษตรกรไม่สามารถจัดหาอาหารโปรตีนจากแหล่งผลิตอินทรีย์สำหรับสัตว์ปีกได้เพียงพอ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ยืนยันแล้วว่าอาหารโปรตีนอินทรีย์มีไม่เพียงพอ อาจใช้อาหารโปรตีนที่ไม่ใช่อินทรีย์ได้จนถึง ►M3 ↓ 31 ธันวาคม 2026 ◀ โดยมีเงื่อนไขดังต่อไปนี้:

(ฉิน) ไม่มีจำหน่ายในรูปแบบออร์แกนิก

(ii) ผลิตหรือเตรียมโดยปราศจากตัวทำลายลายทางเคมี

(iii) การใช้งานจำกัดเฉพาะการให้อาหารสัตว์ปีกอายุน้อยด้วยสารประกอบโปรตีนเฉพาะบางชนิดเท่านั้น และ

(iv) เปอร์เซ็นต์สูงสุดที่อนุญาตต่อช่วงเวลา 12 เดือนสำหรับสัตว์เหล่านั้นต้องไม่เกิน 5% จะต้องคำนวณเปอร์เซ็นต์ของวัตถุดิบแห้งในอาหารสัตว์ที่มีต้นกำเนิดทางการเกษตร

1.9.4.3. สวัสดิภาพสัตว์

ห้ามถอนขนสัตว์ปีกที่ยังมีชีวิตอยู่

1.9.4.4. การจัดที่อยู่อาศัยและการปฏิบัติด้านการเลี้ยงสัตว์

ในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดที่อยู่อาศัยและการเลี้ยงสัตว์ ให้ใช้กฎต่อไปนี้:

(ก) อย่างน้อยหนึ่งในสามของพื้นที่พื้นจะต้องเป็นพื้นที่บ กล่าวคือ ไม่ใช่พื้นระแนงหรือพื้นตะแกรง และจะต้องปูด้วยวัสดุรองพื้น เช่น ฟาง ขี้เลื่อย ทราย หรือหญ้า

(ข) ในโรงเรือนเลี้ยงไก่ไข่ ควรจัดสรรพื้นที่ส่วนใหญ่ของพื้นโรงเรือนให้ไก่ได้ใช้สำหรับการเก็บรวบรวมมูลไก่

(ค) จะต้องนำสัตว์ปีกออกจากอาคารระหว่างการเลี้ยงสัตว์ปีกแต่ละชุด และจะต้องทำความสะอาดและฆ่าเชื้ออาคารและอุปกรณ์ต่างๆ ในช่วงเวลานั้น นอกจากนี้ เมื่อการเลี้ยงสัตว์ปีกแต่ละชุดเสร็จสิ้นลงแล้ว จะต้องปล่อยพื้นที่เลี้ยงว่างไว้เป็นระยะเวลาที่ประเทศสมาชิกกำหนด เพื่อให้พืชพรรณเจริญเติบโต ผู้ประกอบการจะต้องเก็บรักษามันที่กหรือหลักฐานเอกสารเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระยะเวลาดังกล่าว ข้อกำหนดเหล่านี้จะไม่ใช้บังคับในกรณี

ที่ไม่ได้เลี้ยงสัตว์ปีกเป็นชุด ไม่ได้เลี้ยงในพื้นที่จำกัด และปล่อยให้สัตว์ปีกเดินไปมาได้
อย่างอิสระตลอดทั้งวัน

▼ บี ▼

- (ง) สัตว์ปีกจะต้องมีพื้นที่โล่งให้เข้าถึงได้อย่างน้อยหนึ่งในสามของช่วงอายุขัย อย่างไรก็ตาม ไก่ไข่และไก่ขุนจะต้องมีพื้นที่โล่งให้เข้าถึงได้อย่างน้อยหนึ่งในสามของช่วงอายุขัย ยกเว้นในกรณีที่มีข้อจำกัดชั่วคราวที่กำหนดขึ้นตามกฎหมายของสหภาพยุโรป
 - (จ) จะต้องจัดให้มีการเข้าถึงพื้นที่กลางแจ้งในเวลากลางวันอย่างต่อเนื่องตั้งแต่อายุน้อยที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้และเมื่อใดก็ตามที่สภาพร่างกายและสรีรวิทยาเอื้ออำนวย เว้นแต่ในกรณีที่มีข้อจำกัดชั่วคราวที่กำหนดขึ้นตามกฎหมายของสหภาพยุโรป
 - (ฉ) โดยเป็นการยกเว้นจากข้อ 1.6.5 ในกรณีของไก่พ่อแม่พันธุ์และไก่สาวอายุต่ำกว่า 18 สัปดาห์ เมื่อเป็นไปตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในข้อ 1.7.3 เกี่ยวกับข้อจำกัดและภาระผูกพันที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองสุขภาพของมนุษย์และสัตว์ที่กำหนดขึ้นตามกฎหมายของสหภาพยุโรป และป้องกันไม่ให้ไก่พ่อแม่พันธุ์และไก่สาวอายุต่ำกว่า 18 สัปดาห์เข้าถึงพื้นที่โล่ง ระเบียบจะถือเป็นพื้นที่โล่ง และในกรณีดังกล่าวจะต้องมีรั้วตาข่ายลวดเพื่อป้องกันไม่ให้ไก่ตัวอื่นเข้ามา
 - (ก) พื้นที่กลางแจ้งสำหรับเลี้ยงสัตว์ปีกจะต้องจัดให้มีรางน้ำดื่มที่เพียงพอและเข้าถึงได้ง่ายสำหรับสัตว์ปีก
 - (ขม) พื้นที่กลางแจ้งสำหรับเลี้ยงสัตว์ปีกควรปกคลุมด้วยพืชพรรณเป็นหลัก
 - (ฉน) ในกรณีที่ปริมาณอาหารจากพื้นที่เลี้ยงสัตว์มีจำกัด เช่น เนื่องจากการปกคลุมด้วยหิมะเป็นเวลานาน หรือสภาพอากาศแห้งแล้ง ควรให้อาหารเสริมประเภทหญ้าแห้งเป็นส่วนหนึ่งของอาหารสัตว์ปีก
 - (จ) ในกรณีที่สัตว์ปีกถูกเลี้ยงไว้ในที่ร่มเนื่องจากข้อจำกัดหรือข้อผูกพันที่กำหนดโดยกฎหมายของสหภาพยุโรป สัตว์ปีกเหล่านั้นจะต้องสามารถเข้าถึงอาหารหยابและวัสดุที่เหมาะสมในปริมาณที่เพียงพออย่างต่อเนื่อง เพื่อตอบสนองความต้องการทางด้านพฤติกรรมของพวกมัน
 - (ก) นกน้ำจะต้องสามารถเข้าถึงลำธาร บ่อ สระ หรือสระน้ำได้เมื่อใดก็ตามที่สภาพอากาศและสุขอนามัยเอื้ออำนวย เพื่อเคารพความต้องการเฉพาะสายพันธุ์และข้อกำหนดด้านสวัสดิภาพสัตว์ เมื่อสภาพอากาศไม่เอื้ออำนวย นกน้ำจะต้องสามารถเข้าถึงน้ำที่ทำให้พวกมันสามารถจุ่มหัวลงไปเพื่อทำความสะอาดขนได้
 - (ล) อาจเสริมแสงธรรมชาติด้วยแสงประดิษฐ์เพื่อให้มีแสงสว่างสูงสุด 16 ชั่วโมงต่อวัน โดยมีช่วงพักต่อเนื่องในเวลากลางคืนโดยปราศจากแสงประดิษฐ์อย่างน้อยแปดชั่วโมง
 - (ม) พื้นที่ใช้ประโยชน์ทั้งหมดสำหรับการเลี้ยงสัตว์ปีกเพื่อขุนในโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ปีกของหน่วยการผลิตใดๆ จะต้องไม่เกิน 1,600 ตารางเมตร
 - (น) ไม่อนุญาตให้เลี้ยงไก่ไข่เกิน 3,000 ตัวในช่องเดียวของโรงเรือนเลี้ยงไก่
- 1.9.5. สำหรับกระต่าย

1.9.5.1. โภชนาการ

ในส่วนที่เกี่ยวกับโภชนาการ ให้ใช้หลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้:

- (ก) อย่างน้อยร้อยละ 70 ของอาหารสัตว์จะต้องมาจากฟาร์มเอง หรือหากไม่สามารถทำได้ หรืออาหารสัตว์ดังกล่าวไม่มีจำหน่าย จะต้องผลิตร่วมกับหน่วยผลิตเกษตรอินทรีย์หรือ

หน่วยผลิตที่กำลังเปลี่ยนผ่านสู่เกษตรอินทรีย์ และผู้ประกอบการอาหารสัตว์รายอื่น ๆ โดยใช้อาหารสัตว์และวัตถุดิบจากภูมิภาคเดียวกัน

- (ข) กระต่ายควรมีโอกาสได้กินหญ้าในทุ่งหญ้าเมื่อใดก็ตามที่สภาพแวดล้อมเอื้ออำนวย
- (ค) ระบบการเลี้ยงสัตว์ควรคำนึงถึงการใช้ประโยชน์จากทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์ให้ได้มากที่สุด โดยพิจารณาจากปริมาณทุ่งหญ้าที่มีอยู่ในช่วงเวลาต่างๆ ของปี
- (ง) ควรจัดหาอาหารที่มีเส้นใย เช่น ฟางหรือหญ้าแห้ง เมื่อหญ้ามีไม่เพียงพอ อาหารหยาบควรมีสัดส่วนอย่างน้อย 60% ของอาหารทั้งหมด

1.9.5.2. การจัดที่อยู่อาศัยและการปฏิบัติด้านการเลี้ยงสัตว์

ในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดที่อยู่อาศัยและการเลี้ยงสัตว์ ให้ใช้กฎต่อไปนี้:

- (ก) ที่อยู่อาศัยจะต้องมีพื้นที่นอนหรือพักผ่อนที่สะดวกสบาย สะอาด และแห้ง ขนาดเพียงพอประกอบด้วยโครงสร้างที่แข็งแรง ไม่ใช่แบบระแนง จะต้องมีวัสดุรองนอนแห้งๆ ไปด้วย ฟางหรือวัสดุธรรมชาติอื่นๆ ที่เหมาะสม ในพื้นที่พักผ่อนนั้น วัสดุรองนอนอาจปรับปรุงและเสริมคุณค่าด้วยผลิตภัณฑ์แร่ธาตุใดๆ ที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 24 ในฐานะปุ๋ยหรือสารปรับปรุงดินสำหรับใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์
- (ข) ควรเลี้ยงกระต่ายเป็นกลุ่ม
- (ค) ฟาร์มเลี้ยงกระต่ายจะต้องใช้สายพันธุ์ที่แข็งแรงและปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมกลางแจ้งได้ดี
- (ง) กระต่ายจะสามารถเข้าถึงสิ่งต่อไปนี้ได้:
 - (ฉ) ที่พักผ่อนที่มีหลังคาคลุม รวมถึงที่ซ่อนตัวมีดง;
 - (ii) พื้นที่วิ่งเล่นกลางแจ้งที่มีพืชพรรณ โดยเฉพาะทุ่งหญ้า
 - (iii) แท่นยกสูงที่พวกเขาสามารถนั่งได้ ทั้งภายในและภายนอกอาคาร
 - (iv) วัสดุสำหรับทำรังสำหรับแม่แพะที่กำลังให้นมลูก

1.9.6. สำหรับผึ้ง

1.9.6.1. ที่มาของสัตว์

สำหรับการเลี้ยงผึ้ง ควรให้ความสำคัญกับการใช้ผึ้ง *Apis mellifera* และสายพันธุ์ท้องถิ่นของพวกมันเป็นหลัก

1.9.6.2. โภชนาการ

ในส่วนที่เกี่ยวกับโภชนาการ ให้ใช้หลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้:

- (ก) เมื่อสิ้นสุดฤดูการผลิต ควรเหลือรังผึ้งไว้โดยมีน้ำผึ้งและเกสรดอกไม้สำรองเพียงพอเพื่อให้ผึ้งสามารถอยู่รอดได้ในฤดูหนาว

▼ M1 ↓

- (ข) การให้อาหารแก่รังผึ้งสามารถทำได้เฉพาะในกรณีที่รังผึ้งตกอยู่ในอันตรายเนื่องจากสภาพอากาศเท่านั้น ในกรณีเช่นนั้น ควรให้อาหารแก่รังผึ้งด้วยน้ำผึ้งอินทรีย์ เกสรดอกไม้อินทรีย์ น้ำเชื่อมอินทรีย์ หรือน้ำตาลอินทรีย์

▼ บี ↓

1.9.6.3. การดูแลสุขภาพ

ในส่วนที่เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ ให้ใช้กฎต่อไปนี้:

- (ก) เพื่อวัตถุประสงค์ในการปกป้องโครงสร้างผึ้ง รังผึ้ง และหรีผึ้ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากศัตรูพืช อนุญาตให้ใช้เฉพาะสารกำจัดหนูที่ใช้ในกับดัก และผลิตภัณฑ์และสารที่เหมาะสมซึ่งได้รับอนุญาตตามมาตรา 9 และ 24 สำหรับใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์เท่านั้น
- (ข) อนุญาตให้ใช้กรรมวิธีทางกายภาพในการฆ่าเชื้อในรังผึ้ง เช่น การใช้ไอน้ำหรือเปลวไฟโดยตรงได้
- (ค) การทำลายตัวอ่อนเพศผู้จะได้รับอนุญาตเฉพาะในกรณีที่มีจุดประสงค์เพื่อแยกการระบาดของ *ไรวาร์โรอา เดสตรัคเตอร์* เท่านั้น
- (ง) หากแม้จะใช้มาตรการป้องกันทุกอย่างแล้ว รังผึ้งยังคงเจ็บป่วยหรือติดศัตรูพืช จะต้องทำการรักษาทันที และหากจำเป็น อาจต้องแยกไปไว้ในรังผึ้งที่กักกัน
- (e) กรดฟอรั่มิก กรดแลคติก กรดอะซิติก และกรดออกซาลิก รวมถึงเมนทอล ไทมอล ยูคาลิปตอล หรือการบูร อาจใช้ในกรณีที่มีการระบาดของ *ไรวาร์โรอา เดสตรัคเตอร์*
- (ฉ) หากมีการใช้ผลิตภัณฑ์ยาแผนปัจจุบันที่สังเคราะห์ทางเคมี รวมถึงยาปฏิชีวนะ นอกเหนือจากผลิตภัณฑ์และสารที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 9 และ 24 สำหรับใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์ ในระหว่างการรักษานั้น รังผึ้งที่ได้รับการรักษาจะต้องถูกแยกไปไว้ในรังผึ้งที่แยกต่างหาก และต้องเปลี่ยนขี้ผึ้งทั้งหมดด้วยขี้ผึ้งที่ได้จากการเลี้ยงผึ้งแบบอินทรีย์ จากนั้นระยะเวลาการเปลี่ยนผ่าน 12 เดือนตามที่กำหนดไว้ในข้อ 1.2.2 จะนำมาใช้กับรังผึ้งเหล่านั้น

1.9.6.4. สวัสดิภาพสัตว์

สำหรับการเลี้ยงผึ้ง จะมีการใช้กฎทั่วไปเพิ่มเติมดังต่อไปนี้:

- (ก) ห้ามทำลายผึ้งในรังซึ่งเป็นวิธีการที่เกี่ยวข้องกับการเก็บเกี่ยวผลิตภัณฑ์จากการเลี้ยงผึ้ง
 - (ข) การกระทำที่เป็นการทำร้ายร่างกาย เช่น การตัดปีกของผึ้งนางพญา ถือเป็นสิ่งต้องห้าม
- #### 1.9.6.5. แนวปฏิบัติด้านที่อยู่อาศัยและการเลี้ยงสัตว์

ในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดที่อยู่อาศัยและการเลี้ยงสัตว์ ให้ใช้กฎต่อไปนี้:

- (ก) ควรจัดตั้งฟาร์มเลี้ยงผึ้งในพื้นที่ที่รับประกันว่าจะมีแหล่งน้ำหวานและละอองเกสรดอกไม้ ซึ่งส่วนใหญ่ประกอบด้วยพืชผลทางการเกษตรอินทรีย์ หรือหากเหมาะสม อาจเป็นพืชพรรณธรรมชาติ หรือป่าไม้หรือพืชผลที่ไม่ได้ทำการเกษตรอินทรีย์ แต่ได้รับการจัดการด้วยวิธีการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมต่ำเท่านั้น
- (ข) สถานที่เลี้ยงผึ้งควรอยู่ห่างจากแหล่งที่อาจก่อให้เกิดการปนเปื้อนของผลิตภัณฑ์จากการเลี้ยงผึ้ง หรือส่งผลเสียต่อสุขภาพของผึ้งอย่างเพียงพอ
- (ค) การเลือกสถานที่ตั้งของฟาร์มเลี้ยงผึ้งจะต้องเป็นไปในลักษณะที่ว่า ภายในรัศมี 3 กิโลเมตรจากสถานที่ตั้งฟาร์มเลี้ยงผึ้ง แหล่งน้ำหวานและละอองเกสรจะต้องประกอบด้วยพืชผลทางการเกษตรอินทรีย์หรือพืชที่ขึ้นเองตามธรรมชาติ หรือพืชผลที่ได้รับการจัดการด้วยวิธีการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมต่ำเทียบเท่ากับที่กำหนดไว้ในมาตรา 28 และ 30 ของระเบียบ (EU) เลขที่ 1305/2013 ซึ่งจะไม่ส่งผลกระทบต่อคุณสมบัติของการผลิตผึ้งว่าเป็นอินทรีย์ ข้อกำหนดดังกล่าวไม่ใช้บังคับในกรณีที่ไม่มีอาการออกดอก หรือรังผึ้งอยู่ในช่วงพักตัว
- (ง) รังผึ้งและวัสดุที่ใช้ในการเลี้ยงผึ้งจะต้องทำจากวัสดุธรรมชาติเป็นหลัก โดยไม่ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อการปนเปื้อนต่อสิ่งแวดล้อมหรือผลิตภัณฑ์จากการเลี้ยงผึ้ง
- (e) ขี้ผึ้งสำหรับทำฐานรังผึ้งใหม่จะต้องมาจากแหล่งผลิตแบบอินทรีย์

- (จ) อนุญาตให้ใช้เฉพาะผลิตภัณฑ์จากธรรมชาติ เช่น โพรโพลิส ชีผึ้ง และน้ำมันจากพืช ในรังผึ้งเท่านั้น
- (ก) ห้ามใช้สารเคมีไล่แมลงสังเคราะห์ในระหว่างการเก็บน้ำผึ้ง
- (ขม) ห้ามนำรังผึ้งที่มีตัวอ่อนมาใช้ในการสกัดน้ำผึ้ง
- (ฉน) การเลี้ยงผึ้งจะไม่ถือว่าเป็นเกษตรอินทรีย์หากดำเนินการในภูมิภาคหรือพื้นที่ที่ประเทศสมาชิกกำหนดให้เป็นภูมิภาคหรือพื้นที่ที่ไม่สามารถทำการเลี้ยงผึ้งแบบอินทรีย์ได้

▼ M10 ▼

1.9.6.6. ภาระผูกพันในการเก็บรักษาน้ำผึ้ง

ผู้ประกอบการต้องจัดทำแผนที่ในมาตราส่วนที่เหมาะสมหรือพิกัดทางภูมิศาสตร์ของตำแหน่งที่ตั้งของรังผึ้ง เพื่อส่งมอบให้แก่หน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุม เพื่อแสดงให้เห็นว่าพื้นที่ที่รังผึ้งสามารถเข้าถึงได้นั้นเป็นไปตามข้อกำหนดของระเบียบนี้

ข้อมูลเกี่ยวกับการให้อาหารผึ้งต่อไปนี้จะต้องบันทึกไว้ในทะเบียนของฟาร์มเลี้ยงผึ้ง: ชื่อผลิตภัณฑ์ที่ใช้ วันที่ ปริมาณ และรังผึ้งที่ใช้ผลิตภัณฑ์นั้น

จะต้องบันทึกเขตที่ตั้งของฟาร์มเลี้ยงผึ้ง พร้อมทั้งระบุหมายเลขรังผึ้งและระยะเวลาในการเคลื่อนย้าย

มาตรการทั้งหมดที่ดำเนินการจะต้องบันทึกไว้ในทะเบียนของฟาร์มเลี้ยงผึ้ง รวมถึงการรื้อถอนรังผึ้งและการสกัดน้ำผึ้ง ปริมาณและวันที่เก็บน้ำผึ้งก็ต้องบันทึกไว้ด้วย

▼ บี ▼

ส่วนที่ 3: หลักเกณฑ์การผลิตสำหรับสาหร่ายและสัตว์น้ำในระบบเพาะเลี้ยง

1. ข้อกำหนดทั่วไป

- 1.1. สถานที่ประกอบกิจการจะต้องอยู่ในพื้นที่ที่ไม่ปนเปื้อนด้วยผลิตภัณฑ์หรือสารที่ไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์ หรือด้วยสารมลพิษที่จะทำลายคุณสมบัติความเป็นอินทรีย์ของผลิตภัณฑ์
- 1.2. หน่วยงานผลิตอินทรีย์และไม่ใช่อินทรีย์จะต้องแยกออกจากกันอย่างเหมาะสมตามระยะห่างขั้นต่ำที่กำหนดโดยรัฐสมาชิก ในกรณีที่เกี่ยวข้อง มาตรการการแยกดังกล่าวจะต้องพิจารณาจากสภาพธรรมชาติ ระบบการกระจายน้ำที่แยกจากกัน ระยะทาง การไหลของน้ำขึ้นน้ำลง และตำแหน่งต้นน้ำและปลายน้ำของหน่วยงานผลิตอินทรีย์ การผลิตสาหร่ายและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจะไม่ถือว่าเป็นอินทรีย์หากดำเนินการในสถานที่หรือพื้นที่ที่หน่วยงานของรัฐสมาชิกกำหนดว่าเป็นสถานที่หรือพื้นที่ที่ไม่เหมาะสมสำหรับกิจกรรมดังกล่าว
- 1.3. จะต้องมีการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมกับหน่วยงานผลิตสำหรับผู้ประกอบการรายใหม่ที่ยื่นขออนุญาตผลิตแบบอินทรีย์และผลิตผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำมากกว่า 20 ตันต่อปี เพื่อตรวจสอบสภาพของหน่วยงานผลิตและสภาพแวดล้อมโดยรอบ ตลอดจนผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการดำเนินงาน ผู้ประกอบการจะต้องส่งการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมให้แก่หน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุม เนื้อหาของการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมจะต้องอิงตามภาคผนวก IV ของคำสั่ง 2011/92/EU ของรัฐสภายุโรปและสภา (²⁹) หากหน่วยงานผลิตได้รับการประเมินที่เทียบเท่ากันแล้ว การประเมินนั้นอาจนำมาใช้เพื่อวัตถุประสงค์นี้ได้
- 1.4. ห้ามทำลายป่าชายเลนโดยเด็ดขาด

- 1.5. ผู้ประกอบการต้องจัดทำแผนการจัดการที่ยั่งยืนซึ่งสอดคล้องกับหน่วยการผลิตสำหรับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำและการเก็บเกี่ยวสาหร่าย
- 1.6. แผนดังกล่าวจะต้องได้รับการปรับปรุงเป็นประจำทุกปี และจะต้องระบุรายละเอียดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากการดำเนินงานและการตรวจสอบด้านสิ่งแวดล้อมที่จะต้องดำเนินการ ตลอดจนระบบมาตรการที่จะใช้เพื่อลดผลกระทบเชิงลบต่อสิ่งแวดล้อมทางน้ำและทางบกโดยรอบ รวมถึงการปล่อยสารอาหารลงสู่สิ่งแวดล้อมต่อการผลิตหรือต่อไป (หากมี) แผนดังกล่าวจะต้องบันทึกการเฝ้าระวังและการซ่อมแซมอุปกรณ์ทางเทคนิคด้วย
- 1.7. มาตรการป้องกันและปราบปรามสัตว์ผู้ล่าตามคำสั่ง Directive 92/43/EEC และกฎระเบียบของประเทศ จะต้องบันทึกไว้ในแผนการจัดการอย่างยั่งยืน
- 1.8. ในกรณีที่เหมาะสม จะต้องมีการประสานงานกับผู้ประกอบการในพื้นที่ใกล้เคียงในการจัดทำแผนการจัดการ
- 1.9. ผู้ประกอบการธุรกิจเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำและสาหร่ายจะต้องจัดทำตารางลดปริมาณของเสียซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของแผนการจัดการอย่างยั่งยืน และต้องนำไปปฏิบัติใช้ตั้งแต่เริ่มดำเนินการ หากเป็นไปได้ ควรจำกัดการใช้ความร้อนเหลือทิ้งให้อยู่เฉพาะพลังงานจากแหล่งพลังงานหมุนเวียนเท่านั้น
- 1.10. การเตรียมผลิตภัณฑ์ที่ยังไม่ผ่านกระบวนการแปรรูป

หากมีการดำเนินการเตรียมการอื่นนอกเหนือจากการแปรรูปกับสาหร่ายหรือสัตว์น้ำ ข้อกำหนดทั่วไปที่กำหนดไว้ในข้อ 1.2, 1.3, 1.4, 1.5 และ 2.2.3 ของส่วนที่ 4 จะใช้บังคับโดยอนุโลมกับการดำเนินการดังกล่าว

▼ M10 ↓

- 1.11. ผู้ประกอบการต้องเก็บรักษาหลักฐานเอกสารเกี่ยวกับการยกเว้นใดๆ จากกฎการผลิตสำหรับสัตว์น้ำที่ได้รับตามข้อ 3.1.2.1(d) และ (e) ไว้ให้พร้อมใช้งาน

▼ บี ↓

2. ความต้องการของสาหร่าย

นอกเหนือจากกฎการผลิตทั่วไปที่กำหนดไว้ในมาตรา 9, 10, 11 และ 15 และในส่วนที่เกี่ยวข้องในหมวด 1 ของภาคนี้แล้ว กฎที่กำหนดไว้ในหมวดนี้จะใช้บังคับกับการเก็บรวบรวมและการผลิตสาหร่ายอินทรีย์ด้วย กฎเหล่านั้นจะใช้บังคับโดยอนุโลมกับการผลิตแพลงก์ตอนพืช

2.1. การแปลง

- 2.1.1. ระยะเวลาในการปรับเปลี่ยนหน่วยการผลิตสำหรับการเก็บรวบรวมสาหร่ายจะต้องเป็นหกเดือน
- 2.1.2. ระยะเวลาการปรับเปลี่ยนหน่วยการผลิตสำหรับการเพาะเลี้ยงสาหร่ายจะต้องเป็นระยะเวลาหกเดือนหรือหนึ่งรอบการผลิตเต็มรอบ แล้วแต่ว่าระยะเวลาใดจะนานกว่า

2.2. หลักเกณฑ์การผลิตสาหร่าย

- 2.2.1. การเก็บรวบรวมสาหร่ายป่าและส่วนประกอบของสาหร่ายถือเป็นการผลิตแบบอินทรีย์ หากเป็นไปตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้:

- (ก) พื้นที่เพาะปลูกมีความเหมาะสมในด้านสุขภาพและมีสถานะทางนิเวศวิทยาที่ดีตามที่กำหนดไว้ในคำสั่ง 2000/60/EC หรือมีคุณภาพเทียบเท่ากับ:

— เขตการผลิตที่จัดอยู่ในประเภท A และ B ตามระเบียบ (EC) เลขที่ 854/2004 ของรัฐสภายุโรปและสภา (³⁰) จนถึงวันที่ 13 ธันวาคม 2019 หรือ

— พื้นที่การจำแนกประเภทที่สอดคล้องกันซึ่งกำหนดไว้ในกฎหมายการดำเนินการที่คณะกรรมการนำมาใช้ตามมาตรา 18(8) ของระเบียบ (EU) 2017/625 ตั้งแต่วันที่ 14 ธันวาคม 2019

- (ข) การเก็บรวบรวมตัวอย่างไม่ได้ส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพของระบบนิเวศตามธรรมชาติหรือการดำรงอยู่ของสายพันธุ์ในพื้นที่เก็บรวบรวม

2.2.2. การเพาะเลี้ยงสาหร่ายจะต้องดำเนินการในพื้นที่ที่มีลักษณะด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพอย่างน้อยเทียบเท่ากับที่ระบุไว้ในข้อ 2.2.1(a) จึงจะถือว่าเป็นเกษตรอินทรีย์ นอกจากนี้ จะต้องปฏิบัติตามกฎการผลิตต่อไปนี้ด้วย:

- (ก) จะต้องนำแนวปฏิบัติที่ยั่งยืนมาใช้ในทุกขั้นตอนการผลิต ตั้งแต่การเก็บสาหร่ายวัยอ่อนไปจนถึงการเก็บเกี่ยว
- (ข) เพื่อให้มั่นใจได้ว่าการรักษาสายพันธุ์ที่หลากหลาย การเก็บรวบรวมสาหร่ายวัยอ่อนจากธรรมชาติจะต้องดำเนินการอย่างสม่ำเสมอ เพื่อรักษาและเพิ่มความหลากหลายของสายพันธุ์ที่เพาะเลี้ยงในร่ม
- (ค) ห้ามใช้ปุ๋ยเคมี ยกเว้นในสถานที่ในร่ม และเฉพาะในกรณีที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 24 สำหรับใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์เพื่อวัตถุประสงค์นี้เท่านั้น

▼ M10 ↓

ผู้ประกอบการต้องเก็บรักษาสัญญาบันทึกการใช้ผลิตภัณฑ์เหล่านั้น รวมถึงวันที่หรือวันต่างๆ ที่ใช้ผลิตภัณฑ์แต่ละชนิด ชื่อของผลิตภัณฑ์ และปริมาณที่ใช้ พร้อมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับล็อต/ถัง/อ่างที่เกี่ยวข้อง

▼ บี ↓

2.3. การเพาะเลี้ยงสาหร่าย

2.3.1. การเพาะเลี้ยงสาหร่ายในทะเลจะต้องใช้สารอาหารที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติในสิ่งแวดล้อม หรือจากผลผลิตสัตว์น้ำอินทรีย์ ซึ่งควรตั้งอยู่ในบริเวณใกล้เคียงและเป็นส่วนหนึ่งของระบบการเพาะเลี้ยงแบบผสมผสาน

2.3.2. ในโรงงานที่ตั้งอยู่บนบกซึ่งใช้แหล่งสารอาหารจากภายนอก ระดับสารอาหารในน้ำเสียที่ระบายออกจะต้องตรวจสอบได้ว่าเท่ากับหรือต่ำกว่าน้ำที่ไหลเข้า อนุญาตให้ใช้เฉพาะสารอาหารจากพืชหรือแร่ธาตุที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 24 สำหรับใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์เท่านั้น

▼ M10 ↓

ผู้ประกอบการต้องเก็บรักษาสัญญาบันทึกการใช้ผลิตภัณฑ์เหล่านั้น รวมถึงวันที่หรือวันต่างๆ ที่ใช้ผลิตภัณฑ์ ชื่อของผลิตภัณฑ์ และปริมาณที่ใช้ พร้อมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับล็อต/ถัง/อ่างที่เกี่ยวข้อง

▼ บี ↓

2.3.3. ความหนาแน่นของการเพาะเลี้ยงหรือความเข้มข้นของการดำเนินงานจะต้องได้รับการบันทึก และจะต้องรักษาความสมบูรณ์ของสภาพแวดล้อมทางน้ำโดยการตรวจสอบให้แน่ใจว่าปริมาณสาหร่ายสูงสุดที่สามารถรองรับได้โดยไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมนั้นไม่เกินขีดจำกัด

2.3.4. เชื้อและอุปกรณ์อื่นๆ ที่ใช้ในการเพาะเลี้ยงสาหร่ายควรนำกลับมาใช้ใหม่หรือรีไซเคิลหากเป็นไปได้

2.4. การเก็บรวบรวมสาหร่ายป่าอย่างยั่งยืน

- 2.4.1. จะต้องทำการประเมินปริมาณชีวมวลเพียงครั้งเดียวในตอนเริ่มต้นของการเก็บรวบรวมสาหร่าย
- 2.4.2. จะต้องมีการจัดเก็บเอกสารบัญชีไว้ในหน่วยงานหรือสถานที่ และเอกสารเหล่านั้นจะต้องช่วยให้ผู้ประกอบการสามารถระบุได้ และหน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุมสามารถตรวจสอบได้ว่าผู้เก็บรวบรวมได้จัดหาเฉพาะสาหร่ายป่าที่ผลิตตามข้อบังคับนี้เท่านั้น
- 2.4.3. การเก็บรวบรวมจะต้องดำเนินการในลักษณะที่ปริมาณที่เก็บได้จะไม่ส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมทางน้ำ มาตรการต่างๆ เช่น เทคนิคการเก็บรวบรวม ขนาดขั้นต่ำ อายุวงจรการสืบพันธุ์ หรือขนาดของสาหร่ายที่เหลืออยู่ จะต้องนำมาใช้เพื่อให้แน่ใจว่าสาหร่ายสามารถงอกใหม่ได้และเพื่อป้องกันการจับสัตว์น้ำอื่นๆ ที่ไม่ใช่เป้าหมาย
- 2.4.4. หากมีการเก็บสาหร่ายจากพื้นที่เก็บรวบรวมร่วมหรือพื้นที่ส่วนรวม จะต้องมียุทธศาสตร์เอกสารที่จัดทำโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐสมาชิกนั้นๆ เพื่อแสดงให้เห็นว่าการเก็บสาหร่ายทั้งหมดเป็นไปตามข้อบังคับนี้

3. ข้อกำหนดสำหรับสัตว์น้ำในระบบเพาะเลี้ยง

นอกเหนือจากกฎการผลิตทั่วไปที่กำหนดไว้ในมาตรา 9, 10, 11 และ 15 และในส่วนที่เกี่ยวข้องในหมวด 1 ของภาคนี้ กฎที่กำหนดไว้ในหมวดนี้จะใช้บังคับกับการผลิตสัตว์น้ำอินทรีย์ประเภทปลา กุ้ง ปู เม่นทะเล และหอย กฎเหล่านั้นจะใช้บังคับโดยอนุโลมกับการผลิตแพลงก์ตอนสัตว์ กุ้งขนาดเล็ก โรติเฟอร์ หนอน และสัตว์น้ำอื่นๆ ที่ใช้เป็นอาหารสัตว์ด้วย

3.1. ข้อกำหนดทั่วไป

3.1.1. การแปลง

ระยะเวลาการปรับเปลี่ยนสำหรับหน่วยการผลิตสัตว์น้ำต่อไปนี้จะใช้กับสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำประเภทต่อไปนี้อย่างน้อยที่สุด รวมถึงสัตว์น้ำที่มีอยู่แล้ว:

- (ก) สำหรับสถานที่ที่ไม่สามารถระบายน้ำ ทำความสะอาด และฆ่าเชื้อได้ จะต้องใช้ระยะเวลาในการปรับเปลี่ยน 24 เดือน
- (ข) สำหรับพื้นที่ที่เคยถูกระบายน้ำออกหรือปล่อยทิ้งร้าง จะต้องใช้ระยะเวลาในการปรับเปลี่ยน 12 เดือน
- (ค) สำหรับสถานที่ที่ได้ทำการระบายน้ำ ทำความสะอาด และฆ่าเชื้อแล้ว ระยะเวลาในการปรับเปลี่ยนคือหกเดือน
- (ง) สำหรับสิ่งอำนวยความสะดวกในการเลี้ยงในแหล่งน้ำเปิด รวมถึงแหล่งผลิตหอยสองฝา ต้องใช้ระยะเวลาปรับตัวสามเดือน

3.1.2. ที่มาของสัตว์น้ำที่เลี้ยงในระบบเพาะเลี้ยง

3.1.2.1. ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการระบุแหล่งที่มาของสัตว์น้ำที่เลี้ยง ให้ใช้กฎต่อไปนี้:

- (ก) การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแบบอินทรีย์จะต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของการเลี้ยงลูกปลาที่มาจากพ่อแม่พันธุ์อินทรีย์และจากหน่วยการผลิตอินทรีย์
- (ข) จะต้องใช้พันธุ์พืชที่ปลูกในท้องถิ่น และการผสมพันธุ์จะต้องมีเป้าหมายเพื่อผลิตสายพันธุ์ที่ปรับตัวได้ดีขึ้นกับสภาพการผลิต เพื่อให้มั่นใจถึงสุขภาพและสวัสดิภาพของสัตว์ที่ดี และการใช้ทรัพยากรอาหารสัตว์อย่างมีประสิทธิภาพ จะต้องจัดเตรียมหลักฐานเอกสารเกี่ยวกับแหล่งที่มาและการจัดการให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หรือในกรณีที่เหมาะสม หน่วยงานควบคุม หรือองค์กรควบคุม
- (ค) ควรเลือกพันธุ์พืชที่มีความแข็งแรงทนทาน และสามารถขยายพันธุ์ได้โดยไม่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างมีนัยสำคัญต่อประชากรในธรรมชาติ

- (ง) เพื่อวัตถุประสงค์ในการผสมพันธุ์ สัตว์น้ำที่จับจากธรรมชาติหรือสัตว์น้ำที่เลี้ยงแบบไม่อินทรีย์อาจนำเข้าฟาร์มได้เฉพาะในกรณีที่มีเหตุผลอันสมควร เช่น ไม่มีสายพันธุ์อินทรีย์ให้เลือก หรือเมื่อมีการนำสายพันธุ์ใหม่เพื่อการผสมพันธุ์เข้ามาในหน่วยการผลิตหลังจากได้รับอนุญาตจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแล้ว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อปรับปรุงความเหมาะสมของสายพันธุ์นั้น สัตว์เหล่านั้นจะต้องได้รับการจัดการแบบอินทรีย์อย่างน้อยสามเดือนก่อนจึงจะสามารถนำมาใช้ในการผสมพันธุ์ได้ สำหรับสัตว์ที่อยู่ในบัญชีแดงของ IUCN ที่เป็นสัตว์ใกล้สูญพันธุ์ การอนุญาตให้ใช้สัตว์ที่จับจากธรรมชาติอาจได้รับอนุญาตเฉพาะในบริบทของโครงการอนุรักษ์ที่ได้รับการยอมรับจากหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องซึ่งรับผิดชอบด้านการอนุรักษ์เท่านั้น
- (e) เพื่อวัตถุประสงค์ในการเพาะเลี้ยงต่อไป การจับลูกสัตว์น้ำจากธรรมชาติที่นำมาเพาะเลี้ยงจะต้องจำกัดเฉพาะกรณีต่อไปนี้:
- (ฉ) การไหลเข้าตามธรรมชาติของลูกปลาหรือตัวอ่อนของสัตว์น้ำจำพวกกุ้งและปู เมื่อมีการเติมน้ำลงในบ่อ ระบบกักเก็บ และพื้นที่ปิดล้อม
 - (ii) การปล่อยลูกปลาหรือตัวอ่อนของสัตว์น้ำจำพวกกุ้งปูในธรรมชาติที่ไม่ปรากฏอยู่ในบัญชีแดงของ IUCN ลงในฟาร์มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำขนาดใหญ่ในพื้นที่ชุ่มน้ำ เช่น บ่อเลี้ยงน้ำกร่อย พื้นที่น้ำขึ้นน้ำลง และทะเลสาบชายฝั่ง โดยมีเงื่อนไขดังนี้:
 - การปล่อยปลาลงสู่แหล่งน้ำใหม่เป็นไปตามมาตรการบริหารจัดการที่ได้รับการอนุมัติจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้มั่นใจได้ว่าการใช้ประโยชน์จากพันธุ์ปลาเหล่านั้นจะเป็นไปอย่างยั่งยืน และ
 - สัตว์เหล่านี้ได้รับอาหารเฉพาะจากแหล่งอาหารตามธรรมชาติในสภาพแวดล้อมเท่านั้น

โดยเป็นการยกเว้นจากข้อ (ก) รัฐสมาชิกอาจอนุญาตให้นาต้นกล้าที่ไม่ใช่พืชอินทรีย์ของสายพันธุ์ที่ไม่ได้พัฒนาเป็นพืชอินทรีย์ในสหภาพยุโรปเข้ามาปลูกต่อในหน่วยการผลิตอินทรีย์ได้ไม่เกินร้อยละ 50 ►M3 ↓ 1 มกราคม 2565 ◀ โดยมีเงื่อนไขว่าอย่างน้อยสองในสามส่วนหลังของระยะเวลาการผลิตจะต้องได้รับการจัดการแบบอินทรีย์ การยกเว้นดังกล่าวอาจได้รับอนุญาตเป็นระยะเวลาสูงสุดสองปีและไม่สามารถต่ออายุได้

สำหรับฟาร์มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำที่ตั้งอยู่นอกสหภาพยุโรป การยกเว้นดังกล่าวอาจได้รับอนุญาตจากหน่วยงานควบคุมหรือหน่วยงานควบคุมที่ได้รับการยอมรับตามมาตรา 46(1) สำหรับสายพันธุ์ที่ไม่ได้พัฒนาเป็นอินทรีย์ในดินแดนของประเทศที่ฟาร์มตั้งอยู่หรือในสหภาพยุโรปเท่านั้น การยกเว้นดังกล่าวอาจได้รับอนุญาตเป็นระยะเวลาสูงสุดสองปีและไม่สามารถต่ออายุได้

3.1.2.2. ในส่วนของการผสมพันธุ์ ให้ใช้กฎต่อไปนี้:

- (ก) ห้ามใช้ฮอร์โมนและอนุพันธ์ของฮอร์โมน
- (ข) ห้ามใช้การผลิตสายพันธุ์เพศเดียวเทียม ยกเว้นการคัดแยกด้วยมือ การชักนำให้เกิดโพลีพลอยด์ การผสมข้ามสายพันธุ์เทียม และการโคลนนิ่ง
- (ค) ควรเลือกสายพันธุ์ที่เหมาะสม

▼ M1 ↓

3.1.2.3. การผลิตเยาวชน

ในการเลี้ยงลูกปลาทะเล สามารถใช้ระบบการเลี้ยง (โดยเฉพาะระบบ 'เมโซคอสม' หรือ 'การเลี้ยงในปริมาณมาก') ได้ โดยระบบการเลี้ยงเหล่านี้นั้นต้องเป็นไปตามข้อกำหนดดังต่อไปนี้:

- (ก) ความหนาแน่นเริ่มต้นของการเลี้ยงต้องต่ำกว่า 20 ไข่หรือตัวอ่อนต่อลิตร
- (ข) ถึงเลี้ยงลูกปลาจะต้องมีปริมาตรอย่างน้อย 20 ลูกบาศก์^{เมตร} และ
- (ค) ตัวอ่อนจะกินแพลงก์ตอนตามธรรมชาติที่เจริญเติบโตในถัง โดยเสริมด้วยไฟโตแพลงก์ตอนและซูแพลงก์ตอนที่เกิดขึ้นจากภายนอกตามความเหมาะสม

▼M10▼

3.1.2.4. ผู้ประกอบการต้องเก็บรักษาน้ำที่กักแหล่งที่มาของสัตว์ โดยระบุตัวสัตว์/กลุ่มสัตว์ วันที่นำเข้า ชนิดของสัตว์ ปริมาณ สถานะอินทรีย์หรือไม่ใช่อินทรีย์ และระยะเวลาการเปลี่ยนสถานะ

▼บี▼

3.1.3. โภชนาการ

3.1.3.1. สำหรับการให้อาหารปลา กุ้ง และเม่นทะเล ให้ปฏิบัติตามกฎต่อไปนี้:

- (ก) สัตว์จะต้องได้รับอาหารที่ตรงตามความต้องการทางโภชนาการของสัตว์ในแต่ละช่วงการเจริญเติบโต
- (ข) ควรออกแบบระบบการให้อาหารโดยคำนึงถึงลำดับความสำคัญดังต่อไปนี้:
 - (ฉ) สุขภาพและสวัสดิภาพของสัตว์;
 - (ii) คุณภาพของผลิตภัณฑ์อยู่ในระดับสูง รวมถึงองค์ประกอบทางโภชนาการของผลิตภัณฑ์ ซึ่งจะช่วยให้มั่นใจได้ถึงคุณภาพสูงของผลิตภัณฑ์อาหารขั้นสุดท้าย
 - (iii) ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมต่ำ
- (ค) ส่วนประกอบของพืชในอาหารสัตว์จะต้องเป็นอินทรีย์ และส่วนประกอบของอาหารสัตว์ที่ได้จากสัตว์น้ำจะต้องมาจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแบบอินทรีย์หรือจากการประมงที่ได้รับการรับรองว่ายั่งยืนภายใต้โครงการที่ได้รับการยอมรับจากหน่วยงานที่มีอำนาจตามหลักการที่กำหนดไว้ในระเบียบ (EU) No 1380/2013
- (ง) วัตถุดิบอาหารสัตว์ที่ไม่ใช่เกษตรอินทรีย์ที่มาจากพืช สัตว์ สหรัย หรือยีสต์ วัตถุดิบอาหารสัตว์ที่มาจากแร่ธาตุหรือจุลินทรีย์ สารเติมแต่งอาหารสัตว์ และสารช่วยในการแปรรูป จะสามารถใช้ได้ก็ต่อเมื่อได้รับอนุญาตให้ใช้ในการผลิตแบบเกษตรอินทรีย์ภายใต้ข้อบังคับนี้เท่านั้น
- (จ) ห้ามใช้สารเร่งการเจริญเติบโตและกรดอะมิโนสังเคราะห์

3.1.3.2. สำหรับหอยสองฝาและสัตว์ชนิดอื่นๆ ที่ไม่ได้ถูกมนุษย์เลี้ยง แต่กินแพลงก์ตอนตามธรรมชาติ ให้ใช้กฎต่อไปนี้:

- (ก) สัตว์ที่กรองอาหารเหล่านี้จะต้องได้รับสารอาหารที่จำเป็นทั้งหมดจากธรรมชาติ ยกเว้นในกรณีของลูกสัตว์ที่เลี้ยงในโรงเพาะฟักและสถานอนุบาล
- (ข) พื้นที่เพาะปลูกจะต้องเหมาะสมในเชิงสุขภาพ และจะต้องมีสถานะทางนิเวศวิทยาที่สูงตามที่กำหนดไว้ในคำสั่ง 2000/60/EC หรือมีสถานะทางสิ่งแวดล้อมที่ดีตามที่กำหนดไว้ในคำสั่ง 2008/56/EC หรือมีคุณภาพเทียบเท่ากับ:

— เขตการผลิตที่จัดอยู่ในประเภท A ตามระเบียบ (EC) เลขที่ 854/2004 จนถึงวันที่ 13 ธันวาคม 2019 หรือ

— พื้นที่การจำแนกประเภทที่สอดคล้องกันซึ่งกำหนดไว้ในกฎหมายการดำเนินการ
การที่คณะกรรมการนำมาใช้ตามมาตรา 18(8) ของระเบียบ (EU) 2017/625
ตั้งแต่วันที่ 14 ธันวาคม 2019

3.1.3.3. ข้อกำหนดเฉพาะเกี่ยวกับการให้อาหารสัตว์น้ำกินเนื้อในระบบเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

การจัดหาอาหารสำหรับสัตว์น้ำกินเนื้อในระบบเพาะเลี้ยงจะต้องคำนึงถึงลำดับความสำคัญดังต่อไปนี้:

- (ก) อาหารสัตว์น้ำอินทรีย์ที่ผลิตจากแหล่งเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ
- (ข) ปลาป่นและน้ำมันปลาจากเศษเหลือจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำอินทรีย์ที่ได้จากปลา กุ้ง หรือหอย;
- (ค) อาหารปลาและน้ำมันปลา รวมถึงวัตถุดิบอาหารสัตว์ที่ได้จากเศษเหลือจากการตัดแต่งปลา กุ้ง หรือหอยที่จับได้เพื่อการบริโภคของมนุษย์ในอุตสาหกรรมประมงที่ยั่งยืน
- (ง) อาหารปลาและน้ำมันปลา รวมถึงวัตถุดิบอาหารสัตว์ที่ได้จากปลา กุ้ง หรือหอยทั้งตัวที่จับได้จากการประมงอย่างยั่งยืน และไม่ได้นำมาใช้บริโภคโดยมนุษย์

▼ M1 ●

- (e) วัตถุดิบอาหารสัตว์อินทรีย์จากพืชหรือสัตว์

▼ บี ↓

3.1.3.4. ข้อกำหนดเฉพาะเกี่ยวกับการให้อาหารสัตว์น้ำบางชนิด

ในระหว่างการเลี้ยงให้โตเต็มที่ ปลาในแหล่งน้ำจืด กุ้งเพนเนอิด กุ้งน้ำจืด และปลาน้ำจืดเขตร้อนจะต้องได้รับอาหารดังต่อไปนี้:

- (ก) พวกมันจะได้รับอาหารที่หาได้ตามธรรมชาติในบ่อและทะเลสาบ
- (ข) ในกรณีที่อาหารสัตว์ตามธรรมชาติที่กล่าวถึงในข้อ (ก) ไม่เพียงพอ อาจใช้อาหารสัตว์อินทรีย์จากพืช ซึ่งควรปลูกในฟาร์มเอง หรือสหารายแทนได้ ผู้ประกอบการต้องเก็บหลักฐานเอกสารเกี่ยวกับความจำเป็นในการใช้อาหารสัตว์เพิ่มเติม
- (ค) โดยที่อาหารธรรมชาติจะถูกเสริมตามข้อ (ข):
 - (ฉ) อัตราส่วนอาหารของกุ้งเพนเนอิดและกุ้งน้ำจืด (*Macrobrachium* spp.) อาจประกอบด้วยปลาป่นไม่เกิน 25% และน้ำมันปลาไม่เกิน 10% ซึ่งได้มาจากแหล่งประมงที่ยั่งยืน
 - (ii) อัตราส่วนอาหารของปลาดุกสยาม (*Pangasius* spp.) อาจประกอบด้วยปลาป่นหรือน้ำมันปลาที่ได้จากการประมงอย่างยั่งยืนได้ไม่เกิน 10%

▼ M8 ↓

ในระหว่างการเจริญเติบโตและในระยะแรกของชีวิตในบ่ออนุบาลและโรงเพาะฟัก อาจใช้คอเลสเตอรอลอินทรีย์เพื่อเสริมอาหารของกุ้งเพนเนอิดและกุ้งน้ำจืด (*Macrobrachium* spp.) เพื่อให้มั่นใจว่าพวกมันได้รับสารอาหารในปริมาณที่เพียงพอ

▼ M10 ↓

3.1.3.5. ผู้ประกอบการต้องบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับการให้อาหารโดยละเอียด โดยเฉพาะอย่างยิ่งชื่อและปริมาณอาหาร การใช้อาหารเสริม และสัตว์/กลุ่มสัตว์ที่ได้รับอาหารแต่ละกลุ่ม

▼ บี ↓

3.1.4. การดูแลสุขภาพ

3.1.4.1. การป้องกันโรค

ในส่วนของการป้องกันโรค ให้ใช้กฎต่อไปนี้:

- (ก) การป้องกันโรคจะต้องดำเนินการโดยการดูแลสัตว์ให้อยู่ในสภาพที่เหมาะสมที่สุด ด้วยการเลือกสถานที่ที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงความต้องการของสัตว์แต่ละชนิด เช่น คุณภาพน้ำที่ดี อัตราการไหลเวียนและการหมุนเวียนของน้ำ การออกแบบโรงเรือนที่เหมาะสม การประยุกต์ใช้หลักปฏิบัติที่ดีในการเลี้ยงดูและการจัดการ รวมถึงการทำความสะอาดและฆ่าเชื้อสถานที่อย่างสม่ำเสมอ อาหารคุณภาพสูง ความหนาแน่นของสัตว์ที่เหมาะสม และการคัดเลือกสายพันธุ์และชนิดของสัตว์
- (ข) อาจใช้ยาสัตวแพทย์เชิงภูมิคุ้มกันได้
- (ค) แผนการจัดการสุขภาพสัตว์จะต้องระบุรายละเอียดเกี่ยวกับมาตรการความปลอดภัยทางชีวภาพและการป้องกันโรค รวมถึงข้อตกลงเป็นลายลักษณ์อักษรเกี่ยวกับการให้คำปรึกษาด้านสุขภาพ โดยคำนึงถึงสัดส่วนของหน่วยการผลิต กับผู้ให้บริการด้านสุขภาพสัตว์น้ำที่มีคุณสมบัติเหมาะสม ซึ่งจะเข้าเยี่ยมฟาร์มอย่างน้อยปีละครั้ง หรือในกรณีของหอยสองฝา อย่างน้อยทุกสองปี
- (ง) ระบบจัดเก็บ อุปกรณ์ และเครื่องใช้จะต้องได้รับการทำความสะอาดและฆ่าเชื้ออย่างเหมาะสม
- (จ) สิ่งมีชีวิตที่ก่อให้เกิดการเกาะติดบนพื้นผิวจะต้องถูกกำจัดออกด้วยวิธีการทางกายภาพหรือด้วยมือเท่านั้น และหากเหมาะสม ควรปล่อยกลับลงสู่ทะเลในระยะห่างจากฟาร์ม
- (ฉ) อนุญาตให้ใช้เฉพาะสารทำความสะอาดและฆ่าเชื้ออุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 24 สำหรับใช้ในการผลิตเกษตรอินทรีย์เท่านั้น
- (ก) สำหรับการไถพรวนติดตาม ให้ใช้กฎต่อไปนี้:
 - (ฉัน) หน่วยงานผู้มีอำนาจ หรือในกรณีที่เหมาะสม หน่วยงานควบคุม หรือองค์กรควบคุม จะเป็นผู้พิจารณาว่าจำเป็นต้องมีการเว้นช่วงหรือไม่ และจะกำหนดระยะเวลาที่เหมาะสมซึ่งจะต้องนำมาใช้และบันทึกไว้หลังจากแต่ละรอบการผลิตในระบบกักเก็บน้ำเปิดในทะเล
 - (ii) ไม่ถือเป็นข้อบังคับสำหรับการเพาะเลี้ยงหอยสองฝา
 - (iii) ในช่วงพักพื้น กรงหรือโครงสร้างอื่น ๆ ที่ใช้ในการผลิตสัตว์น้ำจะถูกเทน้ำออก ทำความสะอาดฆ่าเชื้อ และปล่อยทิ้งไว้ให้ว่างเปล่าก่อนนำกลับมาใช้ใหม่
- (ขม) ในกรณีที่เหมาะสม ควรจัดหาอาหารปลาที่เหลือ มูลปลา และซากสัตว์ออกโดยทันที เพื่อหลีกเลี่ยงความเสี่ยงที่จะเกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมอย่างร้ายแรงในด้านคุณภาพน้ำ ลดความเสี่ยงต่อการเกิดโรค และหลีกเลี่ยงการดึงดูดแมลงหรือหนู
- (ฉัน) แสงอัลตราไวโอเลตและโอโซนสามารถใช้ได้เฉพาะในโรงเพาะฟักและโรงอนุบาลเท่านั้น
- (จ) สำหรับการควบคุมปรสิตภายนอกโดยวิธีทางชีวภาพ ควรให้ความสำคัญกับการใช้ปลาทำความสะอาด และการใช้น้ำจืด น้ำทะเล และสารละลายโซเดียมคลอไรด์

3.1.4.2. การรักษาทางสัตวแพทย์

ในส่วนของการรักษาทางสัตวแพทย์ ให้ปฏิบัติตามกฎต่อไปนี้:

- (ก) โรคดังกล่าวจะต้องได้รับการรักษาทันทีเพื่อป้องกันไม่ให้อัตราการแพร่ระบาดสูงเกินไป อาจใช้ยาแผนปัจจุบันสำหรับสัตว์ที่สังเคราะห์ทางเคมี รวมถึงยาปฏิชีวนะ ในกรณีที่จำเป็น ภายใต้เงื่อนไขที่เข้มงวดและอยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของสัตวแพทย์ ในกรณีที่การใช้ยาสมุนไพรชีวบำบัด และผลิตภัณฑ์อื่นๆ ไม่เหมาะสม และหากเหมาะสม จะต้องกำหนดข้อจำกัดเกี่ยวกับระยะเวลาการรักษาและระยะเวลาหยุดยาด้วย

- (ข) การรักษาที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองสุขภาพของมนุษย์และสัตว์ซึ่งกำหนดขึ้นตามกฎหมายของสหภาพยุโรปจะได้รับอนุญาต
- (ค) เมื่อเกิดปัญหาสุขภาพขึ้น แม้ว่าจะมีการใช้มาตรการป้องกันเพื่อรักษาสุขภาพสัตว์ตามที่ระบุไว้ในข้อ 3.1.4.1 แล้ว การรักษาทางสัตวแพทย์อาจใช้ตามลำดับความสำคัญดังต่อไปนี้:
 - (ฉ) สารที่ได้จากพืช สัตว์ หรือแร่ธาตุ ในรูปแบบการเจือจางแบบโฮมีโอพาธี;
 - (ii) พืชและสารสกัดจากพืชเหล่านั้นไม่มีฤทธิ์ระงับความรู้สึก และ
 - (iii) สารต่างๆ เช่น ธาตุอาหารรอง โลหะ สารกระตุ้นภูมิคุ้มกันจากธรรมชาติ หรือโปรไบโอติกที่ได้รับอนุญาต;
- (ง) การใช้การรักษาแบบแผนปัจจุบันจะต้องจำกัดไว้ที่สองคอร์สการรักษาต่อปี ยกเว้นการฉีดวัคซีนและโครงการกำจัดโรคตามข้อบังคับ อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่วงจรการผลิตน้อยกว่าหนึ่งปี จะจำกัดการรักษาแบบแผนปัจจุบันไว้ที่หนึ่งครั้ง หากเกินขีดจำกัดที่กำหนดสำหรับการรักษาแบบแผนปัจจุบัน สัตว์น้ำที่เกี่ยวข้องจะไม่สามารถจำหน่ายเป็นผลิตภัณฑ์อื่นหรือได้

▼ M8 ●

- (e) การใช้ยาฆ่าปรสิต นอกเหนือจากโครงการควบคุมปรสิตภาคบังคับที่ดำเนินการโดยรัฐสมาชิก จะถูกจำกัดดังต่อไปนี้:
 - (ฉ) สำหรับปลาแซลมอน ให้ทำการรักษาได้สูงสุดสองครั้งต่อปี หรือหนึ่งครั้งต่อปีหากวงจรการผลิตน้อยกว่า 18 เดือน
 - (ii) สำหรับปลาทุกชนิดยกเว้นปลาแซลมอน ให้ทำการรักษาได้สองครั้งต่อปี หรือหนึ่งครั้งต่อปีหากวงจรการผลิตน้อยกว่า 12 เดือน
 - (iii) สำหรับสัตว์ทุกชนิด ไม่เกินสี่ครั้งของการรักษาโดยรวม ไม่ว่าวงจรการผลิตของสัตว์ชนิดนั้นจะยาวนานแค่ไหนก็ตาม

▼ บี ↓

- (ฉ) ระยะเวลาการหยุดใช้ยาสำหรับการรักษาโรคสัตว์ตามแผนปัจจุบันและการรักษาปรสิตตามข้อ (d) รวมถึงการรักษาภายใต้โครงการควบคุมและกำจัดโรคตามข้อบังคับ จะต้องเป็นสองเท่าของระยะเวลาการหยุดใช้ยาที่อ้างถึงในมาตรา 11 ของคำสั่ง 2001/82/EC หรือ 48 ชั่วโมง หากไม่ได้ระบุระยะเวลานี้ไว้
- (ก) การใช้ผลิตภัณฑ์ยาสัตว์ใด ๆ จะต้องแจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ หรือในกรณีที่เหมาะสม ให้แจ้งหน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุม ก่อนที่จะนำสัตว์เหล่านั้นไปจำหน่ายเป็นผลิตภัณฑ์อื่นหรือ สัตว์ที่ได้รับการรักษาจะต้องสามารถระบุตัวตนได้อย่างชัดเจน

▼ M10 ↓

3.1.4.3. การบันทึกข้อมูลการป้องกันโรค

ผู้ประกอบการต้องเก็บรักษาบันทึกเกี่ยวกับมาตรการป้องกันโรคที่ใช้ โดยให้รายละเอียดเกี่ยวกับการพักดิน การทำความสะอาด และการบำบัดน้ำ รวมถึงการรักษาโรคและปรสิตอื่นๆ ที่ใช้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง วันที่ทำการรักษา การวินิจฉัยโรค ปริมาณยา ชื่อผลิตภัณฑ์ที่ใช้รักษา และใบสั่งยาจากสัตวแพทย์สำหรับการดูแลรักษา (ถ้ามี) และระยะเวลาการงดเว้นก่อนนำผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำออกจำหน่ายและติดฉลากว่าเป็นผลิตภัณฑ์อื่นหรือ

▼ บี ↓

3.1.5. การจัดที่อยู่อาศัยและวิธีการเลี้ยงสัตว์

- 3.1.5.1. ห้ามมิให้มีการดำเนินการผลิตสัตว์น้ำแบบหมุนเวียนในระบบปิด ยกเว้นโรงฟักไข่และโรงอนุบาล หรือสถานที่สำหรับการผลิตสัตว์น้ำที่ใช้เป็นอาหารสัตว์อินทรีย์
- 3.1.5.2. การให้ความร้อนหรือความเย็นแก่น้ำโดยวิธีประดิษฐ์นั้น อนุญาตให้ทำได้เฉพาะในโรงเพาะฟัก และโรงอนุบาลเท่านั้น สามารถใช้น้ำบาดาลธรรมชาติในการให้ความร้อนหรือความเย็นแก่น้ำได้ในทุกขั้นตอนการผลิต
- 3.1.5.3. สภาพแวดล้อมในการเลี้ยงดูสัตว์น้ำจะต้องได้รับการออกแบบให้สอดคล้องกับความต้องการเฉพาะของแต่ละสายพันธุ์ โดยสัตว์น้ำจะต้องได้รับการดูแลดังนี้:

- (ก) มีพื้นที่เพียงพอสำหรับสวัสดิภาพของพวกเขาและมีความหนาแน่นของปลาสัตว์ที่เกี่ยวข้องตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายที่อ้างถึงในมาตรา 15(3)
- (ข) เลี้ยงในน้ำที่มีคุณภาพดี โดยมีปัจจัยต่างๆ เช่น อัตราการไหลเวียนและการแลกเปลี่ยนน้ำที่เหมาะสม ระดับออกซิเจนที่เพียงพอ และการรักษาระดับสารเมตาบอลิไตให้อยู่ในระดับต่ำ
- (ค) สัตว์เหล่านั้นจะถูกเลี้ยงในอุณหภูมิและแสงที่เหมาะสมตามความต้องการของสายพันธุ์ โดยคำนึงถึงสถานที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ด้วย

ในการพิจารณาผลกระทบของความหนาแน่นในการเลี้ยงต่อสวัสดิภาพของปลาที่ผลิตได้ จะต้องตรวจสอบและคำนึงถึงสภาพของปลา (เช่น ความเสียหายของครีบ การบาดเจ็บอื่นๆ อัตราการเจริญเติบโต พฤติกรรมที่แสดงออก และสุขภาพโดยรวม) และคุณภาพน้ำด้วย

ในกรณีของปลาน้ำจืด ลักษณะของพื้นที่ทะเลควรใกล้เคียงกับสภาพธรรมชาติมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

ในกรณีของปลาเค็มและปลาสายพันธุ์ใกล้เคียง:

- พื้นด้านล่างจะเป็นดินธรรมชาติ
- การใส่ปุ๋ยอินทรีย์และปุ๋ยแร่ธาตุในสระน้ำและทะเลสาบจะต้องดำเนินการโดยใช้ปุ๋ยและสารปรับปรุงดินที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 24 สำหรับใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์เท่านั้น โดยมีปริมาณการใช้ในโตรเจนสูงสุด 20 กิโลกรัมต่อเฮกตาร์
- ห้ามใช้สารเคมีสังเคราะห์ในการควบคุมพืชน้ำและการปกคลุมของพืชในแหล่งน้ำเพื่อการผลิต

▼ M10 ▼

ผู้ประกอบการต้องบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับการตรวจสอบและบำรุงรักษาด้านสวัสดิภาพสัตว์และคุณภาพน้ำ ในกรณีที่มีการใส่ปุ๋ยในบ่อและทะเลสาบ ผู้ประกอบการต้องบันทึกข้อมูลการใส่ปุ๋ยและสารปรับปรุงดิน รวมถึงวันที่ใส่ ชื่อผลิตภัณฑ์ ปริมาณที่ใช้ และตำแหน่งที่ใส่ปุ๋ย

▼ บี ▼

- 3.1.5.4. การออกแบบและการก่อสร้างระบบกักเก็บสัตว์น้ำจะต้องจัดให้มีอัตราการไหลและพารามิเตอร์ทางกายภาพและเคมีที่ปกป้องสุขภาพและสวัสดิภาพของสัตว์ และตอบสนองความต้องการด้านพฤติกรรมของพวกมัน

จะต้องปฏิบัติตามลักษณะเฉพาะของระบบการผลิตและระบบกักกันสำหรับสายพันธุ์หรือกลุ่มสายพันธุ์ที่กำหนดไว้ในกฎหมายปฏิบัติการที่อ้างถึงในมาตรา 15(3)

3.1.5.5.หน่วยเลี้ยงสัตว์บนบกต้องเป็นไปตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้:

- (ก) ระบบการไหลผ่านจะต้องอนุญาตให้มีการตรวจสอบและควบคุมอัตราการไหลและคุณภาพน้ำทั้งน้ำที่ไหลเข้าและน้ำที่ไหลออก
- (ข) อย่างน้อยร้อยละ 10 ของพื้นที่รอบนอก ('พื้นที่รอยต่อระหว่างผืนดินและผืนน้ำ') จะต้องมีการพรรณธรรมชาติ

3.1.5.6.ระบบกักเก็บสารเคมีในทะเลต้องเป็นไปตามเงื่อนไขต่อไปนี้:

- (ก) ควรเลือกสถานที่ตั้งที่มีการไหลของน้ำ ความลึก และอัตราการแลกเปลี่ยนน้ำในแหล่งน้ำที่เหมาะสม เพื่อลดผลกระทบต่อพื้นที่ทะเลและแหล่งน้ำโดยรอบให้น้อยที่สุด
- (ข) กรงเหล่านี้นจะต้องได้รับการออกแบบ โครงสร้าง และการบำรุงรักษาที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงสภาพแวดล้อมในการใช้งาน

3.1.5.7.ระบบกักกันจะต้องได้รับการออกแบบ กำหนดตำแหน่ง และดำเนินการเพื่อลดความเสี่ยงของการหลุดรอดให้เหลือน้อยที่สุด

3.1.5.8.หากปลาหรือสัตว์น้ำจำพวกกุ้งปูหลุดออกไป จะต้องดำเนินการที่เหมาะสมเพื่อลดผลกระทบต่อระบบนิเวศในพื้นที่ รวมถึงการจับกลับคืนมาหากจำเป็น และจะต้องบันทึกข้อมูลไว้

3.1.5.9.สำหรับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในบ่อเลี้ยงปลา แท็งก์ หรือรางน้ำ ฟาร์มจะต้องติดตั้งระบบกรองแบบธรรมชาติ บ่อพักตะกอน ระบบกรองชีวภาพ หรือระบบกรองเชิงกล เพื่อดักจับสารอาหารในของเสีย หรือใช้สาหร่ายหรือสัตว์ (เช่น หอยสองฝา) ที่ช่วยปรับปรุงคุณภาพของน้ำทั้ง การตรวจสอบคุณภาพน้ำทั้งควรดำเนินการเป็นระยะๆ ตามความเหมาะสม

3.1.6. **สวัสดิภาพสัตว์**

3.1.6.1.บุคคลทุกคนที่เกี่ยวข้องกับการเลี้ยงสัตว์น้ำจะต้องมีความรู้และทักษะพื้นฐานที่จำเป็นเกี่ยวกับสุขภาพและสวัสดิภาพของสัตว์เหล่านั้น

3.1.6.2.การจัดการสัตว์น้ำในระบบเพาะเลี้ยงจะต้องลดให้น้อยที่สุด และต้องดำเนินการด้วยความระมัดระวังสูงสุด จะต้องใช้อุปกรณ์และขั้นตอนที่เหมาะสมเพื่อหลีกเลี่ยงความเครียดและความเสียหายทางกายภาพที่เกี่ยวข้องกับขั้นตอนการจัดการ พ่อแม่พันธุ์จะต้องได้รับการจัดการในลักษณะที่ลดความเสียหายทางกายภาพและความเครียดให้น้อยที่สุด และควรได้รับการจัดการภายใต้การวางยาสลบหากเหมาะสม การคัดแยกขนาดปลาจะต้องทำให้น้อยที่สุด และจะใช้เฉพาะในกรณีที่จำเป็นเพื่อให้แน่ใจว่าปลาได้รับการดูแลอย่างดี

3.1.6.3.ข้อจำกัดต่อไปนี้มีผลบังคับใช้กับการใช้แสงประดิษฐ์:

- (ก) เพื่อยืดระยะเวลาของช่วงเวลากลางวันตามธรรมชาติ จะต้องไม่เกินระยะเวลาสูงสุดที่คำนึงถึงความต้องการทางด้านพฤติกรรม สภาพทางภูมิศาสตร์ และสุขภาพโดยรวมของสัตว์ ระยะเวลาสูงสุดนี้จะต้องไม่เกิน 14 ชั่วโมงต่อวัน เว้นแต่ในกรณีที่จำเป็นเพื่อการสืบพันธุ์
- (ข) ควรหลีกเลี่ยงการเปลี่ยนแปลงความเข้มของแสงอย่างฉับพลันในช่วงเวลาเปลี่ยนผ่านโดยใช้ไฟหรี่แสงหรือไฟพื้นหลัง

3.1.6.4.อนุญาตให้มีการเติมอากาศเพื่อดูแลสุขภาพและสวัสดิภาพของสัตว์ โดยควรใช้เครื่องเติมอากาศแบบกลไกที่ขับเคลื่อนด้วยแหล่งพลังงานหมุนเวียนเป็นหลัก

3.1.6.5.ออกซิเจนสามารถใช้ได้เฉพาะในกรณีที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพและสวัสดิภาพของสัตว์ และในช่วงเวลาสำคัญของการผลิตหรือการขนส่ง และเฉพาะในกรณีต่อไปนี้เท่านั้น:

- (ก) กรณีพิเศษ เช่น การเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิ การลดลงของความดันบรรยากาศ หรือมลพิษทางน้ำโดยอุบัติเหตุ
- (ข) ขั้นตอนการจัดการสินค้าคงคลังเป็นครั้งคราว เช่น การสุ่มตัวอย่างและการคัดแยก;
- (ค) เพื่อให้แน่ใจว่าปลาสัตว์ในฟาร์มจะอยู่รอดต่อไป

▼M10 ↓

ผู้ประกอบการต้องเก็บรักษาสันทนาการใช้งานดังกล่าว โดยระบุไว้ภายใต้ข้อ (a) (b) หรือ (c)

▼บี ↓

- 3.1.6.6.จะต้องมีการดำเนินการที่เหมาะสมเพื่อลดระยะเวลาการขนส่งสัตว์น้ำให้น้อยที่สุด
- 3.1.6.7.จะต้องลดความทุกข์ทรมานของสัตว์ให้น้อยที่สุดตลอดช่วงชีวิต รวมถึงในขณะทำการฆ่าด้วย
- 3.1.6.8.การทำลายก้นดา รวมถึงวิธีการที่คล้ายคลึงกันทั้งหมด เช่น การผูก การกรีด และการบีบ เป็นสิ่งต้องห้าม
- 3.1.6.9.เทคนิคการฆ่าต้องทำให้ปลาหมดสติและไม่รู้สึกเจ็บปวดทันที การจัดการก่อนการฆ่าต้องทำในลักษณะที่หลีกเลี่ยงการบาดเจ็บและลดความทุกข์ทรมานและความเครียดให้น้อยที่สุด ความแตกต่างของขนาดในการจับ สายพันธุ์ และแหล่งผลิต ต้องนำมาพิจารณาเมื่อเลือกวิธีการฆ่าที่เหมาะสมที่สุด

3.2. กฎระเบียบโดยละเอียดสำหรับหอย

3.2.1. แหล่งที่มาของเมล็ดพันธุ์

ในส่วนที่เกี่ยวกับการระบุแหล่งที่มาของเมล็ดพันธุ์ ให้ใช้กฎต่อไปนี้:

- (ก) ในกรณีของหอยสองฝา สามารถใช้ลูกหอยป่าจากนอกเขตการผลิตได้ หากไม่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างมีนัยสำคัญต่อสิ่งแวดล้อม ได้รับอนุญาตตามกฎหมายท้องถิ่น และลูกหอยป่านั้นมาจากแหล่งที่:
 - (ฉ) พื้นที่ตั้งถิ่นฐานที่ไม่น่าจะทนต่อสภาพอากาศในฤดูหนาวได้ หรือเป็นส่วนเกินที่ไม่จำเป็น หรือ
 - (ii) การเกาะติดตามธรรมชาติของลูกหอยบนวัสดุเก็บสะสม;
 - (ข) สำหรับหอยนางรมชนิด *Crassostrea gigas* ควรให้ความสำคัญกับสายพันธุ์ที่ได้รับการคัดเลือกผสมพันธุ์เพื่อลดการวางไข่ในธรรมชาติ
 - (ค) จะต้องมีการบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการ สถานที่ และเวลาที่เก็บเมล็ดพันธุ์ป่า เพื่อให้สามารถตรวจสอบย้อนกลับไปยังพื้นที่เก็บได้
 - (ง) การเก็บเมล็ดพันธุ์ป่าจะต้องได้รับอนุญาตจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก่อนเท่านั้น
- #### 3.2.2. การจัดที่อยู่อาศัยและวิธีการเลี้ยงสัตว์

ในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดที่อยู่อาศัยและการเลี้ยงสัตว์ ให้ใช้กฎต่อไปนี้:

- (ก) การผลิตอาจดำเนินการในพื้นที่น้ำเดียวกันกับการผลิตปลาและสาหร่ายอินทรีย์ ในระบบการเพาะเลี้ยงแบบผสมผสาน ซึ่งจะต้องบันทึกไว้ในแผนการจัดการอย่างยั่งยืน หอยสองฝาอาจเลี้ยงร่วมกับหอยทาก เช่น หอยทากน้ำจืด ในระบบการเพาะเลี้ยงแบบผสมผสานได้เช่นกัน
- (ข) การผลิตหอยสองฝาแบบอินทรีย์จะต้องดำเนินการภายในพื้นที่ที่กำหนดขอบเขตโดยเสา ท่อน หรือเครื่องหมายที่ชัดเจนอื่นๆ และจะต้องมีการกั้นด้วยถุงตาข่าย กรง หรือวิธีการอื่นๆ ที่มนุษย์

สร้างขึ้นตามความเหมาะสม

- (ค) ฟาร์มเพาะเลี้ยงหอยอินทรีต้องลดความเสี่ยงต่อสัตว์สายพันธุ์ที่อยู่ในความสนใจของการอนุรักษ์ให้เหลือน้อยที่สุด หากมีการใช้อวนดักจับสัตว์น้ำกล่า การออกแบบอวนนั้นต้องไม่ทำให้สัตว์ปีกที่ดำน้ำจับหอยได้รับอันตราย

3.2.3. การเพาะปลูก

ในส่วนของการเพาะปลูก ให้ใช้กฎต่อไปนี้:

- (ก) การเพาะเลี้ยงบนเชือกหอยแมลงภู่และวิธีการอื่นๆ ที่ระบุไว้ในกฎหมายปฏิบัติการที่อ้างถึงในมาตรา 15(3) อาจใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์
- (ข) การเพาะเลี้ยงหอยบนพื้นทะเลได้รับอนุญาตเฉพาะในกรณีที่ไม่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างมีนัยสำคัญ ณ สถานที่เก็บรวบรวมและสถานที่เพาะเลี้ยง จะต้องมีการสำรวจและรายงานที่แสดงหลักฐานว่ามีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด โดยจะต้องเพิ่มเป็นบทแยกต่างหากในแผนการจัดการอย่างยั่งยืน และผู้ประกอบการจะต้องส่งรายงานดังกล่าวให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หรือหน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุมตามความเหมาะสม ก่อนเริ่มดำเนินการ

3.2.4. การจัดการ

ในส่วนของการบริหารจัดการ ให้ใช้กฎต่อไปนี้:

- (ก) การผลิตจะต้องใช้ความหนาแน่นของสัตว์ไม่เกินกว่าที่ใช้สำหรับหอยที่เลี้ยงแบบไม่อินทรีย์ในท้องถิ่น การคัดแยก การลดจำนวน และการปรับความหนาแน่นของสัตว์จะต้องดำเนินการตามปริมาณชีวมวลและเพื่อให้มั่นใจในสวัสดิภาพสัตว์และคุณภาพของผลิตภัณฑ์ที่ดี
- (ข) สิ่งมีชีวิตที่เกาะติดบนพื้นผิวจะต้องถูกกำจัดออกด้วยวิธีการทางกายภาพหรือด้วยมือ และหากเหมาะสม ให้ปล่อยกลับลงทะเลให้ห่างจากฟาร์มเลี้ยงหอย หอยอาจได้รับการบำบัดด้วยสารละลายปูนขาวหนึ่งครั้งในระหว่างรอบการผลิตเพื่อควบคุมสิ่งมีชีวิตที่เกาะติดบนพื้นผิวที่แข่งขันกัน

3.2.5. หลักเกณฑ์เฉพาะสำหรับการเพาะเลี้ยงหอยนางรม

อนุญาตให้เพาะเลี้ยงในอุ้งบนโครงเหล็กได้ โครงเหล็กหรือโครงสร้างอื่น ๆ ที่บรรจุหอยนางรมจะต้องจัดวางเพื่อหลีกเลี่ยงการสร้างแนวกันโดยสมบูรณ์ตามแนวชายฝั่ง การจัดวางหอยนางรมบนแปลงเพาะจะต้องทำอย่างระมัดระวังโดยสัมพันธ์กับกระแสน้ำขึ้นน้ำลงเพื่อเพิ่มผลผลิตให้เหมาะสม ผลผลิตต้องเป็นไปตามข้อกำหนดที่กำหนดไว้ในกฎหมายปฏิบัติการที่อ้างถึงในมาตรา 15(3)

ส่วนที่ 4: กฎระเบียบการผลิตอาหารแปรรูป

นอกเหนือจากกฎการผลิตทั่วไปที่กำหนดไว้ในมาตรา 9, 11 และ 16 แล้ว กฎที่กำหนดไว้ในส่วนนี้จะใช้บังคับกับการผลิตอาหารแปรรูปอินทรีย์ด้วย

1. ข้อกำหนดทั่วไปสำหรับการผลิตอาหารแปรรูป

- 1.1. สารเติมแต่งอาหาร สารช่วยในการแปรรูป และสารและส่วนผสมอื่นๆ ที่ใช้ในการแปรรูปอาหารและการปฏิบัติในการแปรรูปใดๆ ที่ใช้ เช่น การหมัก จะต้องเป็นไปตามหลักการปฏิบัติที่ดีในการผลิต⁽³¹⁾
- 1.2. ผู้ประกอบการผลิตอาหารแปรรูปต้องจัดทำและปรับปรุงขั้นตอนที่เหมาะสมโดยอาศัยการระบุด้านการแปรรูปที่สำคัญอย่างเป็นระบบ
- 1.3. การปฏิบัติตามขั้นตอนที่กล่าวถึงในข้อ 1.2 จะช่วยให้มั่นใจได้ว่าผลิตภัณฑ์แปรรูปที่ผลิตขึ้นนั้นเป็นไปตามข้อบังคับนี้ตลอดเวลา

- 1.4. ผู้ประกอบการต้องปฏิบัติตามและดำเนินการตามขั้นตอนที่กล่าวถึงในข้อ 1.2 และโดยไม่กระทบต่อมาตรา 28 โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องดำเนินการดังต่อไปนี้:

▼M10 ↓

- (ก) ดำเนินการตามมาตรการป้องกันและบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับมาตรการเหล่านั้น

▼บี ↓

- (ข) ดำเนินการตามมาตรการทำความสะอาดที่เหมาะสม ตรวจสอบประสิทธิภาพของมาตรการเหล่านั้น และบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการเหล่านั้น
- (ค) รับประกันว่าผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่เกษตรอินทรีย์จะไม่ถูกนำออกสู่ตลาดโดยระบุว่าเป็นผลิตภัณฑ์เกษตรอินทรีย์

- 1.5. การเตรียมผลิตภัณฑ์อินทรีย์แปรรูป ผลิตภัณฑ์ระหว่างแปรรูป และผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่อินทรีย์ จะต้องแยกออกจากกันทั้งในด้านเวลาและสถานที่ ในกรณีที่ผลิตภัณฑ์อินทรีย์ ผลิตภัณฑ์ระหว่างแปรรูป และผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่อินทรีย์ ในรูปแบบใดก็ตาม ถูกเตรียมหรือจัดเก็บในหน่วยเตรียมการที่เกี่ยวข้อง ผู้ประกอบการจะต้อง:

- (ก) แจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ หรือในกรณีที่เหมาะสม ให้แจ้งหน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุมตามความเหมาะสม
- (ข) ดำเนินการตามขั้นตอนอย่างต่อเนื่องจนกว่าการผลิตจะเสร็จสมบูรณ์ โดยแยกดำเนินการในสถานที่หรือเวลาเดียวกันกับขั้นตอนที่คล้ายคลึงกันซึ่งดำเนินการกับผลิตภัณฑ์ประเภทอื่น ๆ (อินทรีย์ ผลิตภัณฑ์ระหว่างแปรรูป หรือผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่อินทรีย์)
- (ค) จัดเก็บผลิตภัณฑ์อินทรีย์ ผลิตภัณฑ์ระหว่างแปรรูป และผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่อินทรีย์ ทั้งก่อนและหลังการดำเนินการ โดยแยกตามสถานที่หรือช่วงเวลาออกจากกัน
- (ง) จัดทำทะเบียนที่อัปเดตข้อมูลการดำเนินงานและปริมาณที่ดำเนินการทั้งหมดให้พร้อมใช้งานอยู่เสมอ
- (จ) ดำเนินมาตรการที่จำเป็นเพื่อให้แน่ใจว่าสามารถระบุผลิตภัณฑ์ได้อย่างชัดเจน และเพื่อหลีกเลี่ยงการปะปนหรือการแลกเปลี่ยนระหว่างผลิตภัณฑ์อินทรีย์ ผลิตภัณฑ์ระหว่างกระบวนการผลิต และผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่อินทรีย์
- (ฉ) ควรดำเนินการแปรรูปผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์ระหว่างกระบวนการหลังจากทำความสะอาดอุปกรณ์การผลิตอย่างเหมาะสมแล้วเท่านั้น

- 1.6. ห้ามใช้ผลิตภัณฑ์ สาร และเทคนิคที่เพิ่มพูนคุณสมบัติที่สูญเสียไปในกระบวนการผลิตและการเก็บรักษาอาหารอินทรีย์ ที่แก้ไขผลที่เกิดจากความปรมาทเลินเล่อในกระบวนการผลิตอาหารอินทรีย์ หรือที่อาจทำให้เกิดความเข้าใจผิดเกี่ยวกับลักษณะที่แท้จริงของผลิตภัณฑ์ที่ตั้งใจจะวางจำหน่ายในฐานะอาหารอินทรีย์

▼M10 ↓

- 1.7. ผู้ประกอบการต้องเก็บรักษาหลักฐานเอกสารเกี่ยวกับการอนุญาตให้ใช้วัตถุดิบทางการเกษตรที่ไม่ใช่เกษตรอินทรีย์ในการผลิตอาหารแปรรูปอินทรีย์ตามมาตรา 25 หากพวกเขาได้รับหรือใช้การอนุญาตดังกล่าว

▼บี ↓

2. ข้อกำหนดโดยละเอียดสำหรับการผลิตอาหารแปรรูป

- 2.1. เจือนไขต่อไปนี้จะใช้กับส่วนประกอบของอาหารอินทรีย์แปรรูป:

- (ก) ผลิตภัณฑ์ดังกล่าวจะต้องผลิตขึ้นจากส่วนผสมทางการเกษตรหรือผลิตภัณฑ์ที่ใช้บริโภคเป็นอาหารตามที่ระบุไว้ในภาคผนวกที่ 1 เป็นหลัก โดยในการพิจารณาว่าผลิตภัณฑ์นั้นผลิตขึ้นจากผลิตภัณฑ์เหล่านั้นเป็นหลักหรือไม่ จะไม่นำปริมาณน้ำและเกลือที่เติมเข้าไปมาพิจารณาด้วย
- (ข) ส่วนผสมอินทรีย์จะต้องไม่ถูกนำมาวางรวมกับส่วนผสมชนิดเดียวกันในรูปแบบที่ไม่ใช่อินทรีย์
- (ค) ส่วนผสมที่อยู่ระหว่างการแปลงสภาพจะต้องไม่ปรากฏร่วมกับส่วนผสมเดียวกันในรูปแบบอินทรีย์หรือที่ไม่ใช่อินทรีย์

2.2. การใช้ผลิตภัณฑ์และสารบางชนิดในกระบวนการผลิตอาหาร

2.2.1. เฉพาะสารปรุงแต่งอาหาร สารช่วยในการแปรรูป และส่วนผสมทางการเกษตรที่ไม่ใช่เกษตรอินทรีย์ที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 24 หรือมาตรา 25 สำหรับใช้ในการผลิตเกษตรอินทรีย์ และผลิตภัณฑ์และสารที่กล่าวถึงในข้อ 2.2.2 เท่านั้นที่สามารถใช้ในการแปรรูปอาหารได้ ยกเว้นผลิตภัณฑ์และสารจากภาคการผลิตไวน์ ซึ่งให้ใช้ข้อ 2 ของส่วนที่ 6 และยกเว้นยีสต์ ซึ่งให้ใช้ข้อ 1.3 ของส่วนที่ 7

2.2.2. ในกระบวนการผลิตอาหาร อาจมีการใช้ผลิตภัณฑ์และสารต่างๆ ดังต่อไปนี้:

- (ก) สารเตรียมจุลินทรีย์และเอนไซม์อาหารที่ใช้กันโดยทั่วไปในการแปรรูปอาหาร โดยมีเงื่อนไขว่าเอนไซม์อาหารที่จะใช้เป็นสารเติมแต่งอาหารนั้นได้รับอนุญาตตามมาตรา 24 สำหรับใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์แล้ว
- (ข) สารและผลิตภัณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อ (c) และ (d)(i) ของมาตรา 3(2) ของระเบียบ (EC) เลขที่ 1334/2008 ซึ่งได้รับการตัดสินกว่าเป็นสารปรุงแต่งธรรมชาติหรือสารปรุงแต่งธรรมชาติตามมาตรา 16(2), (3) และ (4) ของระเบียบดังกล่าว
- (ค) สีสำหรับประทับตราเนื้อสัตว์และเปลือกไข่ตามมาตรา 17 ของระเบียบ (EC) เลขที่ 1333/2008;
- (ง) สีธรรมชาติและสารเคลือบธรรมชาติสำหรับตกแต่งเปลือกไข่ตามแบบดั้งเดิม ซึ่งผลิตขึ้นเพื่อจำหน่ายในตลาดในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งของปี
- (จ) น้ำดื่มและเกลืออินทรีย์หรือนินทรีย์ (โดยมีโซเดียมคลอไรด์หรือโพแทสเซียมคลอไรด์เป็นส่วนประกอบหลัก) ซึ่งโดยทั่วไปใช้ในกระบวนการแปรรูปอาหาร
- (ฉ) แร่ธาตุ (รวมถึงธาตุอาหารรอง), วิตามิน, กรดอะมิโน และธาตุอาหารรองอื่นๆ โดยมีเงื่อนไขว่า:
 - (ฉัน) การใช้สารเหล่านี้ในอาหารสำหรับการบริโภคปกติถือเป็น 'ข้อกำหนดทางกฎหมายโดยตรง' ในความหมายที่ว่า เป็นข้อกำหนดโดยตรงตามบทบัญญัติของกฎหมายสหภาพยุโรปหรือบทบัญญัติของกฎหมายภายในประเทศที่สอดคล้องกับกฎหมายสหภาพยุโรป ส่งผลให้ไม่สามารถนำอาหารนั้นออกวางจำหน่ายในตลาดเป็นอาหารสำหรับการบริโภคปกติได้เลย หากไม่ได้เติมแร่ธาตุ วิตามิน กรดอะมิโน หรือสารอาหารรองเหล่านั้นลงไป หรือ
 - (ii) ในส่วนที่เกี่ยวกับอาหารที่วางจำหน่ายในตลาดซึ่งมีลักษณะเฉพาะหรือผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพหรือโภชนาการ หรือที่เกี่ยวข้องกับความต้องการของผู้บริโภคกลุ่มเฉพาะ:

- ในผลิตภัณฑ์ที่อ้างถึงในข้อ (ก) และ (ข) ของมาตรา 1(1) ของระเบียบ (EU) เลขที่ 609/2013 ของรัฐสภายุโรปและสภา (³²) การใช้งานได้รับอนุญาตตามระเบียบดังกล่าวและกฎหมายที่ออกตามมาตรา 11(1) ของระเบียบดังกล่าวสำหรับผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง หรือ
- ในผลิตภัณฑ์ที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคำสั่งคณะกรรมาธิการ 2006/125/EC (³³) การใช้งานได้รับอนุญาตตามคำสั่งดังกล่าว

2.2.3. เฉพาะผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดและฆ่าเชื้อที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 24 สำหรับใช้ในกระบวนการผลิตเท่านั้นที่จะนำมาใช้เพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าวได้

▼M10 ↓

ผู้ประกอบการต้องเก็บรักษาบันทึกการใช้ผลิตภัณฑ์เหล่านั้น รวมถึงวันที่หรือวันต่างๆ ที่ใช้ผลิตภัณฑ์แต่ละชนิด ชื่อผลิตภัณฑ์ สารออกฤทธิ์ และสถานที่ที่ใช้ผลิตภัณฑ์นั้นๆ

▼บี ↓

2.2.4. เพื่อวัตถุประสงค์ของการคำนวณที่อ้างถึงในมาตรา 30(5) ให้ใช้กฎต่อไปนี้:

- (ก) สารปรุงแต่งอาหารบางชนิดที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 24 สำหรับใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์ จะต้องนำมาคำนวณเป็นส่วนประกอบทางการเกษตร
- (ข) การเตรียมการและสารที่อ้างถึงในข้อ (a), (c), (d), (e) และ (f) ของข้อ 2.2.2 จะไม่ถูกนำมาคำนวณเป็นส่วนผสมทางการเกษตร
- (ค) ยีสต์และผลิตภัณฑ์จากยีสต์จะถูกนับเป็นส่วนประกอบทางการเกษตร

▼M10 ↓

2.3. ผู้ประกอบการต้องบันทึกข้อมูลวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตอาหารทั้งหมด ในกรณีของการผลิตผลิตภัณฑ์ผสม ต้องจัดทำสูตร/ส่วนผสมที่สมบูรณ์ โดยแสดงปริมาณวัตถุดิบและผลผลิต เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือหน่วยงานควบคุมสามารถตรวจสอบได้

▼บี ↓

ส่วนที่ 5: กฎระเบียบการผลิตอาหารสัตว์แปรรูป

นอกเหนือจากกฎการผลิตทั่วไปที่กำหนดไว้ในมาตรา 9, 11 และ 17 แล้ว กฎที่กำหนดไว้ในส่วนนี้จะใช้กับการผลิตอาหารสัตว์แปรรูปอินทรีย์ด้วย

1. ข้อกำหนดทั่วไปสำหรับการผลิตอาหารสัตว์แปรรูป

- 1.1. สารเติมแต่งอาหารสัตว์ สารช่วยในการแปรรูป และสารและส่วนผสมอื่นๆ ที่ใช้ในการแปรรูปอาหารสัตว์ ตลอดจนวิธีการแปรรูปใดๆ ที่ใช้ เช่น การหมัก จะต้องเป็นไปตามหลักการปฏิบัติที่ดีในการผลิต (Good Manufacturing Practice)
- 1.2. ผู้ประกอบการที่ผลิตอาหารสัตว์แปรรูปจะต้องจัดทำและปรับปรุงขั้นตอนที่เหมาะสมโดยอาศัยการระบุขั้นตอนการแปรรูปที่สำคัญอย่างเป็นระบบ
- 1.3. การปฏิบัติตามขั้นตอนที่กล่าวถึงในข้อ 1.2 จะต้องทำให้มั่นใจได้ว่าผลิตภัณฑ์แปรรูปที่ผลิตขึ้นนั้นเป็นไปตามข้อบังคับนี้ตลอดเวลา

- 1.4. ผู้ประกอบการต้องปฏิบัติตามและดำเนินการตามขั้นตอนที่กล่าวถึงในข้อ 1.2 และโดยไม่กระทบต่อมาตรา 28 โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องดำเนินการดังต่อไปนี้:

▼M10 ↓

- (ก) ดำเนินการตามมาตรการป้องกันและบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับมาตรการเหล่านั้น

▼บี ↓

- (ข) ดำเนินการตามมาตรการทำความสะอาดที่เหมาะสม ตรวจสอบประสิทธิภาพของมาตรการเหล่านั้น และบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการเหล่านั้น
- (ค) รับประกันว่าผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่เกษตรอินทรีย์จะไม่ถูกนำออกสู่ตลาดโดยระบุว่าเป็นผลิตภัณฑ์เกษตรอินทรีย์

- 1.5 การเตรียมผลิตภัณฑ์อินทรีย์แปรรูป ผลิตภัณฑ์ระหว่างแปรรูป และผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่อินทรีย์ จะต้องแยกออกจากกันทั้งในด้านเวลาและสถานที่ ในกรณีที่ผลิตภัณฑ์อินทรีย์ ผลิตภัณฑ์ระหว่างแปรรูป และผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่อินทรีย์ ในรูปแบบใดก็ตาม ถูกเตรียมหรือจัดเก็บในหน่วยเตรียมการที่เกี่ยวข้อง ผู้ประกอบการจะต้อง:

- (ก) แจ้งหน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุมที่เกี่ยวข้องให้ทราบตามความเหมาะสม;
- (ข) ดำเนินการตามขั้นตอนอย่างต่อเนื่องจนกว่าการผลิตจะเสร็จสมบูรณ์ โดยแยกดำเนินการในสถานที่หรือเวลาเดียวกันกับขั้นตอนที่คล้ายคลึงกันซึ่งดำเนินการกับผลิตภัณฑ์ประเภทอื่น ๆ (อินทรีย์ ผลิตภัณฑ์ระหว่างแปรรูป หรือผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่อินทรีย์)
- (ค) จัดเก็บผลิตภัณฑ์อินทรีย์ ผลิตภัณฑ์ระหว่างแปรรูป และผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่อินทรีย์ ทั้งก่อนและหลังการดำเนินการ โดยแยกตามสถานที่หรือช่วงเวลาออกจากกัน
- (ง) จัดทำทะเบียนที่อัปเดตข้อมูลการดำเนินงานและปริมาณที่ดำเนินการทั้งหมดให้พร้อมใช้งานอยู่เสมอ
- (จ) ดำเนินมาตรการที่จำเป็นเพื่อให้แน่ใจว่าสามารถระบุผลิตภัณฑ์ได้อย่างชัดเจน และเพื่อหลีกเลี่ยงการปะปนหรือการแลกเปลี่ยนระหว่างผลิตภัณฑ์อินทรีย์ ผลิตภัณฑ์ระหว่างกระบวนการผลิต และผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่อินทรีย์
- (ฉ) ควรดำเนินการแปรรูปผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์ระหว่างกระบวนการหลังจากทำความสะอาดอุปกรณ์การผลิตอย่างเหมาะสมแล้วเท่านั้น

2. ข้อกำหนดโดยละเอียดสำหรับการผลิตอาหารสัตว์แปรรูป

- 2.1. ห้ามนำวัตถุดิบอาหารสัตว์อินทรีย์ หรือวัตถุดิบอาหารสัตว์ที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนรูป มาผสมรวมกับวัตถุดิบอาหารสัตว์ชนิดเดียวกันที่ผลิตโดยวิธีการที่ไม่ใช่อินทรีย์ ในส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์อาหารสัตว์อินทรีย์
- 2.2. วัตถุดิบที่ใช้หรือแปรรูปในการผลิตแบบอินทรีย์จะต้องไม่ผ่านการแปรรูปโดยใช้ตัวทำละลายที่สังเคราะห์ขึ้นทางเคมี
- 2.3. เฉพาะวัตถุดิบอาหารสัตว์ที่ไม่ใช่เกษตรอินทรีย์ที่ได้จากพืช สัตว์ หรือยีสต์ วัตถุดิบอาหารสัตว์ที่ได้จากแร่ธาตุ และสารเติมแต่งอาหารสัตว์และสารช่วยในการแปรรูปที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 24 สำหรับใช้ในการผลิตเกษตรอินทรีย์เท่านั้นที่สามารถนำมาใช้ในการแปรรูปอาหารสัตว์ได้
- 2.4. เฉพาะผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดและฆ่าเชื้อที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 24 สำหรับใช้ในกระบวนการผลิตเท่านั้นที่จะนำมาใช้เพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าวได้

▼M10 ↓

ผู้ประกอบการต้องเก็บรักษาสันติภาพการใช้ผลิตภัณฑ์เหล่านั้น รวมถึงวันที่หรือวันต่างๆ ที่ใช้ผลิตภัณฑ์แต่ละชนิด ชื่อผลิตภัณฑ์ สารออกฤทธิ์ และสถานที่ที่ใช้ผลิตภัณฑ์นั้นๆ

- 2.5. ผู้ประกอบการต้องบันทึกข้อมูลวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตอาหารสัตว์ ในกรณีของการผลิตผลิตภัณฑ์ผสม ต้องจัดทำสูตร/ส่วนผสมที่สมบูรณ์ซึ่งแสดงปริมาณวัตถุดิบและผลผลิต และต้องพร้อมให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือหน่วยงานควบคุมตรวจสอบได้

ตอนที่ 6: ไวน์

1. ขอบเขต

- 1.1. นอกเหนือจากกฎการผลิตทั่วไปที่กำหนดไว้ในมาตรา 9, 10, 11, 16 และ 18 แล้ว กฎที่กำหนดไว้ในส่วนนี้จะใช้บังคับกับการผลิตผลิตภัณฑ์อินทรีย์ของภาคส่วนไวน์ตามที่อ้างถึงในข้อ (1) ของมาตรา 1(2) ของระเบียบ (EU) เลขที่ 1308/2013

- 1.2. ข้อบังคับที่ได้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการ (EU) 2019/934 (³⁴) และ (EU) 2019/33 (³⁵) จะมีผลบังคับใช้ เว้นแต่จะมีการระบุไว้เป็นอย่างอื่นโดยชัดแจ้งในส่วนนี้

2. การใช้ผลิตภัณฑ์และสารบางชนิด

- 2.1. ผลิตภัณฑ์ในอุตสาหกรรมไวน์จะต้องผลิตจากวัตถุดิบอินทรีย์

- 2.2. เฉพาะผลิตภัณฑ์และสารที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 24 สำหรับใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์เท่านั้นที่สามารถนำมาใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์ของภาคอุตสาหกรรมไวน์ได้ รวมถึงในระหว่างขั้นตอน กระบวนการ และการบำบัดทางด้านการผลิตไวน์ โดยอยู่ภายใต้เงื่อนไขและข้อจำกัดที่กำหนดไว้ในระเบียบ (EU) เลขที่ 1308/2013 และระเบียบมอบอำนาจ (EU) 2019/934 และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วน A ของภาคผนวก I ของระเบียบฉบับหลัง

- 2.3. ผู้ประกอบการต้องเก็บรักษาสันติภาพการใช้ผลิตภัณฑ์และสารใดๆ ที่ใช้ในการผลิตไวน์ รวมถึงการทำความสะอาดและฆ่าเชื้อโรค โดยระบุวันที่ใช้ผลิตภัณฑ์แต่ละชนิด ชื่อผลิตภัณฑ์ สารออกฤทธิ์ และหากมี ให้ระบุสถานที่ที่ใช้ด้วย

3. แนวปฏิบัติและข้อจำกัดทางด้านการผลิตไวน์

- 3.1. โดยไม่กระทบต่อมาตรา 1 และ 2 ของส่วนนี้ และข้อห้ามและข้อจำกัดเฉพาะที่ระบุไว้ในมาตรา 3.2, 3.3 และ 3.4 เฉพาะการปฏิบัติ กระบวนการ และการบำบัดทางด้านไวน์วิทยาเท่านั้น รวมถึงข้อจำกัดที่ระบุไว้ในมาตรา 80 และมาตรา 83(2) ของระเบียบ (EU) เลขที่ 1308/2013 ในมาตรา 3 มาตรา 5 ถึง 9 และมาตรา 11 ถึง 13 ของระเบียบมอบอำนาจ (EU) 2019/934 และในภาคผนวกของระเบียบเหล่านั้นที่ใช้ก่อนวันที่ 1 สิงหาคม 2010 จะได้รับอนุญาต

- 3.2. ห้ามใช้แนวปฏิบัติ กระบวนการ และวิธีการบำบัดทางด้านการผลิตไวน์ดังต่อไปนี้:

- (ก) การเพิ่มความเข้มข้นบางส่วนผ่านการทำความเย็นตามข้อ (ค) ของมาตรา B.1 ของส่วนที่ I ของภาคผนวก VIII ของระเบียบ (EU) เลขที่ 1308/2013

▼M15 ●

- (ข) การกำจัดซัลเฟอร์ไดออกไซด์ด้วยกระบวนการทางกายภาพตามที่ระบุไว้ในรายการที่ 5 ของตารางที่ 1 ส่วน A ของภาคผนวก I ของระเบียบที่ได้รับมอบอำนาจ (EU) 2019/934
- (ค) การบำบัดด้วยกระบวนการอิเล็กโทรไลซิสเพื่อให้มั่นใจได้ว่าการดทาร์ทริกในไวน์มีความเสถียรตามที่ระบุไว้ในรายการที่ 10 ของตารางที่ 1 ส่วน A ของภาคผนวก I ของระเบียบที่ได้รับมอบอำนาจ (EU) 2019/934
- (ง) การแก้ไขปริมาณแอลกอฮอล์ในไวน์ตามที่ระบุไว้ในรายการที่ 12 ของตารางที่ 1 ส่วน A ของภาคผนวก I ของระเบียบที่ได้รับมอบอำนาจ (EU) 2019/934;
- (e) การบำบัดด้วยสารแลกเปลี่ยนประจุบวกเพื่อรักษาเสถียรภาพของกรดทาร์ทริกในไวน์ ตามที่ระบุไว้ในรายการที่ 13 ของตารางที่ 1 ส่วน A ของภาคผนวก I ของระเบียบที่ได้รับมอบอำนาจ (EU) 2019/934

3.3. การใช้วิธีปฏิบัติ กระบวนการ และการบำบัดทางด้านการผลิตไวน์ดังต่อไปนี้ ได้รับอนุญาตภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้:

- (ก) การอบชุบด้วยความร้อนตามที่ระบุไว้ในรายการที่ 2 ของตารางที่ 1 ส่วน A ของภาคผนวก I ของระเบียบที่ได้รับมอบอำนาจ (EU) 2019/934 โดยมีเงื่อนไขว่าอุณหภูมิต้องไม่เกิน 75 °C
- (ข) การปั่นเหวี่ยงและการกรองโดยมีหรือไม่มีสารกรองเฉื่อยตามที่ระบุไว้ในรายการที่ 3 ของตารางที่ 1 ส่วน A ของภาคผนวก I ของระเบียบที่ได้รับมอบอำนาจ (EU) 2019/934 โดยมีเงื่อนไขว่าขนาดของรูพรุนต้องไม่เล็กกว่า 0.2 ไมโครเมตร
- (ค) การระเหยด้วยสุญญากาศบางส่วนตามที่ระบุไว้ในข้อ (ก) ของส่วน E ของส่วนที่ I ของภาคผนวก VIII ของระเบียบ (EU) เลขที่ 1308/2013 ไม่ว่าจะใช้เพียงอย่างเดียวหรือใช้ร่วมกับการกลั่นตามที่ระบุไว้ในข้อ (ง) ของส่วนนี้ โดยมีเงื่อนไขว่าการระเหยด้วยสุญญากาศบางส่วนจะใช้เฉพาะสำหรับการผลิตไวน์ที่ปราศจากแอลกอฮอล์ที่มีความเข้มข้นของแอลกอฮอล์โดยปริมาตรไม่เกิน 0.5% โดยปริมาตร และอุณหภูมิที่ใช้ต้องไม่เกิน 75 °C และขนาดของรูพรุนสำหรับการกรองต้องไม่เล็กกว่า 0.2 ไมโครเมตร
- (ง) การกลั่นตามที่ระบุในข้อ (ค) ของส่วน E ของภาค I ของภาคผนวก VIII ของระเบียบ (EU) เลขที่ 1308/2013 ไม่ว่าจะใช้เพียงอย่างเดียวหรือใช้ร่วมกับการระเหยสุญญากาศบางส่วนตามที่ระบุในข้อ (ค) ของส่วนนี้ โดยมีเงื่อนไขว่าการกลั่นจะต้องใช้สำหรับการผลิตไวน์ที่ปราศจากแอลกอฮอล์ที่มีความเข้มข้นของแอลกอฮอล์โดยปริมาตรไม่เกิน 0.5% โดยปริมาตรเท่านั้น และจะต้องใช้ภายใต้สุญญากาศ และอุณหภูมิที่ใช้ต้องไม่เกิน 75 °C และขนาดของรูพรุนสำหรับการกรองต้องไม่เล็กกว่า 0.2 ไมโครเมตร

3.4. การแก้ไขเพิ่มเติมใดๆ ที่นำมาใช้หลังวันที่ 1 สิงหาคม 2553 เกี่ยวกับแนวปฏิบัติ กระบวนการ และการบำบัดทางด้านการผลิตไวน์ตามที่กำหนดไว้ในระเบียบ (EU) No 1308/2013 หรือในระเบียบมอบอำนาจ (EU) 2019/934 อาจนำมาใช้กับการผลิตไวน์อินทรีย์ได้ก็ต่อเมื่อได้มีการรวมมาตรการเหล่านั้นไว้แล้วตามที่อนุญาตในส่วนนี้ และหากจำเป็น ให้มีการประเมินตามมาตรา 24 ของระเบียบนี้

▼บี↓

ส่วนที่ 7: ยีสต์ที่ใช้เป็นอาหารหรืออาหารสัตว์

นอกเหนือจากกฎการผลิตทั่วไปที่กำหนดไว้ในมาตรา 9, 11, 16, 17 และ 19 แล้ว กฎที่กำหนดไว้ในส่วนนี้จะใช้กับการผลิตยีสต์อินทรีย์ที่ใช้เป็นอาหารหรืออาหารสัตว์ด้วย

1. ข้อกำหนดทั่วไป

- 1.1. สำหรับการผลิตยีสต์อินทรีย์ จะต้องใช้เฉพาะสารตั้งต้นที่ผลิตแบบอินทรีย์เท่านั้น อย่างไรก็ตาม จนถึง ►M3 ● 31 ธันวาคม 2024 ◀อนุญาตให้เติมสารสกัดยีสต์หรือสารออกโตไลเซตที่ไม่ใช่แบบอินทรีย์ได้ไม่เกิน 5% ลงในสารตั้งต้น (คำนวณตามน้ำหนักของวัตถุดิบ) สำหรับการผลิตยีสต์อินทรีย์ในกรณีที่ผู้ประกอบการไม่สามารถหาสารสกัดยีสต์หรือสารออกโตไลเซตจากการผลิตแบบอินทรีย์ได้
- 1.2. ห้ามนำยีสต์อินทรีย์มาผสมกับยีสต์ที่ไม่ใช่อินทรีย์ในอาหารหรืออาหารสัตว์อินทรีย์
- 1.3. ผลผลิตภัณฑ์และสารต่อไปนี้อาจใช้ในการผลิต การปรุง และการเตรียมยีสต์อินทรีย์:
 - (ก) สารช่วยในการแปรรูปที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 24 สำหรับใช้ในการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์
 - (ข) ผลผลิตภัณฑ์และสารที่อ้างถึงในข้อ (a), (b) และ (c) ของข้อ 2.2.2 ในส่วนที่ IV
- 1.4. เฉพาะผลผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดและฆ่าเชื้อที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 24 สำหรับใช้ในกระบวนการผลิตเท่านั้นที่จะนำมาใช้เพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าวได้

▼M10 ●

- 1.5. ผู้ประกอบการต้องเก็บรักษาสังเกตเกี่ยวกับผลผลิตภัณฑ์และสารใดๆ ที่ใช้ในการผลิตยีสต์ และสำหรับการทำความสะอาดและฆ่าเชื้อโรค รวมถึงวันที่หรือวันที่ใช้ผลผลิตภัณฑ์แต่ละชนิด ชื่อผลผลิตภัณฑ์ สารออกฤทธิ์ และสถานที่ที่ใช้งาน

▼บี ↓

ภาคผนวกที่ 3

การรวบรวม การบรรจุ การขนส่ง และการจัดเก็บผลผลิตภัณฑ์

1. การรวบรวมผลผลิตภัณฑ์และขนส่งไปยังหน่วยเตรียมการ

ผู้ประกอบการอาจดำเนินการเก็บรวบรวมผลผลิตภัณฑ์อินทรีย์ ผลผลิตภัณฑ์ระหว่างกระบวนการ และผลผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่อินทรีย์พร้อมกันได้ก็ต่อเมื่อได้ดำเนินการอย่างเหมาะสมเพื่อป้องกันการปะปนหรือการแลกเปลี่ยนระหว่างผลผลิตภัณฑ์อินทรีย์ ผลผลิตภัณฑ์ระหว่างกระบวนการ และผลผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่อินทรีย์ และเพื่อให้แน่ใจว่าสามารถระบุผลผลิตภัณฑ์อินทรีย์และผลผลิตภัณฑ์ระหว่างกระบวนการได้อย่างถูกต้อง ผู้ประกอบการต้องเก็บรักษาข้อมูลเกี่ยวกับวัน เวลา เส้นทาง และวันที่และเวลาของการรับผลผลิตภัณฑ์ไว้ให้หน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุมตรวจสอบได้

2. การบรรจุหีบห่อและการขนส่งผลผลิตภัณฑ์ไปยังผู้ประกอบการหรือหน่วยงานอื่น ๆ

▼M5 ●

2.1. ข้อมูลที่ต้องให้

- 2.1.1. ผู้ประกอบการต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่าผลผลิตภัณฑ์อินทรีย์และผลผลิตภัณฑ์ที่อยู่ระหว่างการแปรรูปนั้นถูกขนส่งไปยังผู้ประกอบการหรือหน่วยงานอื่น ๆ รวมถึงผู้ค้าส่งและผู้ค้าปลีก โดยใช้บรรจุภัณฑ์ ภาชนะ หรือยานพาหนะที่เหมาะสมเท่านั้น ซึ่งปิดผนึกในลักษณะที่การเปลี่ยนแปลง รวมถึงการสลับเปลี่ยนเนื้อหาภายในไม่สามารถทำได้โดยปราศจากการ

ดัดแปลงหรือทำให้ซึบเสียหาย และต้องมีฉลากระบุรายละเอียด โดยไม่กระทบต่อข้อกำหนดอื่นใดที่กฎหมายของสหภาพยุโรปกำหนดไว้:

- (ก) ชื่อและที่อยู่ของผู้ประกอบการ และหากแตกต่างกัน ให้ระบุชื่อและที่อยู่ของเจ้าของหรือผู้ขายผลิตภัณฑ์ด้วย
- (ข) ชื่อของผลิตภัณฑ์;
- (ค) ชื่อหรือรหัสของหน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุมที่ผู้ประกอบการอยู่ภายใต้การกำกับดูแล และ
- (ง) ในกรณีที่เกี่ยวข้อง เครื่องหมายระบุผลิตภัณฑ์ตามระบบการทำเครื่องหมายที่ได้รับการอนุมัติในระดับประเทศหรือตกลงกับหน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุม และซึ่งอนุญาตให้เชื่อมโยงผลิตภัณฑ์กับบันทึกที่อ้างถึงในมาตรา 34(5)

2.1.2. ผู้ประกอบการต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่าอาหารสัตว์ผสมที่ได้รับอนุญาตให้ใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์ ซึ่งขนส่งไปยังผู้ประกอบการหรือฟาร์มอื่น ๆ รวมถึงผู้ค้าส่งและผู้ค้าปลีก จะต้องฉลากระบุข้อมูลเพิ่มเติมจากข้อบังคับข้างต้น ๆ ที่กฎหมายของสหภาพยุโรปกำหนดไว้ดังนี้:

- (ก) ข้อมูลที่ระบุไว้ในข้อ 2.1.1;
- (ข) ในกรณีที่เกี่ยวข้อง ให้ระบุตามน้ำหนักของสารแห้ง:
 - (ฉัน) เปอร์เซ็นต์รวมของวัตถุดิบอาหารสัตว์อินทรีย์
 - (ii) เปอร์เซ็นต์รวมของวัตถุดิบป้อนเข้าแปลงสภาพ
 - (iii) เปอร์เซ็นต์รวมของวัตถุดิบป้อนเข้าที่ไม่ครอบคลุมตามข้อ (i) และ (ii)
 - (iv) สัดส่วนรวมของอาหารสัตว์ที่มีต้นกำเนิดทางการเกษตร
- (ค) หากเกี่ยวข้อง ให้ระบุชื่อของวัตถุดิบอาหารสัตว์อินทรีย์
- (ง) หากเกี่ยวข้อง ให้ระบุชื่อของวัตถุดิบป้อนเข้ากระบวนการผลิต และ
- (e) สำหรับอาหารสัตว์ผสมที่ไม่สามารถติดตามตามมาตรา 30(6) ให้ระบุว่าอาหารสัตว์ดังกล่าวสามารถใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์ตามระเบียบนี้ได้

2.1.3. โดยไม่กระทบต่อคำสั่ง 66/401/EEC ผู้ประกอบการต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่าบนฉลากบรรจุภัณฑ์ของเมล็ดพันธุ์พืชอาหารสัตว์ผสมที่มีเมล็ดพันธุ์อินทรีย์และเมล็ดพันธุ์ที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนเป็นอินทรีย์ หรือเมล็ดพันธุ์ที่ไม่ใช่อินทรีย์ของพืชหลายชนิดที่ได้รับอนุญาตภายใต้เงื่อนไขที่เกี่ยวข้องตามที่ระบุไว้ในข้อ 1.8.5 ของส่วนที่ 1 ของภาคผนวกที่ 2 ของระเบียบนี้ จะต้องมีข้อมูลเกี่ยวกับส่วนประกอบที่แน่นอนของส่วนผสม โดยแสดงเป็นเปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนักของแต่ละชนิดพืช และพันธุ์ย่อยตามความเหมาะสม

นอกเหนือจากข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องภายใต้ภาคผนวก IV ของคำสั่ง 66/401/EEC แล้ว ข้อมูลดังกล่าวจะต้องรวมถึงข้อบังคับที่จำเป็นในวรรคแรกของข้อนี้ และรายชื่อชนิดของพืชที่เป็นส่วนประกอบในส่วนผสมที่ติดตามว่าเป็นอินทรีย์หรืออยู่ระหว่างการเปลี่ยนผ่าน โดยร้อยละโดยน้ำหนักรวมขั้นต่ำของเมล็ดพันธุ์อินทรีย์และเมล็ดพันธุ์ที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนผ่านในส่วนผสมจะต้องมีอย่างน้อย 70%

ในกรณีที่ส่วนผสมประกอบด้วยเมล็ดพันธุ์ที่ไม่ใช่เกษตรอินทรีย์ ฉลากจะต้องมีข้อความเพิ่มเติมดังต่อไปนี้: 'การใช้ส่วนผสมนี้ได้รับอนุญาตเฉพาะภายในขอบเขตของการอนุญาตและในอาณาเขตของรัฐสมาชิกของหน่วยงานผู้มีอำนาจที่อนุญาตให้ใช้ส่วนผสมนี้ โดยสอดคล้องกับข้อ 1.8.5 ของภาคผนวก II ของระเบียบ (EU) 2018/848 ว่าด้วยการผลิตเกษตรอินทรีย์และการติดตามผลิตภัณฑ์เกษตรอินทรีย์'

- 2.1.4. ข้อมูลที่กล่าวถึงในข้อ 2.1.1 และ 2.1.2 อาจแสดงไว้ในเอกสารประกอบเท่านั้น หากเอกสารดังกล่าวสามารถเชื่อมโยงได้อย่างชัดเจนกับบรรจุภัณฑ์ ภาชนะ หรือการขนส่งทางยานพาหนะของผลิตภัณฑ์ เอกสารประกอบนี้จะต้องมีข้อมูลเกี่ยวกับผู้จำหน่ายหรือผู้ขนส่งด้วย

▼บี ↓

- 2.2. ไม่จำเป็นต้องปิดผนึกบรรจุภัณฑ์ ภาชนะ หรือยานพาหนะในกรณีต่อไปนี้:
- (ก) การขนส่งเกิดขึ้นโดยตรงระหว่างผู้ประกอบการสองราย ซึ่งทั้งสองรายอยู่ภายใต้ระบบควบคุมอินทรีย์
 - (ข) การขนส่งนี้รวมเฉพาะผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือเฉพาะผลิตภัณฑ์ที่อยู่ในระหว่างกระบวนการผลิตเท่านั้น
 - (ค) ผลิตภัณฑ์ดังกล่าวมีเอกสารแนบมาด้วยซึ่งให้ข้อมูลที่จำเป็นตามข้อ 2.1; และ
 - (ง) ทั้งผู้เร่งรัดการขนส่งและผู้รับการขนส่งจะต้องเก็บรักษาเอกสารบันทึกการขนส่งดังกล่าวไว้ให้หน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุมตรวจสอบได้

3. ข้อกำหนดพิเศษสำหรับการขนส่งอาหารสัตว์ไปยังหน่วยการผลิตหรือการเตรียมการอื่น ๆ หรือสถานที่จัดเก็บ

เมื่อขนส่งอาหารสัตว์ไปยังหน่วยการผลิตหรือการเตรียมการอื่น ๆ หรือสถานที่จัดเก็บ ผู้ประกอบการต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่าได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขต่อไปนี้:

- (ก) ในระหว่างการขนส่ง อาหารสัตว์ที่ผลิตแบบอินทรีย์ อาหารสัตว์ที่อยู่ระหว่างการปรับเปลี่ยน และอาหารสัตว์ที่ไม่ใช่อินทรีย์ จะถูกแยกออกจากกันอย่างมีประสิทธิภาพด้วยวิธีการทางกายภาพ
- (ข) ยานพาหนะหรือตู้คอนเทนเนอร์ที่เคยขนส่งสินค้าที่ไม่ใช่สินค้าเกษตรอินทรีย์ จะถูกนำมาใช้ขนส่งสินค้าเกษตรอินทรีย์หรือสินค้าที่อยู่ระหว่างการแปรรูปได้ก็ต่อเมื่อ:
 - (ฉ) ได้มีการดำเนินการตามมาตรการทำความสะอาดที่เหมาะสม ซึ่งได้มีการตรวจสอบประสิทธิภาพแล้ว ก่อนเริ่มการขนส่งผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์ที่อยู่ระหว่างการแปรรูป และผู้ประกอบการได้บันทึกการดำเนินการเหล่านั้นไว้
 - (ii) มีการดำเนินการตามมาตรการที่เหมาะสมทั้งหมด โดยขึ้นอยู่กับความเสี่ยงที่ประเมินตามข้อตกลงการควบคุม และในกรณีที่จำเป็น ผู้ประกอบการรับประกันว่าผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่เกษตรอินทรีย์จะไม่สามารถวางจำหน่ายในตลาดโดยระบุว่าเป็นผลิตภัณฑ์เกษตรอินทรีย์ได้
 - (iii) ผู้ประกอบการต้องเก็บรักษาเอกสารบันทึกการขนส่งดังกล่าวไว้ให้หน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุมตรวจสอบได้
- (ค) การขนส่งอาหารสัตว์อินทรีย์สำเร็จรูปหรืออาหารสัตว์ที่อยู่ระหว่างการแปรรูปจะถูกแยกออกจากกันทั้งทางกายภาพหรือในแง่ของเวลา จากการขนส่งผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปอื่นๆ
- (ง) ในระหว่างการขนส่ง ปริมาณสินค้าเริ่มต้นและปริมาณสินค้าแต่ละรายการที่ส่งมอบในแต่ละรอบการจัดส่งจะถูกบันทึกไว้

4. การขนส่งปลาที่มีชีวิต

- 4.1. การขนส่งปลาที่มีชีวิตจะต้องใช้ถังที่เหมาะสมและน้ำสะอาดซึ่งตรงตามความต้องการทางสรีรวิทยาของปลาในแง่ของอุณหภูมิและปริมาณออกซิเจนละลายในน้ำ
- 4.2. ก่อนการขนส่งปลาอินทรีย์และผลิตภัณฑ์จากปลา จะต้องได้รับการทำความสะอาด ฆ่าเชื้อ และล้างให้สะอาดอย่างทั่วถึง
- 4.3. ต้องมีมาตรการป้องกันเพื่อลดความเครียด ในระหว่างการขนส่ง ความหนาแน่นต้องไม่เกินระดับที่เป็นอันตรายต่อสัตว์ชนิดนั้น
- 4.4. จะต้องมีการเก็บรักษาบันทึกสำหรับการดำเนินการที่กล่าวถึงในข้อ 4.1, 4.2 และ 4.3

5. ► C6 ● การรับสินค้าจากผู้ประกอบการหรือหน่วยงานอื่น ◀

เมื่อได้รับผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์ที่อยู่ระหว่างการแปรรูป ผู้ประกอบการต้องตรวจสอบการปิดผนึกของบรรจุภัณฑ์ ภาชนะ หรือยานพาหนะตามที่กำหนด และตรวจสอบว่ามีข้อบกพร่องตามที่ระบุไว้ในมาตรา 2 หรือไม่

ผู้ประกอบการจะต้องตรวจสอบข้อมูลบนฉลากที่อ้างถึงในส่วนที่ 2 กับข้อมูลในเอกสารประกอบ ผลการตรวจสอบเหล่านั้นจะต้องระบุไว้อย่างชัดเจนในบันทึกที่อ้างถึงในมาตรา 34(5)

6. ข้อกำหนดพิเศษสำหรับการรับสินค้าจากประเทศที่สาม

ในกรณีที่น่าเข้าผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์แปรรูปจากประเทศที่สาม จะต้องขนส่งในบรรจุภัณฑ์หรือภาชนะที่เหมาะสม ปิดผนึกในลักษณะที่ป้องกันการสลับเปลี่ยนเนื้อหา และต้องระบุชื่อผู้ส่งออก และเครื่องหมายและหมายเลขอื่นๆ ที่ใช้ระบุล็อต และต้องแนบใบรับรองการควบคุมการนำเข้าจากประเทศที่สามมาด้วยหากมี

เมื่อได้รับผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์แปรรูปที่น่าเข้าจากประเทศที่สาม บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลที่ได้รับสินค้าที่น่าเข้าและรับสินค้าเพื่อเตรียมหรือจำหน่ายต่อไปจะต้องตรวจสอบการปิดผนึกของบรรจุภัณฑ์หรือภาชนะ และในกรณีของผลิตภัณฑ์ที่น่าเข้าตามข้อ (b)(iii) ของมาตรา 45(1) จะต้องตรวจสอบว่าใบรับรองการตรวจสอบที่อ้างถึงในมาตรานั้นครอบคลุมประเภทของผลิตภัณฑ์ที่บรรจุอยู่ในสินค้าที่น่าเข้า ผลการตรวจสอบนี้จะต้องระบุไว้อย่างชัดเจนในบันทึกที่อ้างถึงในมาตรา 34(5)

7. การจัดเก็บผลิตภัณฑ์

- 7.1. พื้นที่สำหรับจัดเก็บผลิตภัณฑ์จะต้องได้รับการจัดการในลักษณะที่สามารถระบุได้อย่างชัดเจน และป้องกันการปะปนหรือการปนเปื้อนกับผลิตภัณฑ์หรือสารใดๆ ที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนดการผลิตแบบอินทรีย์ ผลิตภัณฑ์อินทรีย์และผลิตภัณฑ์ระหว่างการเปลี่ยนผ่านจะต้องสามารถระบุได้อย่างชัดเจนตลอดเวลา
- 7.2. ห้ามเก็บผลิตภัณฑ์หรือสารอื่นใดนอกเหนือจากที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 9 และ 24 สำหรับใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์ไว้ในหน่วยการผลิตพืชและปศุสัตว์แบบอินทรีย์หรือที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนผ่าน
- 7.3. ผลิตภัณฑ์ยาสัตว์แพทย์แผนปัจจุบัน รวมทั้งยาปฏิชีวนะ อาจเก็บไว้ในฟาร์มเกษตรและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้ก็ต่อเมื่อสัตว์แพทย์สั่งจ่ายยาเหล่านั้นโดยเกี่ยวข้องกับการรักษาตามที่ระบุไว้ในข้อ 1.5.2.2 ของส่วนที่ II และ 3.1.4.2(a) ของส่วนที่ III ของภาคผนวก II ว่าต้องเก็บไว้ในสถานที่ที่มีการควบคุมดูแล และต้องบันทึกไว้ในบันทึกที่ระบุไว้ในมาตรา 34(5)
- 7.4. ในกรณีที่ผู้ประกอบการจัดการกับผลิตภัณฑ์อินทรีย์ ผลิตภัณฑ์ระหว่างการแปรรูป หรือผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่อินทรีย์ในรูปแบบใดก็ตาม และผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์ระหว่างการแปรรูปนั้นถูกเก็บไว้ในสถานที่จัดเก็บเดียวกับที่เก็บผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรหรืออาหารอื่นๆ:

- (ก) ผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์ที่อยู่ระหว่างการแปรรูปจะต้องเก็บแยกต่างหากจากผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรหรืออาหารอื่นๆ
- (ข) จะต้องดำเนินการทุกวิถีทางเพื่อให้แน่ใจว่าสามารถระบุสินค้าที่ส่งมาได้อย่างถูกต้อง และเพื่อป้องกันการปะปนหรือการแลกเปลี่ยนระหว่างผลิตภัณฑ์อินทรีย์ ผลิตภัณฑ์ระหว่างแปรรูป และผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่อินทรีย์
- (ค) จะต้องมีการดำเนินการทำความสะอาดที่เหมาะสม ซึ่งได้มีการตรวจสอบประสิทธิภาพแล้ว ก่อนการจัดเก็บผลิตภัณฑ์อินทรีย์หรือผลิตภัณฑ์ที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนแปลง และผู้ประกอบการจะต้องบันทึกการดำเนินการเหล่านั้นไว้
- 7.5. เฉพาะผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดและฆ่าเชื้อที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา 24 สำหรับใช้ในการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์เท่านั้นที่จะสามารถใช้ในสถานที่จัดเก็บเพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าวได้

ภาคผนวกที่ 4

เงื่อนไขที่อ้างถึงในมาตรา 30

บีจี	:	биологичен.
อีเอส	:	ecológico, biológico, ออร์กานิก.
ซีเอส	:	ekologické, biologické.
ดีเอ	:	økologisk.
ดีอี	:	ökologisch, biologisch.
อีที	:	mahe, ökoloogiline.
อีแอล	:	βιολογικό.
เอ็น	:	อินทรีย์
เอฟอาร์	:	ไบโโบลจิก.
จีเอ	:	ออร์กานาซ.
ฝาย	:	ekološki.
ทรัพยากรบุคคล		
มัน	:	ไบโโบลจิก.
แอลวี	:	biológisks, ekologisks.
แอลที	:	ekologiskas.
LU	:	biologesch, ökologesch.
HU	:	ökológiai.
เอ็มที	:	ออร์แกนิก
เอ็นแอล	:	ชีววิทยา

พีแอล	:	ekologiczne.
พีที	:	ไบโโบลจิโก.
โรโอ	:	นิเวศวิทยา
เอสเค	:	ekologické, biologické.
ส.ล.	:	ekološki.
เอฟไอ	:	luonnonmukainen.
เอสวี	:	ekologisk.

ภาคผนวก 5

โลโก้การผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์ของสหภาพยุโรปและรหัสตัวเลข

1. โลโก้

- 1.1. ตราสัญลักษณ์ผลิตภัณฑ์เกษตรอินทรีย์ของสหภาพยุโรปต้องเป็นไปตามแบบจำลองด้านล่างนี้:

▼M14▼

- 1.2. สีอ้างอิงคือสีเขียว 50/0/100/0 ในระบบสี CMYK หมายเลข 376 ในแผนภูมิสี Pantone และ 169/201/56 ในแบบจำลองสี RGB
- 1.3. โลโก้ผลิตภัณฑ์เกษตรอินทรีย์ของสหภาพยุโรปอาจใช้ในรูปแบบขาวดำดังที่แสดงด้านล่างหรือในรูปแบบขาวดำกลับด้านทั้งหมด (รูปแบบเนกาทีฟ) แต่เฉพาะในกรณีที่ไม่สามารถใช้แบบสีได้เท่านั้น:

▼บี ↓

- 1.4. หากสีพื้นหลังของบรรจุภัณฑ์หรือฉลากเป็นสีเข้ม สามารถใช้สัญลักษณ์ในรูปแบบกลับสี โดยใช้สีพื้นหลังของบรรจุภัณฑ์หรือฉลากเป็นสีเดียวกันได้

▼M14 ●

- 1.5. หากใช้โลโกบนพื้นหลังที่ทำให้มองเห็นได้ยาก ควรใช้เส้นขอบรอบโลโก้เพื่อเพิ่มความคมชัดกับพื้นหลัง

▼บี ●

- 1.6. ในกรณีที่บรรจุภัณฑ์มีการระบุด้วยสีเดียว สามารถใช้โลโก้ผลิตภัณฑ์เกษตรอินทรีย์ของสหภาพยุโรปที่มีสีเดียวกันได้
- 1.7. โลโก้ผลิตภัณฑ์เกษตรอินทรีย์ของสหภาพยุโรปจะต้องมีความสูงอย่างน้อย 9 มิลลิเมตร และความกว้างอย่างน้อย 13.5 มิลลิเมตร โดยอัตราส่วนความสูงต่อความกว้างจะต้องเป็น 1:1.5 เสมอ ในกรณีพิเศษ อาจลดขนาดขั้นต่ำลงเหลือความสูง 6 มิลลิเมตร สำหรับบรรจุภัณฑ์ขนาดเล็กมาก
- 1.8. โลโก้ผลิตภัณฑ์อินทรีย์ของสหภาพยุโรปอาจใช้ร่วมกับองค์ประกอบกราฟิกหรือข้อความที่อ้างถึงผลิตภัณฑ์อินทรีย์ได้ โดยมีเงื่อนไขว่าต้องไม่แก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงลักษณะของโลโก้ผลิตภัณฑ์อินทรีย์ของสหภาพยุโรป หรือข้อบ่งชี้ใดๆ ที่กำหนดไว้ตามมาตรา 32 เมื่อใช้ร่วมกับโลโก้ของประเทศหรือเอกชนที่ใช้สีเขียวที่แตกต่างจากสีอ้างอิงที่ระบุไว้ในข้อ 1.2 โลโก้ผลิตภัณฑ์อินทรีย์ของสหภาพยุโรปอาจใช้ในสีที่ไม่ใช่สีอ้างอิงนั้นได้

2. รหัสตัวเลข

รูปแบบทั่วไปของรหัสตัวเลขจะเป็นดังนี้:

เอบี-ซีดีอี-999

ที่ไหน:

- (ก) 'AB' คือรหัส ISO สำหรับประเทศที่ทำการตรวจสอบ;
- (ข) 'CDE' เป็นคำที่ระบุด้วยตัวอักษรสามตัว ซึ่งคณะกรรมการหรือรัฐสมาชิกแต่ละประเทศจะเป็นผู้กำหนด เช่นเดียวกับ 'bio' หรือ 'öko' หรือ 'org' หรือ 'eko' ที่สร้างความเชื่อมโยงกับการผลิตแบบอินทรีย์ และ
- (ค) '999' คือหมายเลขอ้างอิง ซึ่งระบุเป็นตัวเลขไม่เกินสามหลัก และจะถูกกำหนดโดย:
 - (ฉ) หน่วยงานผู้มีอำนาจของแต่ละรัฐสมาชิกจะมอบหมายภารกิจควบคุมให้แก่หน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุมที่ตนได้มอบหมายให้ดำเนินการ
 - (ii) คณะกรรมการ ถึง:
 - หน่วยงานควบคุมและองค์กรควบคุมที่ได้รับการรับรองจากคณะกรรมการตามมาตรา 46
 - ถึงหน่วยงานผู้มีอำนาจของประเทศที่สามซึ่งได้รับการยอมรับจากคณะกรรมการตามมาตรา 48

▼M13 ●

ภาคผนวกที่ 6

แบบฟอร์มใบรับรอง

ใบรับรองตามมาตรา 35(1) ของระเบียบ (EU) 2018/848 ว่าด้วยการผลิตอินทรีย์และการติดฉลากผลิตภัณฑ์อินทรีย์

ส่วนที่ 1: องค์ประกอบบังคับ

1. หมายเลขเอกสาร	2. (เลือกตามความเหมาะสม) — ผู้ดำเนินการ — กลุ่มผู้ปฏิบัติงาน – ดูข้อ 9
3. ชื่อและที่อยู่ของผู้ประกอบการหรือกลุ่มผู้ประกอบการ:	4. ชื่อและที่อยู่ของหน่วยงานผู้มีอำนาจหรือในกรณีที่เหมาะสม หน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุมของผู้ประกอบการหรือกลุ่มผู้ประกอบการ และหมายเลขรหัสในกรณีที่หน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุม:
5. กิจกรรมหรือกลุ่มกิจกรรมของผู้ประกอบการ (เลือกตามความเหมาะสม) - การผลิต	

- การเตรียม
— การจัดจำหน่าย/การวางจำหน่ายในตลาด
— การจัดเก็บ
— นำเข้า
- ส่งออก
6. ประเภทหรือหมวดหมู่ของผลิตภัณฑ์ตามที่อ้างถึงในมาตรา 35(7) ของระเบียบ (EU) 2018/848 ของรัฐสภายุโรปและสภา (¹)และวิธีการผลิต (เลือกตามความเหมาะสม)
(ก) พืชและผลิตภัณฑ์จากพืชที่ยังไม่ผ่านกระบวนการแปรรูป รวมทั้งเมล็ดและวัสดุสืบพันธุ์พืชอื่นๆ วิธีการผลิต: ☐ ผลผลิตอินทรีย์ ยกเว้นในช่วงระยะเวลาการเปลี่ยนผ่าน ☐ การผลิตในช่วงระยะเวลาการแปลง ☐ การผลิตแบบอินทรีย์รวมกับการผลิตแบบไม่ใช่อินทรีย์
(ข) ปศุสัตว์และผลิตภัณฑ์ปศุสัตว์ที่ยังไม่แปรรูป วิธีการผลิต: ☐ ผลผลิตอินทรีย์ ยกเว้นในช่วงระยะเวลาการเปลี่ยนผ่าน ☐ ผลผลิตในช่วงระยะเวลาการแปลงสภาพ ☐ การผลิตแบบอินทรีย์รวมกับการผลิตแบบไม่ใช่อินทรีย์
(ค) สาหร่ายและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ยังไม่ผ่านกระบวนการแปรรูป วิธีการผลิต: ☐ ผลผลิตอินทรีย์ ยกเว้นในช่วงระยะเวลาการเปลี่ยนผ่าน ☐ ผลผลิตในช่วงระยะเวลาการแปลงสภาพ ☐ การผลิตแบบอินทรีย์รวมกับการผลิตแบบไม่ใช่อินทรีย์
(ด) ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรแปรรูป รวมทั้งผลิตภัณฑ์จากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เพื่อใช้เป็นอาหาร วิธีการผลิต: ☐ การผลิตผลิตภัณฑ์อินทรีย์ ☐ การผลิตผลิตภัณฑ์แปรรูป ☐ การผลิตแบบอินทรีย์รวมกับการผลิตแบบไม่ใช่อินทรีย์
(e) ป้อน วิธีการผลิต: ☐ การผลิตผลิตภัณฑ์อินทรีย์ ☐ การผลิตผลิตภัณฑ์แปรรูป

☐ การผลิตแบบอินทรีย์ร่วมกับการผลิตแบบไม่ใช่อินทรีย์	
(f) ไวน์ วิธีการผลิต: ☐ การผลิตผลิตภัณฑ์อินทรีย์ ☐ การผลิตผลิตภัณฑ์แปรรูป ☐ การผลิตแบบอินทรีย์ร่วมกับการผลิตแบบไม่ใช่อินทรีย์	
(g) ผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่ระบุไว้ในภาคผนวก I ของระเบียบ (EU) 2018/848 หรือไม่ครอบคลุมอยู่ในหมวดหมู่ก่อนหน้านี้ วิธีการผลิต: ☐ การผลิตผลิตภัณฑ์อินทรีย์ ☐ การผลิตผลิตภัณฑ์แปรรูป ☐ การผลิตแบบอินทรีย์ร่วมกับการผลิตแบบไม่ใช่อินทรีย์	
เอกสารฉบับนี้ออกให้ตามระเบียบ (EU) 2018/848 เพื่อรับรองว่าผู้ประกอบการหรือกลุ่มผู้ประกอบการ (เลือกตามความเหมาะสม) ปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าว	
7. วันที่ สถานที่ ชื่อและลายเซ็นของผู้มีอำนาจออก เอกสาร หรือในกรณีที่เหมาะสม หน่วยงานควบคุม หรือองค์กร ควบคุม หรือตราประทับ อิเล็กทรอนิกส์ที่ผ่านการรับรอง:	8. ใบรับรองนี้มีอายุใช้งานตั้งแต่วันที่ ... [ระบุวันที่] ถึง ...[ระบุวันที่]
¹ () ระเบียบ (EU) 2018/848 ของรัฐสภายุโรปและสภาแห่งสหภาพยุโรป ลงวันที่ 30 พฤษภาคม 2018 ว่าด้วยการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และการติดฉลาก สินค้าเกษตรอินทรีย์ และยกเลิกระเบียบสภา (EC) เลขที่ 834/2007 (OJ L 150, 14.6.2018, หน้า 1)	

9. รายชื่อสมาชิกของกลุ่มผู้ประกอบการตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 36 ของระเบียบ (EU) 2018/848

ชื่อสมาชิก	ที่อยู่หรือเอกสารระบุตัวตนสมาชิกอื่นๆ

ส่วนที่ 2: องค์ประกอบเสริมเฉพาะเจาะจง

อาจต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จอย่างน้อยหนึ่งส่วน หากหน่วยงานผู้มีอำนาจ หรือในกรณีที่เหมาะสม หน่วยงานควบคุม หรือองค์กรควบคุมที่ออกใบรับรองให้แก่ผู้ประกอบการหรือกลุ่มผู้ประกอบการ ตาม มาตรา 35 ของระเบียบ (EU) 2018/848

1. รายชื่อผลิตภัณฑ์

ชื่อผลิตภัณฑ์และ/หรือรหัสการ จำแนกประเภทผลิตภัณฑ์แบบรวม (CN) ตามที่อ้างถึงในระเบียบสภา (EEC) เลขที่ 2658/87 (¹) สำหรับ ผลิตภัณฑ์ที่อยู่ในขอบเขตของ ระเบียบ (EU) 2018/848	☐ ออร์แกนิก ☐ ระหว่าง การแปลง
¹ () ระเบียบสภา (EEC) เลขที่ 2658/87 ลงวันที่ 23 กรกฎาคม 1987 ว่าด้วยระบบฟักัดอัตราภาษีและ สถิติ และว่าด้วยอัตราภาษีศุลกากรทั่วไป (OJ L 256, 7.9.1987, หน้า 1)	

2. ปริมาณสินค้า

ชื่อผลิตภัณฑ์และ/หรือรหัส CN ตามที่ระบุไว้ในระเบียบ (EEC) No 2658/87 สำหรับผลิตภัณฑ์ที่อยู่ใน ขอบเขตของระเบียบ (EU) 2018/848	☐ ออร์แกนิก ☐ ระหว่าง การแปลง	ปริมาณที่ประเมิน เป็นกิโลกรัม ลิตร หรือจำนวนหน่วย (แล้วแต่กรณี)

3. ข้อมูลเกี่ยวกับที่ดิน

ชื่อ ผลิตภัณฑ์	☐ ออร์แกนิก	พื้นที่ (หน่วย

	☐ ระหว่างการเปลี่ยนแปลง	เป็น (แฮกตาร์)
	☐ ไม่ใช่	อินทรีย์

4. รายชื่อสถานที่หรือหน่วยงานที่ผู้ประกอบการหรือกลุ่มผู้ประกอบการดำเนินกิจกรรมนั้นๆ

ที่อยู่หรือตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ส่วนที่ 1	คำอธิบายเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ ตามที่กล่าวถึงในข้อ 5 ของ

5. ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมที่ดำเนินการโดยผู้ประกอบการหรือกลุ่มผู้ประกอบการ และระบุว่ากิจกรรมนั้นดำเนินการเพื่อวัตถุประสงค์ของตนเอง หรือดำเนินการในฐานะผู้รับเหมาช่วงให้กับผู้ประกอบการรายอื่น โดยที่ผู้รับเหมาช่วงยังคงรับผิดชอบต่อกิจกรรมที่ดำเนินการอยู่

คำอธิบายเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ ตามที่กล่าวถึงในข้อ 5 ของส่วนที่ 1	☐ ดำเนินกิจกรรมเพื่อประโยชน์ส่วนตน ☐ ดำเนินกิจกรรมในฐานะผู้รับเหมาช่วงให้กับผู้ประกอบการรายอื่น โดยที่ผู้รับเหมาช่วงยังคงรับผิดชอบต่อกิจกรรมที่ดำเนินการนั้น ๆ

6. ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมหรือกิจกรรมต่างๆ ที่ดำเนินการโดยบุคคลที่สามที่รับช่วงงานตามมาตรา 34(3) ของระเบียบ (EU) 2018/848

คำอธิบายเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ ตามที่กล่าวถึงในข้อ 5 ของส่วนที่ 1	☐ ผู้ประกอบการหรือกลุ่มผู้ประกอบการยังคงต้องรับผิดชอบ ☐ ผู้รับเหมาช่วงเป็นผู้รับผิดชอบ

7. รายชื่อผู้รับเหมาช่วงที่ดำเนินกิจกรรมหรือหลายกิจกรรมให้แก่ผู้ประกอบการหรือกลุ่มผู้ประกอบการตามมาตรา 34(3) ของระเบียบ (EU) 2018/848 ซึ่งผู้ประกอบการหรือกลุ่มผู้ประกอบการยังคงรับผิดชอบเกี่ยวกับการผลิตอินทรีย์ และไม่ได้โอนความรับผิดชอบนั้นให้แก่ผู้รับเหมาช่วง

ชื่อและที่อยู่	คำอธิบายเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ ตามที่กล่าวถึงในข้อ 5 ของส่วนที่ 1

8. ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรองหน่วยงานควบคุมตามมาตรา 40(3) ของระเบียบ (EU) 2018/848

- (ก) ชื่อของหน่วยงานรับรองมาตรฐาน;
- (ข) ลิงก์ไปยังใบรับรองการรับรองมาตรฐาน

9. ข้อมูลอื่นๆ

(¹) ระเบียบ (EU) เลขที่ 1308/2013 ของรัฐสภายุโรปและสภาแห่งสหภาพยุโรป ลงวันที่ 17 ธันวาคม 2013 ว่าด้วยการจัดตั้งองค์กรร่วมกันของตลาดผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร และยกเลิกระเบียบสภา (EEC) เลขที่ 922/72, (EEC) เลขที่ 234/79, (EC) เลขที่ 1037/2001 และ (EC) เลขที่ 1234/2007 (OJ L 347, 20.12.2013, หน้า 671)

(²) ระเบียบสภา (EC) เลขที่ 2100/94 ลงวันที่ 27 กรกฎาคม พ.ศ. 2537 ว่าด้วยสิทธิพันธุ์พืชของชุมชน (OJ L 227, 1.9.1994, หน้า 1)

- (³) ระเบียบ (EU) 2016/2031 ของรัฐสภายุโรปแห่งสภา ลงวันที่ 26 ตุลาคม 2016 ว่าด้วยมาตรการป้องกันศัตรูพืช แก่ไขระเบียบ (EU) เลขที่ 228/2013, (EU) เลขที่ 652/2014 และ (EU) เลขที่ 1143/2014 ของรัฐสภายุโรปและสภา และยกเลิกคำสั่งสภา 69/464/EEC, 74/647/EEC, 93/85/EEC, 98/57/EC, 2000/29/EC, 2006/91/EC และ 2007/33/EC (OJ L 317, 23.11.2016, หน้า 4)
- (⁴) คำสั่งสภา 1999/74/EC ลงวันที่ 19 กรกฎาคม พ.ศ. 2542 ว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำสำหรับการคุ้มครองไก่ไข่ (OJ L 203, 3.8.1999, หน้า 53)
- (⁵) ระเบียบ (EU) เลขที่ 1380/2013 ของรัฐสภายุโรปและสภาแห่งสหภาพยุโรป ลงวันที่ 11 ธันวาคม 2013 ว่าด้วยนโยบายการประมงร่วม แก่ไขระเบียบสภา (EC) เลขที่ 1954/2003 และ (EC) เลขที่ 1224/2009 และยกเลิกระเบียบสภา (EC) เลขที่ 2371/2002 และ (EC) เลขที่ 639/2004 และมติสภา 2004/585/EC (OJ L 354, 28.12.2013, หน้า 22)
- (⁶) คำสั่ง 2008/56/EC ของรัฐสภายุโรปและสภาแห่งสหภาพยุโรป ลงวันที่ 17 มิถุนายน พ.ศ. 2551 ว่าด้วยการกำหนดกรอบการดำเนินการของชุมชนในด้านนโยบายสิ่งแวดล้อมทางทะเล (คำสั่งกรอบยุทธศาสตร์ทางทะเล) (OJ L 164, 25.6.2008, หน้า 19)
- (⁷) ระเบียบสภา (EC) เลขที่ 708/2007 ลงวันที่ 11 มิถุนายน 2007 ว่าด้วยการใช้พันธุ์ต่างถิ่นและพันธุ์ที่ไม่มีในท้องถิ่นในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (OJ L 168, 28.6.2007, หน้า 1)
- (⁸) คำสั่ง 2001/82/EC ของรัฐสภายุโรปและสภาแห่งสหภาพยุโรป ลงวันที่ 6 พฤศจิกายน 2001 ว่าด้วยรหัสชุมชนที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์ยาสัตว์ (OJ L 311, 28.11.2001, หน้า 1)
- (⁹) ระเบียบ (EC) เลขที่ 178/2002 ของรัฐสภายุโรปและสภาแห่งสหภาพยุโรป ลงวันที่ 28 มกราคม พ.ศ. 2545 ว่าด้วยหลักการทั่วไปและข้อกำหนดของกฎหมายอาหาร จัดตั้งหน่วยงานความปลอดภัยด้านอาหารแห่งยุโรป และกำหนดขั้นตอนในเรื่องความปลอดภัยด้านอาหาร (OJ L 31, 1.2.2002, หน้า 1)
- (¹⁰) ระเบียบ (EC) เลขที่ 767/2009 ของรัฐสภายุโรปและสภาแห่งสหภาพยุโรป ลงวันที่ 13 กรกฎาคม 2009 ว่าด้วยการวางจำหน่ายและการใช้อาหารสัตว์ แก่ไขระเบียบรัฐสภายุโรปและสภาแห่งสหภาพยุโรป เลขที่ 1831/2003 และยกเลิกคำสั่งสภา 79/373/EEC คำสั่งคณะกรรมการ 80/511/EEC คำสั่งสภา 82/471/EEC, 83/228/EEC, 93/74/EEC, 93/113/EC และ 96/25/EC และมติคณะกรรมการ 2004/217/EC (OJ L 229, 1.9.2009, หน้า 1)
- (¹¹) คำสั่ง 2001/18/EC ของรัฐสภายุโรปและสภาแห่งสหภาพยุโรป ลงวันที่ 12 มีนาคม พ.ศ. 2544 ว่าด้วยการปล่อยสิ่งมีชีวิตดัดแปลงพันธุกรรมสู่สิ่งแวดล้อมโดยเจตนา และยกเลิกคำสั่งสภา 90/220/EEC (OJ L 106, 17.4.2001, หน้า 1)
- (¹²) ระเบียบ (EC) เลขที่ 1333/2008 ของรัฐสภายุโรปและสภาแห่งสหภาพยุโรป ลงวันที่ 16 ธันวาคม พ.ศ. 2551 ว่าด้วยสารเติมแต่งอาหาร (OJ L 354, 31.12.2008, หน้า 16)
- (¹³) ระเบียบ (EC) เลขที่ 1831/2003 ของรัฐสภายุโรปและสภาแห่งสหภาพยุโรป ลงวันที่ 22 กันยายน พ.ศ. 2546 ว่าด้วยสารเติมแต่งสำหรับใช้ในโภชนาการสัตว์ (OJ L 268, 18.10.2003, หน้า 29)
- (¹⁴) ระเบียบ (EU) 2015/2283 ของรัฐสภายุโรปและสภาแห่งสหภาพยุโรป ลงวันที่ 25 พฤศจิกายน 2015 ว่าด้วยอาหารใหม่ แก่ไขระเบียบ (EU) เลขที่ 1169/2011 ของรัฐสภายุโรปและสภาแห่งสหภาพยุโรป และยกเลิกระเบียบ (EC) เลขที่ 258/97 ของรัฐสภายุโรปและสภาแห่งสหภาพยุโรป และระเบียบคณะกรรมการ (EC) เลขที่ 1852/2001 (OJ L 327, 11.12.2015, หน้า 1)
- (¹⁵) ระเบียบ (EC) เลขที่ 1332/2008 ของรัฐสภายุโรปและสภาแห่งสหภาพยุโรป ลงวันที่ 16 ธันวาคม พ.ศ. 2551 ว่าด้วยเอนไซม์ในอาหารและการแก้ไขคำสั่งสภา 83/417/EEC ระเบียบสภา (EC) เลขที่ 1493/1999 คำสั่ง 2000/13/EC คำสั่งสภา 2001/112/EC และระเบียบ (EC) เลขที่ 258/97 (OJ L 354, 31.12.2008, หน้า 7)

- (¹⁶) คำสั่งสภา 2013/59/Euratom ลงวันที่ 5 ธันวาคม 2013 ว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานความปลอดภัยขั้นพื้นฐานสำหรับการป้องกันอันตรายที่เกิดจากการสัมผัสรังสีไอออน และยกเลิกคำสั่ง 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom และ 2003/122/Euratom (OJ L 13, 17.1.2014, หน้า 1)
- (¹⁷) ระเบียบ (EC) เลขที่ 852/2004 ของรัฐสภายุโรปและสภาแห่งสหภาพยุโรป ลงวันที่ 29 เมษายน 2547 ว่าด้วยสุขอนามัยของอาหาร (OJ L 139, 30.4.2004, หน้า 1)
- (¹⁸) ระเบียบ (EC) เลขที่ 1829/2003 ของรัฐสภายุโรปและสภาแห่งสหภาพยุโรป ลงวันที่ 22 กันยายน พ.ศ. 2546 ว่าด้วยอาหารและอาหารสัตว์ที่ดัดแปลงพันธุกรรม (OJ L 268, 18.10.2003, หน้า 1)
- (¹⁹) ระเบียบ (EC) เลขที่ 1830/2003 ของรัฐสภายุโรปและสภาแห่งสหภาพยุโรป ลงวันที่ 22 กันยายน พ.ศ. 2546 ว่าด้วยการตรวจสอบย้อนกลับและการติดฉลากสิ่งมีชีวิตดัดแปลงพันธุกรรม และการตรวจสอบย้อนกลับผลิตภัณฑ์อาหารและอาหารสัตว์ที่ผลิตจากสิ่งมีชีวิตดัดแปลงพันธุกรรม และแก้ไขคำสั่ง 2001/18/EC (OJ L 268, 18.10.2003, หน้า 24)
- (²⁰) ระเบียบ (EC) เลขที่ 1334/2008 ของรัฐสภายุโรปและสภาแห่งสหภาพยุโรป ลงวันที่ 16 ธันวาคม พ.ศ. 2551 ว่าด้วยเครื่องปรุงรสและส่วนผสมอาหารบางชนิดที่มีคุณสมบัติในการปรุงรสสำหรับใช้ในและบนอาหาร และแก้ไขระเบียบสภา (EEC) เลขที่ 1601/91 ระเบียบ (EC) เลขที่ 2232/96 และ (EC) เลขที่ 110/2008 และคำสั่ง 2000/13/EC (OJ L 354, 31.12.2008, หน้า 34)
- (²¹) คำสั่งสภา 2006/88/EC ลงวันที่ 24 ตุลาคม พ.ศ. 2549 ว่าด้วยข้อกำหนดด้านสุขภาพสัตว์สำหรับสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์จากสัตว์น้ำ และการป้องกันและควบคุมโรคบางชนิดในสัตว์น้ำ (OJ L 328, 24.11.2006, หน้า 14)
- (²²) ระเบียบ (EU) 2016/679 ของรัฐสภายุโรปและสภาแห่งสหภาพยุโรป ลงวันที่ 27 เมษายน 2016 ว่าด้วยการคุ้มครองบุคคลธรรมดาเกี่ยวกับการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลและการเคลื่อนย้ายข้อมูลดังกล่าวอย่างเสรี และยกเลิกคำสั่ง 95/46/EC (ระเบียบว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลทั่วไป) (OJ L 119, 4.5.2016, หน้า 1)
- (²³) ระเบียบ (EC) เลขที่ 765/2008 ของรัฐสภายุโรปและสภาแห่งสหภาพยุโรป ลงวันที่ 9 กรกฎาคม พ.ศ. 2551 ว่าด้วยข้อกำหนดสำหรับการรับรองและการกำกับดูแลตลาดที่เกี่ยวข้องกับการตลาดผลิตภัณฑ์ และยกเลิกระเบียบ (EEC) เลขที่ 339/93 (OJ L 218, 13.8.2008, หน้า 30)
- (²⁴) ระเบียบ (EU) เลขที่ 1306/2013 ของรัฐสภายุโรปและสภาแห่งสหภาพยุโรป ลงวันที่ 17 ธันวาคม 2013 ว่าด้วยการจัดหาเงินทุน การจัดการ และการติดตามนโยบายเกษตรกรรมร่วม และยกเลิกระเบียบสภา (EEC) เลขที่ 352/78, (EC) เลขที่ 165/94, (EC) เลขที่ 2799/98, (EC) เลขที่ 814/2000, (EC) เลขที่ 1290/2005 และ (EC) เลขที่ 485/2008 (OJ L 347, 20.12.2013, หน้า 549)
- (²⁵) ระเบียบการมอบอำนาจ (EU) 2021/1698 ลงวันที่ 13 กรกฎาคม 2021 ว่าด้วยการแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบ (EU) 2018/848 ของรัฐสภายุโรปและสภาแห่งสหภาพยุโรป โดยกำหนดข้อกำหนดขั้นตอนสำหรับการรับรองหน่วยงานควบคุมและองค์กรควบคุมที่มีอำนาจในการดำเนินการควบคุมผู้ประกอบการและกลุ่มผู้ประกอบการที่ได้รับการรับรองว่าเป็นเกษตรกรอินทรีย์และผลิตภัณฑ์เกษตรกรอินทรีย์ในประเทศที่สาม พร้อมทั้งกำหนดกฎเกณฑ์เกี่ยวกับการกำกับดูแล การควบคุม และการดำเนินการอื่นๆ ที่หน่วยงานควบคุมและองค์กรควบคุมเหล่านั้นต้องดำเนินการ (OJ L 336, 23.9.2021, หน้า 7)
- (²⁶) ระเบียบสภา (EC) เลขที่ 1/2005 ลงวันที่ 22 ธันวาคม พ.ศ. 2547 ว่าด้วยการคุ้มครองสัตว์ระหว่างการขนส่งและปฏิบัติการที่เกี่ยวข้อง และแก้ไขคำสั่ง 64/432/EEC และ 93/119/EC และระเบียบ (EC) เลขที่ 1255/97 (OJ L 3, 5.1.2005, หน้า 1)
- (²⁷) ระเบียบสภา (EC) เลขที่ 1099/2009 ลงวันที่ 24 กันยายน 2009 ว่าด้วยการคุ้มครองสัตว์ในขณะที่ทำการฆ่า (OJ L 303, 18.11.2009, หน้า 1)

(²⁸) คำสั่งสภา 2008/119/EC ลงวันที่ 18 ธันวาคม พ.ศ. 2551 ว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำสำหรับการคุ้มครองลูกวัว (OJ L 10, 15.1.2009, หน้า 7)

(²⁹) คำสั่ง 2011/92/EU ของรัฐสภายุโรปและสภาแห่งสหภาพยุโรป ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2011 ว่าด้วยการประเมินผลกระทบของโครงการสาธารณะและเอกชนบางโครงการต่อสิ่งแวดล้อม (OJ L 26, 28.1.2012, หน้า 1)

(³⁰) ระเบียบ (EC) เลขที่ 854/2004 ของรัฐสภายุโรปและสภาแห่งสหภาพยุโรป ลงวันที่ 29 เมษายน พ.ศ. 2547 ว่าด้วยกฎเกณฑ์เฉพาะสำหรับการจัดระเบียบการควบคุมอย่างเป็นทางการเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์จากสัตว์ที่ตั้งใจให้บริโภคโดยมนุษย์ (OJ L 139, 30.4.2004, หน้า 206)

(³¹) แนวปฏิบัติที่ดีในการผลิต (GMPs) ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 3(a) ของระเบียบคณะกรรมการธิการ (EC) เลขที่ 2023/2006 ลงวันที่ 22 ธันวาคม พ.ศ. 2549 ว่าด้วยแนวปฏิบัติที่ดีในการผลิตสำหรับวัสดุและสิ่งของที่ตั้งใจจะสัมผัสกับอาหาร (OJ L 384, 29.12.2006, หน้า 75)

(³²) ระเบียบ (EU) เลขที่ 609/2013 ของรัฐสภายุโรปและสภาแห่งสหภาพยุโรป ลงวันที่ 12 มิถุนายน 2013 ว่าด้วยอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็ก อาหารเพื่อวัตถุประสงค์ทางการแพทย์พิเศษ และการทดแทนอาหารทั้งหมดเพื่อควบคุมน้ำหนัก และยกเลิกคำสั่งสภา 92/52/EEC คำสั่งคณะกรรมการ 96/8/EC, 1999/21/EC, 2006/125/EC และ 2006/141/EC คำสั่ง 2009/39/EC ของรัฐสภายุโรปและสภาแห่งสหภาพยุโรป และระเบียบคณะกรรมการ (EC) เลขที่ 41/2009 และ (EC) เลขที่ 953/2009 (OJ L 181, 29.6.2013, หน้า 35)

(³³) คำสั่งคณะกรรมการ 2006/125/EC ลงวันที่ 5 ธันวาคม พ.ศ. 2549 ว่าด้วยอาหารแปรรูปจากธัญพืชและอาหารสำหรับทารกและเด็กเล็ก (OJ L 339, 6 ธันวาคม พ.ศ. 2549, หน้า 16)

(³⁴) ระเบียบการมอบอำนาจคณะกรรมการ (EU) 2019/934 ลงวันที่ 12 มีนาคม 2019 ว่าด้วยการแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบ (EU) เลขที่ 1308/2013 ของรัฐสภายุโรปและสภาเกี่ยวกับการขึ้นขออนุญาตและข้อจำกัดที่ใช้บังคับกับการผลิตและการเก็บรักษาผลิตภัณฑ์จากองุ่น เปอร์เซ็นต์แอลกอฮอล์ขั้นต่ำสำหรับผลิตภัณฑ์พลอยได้และการกำจัด และการเผยแพร่ไฟล์ OIV (OJ L 149, 7.6.2019, หน้า 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/934/oj)

(³⁵) ระเบียบการมอบอำนาจคณะกรรมการ (EU) 2019/33 ลงวันที่ 17 ตุลาคม 2018 เสริมระเบียบ (EU) เลขที่ 1308/2013 ของรัฐสภายุโรปและสภาเกี่ยวกับการขึ้นขออนุญาตแหล่งกำเนิด สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ และคำศัพท์ดั้งเดิมในภาคส่วนไวน์ ขั้นตอนการคัดค้าน ข้อจำกัดในการใช้งาน การแก้ไขข้อกำหนดผลิตภัณฑ์ การยกเลิกการคุ้มครอง และการติดฉลากและการนำเสนอ (OJ L 9, 11.1.2019, หน้า 2, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/33/oj)